

Dokument nr. 15:10

(2011–2012)

Spørsmål til skriftlig besvarelse med svar

Spørsmål nr. 1351 – 1500

9. mai – 1. juni 2012

Innhold

Spørsmål	Side
1351. Fra stortingsrepresentant Trine Skei Grande, vedr. legerklæringer, besvart av justis- og beredskapsministeren	13
1352. Fra stortingsrepresentant Sonja Irene Sjøli, vedr. flåttens skadepotensial i Norge, besvart av helse- og omsorgsministeren	14
1353. Fra stortingsrepresentant Laila Marie Reiertsen, vedr. utenlandsk arbeidskraft, besvart av arbeidsministeren	15
1354. Fra stortingsrepresentant Truls Wickholm, vedr. Oslopakke 3, besvart av samferdselsministeren	17
1355. Fra stortingsrepresentant Ulf Leirstein, vedr. registrering av gjeld (gjeldsregister), besvart av barne-, likestillings- og inkluderingsministeren	18
1356. Fra stortingsrepresentant Arve Kambe, vedr. Kriminalomsorgens sentrale forvaltning sin kapasitetsplan for fengslene, besvart av justis- og beredskapsministeren	18
1357. Fra stortingsrepresentant Tord Lien, vedr. at søkermassen til høyere utdanning øker klart mest i de største byene, besvart av kunnskapsministeren	19
1358. Fra stortingsrepresentant Per-Willy Amundsen, vedr. passivhus, besvart av kommunal- og regionalministeren	20
1359. Fra stortingsrepresentant Laila Marie Reiertsen, vedr. den økende sosialhjelpen i Bergen, besvart av kunnskapsministeren	21
1360. Fra stortingsrepresentant Torgeir Trældal, vedr. nybygg for Brønnøysundregistrene, besvart av nærings- og handelsministeren	22
1361. Fra stortingsrepresentant Per Roar Bredvold, vedr. bruk av tømmer i forbindelse med restaurering og nyoppførelse av bygninger, besvart av landbruks- og matministeren	22
1362. Fra stortingsrepresentant Åse Michaelsen, vedr. voldtektsoffer som på egenhånd må inndrive tilkjent erstatningsbeløp, besvart av finansministeren	23
1363. Fra stortingsrepresentant Per Arne Olsen, vedr. tilstand på det medisinsk tekniske utstyret i helseforetakene, besvart av helse- og omsorgsministeren	24
1364. Fra stortingsrepresentant Torgeir Trældal, vedr. flåttplagen, besvart av landbruks- og matministeren	25
1365. Fra stortingsrepresentant Torstein Rudihagen, vedr. konsolidering mellom Norsk Vegmuseum og Norsk Kjøretøymuseum, besvart av samferdselsministeren	25
1366. Fra stortingsrepresentant Ivar Kristiansen, vedr. Akers planer for omstrukturering av industrivirksomheten på Melbu, besvart av fiskeri- og kystministeren	26

	Side
1367. Fra stortingsrepresentant Christian Tybring-Gjedde, vedr. tapping av Oljefondet, besvart av finansministeren	26
1368. Fra stortingsrepresentant Jørund Rytman, vedr. skille mellom forbruk og investeringer, besvart av finansministeren	27
1369. Fra stortingsrepresentant Øyvind Halleraker, vedr. kvalitetssikringen av KVV E39 Aksdal – Bergen, besvart av samferdselsministeren	27
1370. Fra stortingsrepresentant Bjørn Lødemel, vedr. tap av lam på grunn av jerv i Sogn, besvart av miljøvernministeren	28
1371. Fra stortingsrepresentant Linda C. Hofstad Helleland, vedr. Harry Benjamin ressurscenter (HBRS), besvart av barne-, likestillings- og inkluderingsministeren	29
1372. Fra stortingsrepresentant Arne Sortevik, vedr. Bodø Lufthavn, besvart av forsvarsministeren	30
1373. Fra stortingsrepresentant Karin S. Woldseth, vedr. den fengslede kanadieren Hamid Ghassemi-Shall, besvart av utenriksministeren .	30
1374. Fra stortingsrepresentant Karin S. Woldseth, vedr. saken til Kodorkovsky og hans medarbeider Lebedev, besvart av utenriksministeren	31
1375. Fra stortingsrepresentant Oskar J. Grimstad, vedr. rovdyrforlikets klare målsetting om rovdyrfrie områder i prioritert beiteområder, besvart av miljøvernministeren	32
1376. Fra stortingsrepresentant Jan Tore Sanner, vedr. formuesskatt, besvart av finansministeren	32
1377. Fra stortingsrepresentant Tord Lien, vedr. nasjonal studentundersøkelse, besvart av kunnskapsministeren	34
1378. Fra stortingsrepresentant Knut Arild Hareide, vedr. abort, besvart av helse- og omsorgsministeren	35
1379. Fra stortingsrepresentant Harald T. Nesvik, vedr. regelverket vedrørende offentlige anskaffelser, besvart av fornyings-, administrasjons- og kirkeministeren	36
1380. Fra stortingsrepresentant Bente Thorsen, vedr. et studieforbund med adresse Tysfjord, besvart av kunnskapsministeren	37
1381. Fra stortingsrepresentant Kari Kjønaas Kjos, vedr. pasientreiser, besvart av helse- og omsorgsministeren	38
1382. Fra stortingsrepresentant Per-Willy Amundsen, vedr. fødeavdelingen ved UNN Harstad, besvart av helse- og omsorgsministeren	38
1383. Fra stortingsrepresentant Jørund Rytman, vedr. håndteringen av skatteoppgjør i Norge og andre land, besvart av finansministeren ..	39
1384. Fra stortingsrepresentant Hans Olav Syversen, vedr. Acta Asset Management, besvart av finansministeren	40
1385. Fra stortingsrepresentant Bård Hoksrud, vedr. nedbrutt nødnett, besvart av justis- og beredskapsministeren	41
1386. Fra stortingsrepresentant Bård Hoksrud, vedr. styrking av kollektivtrafikkens fremkommelighet, besvart av samferdselsministeren	42
1387. Fra stortingsrepresentant Ketil Solvik-Olsen, vedr. E39, besvart av samferdselsministeren	43

	Side
1388. Fra stortingsrepresentant Sonja Irene Sjøli, vedr. kvalitetskrav i fødselsomsorgen, besvart av helse- og omsorgsministeren	44
1389. Fra stortingsrepresentant Harald T. Nesvik, vedr. lakselusnivået, besvart av fiskeri- og kystministeren	44
1390. Fra stortingsrepresentant Jørund Rytman, vedr. bokføringsplikt med oppbevaringsplikt i 10 år for utenlandsopphold, besvart av finansministeren	45
1391. Fra stortingsrepresentant Dagfinn Høybråten, vedr. utdanningsbistanden, besvart av utviklingsministeren	46
1392. Fra stortingsrepresentant Arve Kambe, vedr. "State Aid Guidelines", besvart av fornyings-, administrasjons- og kirkeministeren	47
1393. Fra stortingsrepresentant Øyvind Vaksdal, vedr. den humanitære situasjonen for de iranske flyktingene i Camp Liberty i Irak, besvart av utenriksministeren	47
1394. Fra stortingsrepresentant Arve Kambe, vedr. dokumentavgift ved omdannelse til aksjeselskap, besvart av finansministeren	48
1395. Fra stortingsrepresentant Hans Frode Kielland Asmyhr, vedr. løslatelse av gjerningsmenn før hovedforhandling og dom, besvart av justis- og beredskapsministeren	49
1396. Fra stortingsrepresentant Hans Frode Kielland Asmyhr, vedr. avlyste rettsmøter i tingrettene, besvart av justis- og beredskapsministeren	50
1397. Fra stortingsrepresentant Øyvind Vaksdal, vedr. omskjæring av uskyldige barn, besvart av justis- og beredskapsministeren	50
1398. Fra stortingsrepresentant Harald T. Nesvik, vedr. eksportkreditt, besvart av nærings- og handelsministeren	52
1399. Fra stortingsrepresentant Sonja Irene Sjøli, vedr. togstasjon på Langset, besvart av samferdselsministeren	52
1400. Fra stortingsrepresentant Bård Hoksrud, vedr. oversikt over rentebetingelsene for lånene til samtlige bompengeselskaper, besvart av samferdselsministeren	53
1401. Fra stortingsrepresentant Torgeir Trældal, vedr. jordbruksoppgjøret, besvart av landbruks- og matministeren	54
1402. Fra stortingsrepresentant Vigdis Giltun, vedr. rusbehandlingstilbudet Nybøle i Spydeberg og Phønix Haga i Eidsberg, besvart av helse- og omsorgsministeren	55
1403. Fra stortingsrepresentant Laila Marie Reiertsen, vedr. rusproblemer hos barn, besvart av helse- og omsorgsministeren	56
1404. Fra stortingsrepresentant Solveig Horne, vedr. bidragsplikt, besvart av barne-, likestillings- og inkluderingsministeren	57
1405. Fra stortingsrepresentant Per Roar Bredvold, vedr. transport av tømmer og tømmerprodukter, besvart av samferdselsministeren	59
1406. Fra stortingsrepresentant Anders Anundsen, vedr. IKEA Larvik, besvart av miljøvernministeren	59
1407. Fra stortingsrepresentant Peter Skovholt Gitmark, vedr. den nye petroleumsloven i Uganda, besvart av utviklingsministeren	60
1408. Fra stortingsrepresentant Olemic Thommessen, vedr. polarskipet Gjøa, besvart av kulturministeren	61

1409.	Fra stortingsrepresentant Ingjerd Schou, vedr. behandlingsinstitusjonene Phoenix House Haga / Eidsberg kommune og Nybøle i Spydeberg kommune, besvart av helse- og omsorgsministeren	62
1410.	Fra stortingsrepresentant Torbjørn Røe Isaksen, vedr. arbeidsavklaringspenger, besvart av arbeidsministeren	63
1411.	Fra stortingsrepresentant Torgeir Trældal, vedr. dyrevernsak ved en gård i Troms, besvart av landbruks- og matministeren	64
1412.	Fra stortingsrepresentant Øyvind Korsberg, vedr. E6 Vollan, besvart av miljøvernministeren	65
1413.	Fra stortingsrepresentant Gunnar Gundersen, vedr. rovviltforliket, besvart av miljøvernministeren	65
1414.	Fra stortingsrepresentant Robert Eriksson, vedr. uføreytelser, besvart av arbeidsministeren	67
1415.	Fra stortingsrepresentant Gjermund Hagesæter, vedr. massepropaganda i Nord-Korea, besvart av kulturministeren	68
1416.	Fra stortingsrepresentant Gjermund Hagesæter, vedr. massepropaganda i Nord-Korea, besvart av utenriksministeren	68
1417.	Fra stortingsrepresentant Kjell Ingolf Ropstad, vedr. lønnslipp, besvart av arbeidsministeren	69
1418.	Fra stortingsrepresentant Bård Hoksrud, vedr. utbygging av nødnett, besvart av justis- og beredskapsministeren	70
1419.	Fra stortingsrepresentant Ketil Solvik-Olsen, vedr. veiutbygging finansiert ved oljepenger, besvart av finansministeren	71
1420.	Fra stortingsrepresentant Harald T. Nesvik, vedr. eksternt styre for Investinor, besvart av nærings- og handelsministeren	72
1421.	Fra stortingsrepresentant Jørund Rytman, vedr. internasjonal anbuds konkurranse om norsk mynt, besvart av finansministeren	73
1422.	Fra stortingsrepresentant Per-Willy Amundsen, vedr. gynekolog ved fødeavdelinger, besvart av helse- og omsorgsministeren	74
1423.	Fra stortingsrepresentant Jan Arild Ellingsen, vedr. NATO-toppmøte i Norge, besvart av utenriksministeren	75
1424.	Fra stortingsrepresentant Geir Jørgen Bekkevold, vedr. støtten til NOAS' rettsjelpsarbeid, besvart av justis- og beredskapsministeren	76
1425.	Fra stortingsrepresentant Mette Hanekamhaug, vedr. psykiske eller psykososiale problemer i videregående utdanning, besvart av kunnskapsministeren	76
1426.	Fra stortingsrepresentant Øyvind Korsberg, vedr. fergesambandet i Troms fylke, besvart av samferdselsministeren	78
1427.	Fra stortingsrepresentant Arve Kambe, vedr. bonusprogram i innenriks luftfart, besvart av fornyings-, administrasjons- og kirkeministeren	78
1428.	Fra stortingsrepresentant Ivar Kristiansen, vedr. dispensasjon fra arealdel i Rødsand i Raftsundet, besvart av miljøvernministeren	80
1429.	Fra stortingsrepresentant Dagfinn Høybråten, vedr. NO _x -avgiften, besvart av finansministeren	81
1430.	Fra stortingsrepresentant Håkon Haugli, vedr. ytringsfrihetskomiteen i Ukrainas parlament, besvart av utenriksministeren	81

	Side
1431. Fra stortingsrepresentant Peter Skovholt Gitmark, vedr. styringen av klima- og skogprosjektet, besvart av utviklingsministeren	82
1432. Fra stortingsrepresentant Peter Skovholt Gitmark, vedr. styringen av klima- og skogprosjektet, besvart av miljøvernministeren	83
1433. Fra stortingsrepresentant Dagfinn Høybråten, vedr. gjenoppbyggingen etter jordskjelvet i Haiti, besvart av utenriksministeren	83
1434. Fra stortingsrepresentant Arne Sortevik, vedr. ressursknapphet også ved Hordaland Politidistrikt, besvart av justis- og beredskapsministeren	85
1435. Fra stortingsrepresentant Torgeir Trældal, vedr. avskrivningssatsene på landbruksbygninger, besvart av finansministeren	86
1436. Fra stortingsrepresentant Laila Marie Reiertsen, vedr. Nav, besvart av arbeidsministeren	86
1437. Fra stortingsrepresentant Svein Flåtten, vedr. samfunnsansvar, besvart av nærings- og handelsministeren	87
1438. Fra stortingsrepresentant Bjørn Lødemel, vedr. sukkeravgift, besvart av finansministeren	88
1439. Fra stortingsrepresentant Borghild Tenden, vedr. sykepleierutdanning og kompetanse, besvart av kunnskapsministeren	89
1440. Fra stortingsrepresentant Bent Høie, vedr. om foreldre til barn som får palliativ behandling har rett til pleiepenger, besvart av arbeidsministeren	90
1441. Fra stortingsrepresentant Kenneth Svendsen, vedr. åremålsstillingen som direktør ved det Lulesamiske sentret Arran i Tysfjord, besvart av fornyings-, administrasjons- og kirkeministeren	91
1442. Fra stortingsrepresentant Line Henriette Hjemdal, vedr. handlingsplan, Likestilling 2014, besvart av barne-, likestillings- og inkluderingsministeren	92
1443. Fra stortingsrepresentant Solveig Horne, vedr. klage på overgrep i barnevernet, besvart av barne-, likestillings- og inkluderingsministeren	92
1444. Fra stortingsrepresentant Øyvind Vaksdal, vedr. bemanningssituasjonen ved fengslene i Rogaland, besvart av justis- og beredskapsministeren	94
1445. Fra stortingsrepresentant Jan Arild Ellingsen, vedr. uttalelse fra statssekretær Roger Ingebrigtsen i forbindelse med et møte mellom ham og de ansatte ved Bodø hovedflystasjon, besvart av forsvarsministeren	95
1446. Fra stortingsrepresentant Gjermund Hagesæter, vedr. Plan- og bygningsloven, besvart av kommunal- og regionalministeren	96
1447. Fra stortingsrepresentant Vigdis Giltun, vedr. trygdefinansiert bil, besvart av helse- og omsorgsministeren	97
1448. Fra stortingsrepresentant Christian Tybring-Gjedde, vedr. pensjonsfond utland, besvart av finansministeren	98
1449. Fra stortingsrepresentant Øyvind Korsberg, vedr. den varslede idrettsmeldingen, besvart av kulturministeren	99

	Side
1450. Fra stortingsrepresentant Trine Skei Grande, vedr. styrking av menneskerettighetene i Aserbajdsjan, besvart av utenriksministeren	99
1451. Fra stortingsrepresentant Linda C. Hofstad Helleland, vedr. medisinsk bekreftelse på at en kjønnsbekreftende operasjon har funnet sted, besvart av helse- og omsorgsministeren	100
1452. Fra stortingsrepresentant Solveig Horne, vedr. kartlegging av såkalte "marinejegerturer", besvart av barne-, likestillings- og inkluderingsministeren	101
1453. Fra stortingsrepresentant Øyvind Vaksdal, vedr. ulovlig overvåking av eksiliranere, besvart av justis- og beredskapsministeren	103
1454. Fra stortingsrepresentant Harald T. Nesvik, vedr. bemanningen ved Sunnmøre olitidistrikt, besvart av justis- og beredskapsministeren	104
1455. Fra stortingsrepresentant Bård Hoksrud, vedr. E18 Bamble, besvart av samferdselsministeren	105
1456. Fra stortingsrepresentant Bård Hoksrud, vedr. piggdekk på bergingsbiler, besvart av samferdselsministeren	105
1457. Fra stortingsrepresentant Elisabeth Aspaker, vedr. Veterinærinstituttet i Nord-Norge i Harstad, besvart av landbruks- og matministeren	106
1458. Fra stortingsrepresentant Robert Eriksson, vedr. Nav, besvart av arbeidsministeren	107
1459. Fra stortingsrepresentant Robert Eriksson, vedr. rettigheteene til familier med alvorlig syke barn, besvart av helse- og omsorgsministeren	108
1460. Fra stortingsrepresentant Borghild Tenden, vedr. behandlingssenter for protonterapi, besvart av helse- og omsorgsministeren	110
1461. Fra stortingsrepresentant Trine Skei Grande, vedr. Kriminalomsorgen og inhabilitet, besvart av justis- og beredskapsministeren	110
1462. Fra stortingsrepresentant Ketil Solvik-Olsen, vedr. firefelts veg for E39 på strekningen Ålgård-Hove, besvart av samferdselsministeren	111
1463. Fra stortingsrepresentant Ketil Solvik-Olsen, vedr. påbygg for frittstående møbelbutikk på Kåsen, besvart av miljøvernministeren	111
1464. Fra stortingsrepresentant Øyvind Håbrekke, vedr. regjeringens håndtering av tilsetting av politidirektør, besvart av justis- og beredskapsministeren	112
1465. Fra stortingsrepresentant Øyvind Håbrekke, vedr. organisering av det fremtidige barnevernet, besvart av barne-, likestillings- og inkluderingsministeren	113
1466. Fra stortingsrepresentant Laila Marie Reiertsen, vedr. kostnadsfordeling mellom leger og staten, besvart av arbeidsministeren	115
1467. Fra stortingsrepresentant Kjell Ingolf Ropstad, vedr. biologiske spor og få fremstilt DNA-profiler, besvart av helse- og omsorgsministeren	116
1468. Fra stortingsrepresentant Line Henriette Hjemdal, vedr. behandlingssplasser med rusproblematikk, besvart av helse- og omsorgsministeren	117

	Side
1469. Fra stortingsrepresentant Per Roar Bredvold, vedr. manglende rasteplasser ved riksvei 3, besvart av samferdselsministeren	118
1470. Fra stortingsrepresentant Per Roar Bredvold, vedr. søppelplukking langs veier, besvart av samferdselsministeren	118
1471. Fra stortingsrepresentant Laila Marie Reiertsen, vedr. tvangsflytting av premature barn, besvart av helse- og omsorgsministeren	119
1472. Fra stortingsrepresentant Ine M. Eriksen Søreide, vedr. Barnekonvensjonens tilleggsprotokoll, besvart av utenriksministeren	120
1473. Fra stortingsrepresentant Gjermund Hagesæter, vedr. "festspill" i Nord-Korea, besvart av kulturministeren	120
1474. Fra stortingsrepresentant Gjermund Hagesæter, vedr. Morten Traaviks fremførelse av "Sorte Gribber" under "festivalen" i Pyongyang i år, besvart av utenriksministeren	121
1475. Fra stortingsrepresentant Sylvi Graham, vedr. barnetillegget i uføretrygden, besvart av arbeidsministeren	122
1476. Fra stortingsrepresentant Morten Ørsal Johansen, vedr. at internert asylsøkere på Trandum vil bli løslatt på grunn av den pågående streiken, besvart av justis- og beredskapsministeren	122
1477. Fra stortingsrepresentant Torgeir Trældal, vedr. referansebruk, besvart av landbruks- og matministeren	123
1478. Fra stortingsrepresentant Torgeir Trældal, vedr. bemanningen i Midtre Hålogaland, besvart av justis- og beredskapsministeren	124
1479. Fra stortingsrepresentant Laila Dåvøy, vedr. ventelister fritt sykehusvalg, besvart av helse- og omsorgsministeren	125
1480. Fra stortingsrepresentant Hans Olav Syversen, vedr. palestinske myndighets kontrollerte medier, besvart av utenriksministeren	125
1481. Fra stortingsrepresentant Arne Sortevik, vedr. U-864, besvart av fiskeri- og kystministeren	126
1482. Fra stortingsrepresentant Harald T. Nesvik, vedr. lov om god handelsskikk, besvart av landbruks- og matministeren	127
1483. Fra stortingsrepresentant Harald T. Nesvik, vedr. statens eierandel i SAS AB, besvart av nærings- og handelsministeren	128
1484. Fra stortingsrepresentant Vigdis Giltun, vedr. korrekt skattetrekk i forhold til endringer i inntekten hos trygdemottakere, besvart av arbeidsministeren	129
1485. Fra stortingsrepresentant Lillian Hansen, vedr. fritt sykehusvalg for fødende kvinner fra Lofoten, besvart av helse- og omsorgsministeren	130
1486. Fra stortingsrepresentant Bent Høie, vedr. tilbudet til pasienter med lymfødem i Norge, besvart av helse- og omsorgsministeren	130
1487. Fra stortingsrepresentant Bjørn Lødemel, vedr. trygg veg til Jordalen i Voss kommune, besvart av olje- og energiministeren	131
1488. Fra stortingsrepresentant Ivar Kristiansen, vedr. Kjensvatn kraftverk i Hemnes, besvart av olje- og energiministeren	132
1489. Fra stortingsrepresentant Sonja Irene Sjøli, vedr. pasienter med invalidiserende kjeveleddsdysfunksjon, besvart av helse- og omsorgsministeren	133

	Side
1490. Fra stortingsrepresentant Bent Høie, vedr. ventetidstall for diagnostisering av brystkreft, besvart av helse- og omsorgsministeren	134
1491. Fra stortingsrepresentant Dagfinn Høybråten, vedr. situasjonen for befolkningen i Nuba-fjellene i Sudan, besvart av utenriksministeren	136
1492. Fra stortingsrepresentant Borghild Tenden, vedr. det elektroniske pasientjournalssystemet DIPS i Vestre Viken HF, besvart av helse- og omsorgsministeren	137
1493. Fra stortingsrepresentant Per Arne Olsen, vedr. EUs Biociddirektiv, besvart av miljøvernministeren	138
1494. Fra stortingsrepresentant Per Arne Olsen, vedr. evaluering av innretningen på apotekavansen, besvart av helse- og omsorgsministeren	139
1495. Fra stortingsrepresentant Laila Dåvøy, vedr. nødnettmaster, besvart av helse- og omsorgsministeren	140
1496. Fra stortingsrepresentant Oskar J. Grimstad, vedr. avvikskjø ved behandling av EI-sertifikat, besvart av olje- og energiministerens	141
1497. Fra stortingsrepresentant Hans Frode Kielland Asmyhr, vedr. DNA-analyser, besvart av justis- og beredskapsministeren	142
1498. Fra stortingsrepresentant Hans Frode Kielland Asmyhr, vedr. gjenopptakelseskommisjonens virksomhet, besvart av justis- og beredskapsministeren	142
1499. Fra stortingsrepresentant Robert Eriksson, vedr. sosial dumping på Westcon i Ølen, besvart av arbeidsministeren	143
1500. Fra stortingsrepresentant Ingjerd Schou, vedr. tilbudet til rusmisbrukere på Kirkens Bymisjon Nybøle, Spydeberg og Phoenix House Haga, Eidsberg, besvart av helse- og omsorgsministeren	144

*Oversikt over spørsmålsstillere og
besvarte spørsmål (1351 - 1500) for sesjonen 2011-2012.*

Partibetegnelse:

*A Det norske Arbeiderparti
FrP Fremskrittspartiet
H Høyre
KrF Kristelig Folkeparti*

*Sp Senterpartiet
SV Sosialistisk Venstreparti
V Venstre*

Amundsen, Per-Willy (FrP)	1358, 1382, 1422
Anundsen, Anders (FrP)	1406
Asmyhr, Hans Frode Kielland (FrP)	1395, 1396, 1497, 1498
Aspaker, Elisabeth (H)	1457
Bekkevold, Geir Jørgen (KrF)	1424
Bredvold, Per Roar (FrP)	1361, 1405, 1469, 1470
Dåvøy, Laila (KrF)	1479, 1495
Ellingsen, Jan Arild (FrP)	1423, 1445
Eriksson, Robert (FrP)	1414, 1458, 1459, 1499
Flåtten, Svein (H)	1437
Giltun, Vigdis (FrP)	1402, 1447, 1484
Gitmark, Peter Skovholt (H)	1407, 1431, 1432
Graham, Sylvi (H)	1475
Grande, Trine Skei (V)	1351, 1450, 1461
Grimstad, Oskar J. (FrP)	1375, 1496
Gundersen, Gunnar (H)	1413
Hagesæter, Gjermund (FrP)	1415, 1416, 1446, 1473, 1474
Halleraker, Øyvind (H)	1369
Hanekamhaug, Mette (FrP)	1425
Hansen, Lillian (A)	1485
Hareide, Knut Arild (KrF)	1378
Haugli, Håkon (A)	1430
Helleland, Linda C. Hofstad (H)	1371, 1451
Hjemdal, Line Henriette (KrF)	1442, 1468
Hoksrud, Bård (FrP)	1385, 1386, 1400, 1418, 1455, 1456
Horne, Solveig (FrP)	1404, 1443, 1452
Høie, Bent (H)	1440, 1486, 1490
Høybråten, Dagfinn (KrF)	1391, 1429, 1433, 1491
Håbrekke, Øyvind (KrF)	1464, 1465
Isaksen, Torbjørn Røe (H)	1410
Johansen, Morten Ørsal (FrP)	1476
Kambe, Arve (H)	1356, 1392, 1394, 1427
Kjos, Kari Kjønnaas (FrP)	1381
Korsberg, Øyvind (FrP)	1412, 1426, 1449
Kristiansen, Ivar (H)	1366, 1428, 1488
Leirstein, Ulf (FrP)	1355
Lien, Tord (FrP)	1357, 1377
Lødemel, Bjørn (H)	1370, 1438, 1487
Michaelsen, Åse (FrP)	1362
Nesvik, Harald T. (FrP)	1379, 1389, 1398, 1420, 1454, 1482, 1483
Olsen, Per Arne (FrP)	1363, 1493, 1494
Reiertsen, Laila Marie (FrP)	1353, 1359, 1403, 1436, 1466, 1471

Ropstad, Kjell Ingolf (KrF)	1417, 1467
Rudihagen, Torstein (A)	1365
Rytman, Jørund (FrP)	1368, 1383, 1390, 1421
Sanner, Jan Tore (H)	1376
Schou, Ingjerd (H)	1409, 1500
Sjøli, Sonja Irene (H)	1352, 1388, 1399, 1489
Solvik-Olsen, Ketil (FrP)	1387, 1419, 1462, 1463
Sortevik, Arne (FrP)	1372, 1434, 1481
Svendsen, Kenneth (FrP)	1441
Syversen, Hans Olav (KrF)	1384, 1480
Søreide, Ine M. Eriksen (H)	1472
Tenden, Borghild (V)	1439, 1460, 1492
Thommessen, Olemic (H)	1408
Thorsen, Bente (FrP)	1380
Trældal, Torgeir (FrP)	1360, 1364, 1401, 1411, 1435, 1477, 1478
Tybring-Gjedde, Christian (FrP)	1367, 1448
Vaksdal, Øyvind (FrP)	1393, 1397, 1444, 1453
Wickholm, Truls (A)	1354
Woldseth, Karin S. (FrP)	1373, 1374

Dokument nr. 15:10

(2011-2012)

Spørsmål til skriftlig besvarelse med svar

SPØRSMÅL NR. 1351

Innlevert 9. mai 2012 av stortingsrepresentant Trine Skei Grande

Besvart 22. mai 2012 av justis- og beredskapsminister Grete Faremo

Spørsmål:

«Hvilken vekt mener statsråden legeerklæringer bør ha når politiets utlendingsenhet skal tvangsreturnere utlendinger, og mener statsråden at det er så mange utlendinger som får legeerklæring at det hindrer en effektiv tvangsutsendelsespolitikk?»

BEGRUNNELSE:

Undertegnede er gjort kjent med en tvangsutsendelse som er gjennomført mot råd fra behandlende sykehus og lege. En gravid kvinne var under utredning for flere helseplager og behandlende lege skriver i en erklæring at utsendelse frarådes inntil utredningene er ferdig. Denne erklæringen ble ikke tatt til følge. En måned senere blir familien arrestert av åtte politibetjenter fire- femtida om morgenen. Dette førte til at den gravide kvinnen spontanaborterte og ble innlagt på sykehus. I en ny legeerklæring ble det påpekt at personen trengte to uker hvile etter en spontanabort. Rådet om hvile ble opprettholdt av en lege på Trandum. Likevel sendes familien ut tre dager etter aborten, mens kvinnen fremdeles er i en dårlig helsetilstand.

Undertegnede er gjort kjent med at den siste legeattesten utført på oppdrag av Politiets Utlendingsenhet godkjente utsendelse av familien, etter at to andre leger hadde vurdert det motsatt.

Svar:

Det er et overordnet hensyn at alle uttransporter skal gjennomføres på en verdig og human måte. Der som politiet er kjent med opplysninger om en persons helsetilstand som er av betydning for uttransport blir dette tatt hensyn til i en forholdsmessighetsvurdering som foretas i forbindelse med beslutning om pågrep og uttransport. Det blir rutinemessig innhentet legeerklæring der det foreligger opplysninger om en persons helse som reiser tvil om vedkommende er transportdyktig. Legeerklæring tillegges avgjørende vekt og det gjennomføres ikke transport dersom dette frarådes av lege.

Ifølge Politidirektoratet erfarer politiet at det kun er et mindre antall personer som henviser til helsemessige forhold i forbindelse med en uttransport. Legeerklæringer som fraråder uttransport er således ikke av et slikt omfang at de hindrer en effektiv tvangsutsendelsespolitikk.

Representant Skei Grande viser i sin begrunnelse for spørsmålet til en konkret pågrep av en familie som ifølge representanten førte til at kvinnen – som var gravid - spontanaborterte og ble innlagt på sykehus. Videre at det i en legeerklæring ble påpekt at personen trengte to uker hvile etter dette. Spørsmålet fra representanten er forelagt for Politiets Utlendingsenhet (PU), som har en noe annen fremstilling av hendelsesforløpet. PU er heller ikke kjent med at det foreligger legeerklæringer som fraråder uttransportering, eller som tilsier at kvinnen ikke var transportdyktig på utreisetidspunktet.

SPØRSMÅL NR. 1352**Innlevert 9. mai 2012 av stortingsrepresentant Sonja Irene Sjøli****Besvart 16. mai 2012 av helse- og omsorgsminister Anne-Grete Strøm-Erichsen****Spørsmål:**

«Det anslås at 2-3000 hvert år får overført sykdommen borreliose fra flått. Vi ser også en økning i antallet nordmenn smittet av TBE-viruset fra flått. I Dagbladet 30.4 tar forskere til orde for å sette ut en sopptype for å begrense skadene fra flått. FHI har anbefalt TBE-vaksine for personer i særlig utsatte kommuner.

Hva vil statsråden foreta seg for å begrense flåtens skadepotensial i Norge?»

BEGRUNNELSE:

Problemet med sykdommer smittet fra flått er alvorlig. Borreliose, fra *Borrelia*-bakterien kan gi svært store skader. I følge FHI er det mellom to og tre tusen nordmenn som blir påført sykdommen fra flått årlig, hvorav nærmere 300 utviklet alvorlige symptomer.

Sykdommen skogflåttencefalitt kan utløses av TBE-viruset gjennom flåttbitt. Dette kan ikke behandles, men man kan med en TBE-vaksine bli beskyttet. Derfor har Folkehelseinstituttet anbefalt TBE-vaksine for personer som oppholder seg i 17 særlig risikoutsatte kommuner og ferdes mye i skog og mark.

Det vises for øvrig til Innst. 420 S (2010-2011) om revidert nasjonalbudsjett for 2011. Der fremmet Høyre forslag om å bevilge 38 mill kr til TBE-vaksine for barn under 12 år i kommuner særlig utsatt for flått.

I Dagbladet 30.4 er flere eksperter intervjuet om flåttfaren, og mulige tiltak for å bekjempe dens skadevirkninger. Bl.a. nevnes gode resultater med å ta livet av flått i Østerrike med sopptypen *Metarhizium brunneum*. Soppen eksisterer i Norge allerede, og det er sendt søknad om å prøve den ut på norske sauebeiter, melder Dagbladet.

Undertegnede mener det er viktig å få høre hvordan helse- og omsorgsministeren vurderer trusselen fra flått i den kommende sesongen, og hva hun vil foreta seg for å kunne begrense dens skadepotensial, både med hensyn til beskyttelse av befolkningen og tiltak for å ramme flåtens utbredelse og redusere eller stagge veksten i flåttbestanden.

Svar:

Vurdering av flåtttrusselen for den kommende sesongen

I Norge finnes skogflått (heretter flått) hovedsakelig i kystområder fra Oslofjorden nord til Helgeland, i mindre grad i innlandet. Flåtten har tre stadier,

larve, nymfe og voksen og bruker gjerne tre år på sin utvikling fra egg til voksen. Bestanden av flått svinger derfor mindre fra år til år enn for andre smådyr.

Kontakten mellom mennesker og flått er avhengig av været. Det er derfor vanskelig å forutse flåtttrusselen for kommende sesong.

Beskyttelse av befolkningen

I Norge har vi hovedsakelig to sykdommer som flåtten overfører til mennesker: Lyme borreliose og skogflåttencefalitt (TBE). Mot Lyme borreliose finnes det foreløpig ingen vaksine, men den kan behandles med antibiotika. En vaksine mot europeiske varianter av borreliose er under utvikling, og det antydes at den kan være ferdig innen 2017. Mot TBE finnes en vaksine, men ingen effektiv behandling.

Lyme borreliose

Diagnostikk av borreliose kan være komplisert og baserer seg ofte på en samlet vurdering av flere laboratorieparametre. Vurderingene av resultater kan være krevende. Den kliniske problemstillingen hos den enkelte pasient vil være avgjørende for om det er behov for ytterligere analyser ved regionlaboratoriet eller referanselaboratoriet ved Sørlandet sykehus. Det kliniske forløpet kan være svært varierende fra milde former som ikke krever antibiotikabehandling, til alvorlig sykdom i sentralnervesystemet.

TBE

TBE-virus er påvist i så mange kystkommuner og tilstøtende geografiske områder at Folkehelseinstituttet ikke lenger finner det fornuftig å peke ut enkeltkommuner der risikoen for slik smitte er høyere enn andre steder. Foran flåttsesongen 2012 har Folkehelseinstituttet i sine vaksineanbefalinger fokusert på at personer som ferdes mye i kjente flåttområder i Agderfylkene, Telemark og Vestfold, bør vurdere å ta TBE-vaksinen, dersom de ofte blir bitt av flått. Vaksineanbefalingen gjelder for både fastboende og besøkende.

Det første tilfellet med antatt TBE-smitte i Østfold ble meldt i 2011. Folkehelseinstituttet følger situasjonen i Østfold nøye.

Totalt er det i 17-årsperioden 1994-2011 diagnostisert 81 personer i Norge med TBE, enten smittet i Norge eller i utlandet, fordelt på 12 tilfeller i aldersgruppen 0-18 år, tre i gruppen 20-29 år, ni i gruppen 30-39 år, 17 i gruppen 40-49 år, 17 i gruppen 50-59 år, 13 i gruppen 60-69 år og 10 tilfeller over 70 år.

Sykdomsforløpet er vanligvis mildere hos små barn, og sykdommen er uvanlig før treårsalder. I Sverige, der det registreres over 200 TBE-tilfeller per år, anbefaler ikke Smittskyddsinstituttet vaksine til barn under 3 år. Vaksinen skal ikke gis til barn under ett år.

Med 12 norske barn og unge i aldersgruppen 0-18 år smittet med TBE fra 1994-2011, vil ikke tilbud om vaksine til barn i særlig utsatte kommuner eller fylker være et kostnadseffektivt tiltak. Etter Folkehelseinstituttets vurdering vil det kun ha marginal effekt for bedring av folkehelsen i denne aldersgruppen.

Personlig beskyttelse

Faren for å bli smittet av TBE reduseres også gjennom personlig beskyttelse.

Folkehelseinstituttet anbefaler at de som oppholder seg og ferdes i områder med mye flått, bruker lange bukser og er godt tildekket ved anklene, da flåtten ofte kommer inn mot bar hud rundt anklene. Bruk av myggmidler som inneholder DEET reduserer også risikoen for flåttbitt. Videre kan man i områder med mye flått minske risikoen for flåttbitt ved å gå på stier i stedet for å gå i høyt gress, lyng og kratt. Etter turer i områder der man vet det er mye flått, anbefales det alltid å sjekke kroppen når man kommer hjem. Sjanzen for borreliasmitte øker etter at flåtten har sittet på kroppen i 24 timer.

Videre kan enkeltpersoner på egen eiendom holde gress og annen vegetasjon kort, landskapet tørt, og om mulig stenge rådyr ute fra området.

Muligheter for å redusere flåttens utbredelse og antall

Flåttens geografiske utbredelse i Norge har økt noe siden første kartlegging i 1943. Om flåttens antall vet vi mindre, siden historiske data om antall i

Norge ikke foreligger. Tre faktorer er imidlertid viktige når det gjelder størrelsen på flåttbestanden: gjengroing av landskapet, sterk økning i bestanden av hjortedyr (elg, rådyr og hjort) og klimaendringer.

Gjengroing av landskapet gir bedre vilkår for flåtten, som er avhengig av et fuktig mikroklima. Flåtten foretrekker skyggefull, fuktig løvskog, høyt gress og buskas heller enn beitemark. Det har de siste tiårene vært en mangedobling av bestanden av elg, rådyr og hjort. Bare siden 1970 er det en syvdobling av antall skutte dyr. Videre har klimaet noe betydning, særlig i form av lengre vekstsesong, som i flåttenes kjerneområder har økt med fire uker siden 1960. Disse tre faktorene har ifølge Folkehelseinstituttet ført til en økning i flåttbestanden.

Det er som regel ikke mulig å foreta en bekjempelse av flått i naturen. En kjemisk bekjempelse vil kunne ha store negative konsekvenser for miljøet. For å redusere orekomsten av flått kan det hjelpe noe hvis man fjerner høyt gress, busker og kratt.

På enkelte øyer med store flåttproblemer kan det hjelpe hvis man fjerner hjortedyr, som er verter for de voksne flåttene.

I spørsmålet vises det til forsøk med utsetting av soppen *Metarhizium brunneum* som angriper flått. Forsøk med denne soppen mot flått gjennomføres for tiden i Østerrike, og soppen er godkjent i USA. I Norge er det Bioforsk som utfører forsøkene, men foreløpig foreligger ikke godkjenning av bruk i forsøk. Søknaden er for øyeblikket til behandling hos Klima- og forurensningsdirektoratet. Forsøket skal omfatte sprøyting av varierende intensitet på tre til fire beiteområder på ca 30 daa ved Bioforsk Økologisk på Tingvoll, Nordmøre. Myndighetene vil avvente resultatet av disse studiene før det trekkes en konklusjon på om dette er en god strategi i Norge.

SPØRSMÅL NR. 1353

Innlevert 9. mai 2012 av stortingsrepresentant Laila Marie Reiertsen

Besvart 22. mai 2012 av arbeidsminister Hanne Inger Bjurstrøm

Spørsmål:

«Med bakgrunn i de siste tallene fra Nav om bruken av utenlandsk arbeidskraft som er i sterk økning. Hordaland ligger på en annen plass i å bruke denne arbeidskraften, som også er stigende, dette tilsier et økt behov for et Servicesenter (SUA) i Bergen.

Hva mener statsråden om denne utviklingen og

håndteringen av dette i landet totalt sett og vil et SUA bli lokalisert i Bergen?»

BEGRUNNELSE:

I dag har vi tre servicesenter for utenlandsk arbeidskraft (Oslo, Stavanger og Kirkenes). Et såkalt SUA-senter. Ved flere anledninger har det kommet

opp spørsmål, og ikke minst ønske fra Hordaland om et slikt senter også i Bergen. Da arbeids- og sosialkomiteen senest i april i år var på besøk i Hordaland ble det igjen rettet sterkt ønske fra de forskjellige parter, der et slikt senter inngår, at en mente det var behov for en opprettelse av SUA i Bergen. Da dette sist ble konkret tatt opp - for et par år siden ble det skrinlagt med bakgrunn i at det ikke var nok trøkk fra arbeidsgivere i Bergen. Jeg vil tro at dette har endret seg mye siden da. Dette gjelder særlig når en ser på utviklingen av arbeidsledigheten i Europa, som er stor, samt ulike oppslag fra mediene der arbeidsledige som har brent alle broer er i økende antall. Vi ser også at det er en ny trend at arbeidsgivere henter spesialister hjem fra andre land på grunn av et støvsugd arbeidsmarked hjemme. Dette gjelder spesielt i oljebransjen der en mangler ingeniørkompetanse. Og med alle de nye oppdragene denne bransjen har fått vil dette behovet være økende. Fra Nav er det også kommet frem nye tall på forventet arbeidsinnvandring. Og her ligger Hordaland på annen plass med 39 prosent som brukte europeisk arbeidskraft i fjor. Noe som tilsier at behovet for et SUA i Bergen må være til stede mer enn noen gang.

Svar:

Etter EØS-utvidelsen i 2004 har Norge blitt en del av det internasjonale arbeidsmarked på om lag 500 mill. innbyggere. Innvandringen til Norge har da også økt mye etter 2004. Mens det i 2003 var en nettoinnvandring på 11 000 personer, var omfanget i 2011 økt til 48 000 personer. Om lag ¾ av innvandrerne til Norge kommer nå fra EØS-området og "arbeid" oppgis å være den viktigste årsaken til innvandringen. Innvandringen finner veien til alle fylker i landet, men er klart størst til Oslo-området.

Arbeidsinnvandringen til Hordaland må sees i forhold til befolkningen i fylket: I første kvartal i år ble det gjort 9135 registreringer av arbeidssøkere fra EØS-området. 11 pst. av disse registreringene ble gjort ved politistasjoner i Hordaland. Andelen av EØS-innvandringen som registrerer seg i Hordaland er dermed om lag som Hordalands andel av befolkningen i landet.

Antall ledige stillinger som lyses ut har det siste året utviklet seg noe svakere i Hordaland enn i landet ellers i følge NAVs statistikk for mars. Det trekkes i retning av at etterspørselen etter arbeidskraft i Hordaland har økt mindre enn i mange andre fylker. Høy innvandring til fylket og moderat etterspørsel etter arbeidskraft trekker derfor i retning av at arbeidsgivere i Hordaland har god tilgang på arbeidskraft.

De formelle prosedyrene knyttet til arbeidsinnvandring fra EØS til Norge er relativt enkle. Det kreves ingen tillatelse og arbeidsinnvandrere kan selv registrere seg via nettet. Registreringsbevis mottas etter oppmøte ved en politistasjon. Skattekort og såkalt D-nummer blir i de fleste tilfeller raskt utskrevet etter registrering hos politiet. De formelle prosedyrene legger til rette for bruk av arbeidskraft fra EØS-området.

Arbeidsinnvandrere fra land utenfor EØS-området trenger oppholdstillatelse for å jobbe i Norge. Også prosedyrene for disse har blitt enklere, blant annet gjennom å kunne søke om tillatelse via nettet og ordningen med tidlig arbeidsstart. I tildelingsbrevet til Utlendingsdirektoratet for 2012 har vi satt krav om at 80 pst. av søknadene om arbeidstillatelse skal behandles innen 4 uker.

Servicesentrene er en samlokalisering av Skatteetaten, politiet, Utlendingsdirektoratet og Arbeidstilsynet for å kunne bedre servicen til arbeidsinnvandrere. Opprettelse av et servicesenter i Hordaland vil kunne gjøre det enda noe lettere for arbeidssøkere som kommer til Norge, men vil neppe være avgjørende verken for omfanget av innvandringen til fylket eller for innvandrernes mulighet for å komme i jobb.

Justisdepartementet vurderer for tiden en omorganisering av utlendingsforvaltningen. Politiets oppgaver knyttet til arbeidstillatelser vurderes overført til Utlendingsdirektoratet. I så fall vil Utlendingsdirektoratet opprette regionkontorer som skal ivareta arbeidsgiveres og arbeidstakeres behov for rask og god service. Jeg vil avvente avklaringen i denne saken, før jeg eventuelt vurderer behovet for nye servicesentre.

SPØRSMÅL NR. 1354**Innlevert 9. mai 2012 av stortingsrepresentant Truls Wickholm****Besvart 21. mai 2012 av samferdselsminister Magnhild Meltveit Kleppa****Spørsmål:**

«Blant annet i Prop. 1 S 2010-2011 understreker samferdselsdepartementet at det ”før det kan tas stilling til oppstart av nye prosjekter [i Oslopakke 3] blir etablert et opplegg for porteføljestyling med et system for mål- og resultatstyring med etterprøvbare mål og indikatorer.

Hvordan går arbeidet med å etablere dette systemet som også Stortinget har etterspurt, og på hvilken måte sikrer man at de prosjektene som nå vurderes for oppstart i Oslopakke 3 er de som mest effektivt bidrar til å nå de mål som Stortinget har fastsatt?»

BEGRUNNELSE:

Gjennom ulike behandlinger av Oslopakke 3 har Stortinget slått fast at man i den løpende rulleringen av pakken skal gjennomføre de tiltakene som mest effektivt bidrar til å nå de overordnede målene som er fastsatt. I Innst. S. nr. 301 uttrykker alle partiene, unntatt Fremskrittspartiet, at det vil være nødvendig for styringsgruppen for Oslopakke 3 å søke fremtidige løsninger som vil gi reduksjon av klimagasser fra biltrafikken. Flertallet mener at klimagassutslipp skal inn som et av de etterprøvbare målene for pakken, og at oppnåelsen av dette målet bør ligge til grunn for prioriteringen av tiltak. Flertallet understreker viktigheten av at styringsgruppen prioriterer tiltak som bidrar til en gradvis dreining av transportsystemet i mer miljøvennlig retning der kollektiv og sykkel får økte markedsandeler. Flertallet understreket også viktigheten av andelen av den samlede ressursbruken ikke blir redusert i fremtidige rullinger. Også Samferdselsdepartementet har vektlagt lignende mål, men har også ut fra målet om å sikre alle trafikantgrupper økt fremkommelighet lagt vekt på at andelen kollektiv-reisende, syklende og gående økes.

Dette er i tråd med transportøkonomiske vurderinger som viser at økt satsing på kollektiv og sykkel i kombinasjon med restriktive tiltak på privatbilbruk er det som sikrer best fremkommelighet også for bilistene til en samlet sett lavest pris. Forhandlingene om Oslopakke 3 foregår for fullt og det er viktig å få klarhet i hvordan disse føringene fra Storting og regjering følges opp i vurderingen av de konkrete tiltakene som vurderes.

Svar:

Det pågår en revidering av Oslopakke 3. Dette arbeidet ledes av styringsgruppen for Oslopakke 3. Denne består av vegdirektøren (leder), jernbanedirektøren, fylkesordføreren i Akershus og byråd for miljø og samferdsel i Oslo. Resultatet av styringsgruppens arbeid forventes å foreligge før sommeren 2012. Regjeringen tar sikte på å informere Stortinget om revidert Oslopakke 3 i forbindelse med forslaget til statsbudsjett for 2013.

Det er etablert et porteføljestylingssystem for Oslopakke 3. Styringsgruppen utarbeider et fireårig handlingsprogram som revideres hvert år. Tilknyttet revideringene av Nasjonal transportplan legges det opp til en større gjennomgang av Oslopakke 3. Den gjennomgangen av prioriteringene i pakken som pågår nå, vil danne et grunnlag for stortingsmeldingen om Nasjonal transportplan 2014-2023, som regjeringen vil legge fram for Stortinget våren 2013.

Som grunnlag for revideringen av Oslopakke 3 er det utført et omfattende faglig arbeid; GLP – grunnlag for langsiktige prioriteringer. Samtidig er det gjort vurderinger av det finansielle grunnlaget for pakken. Det er etablert et mål- og resultatstyringssystem med ulike måleindikatorer for å måle i hvilken grad tiltakene i pakken oppfyller målene. Forskjellige prioriteringer av tiltak er vurdert opp mot målene for Oslopakke 3. Måloppfyllelsen skal, sammen med vurderinger av samfunnsøkonomisk nytte, være et viktig grunnlag for prioriteringene i Oslopakke 3. Måloppfyllelsen skal også følges opp og rapporteres i forbindelse med de årlige statsbudsjettene. Mål- og resultatstyringssystemet skal sikre at prosjektene i Oslopakke 3 bidrar til å nå de mål som er fastsatt for pakken. Departementet tar sikte på å legge fram mål- og resultatstyringssystemet for Oslopakke 3 i statsbudsjettet for 2013. Samtidig vil resultatet av de tiltak som er gjennomført hittil, og spesielt måloppfyllelsen i 2011, bli presentert.

Jeg legger til grunn at Statens vegvesen, Jernbaneverket og lokale myndigheter også for de tiltak som vurderes for oppstart i årene framover, prioriterer de tiltakene som mest effektivt bidrar til å nå de overordnede målene som Stortinget har fastsatt for Oslopakke 3.

SPØRSMÅL NR. 1355**Innlevert 9. mai 2012 av stortingsrepresentant Ulf Leirstein****Besvart 21. mai 2012 av barne-, likestillings- og inkluderingsminister Inga Marte Thorkildsen****Spørsmål:**

«En intern arbeidsgruppe i departementet har arbeidet med ulike modeller for registrering av gjeld (gjeldsregister). En rapport skal være ferdigstilt og ligger nå til intern behandling i Regjeringen.

Kan statsråden opplyse om fremdriften i denne saken, og om når vi kan forvente at rapporten blir sendt på høring - og om når Stortinget kan forvente å få en sak om dette til politisk behandling?»

Svar:

Saken hører inn under barne-, likestillings- og inkluderingsministerens ansvarsområde, og spørsmålet er oversendt fra justis- og beredskapsministeren til meg for besvarelse.

En interdepartemental arbeidsgruppe har utarbeidet "Rapport om alternative modeller for registrering av usikret forbrukskreditt til bruk ved kredittvurde-

ring". Rapporten ble overlevert til meg den 27. april 2012. Rapporten skal bidra til å gi et bedre vurderingsgrunnlag i spørsmålet om hvorvidt det bør legges til rette i lovgivningen for systematisk registrering og utlevering av privatpersoners gjeldsopplysninger ved kredittopplysning. Spørsmålet om registrering og utlevering av gjeld balanserer ulike hensyn, og det kan være flere aktuelle måter å organisere en eventuell registreringsordning på.

Som spørsmålsstilleren viser til, er rapporten nå til politisk behandling. Det tas sikte på en avklaring om videre oppfølging før sommerferien i år, herunder spørsmålet om høring.

På denne bakgrunn er det for tidlig å kunne si når Stortinget vil få en sak om registrering av gjeldsopplysninger til behandling, og i hvilken form en slik sak vil bli oversendt.

SPØRSMÅL NR. 1356**Innlevert 9. mai 2012 av stortingsrepresentant Arve Kambe****Besvart 21. mai 2012 av justis- og beredskapsminister Grete Faremo****Spørsmål:**

«Regjeringen vil etter sommeren starte behandlingen av Kriminalomsorgens sentrale forvaltning sin kapasitetsplan for fengslene. Et av de prioriterte forslagene fra KSF er å bygge nytt fengsel i Haugesund-regionen med minst 80 plasser. Jeg forutsetter at regjeringen deler virkelighetsbeskrivelsen om behovet fra kommuner, politi, advokater, domstoler, ansatte og KSF.

Vil statsråden sørge for at det bevilges nødvendige planleggingsmidler i RNB 2012 eller statsbudsjettet for 2013 slik at arbeidet kan starte opp?»

BEGRUNNELSE:

Statsråden var denne uken på besøk i Haugaland- og Sunnhordland Politidistrikt hvor fengselssituasjonen var et viktig tema.

Det ble lagt merke til at statsråden ikke ønsket å

besøke Haugesund fengsel og flere har beklaget at statsråden ikke benyttet anledningen til å selv sette seg inn i situasjonen.

Jeg har selvsagt forståelse for at man ikke kan besøke alle enheter, men fengselssituasjonen vil være en viktig del av den jobben statsråden skal gjøre i neste halvår og hun burde derfor deltatt for å få nok kunnskap.

Kommunene i Haugesund-regionen, gjennom pågående arbeid Haugaland Vekst, har jobbet over lengre tid for å få felles forståelse og ønsker for et nytt fengsel. Det er bred enighet om at en vertskommune vil kunne stille tomt vederlagsfritt til disposisjon til staten ved bygging av nytt fengsel.

KSF har også jobbet frem tall som viser hva staten kan selvfinansiere ved nybygg dersom sammenlånning gir en viss driftsbesparelse. I tillegg vil staten også kunne spare penger innen politi, domstoler og kriminalomsorgen.

Det er derfor viktig at regjeringen stiller planleggingsmidler til disposisjon i 2013, slik at ulike alternativer kan legges frem. Regjeringen må også etter hvert komme på banen i forhold til lokalisering og størrelse av et nytt fengsel i Haugesund-regionen.

På denne bakgrunn ber jeg statsråden legge til rette for at det bevilges planleggingsmidler til nytt fengsel i Haugesund-regionen snarest mulig og se- nest innen statsbudsjettet for 2013.

Svar:

I blant annet spørretimen 29. februar i år redegjorde jeg for arbeidet med kapasitetsplanen. Departementet har gitt Kriminalomsorgens sentrale forvaltning (KSF) i oppdrag å utarbeide en samlet kapasitetsplan med enhetsstruktur for fengslene og friomsorgskontorene. I planen skal det bl.a. vurderes

hvordan kapasiteten i kriminalomsorgen bør settes sammen for å dekke fremtidig kapasitetsbehov og legge til rette for en straffegjennomføring etter intensjonene i St.meld. nr. 37 (2007-2008) Straff som virker – mindre kriminalitet – tryggere samfunn.

KSF har tidligere i år hatt et utkast til kapasitetsplan på en intern høring i etaten. KSF tar sikte på å oversende sitt forslag til kapasitetsplan til departementet i løpet av første halvår i år. 8. mai i år benyttet jeg anledningen til å besøke både Haugaland og Sunnhordland politidistrikt og Sandeid fengsel. Det ga verdifull informasjon om forholdene du tar opp. Jeg ønsker likevel ikke å forskuttere hvilke tiltak som skal prioriteres før departementet har mottatt planen fra KSF og fått sett på helheten i forslagene.

Jeg vil komme tilbake til eventuelle tiltak på bakgrunn av planen på egnet måte.

SPØRSMÅL NR. 1357

Innlevert 9. mai 2012 av stortingsrepresentant Tord Lien

Besvart 23. mai 2012 av kunnskapsminister Kristin Halvorsen

Spørsmål:

«Vil statsråden legge til rette for en større sammenheng mellom hvor studentene søker om å få studere, og Stortingets vedtak om økning i antallet studieplasser?»

BEGRUNNELSE:

Tall fra Samordnet opptak viser at søkermassen til høyere utdanning øker klart mest i de største byene. Samtidig viser tallene fra Samordnet opptak at mange studier, sogar noen studiesteder har så lav søknad at kritisk masse ikke kan sies å kunne nås. I en kommentar til dette forholdet uttalte statsråden 25. april 2012 til Universitas sin nettutgave at:

"At flere ønsker å studere i de store byene er et faktum som vi må forholde oss til. ... Det er viktig at ungdom har mulighet til å søke seg til de stedene som de mener er mest attraktive. Og det er bra at ungdommer har lyst til å oppsøke studiemiljøer som kan by på faglige utfordringer."

Videre uttalte statsråden at:

"Det er viktig at vi klarer å samarbeide med studieinstitusjonene om å gi plass til flest mulig av de som har søkt."

Svar:

Innledningsvis vil jeg understreke at Regjeringen i stor grad allerede legger til rette for en sammenheng mellom søkningen til høyere utdanning og tildeling av studieplasser.

Ved tildeling av nye studieplasser er gode søker-tall og hvordan institusjonene har oppfylt tidligere studieplasstildelinger viktige kriterier i regjeringens vurderinger. I tillegg vektlegges fremskrivinger av samfunnets kompetansebehov. Dette lå til grunn ved tildeling av nye studieplasser både i 2009 og 2011 da flest nye studieplasser over statsbudsjettet ble fordelt til Norges teknisk-naturvitenskapelige universitet, Høgskolen i Sør-Trøndelag, Universitetet i Bergen, Høgskolen i Bergen, Universitetet i Oslo, Høgskolen i Oslo og Akershus og Universitetet i Tromsø. Dette er alle institusjoner med god søkning, og som ligger i de store byene.

Ved studieplasstildelingene i 2009 og 2011 ble deler av bevilgningen knyttet til fagområdene helse- og sosialfag, lærerutdanning og realfag. Dette er nasjonalt svært viktige fagområder, og jeg ser det som svært gledelig at søker-tallene for opptak høsten 2012 viser en ytterligere økning innenfor disse fagområdene. I tillegg ble deler av studieplassebevilgningen tildelt som strategiske plasser der institusjonene selv

oppretter studieplasser i tråd med egne strategier, for å spisse fagprofilen i fag der det er god rekruttering og der det er et regionalt og/eller nasjonal behov. Studieplassene som er opprettet er fortsatt under opptrapping og møter således i stor grad søkerens ønsker til fag og lokalisering samtidig som det møter samfunnets behov.

Det totale antall søkere har økt fra 108 625 i 2011 til 115 764 ved søknadsfristens utløp i 2012. Det innebærer at det er om lag 7 100 flere søkere i år enn

i fjor, noe som utgjør en økning på 6,65 %. Institusjonene har store faglige friheter til å omdisponere studieplasser mellom fagområder, i tråd med egne strategier og regionale og/eller nasjonale behov for kompetanse og arbeidskraft. Over tid har det vist seg at institusjonene har utnyttet dette handlingsrommet.

Dagen søkermønster til høyere utdanning og regjeringens fordeling av nye studieplasser gir et godt grunnlag for å møte fremtidens kompetansebehov.

SPØRSMÅL NR. 1358

Innlevert 9. mai 2012 av stortingsrepresentant Per-Willy Amundsen

Besvart 16. mai 2012 av kommunal- og regionalminister Liv Signe Navarsete

Spørsmål:

«I stortingsmeldingen om norsk klimapolitikk, Meld. St. 21 (2011-2012), fremgår det at regjeringen har til hensikt å skjerpe energikravene i byggeteknisk forskrift til passivhusnivå allerede i 2015. Det har fremkommet sterke innvendinger mot passivhus, som bl.a. risiko for fuktskader, økt sannsynligheten for luftveisinfeksjoner, astma og allergier.

Mener stasråden det er realistisk at det fremskaffes uttømmende kunnskap om dette frem til 2015, eller aksepterer regjeringen en økt helserisiko av hensyn til klimaet?»

Svar:

Innledningsvis vil jeg presisere at regjeringen i stortingsmeldingen om norsk klimapolitikk, Meld. St. 21 (2011-2012) varslet at energikravene i byggeteknisk forskrift skal skjerpes til passivhusnivå. Dette betyr ikke nødvendigvis at bygg må oppføres med passivhusteknologi. Passivhus som teknologi er et

spesifikt konsept og medfører en del spesifikke krav til byggetekniske løsninger. Passivhusnivå kan derimot være angivelse av energibehov, noe som kan åpne for flere valg av løsninger. Regjeringen vil senere definere passivhusnivå. Dette vil gjøres blant annet på grunnlag av utredninger som ser på samfunnsøkonomiske og helsemessige konsekvenser.

Jeg vil påpeke at vi får stadig mer kunnskap om bygg med lavt energibehov. Det er allerede oppført eller under planlegging mer enn 1000 boliger på passivhusnivå i Norge. Basert på utredninger som systematiserer erfaringer med passivhus og andre bygg med lavt energibehov er det lite som tyder på at innneklima er dårligere enn i konvensjonelle hus. Studiene ser imidlertid mye på utenlandske erfaringer, vi må selvsagt få gjennomført utredninger av passivhus og bygg på passivhusnivå i Norge. Vi skal ha tilstrekkelig kunnskap om innneklima og helse før vi innfører strengere energikrav.

SPØRSMÅL NR. 1359**Innlevert 9. mai 2012 av stortingsrepresentant Laila Marie Reiertsen****Besvart 18. mai 2012 av kunnskapsminister Kristin Halvorsen****Spørsmål:**

«Med bakgrunn i et oppslag i Bergens Tidende 9. mai som viser at studenter tyr til sosialhjelp i perioder. Og dette er økende i Bergen. Når en samtidig ser utviklingen av studiestøtten opp mot lønnsutvikling og prisvekst, er det store forskjeller.

Vil statsråden se på studiestøtten, og eventuelt gjøre den høyere slik at vi ikke får flere studenter på sosialhjelp?»

BEGRUNNELSE:

I Bergens Tidende 9. mai kan en lese at studenter må ty til sosialhjelp for å klare seg. Fra 2001 til 2011 økte studiestøtten fra 80 tusen kroner til 90 tusen kroner. Opp 13,5 prosent. Den generelle prisveksten i perioden var på 18,6 prosent. Seks av ti studenter jobber ved siden av studiene. Fire av ti studenter får økonomisk støtte av foreldrene. Oppslaget i Bergens Tidende viser til at tall fra Nav synliggjør en viss økning i utbetaling av sosialhjelp til studenter som har lån og stipend fra Statens lånekasse. Dette gjelder Bergen. Det som det er snakk om er korttidshjelp. Eksempel på behov er at man trenger hjelp i den tiden før studielånet kommer. Når en ser på utviklingen av studiestøtten så er den blitt svekket i forhold til prisvekst. Og når en vet at en økning som dette går av ett annet budsjett, men allikevel den samme norske pengesekken, så må man stille spørsmål om ikke studiestøtten burde vært justert mye mer og oftere.

Svar:

Et grunnleggende prinsipp i utdanningsstøtteordningene som forvaltes gjennom Lånekassen, er at støtten skal dekke livsopphold i perioder en person er reell student. Støtten fra Lånekassen er ikke ment å finansiere livsopphold i månedene før semesterstart.

I spørsmålet vises det til at prisveksten har vært

høyere enn veksten i studiestøtten i perioden 2001 til 2011. Den rødgrønne regjeringen har årlig økt studiestøtten i tråd med forventet prisvekst, noe den foregående regjeringen ikke gjorde. Økning i tråd med forventet prisvekst innebærer at kjøpekraften opprettholdes fra et år til det neste.

Mange studenter arbeider noe ved siden av studiene. Dette er åpenbart av økonomiske grunner for de fleste, men vil også kunne gi viktig arbeidserfaring og avveksling fra studiehverdagen. Analyser har også vist at noe arbeid ved siden av studiene ikke har negative konsekvenser for studentenes studieprogresjon etc.

Studiefinansieringen må ses i sammenheng med annen finansiering for studenter fra det offentlige. Her vil jeg peke på at staten bruker store summer til finansiering av studentsamskipnader, studentboliger, studentbarnehager og ikke minst kostnader til en gratis offentlig høyere utdanning.

Regjeringen har de siste årene valgt å prioritere bedre økonomiske rammebetingelser for spesielt utsatte grupper av studenter, med målrettede ordninger for eksempel til studenter med nedsatt funksjonsevne. I tillegg har utbygging av studentboliger vært høyt prioritert. Utbygging av gode og rimelige studentboliger er et viktig bidrag til å bedre studentens økonomi. Regjeringen har de siste årene gitt tilsagn om tilskudd til å bygge ett tusen studentboliger årlig.

Jeg er opptatt av at studentene skal ha en økonomi som gir dem den nødvendige tryggheten i hverdagen. Rapporten om levekår blant studenter, som ble lagt fram av SSB høsten 2011, viste at syv av ti studenter har stipend og lån som viktigste kilde til livsopphold. I løpet av høsten kommer det enda en rapport basert på samme undersøkelse. Denne vil gå mer i dybden når det gjelder blant annet studentens økonomi. Rapporten vil gi et bedre kunnskapsgrunnlag for politikktutforming på dette området.

SPØRSMÅL NR. 1360**Innlevert 9. mai 2012 av stortingsrepresentant Torgeir Trædal****Besvart 22. mai 2012 av nærings- og handelsminister Trond Giske****Spørsmål:**

«Kan statsråden redegjøre for hvor langt prosjektet med nybygg for Brønnøysundregistrene er kommet, og hvor fort kan oppstart av ett nytt bygg startes?»

BEGRUNNELSE:

Brønnøysundregistrene sliter med et bygg som er gått ut på dato i forhold til registrenes behov. En underkapasitet på 113 arbeidsplasser i 2015, stadig tilpasninger og ombygginger av dagens bygg og oppstykket organisasjon med 150 ansatt på Salhus gir en sluttsum med dårlige tjenesteaktivitet og utviklingsmuligheter. Dagens leiekontrakt går ut i 2014.

Svar:

Brønnøysundregistrene har underskudd på arealer og det foregår kontinuerlig fortetting. Jeg har derfor tidligere varslet Stortinget om at det er igangsatt et arbeid med å utrede etatsens fremtidige lokaliseringsbehov. Utredningsprosessen utføres i samsvar med Finansdepartementets kvalitetssikringsregime – KS-regimet. Det er holdt god kontakt med Brønnøy

kommune under utredningsprosessen, og det vil være nær kontakt med kommunen i det videre utredningsarbeidet.

Det er gjennomført en konseptvalgutredning, og det er utarbeidet en tilleggsutredning til konseptvalgutredningen. Begge dokumentene er vurdert av eksterne kvalitetssikrere. Tilleggsutredningen drøfter flere mulige utbyggingskonsepter.

Jeg legger opp til at det skal treffes en beslutning om hvilket utbyggingskonsept som skal ligge til grunn i den videre utredningsprosessen (forprosjektet og detaljprosjekteringsfasen) før sommeren 2012. Dette innebærer at forprosjektet bør kunne ferdigstilles i løpet av 2014 dersom man kommer videre i utredningsarbeidet rett over sommeren 2012. Etter forprosjektet skal det gjennomføres en detaljprosjektfase, som jeg regner med vil være avsluttet i løpet av 2015.

Per i dag er det vanskelig å kunne fastsette nøyaktig tidspunkt for når oppstart av byggearbeidene kan skje. Det vil imidlertid bli satt opp en detaljert fremdriftsplan for utredningsprosessen i forbindelse med oppstart av det gjenstående utredningsarbeidet.

SPØRSMÅL NR. 1361**Innlevert 9. mai 2012 av stortingsrepresentant Per Roar Bredvold****Besvart 15. mai 2012 av landbruks- og matminister Lars Peder Brekk****Spørsmål:**

«Hvordan forsøker statsråden å påvirke staten og private til mer bruk av tømmer i forbindelse med restaurering og nyoppførelse av bygninger, herunder også trebruer som et godt eksempel på hva tre kan brukes til?»

Svar:

Tre er et fornybart bygningsmateriale og har potensial til å bidra til å senke klimagassutslippene fra bygningssektoren. Denne regjeringen har derfor ført en aktiv politikk for å styrke bruken av tre som bygnings- og konstruksjonsmateriale.

Foredling og bruk av trevirke bidrar også til be-

dre utnyttelse av skogressursene, næringsutvikling og verdiskaping i store deler av landet.

Siden 2006 har Trebasert Innovasjonsprogram som forvaltes av Innovasjon Norge, vært vårt virkemiddel i dette arbeidet. Programmets visjon er at Norge skal være et forbilde i verdiskapende foredling og ny anvendelse av trevirke. Programmet har som et mer kortsiktig mål å øke bruken av tre i samfunnet og øke lønnsomheten i hele verdikjeden.

Målgruppen for programmet omfatter alle som kan bidra til å nå målsettingene, det være seg bedrifter, byggherrer, entreprenører, arkitekter, rådgivere, FoU- og kompetansemiljøer. Virkemidlene i programmet omfatter realisering av forbildeprosjekter, såkalt leverandørutvikling (dyktiggjøring og kunn-

skapstilførsel til bedriftene), industrialisering, bedriftsrettede utviklingsprosjekter, nettverksprosjekter, informasjon og synliggjøring av resultater. En viktig årsak til de gode resultatene i programmet har vært etablering av 8 – 10 regionale ”tre drivere” som er pådrivere og koordinatorene i prosjekter i sine regioner. Programmet ble evaluert i 2011. Evalueringsrapporten viser at programmet har vært utløsende for innovasjoner i trenæringen.

Fortsatt står trebruken sterkt i norsk småhusbygging. Over 90 % av våre småhus blir i dag bygd i tre. Mye av byggeriene i årene framover vil imidlertid skje i byer og tettbygde strøk. Her bruker vi tre materialet for lite. Hvis ikke treet som materiale har løsningene og er konkurransedyktig i dette markedet, vil etterspørsel etter tre til konstruksjonsformål synke. Det vil etter mitt syn være uheldig og ikke bruke et materiale med så åpenbare miljømessige, praktiske og estetiske fortrinn. Urbant byggeri vil derfor være

et viktig område for Trebasert Innovasjonsprogram og dette programmets virkemidler i årene fremover.

Jeg anser satsingen på økt bruk av tre for å være meget vellykket. Det er et langsiktig arbeid, men vi er etter mitt syn på god vei. Det er de siste årene bygd fleretasjes hus, skolebygg, kulturhus og ulike typer næringsbygg i tre. Tre er også benyttet i samferdselsprosjekter. Den positive utviklingen for trebruer skyldes et vellykket samarbeid mellom vegmyndighetene og produsentene av slike bruer.

I Meld. St. 9 (2011-2012) om Landbruks- og matpolitikken, som nylig er behandlet i Stortinget, lanseres en pris for ”fremragende og nyskapende bruk av tre”. Prisen skal deles ut årlig og er ment å honorere prosjekter og miljøer som bidrar til å øke oppmerksomheten om bruk av tre som et moderne, miljøvennlig byggemateriale. I den samme meldingen varsles det også at regjeringen vil be Statsbygg utrede hvordan vi kan øke bruken av tre i offentlige bygg.

SPØRSMÅL NR. 1362

Innlevert 9. mai 2012 av stortingsrepresentant Åse Michaelsen

Besvart 16. mai 2012 av finansminister Sigbjørn Johnsen

Spørsmål:

«Er statsråden komfortabel med at et offer for grov voldtekt på egenhånd må inndrive tilkjent erstatningsbeløp som følge av det straffbare forhold?»

BEGRUNNELSE:

TV2 publiserte 10. oktober 2010 en sak der en jente hadde blitt voldtatt i en alder av 13 år. Gjerningsmannen ble dømt i 1992, mens erstatningssaken ikke ble avgjort på grunn av jentas unge alder. I 1999 ble offeret tilkjent 1 million kroner i erstatning. Statens innkrevingsentral (SI) har imidlertid nektet å kreve inn pengene på hennes vegne fordi erstatningsbeløpet ikke ble tilkjent i samme rettssak som straffen ble pådømt. Dette medførte at offeret selv må stå for innkrevningen og følge opp dersom gjerningsmannen skifter jobb eller tvangstrekk av andre grunner stopper opp.

Slik straffeprosessloven § 456 er utformet kan den ikke forstås som en avgrensning mot innkreving i saker som den nevnte. Denne saken er prinsipielt helt lik som andre straffesaker der SI krever inn penger på vegne av offeret.

Arbeiderpartiets Torgeir Michaelsen mente en

lovendring på dette området ville være klar i løpet av 2011. Jeg kan imidlertid ikke se at noe har skjedd. Likevel mener jeg at en lovendring er unødvendig og at dagens lovtekst dekker tilfeller som det nevnte.

Svar:

Inndrivning av erstatningskrav i straffesaker reguleres i dag i straffeprosessloven § 455 tredje ledd annet punktum, jf. straffeprosessloven § 456. Paragrafen gir bare hjemmel for Statens innkrevingsentral (SI) til å kreve inn erstatning og andre pengekrav som er tilkjent en fornærmet eller annen skadelidende i en offentlig straffesak. Jeg kan ikke se at straffeprosessloven § 456 gir adgang for SI til å gi slik bistand i saker hvor erstatningen er idømt i sivil sak. SI har derfor etter min mening ikke hjemmel til å inndrive erstatning for personskade fastsatt i sivil sak. Det gjelder selv om erstatningskravet skyldes en straffbar skadeforvoldelse. Det avgjørende etter gjeldende regler er altså om erstatningskravet er tatt med til pådømmelse i selve straffesaken eller ei.

Dette er imidlertid ikke tilfredsstillende. Jeg er enig med representanten Michaelsen i at voldsofre bør få hjelp til inndrivning av erstatning for personska-

de etter voldsovergrep, uavhengig av om erstatningskravet er fastsatt i offentlig straffesak eller i sivil sak. For mange som har vært utsatt for en straffbar handling som har krenket liv eller helse, vil det oppleves som urimelig byrdefullt at de selv eller deres pårørende må stå for innkreving av erstatningen.

På denne bakgrunn har Finansdepartementet, i forståelse med Justis- og beredskapsdepartementet, hatt på høring et forslag om utvidelse av ordningen med bistand fra SI til innkreving. Utvidelsen vil gjelde erstatningskrav som omfattes av voldsoffererstat-

ningsloven også når kravet er idømt i en sivil sak. Alle høringsinstanser som har uttalt seg om spørsmålet støtter forslaget i høringsnotatet.

Jeg tar sikte på å fremme lovforslag om dette for Stortinget før sommeren i år. Dersom Stortinget gir sin tilslutning i løpet av 2012, vil utvidet innkreivingsbistand via SI trolig kunne komme på plass fra 2013. Det forslaget jeg tar sikte på å fremme, innebærer at slik bistand også vil kunne gis i saker hvor erstatningskravet er idømt før 2013.

SPØRSMÅL NR. 1363

Innlevert 9. mai 2012 av stortingsrepresentant Per Arne Olsen

Besvart 16. mai 2012 av helse- og omsorgsminister Anne-Grete Strøm-Erichsen

Spørsmål:

«Er statsråden tilfreds med dagens tilstand på det medisinske tekniske utstyret i helseforetakene, eller ser statsråden behov for å øke investeringene i dette, videre ber jeg om en avklaring på om statsråden mener problemstillingen som er beskrevet under er av en karakter som gjør at statsråden vil ta dette opp med helseforetakene for å sikre at tilbudet til pasientene om nødvendig blir utført av private dersom det er driftstans ved de offentlige sykehusene?»

BEGRUNNELSE:

Jeg har fått en bekymringsmelding fra en pårørende til en pasient med hjernesvulst som får sin behandling ved Radiumhospitalet. Den pårørende viser til at leger, sykepleiere og annet helsepersonell har gitt et eksemplarisk tilbud til pasienten og at de føler at de får god hjelp av det medisinske personale. Likevel har planlagt behandling vært utsatt flere ganger som følge av driftstans på det medisinske tekniske utstyret. CT-undersøkelse har eksempelvis vært utsatt 2 ganger og pasienten har i skrivende stund ventet nesten 1 måned på å få gjennomført denne undersøkelsen. Det er lett å tenke seg at denne problemstillingen gjelder langt flere pasienter ettersom driftstansen skal ha oppstått 10 dager de siste 5 ukene. Dersom meldingen til oss medfører riktighet er det åpenbart at dagens utstyr medfører økt risiko for pasientene og

at dette ikke medfører god pasientsikkerhet. Jeg har lenge hevdet at det er behov for omfattende investeringer i medisinske tekniske utstyr. Denne beskrivelsen mer enn indikerer at det trolig er en korrekt vurdering.

Svar:

Som statsråd er jeg opptatt av å gi sykehusene best mulig rammevilkår. Siden 2005 har budsjettene til spesialisthelsetjenesten økt med reelt ca 9,2 mrd. kroner. I tillegg kommer ekstrabevilgninger til pensjoner. Det er gjennomført omfattende investeringer knyttet til bygg og utstyr i denne perioden – og samlet sett har verdien av bygg og utstyr ved norske sykehus økt. Samtidig er jeg kjent med at tilstanden på det medisinske-tekniske utstyret er varierende.

De regionale helseforetakene har ansvar for å gi nødvendige og forsvarlige spesialist-helsetjenester innenfor de økonomiske rammer som gis. I dette ligger et ansvar for å utvikle tjenestetilbudet. Om midlene skal benyttes til medisinske-teknisk utstyr, investeringer i bygg, eller lønn til flere ansatte, er en prioritering som må skje av de som har kjennskap til virksomheten.

Ifølge pasient- og brukerrettighetsloven kan pasienter som opplever svikt i behandlingen klage til fylkesmannen. Pasient- og brukerombudet kan bistå ved en slik klage.

SPØRSMÅL NR. 1364**Innlevert 9. mai 2012 av stortingsrepresentant Torgeir Trældal****Besvart 15. mai 2012 av landbruks- og matminister Lars Peder Brekk****Spørsmål:**

«Bønder over hele landet frykter flåttplagen og dens skadevirkning på husdyr på beite.

Kan statsråden redegjøre for hvilke tiltak man kan iverksette for å minske/forebygge omfanget av skadevirkningene?»

Svar:

Skogflått kan være bærere av en rekke smittestoffer og bidra til å spre disse. Sjukdommene forårsaker betydelige tap av husdyr på beite. Flåttplagen er også et dyrevelferdsmessig problem. Noen typer smittestoff som spres, utløser også alvorlig sykdom hos menneske. Andre flåttbårne dyresjukdommer kjenner vi kun fra utlandet. Våre vitenskapelige miljøer frykter at flere vil dukke opp også hos oss. Hjort og rådyr er viktige vertsdyr for flåtten.

Økt utbredelse berører derfor både miljø-, folkehelse- og landbruksmyndighetene. Forskning og ny kunnskap er viktig for å møte de nye utfordringene.

Det har vært avsatt midler over jordbruksavtalen til et tilsynsprosjekt i 2007-2008 og et nasjonalt beiteprosjekt i 2009-2012. I Møre og Romsdal har en innenfor disse prosjektene arbeidet for å få fram mer

kunnskap om sammenhengene rundt overlevelse, formering og overføring av flåttbåren smitte.

Arbeidet har ledet fram til konkrete råd for forebyggende behandling, tilsyn og behandling av sjuke dyr.

Jeg er kjent med at Bioforsk og Veterinærinstituttet begge har solide forskningsarbeidere som pågår i dag.

For å kartlegge og informere dyreeiere og publikum har Veterinærinstituttet i samarbeid med Folkehelseinstituttet en egen webside for rapportering av flåttforekomster.

Hjort og rådyr er viktige vertsdyr for flåtten. Store stammer med hjortedyr gir dermed gunstige forhold for utbredelse av flått. Et viktig tiltak vil derfor være å beskatte hjortedyrbestandene tilstrekkelig.

Økt utbredelse av flått sies å ha en vesentlig sammenheng med gjengroing i ut- og innmark. Gjengroing er en konsekvens av redusert beitebruk og annen aktivitet i inn- og utmark.

Beitebruk, vedhogst, slått på eng og rydding av kratt bidrar til å holde kulturlandskapet åpent, og til å redusere flåtten overlevelse. Et aktivt landbruk over hele landet og ivaretagelse av kulturlandskapet er derfor viktig for å begrense utbredelsen.

SPØRSMÅL NR. 1365**Innlevert 10. mai 2012 av stortingsrepresentant Torstein Rudihagen****Besvart 24. mai 2012 av samferdselsminister Magnhild Meltveit Kleppa****Spørsmål:**

«Det har i fleire år vore arbeid med ei konsolidering mellom Norsk Vegmuseum og Norsk Kjøretøymuseum på Lillehammer. Saka er vorte liggande i vegdirektoratet og Samferdselsdepartementet. Den fekk stor omtale i avisa Gudbrandsdølen Dagningen den 8. mai.

Vil statsråden ta eit initiativ for å få ei snarleg gjennomføring av denne konsolideringa?»

Svar:

Det er rett at dette spørsmålet er drøfta mellom Statens vegvesen og Kjøretøyhistorisk museum i

fleire år, og at det no er viktig for dette museet med ei avklaring på om det er mogleg å få til ei slik konsolidering. Det er for tidleg å seia noko konkret om ei konsolidering pr. i dag. Det vidare arbeidet med spørsmålet må vurderast som ein del av ein samla statleg kulturminne- og museumspolitik og som ein del av Samferdselsdepartementet sitt ansvar for transportsektoren sine kulturminne. Eg vil derfor koma tilbake til saka på eit seinare tidspunkt.

SPØRSMÅL NR. 1366**Innlevert 10. mai 2012 av stortingsrepresentant Ivar Kristiansen****Besvart 16. mai 2012 av fiskeri- og kystminister Lisbeth Berg-Hansen****Spørsmål:**

«Aker Seafoods planer for å strukturere industri- anlegg innebærer i følge media at selskapet ønsker å legge ned virksomheten på Melbu. Dette forutsetter en rekke endringer i konsesjonsvilkårene til Akers trålere. Aps fiskeripolitiske talskvinne Lillian Hansen sier til NRK at slike endringer i Akers vilkår ikke blir aktuelle.

Vil statsråden likevel godkjenne Akers planer for omstrukturering og tillate endringer av konsesjonsvilkårene slik at industrivirksomheten på Melbu blir nedlagt?»

Svar:

Aker Seafoods ASA og datterselskaper er ansvarlig for at de ulike konsesjonsvilkårene knyttet til selskapenes torsketrålere oppfylles. Dette kan dreie

seg om både leveringsvilkår og industrivilkår. Alle disse vilkårene ligger fast.

Jeg er kjent med at Aker Seafoods og Norway Seafoods nylig har presentert utredningen "Konkurransekraftig industri i nord" som vurderer ulike tiltak knyttet til lønnsomhet i fiskeforedlingsaktiviteten i nord. Så vidt jeg vet har ikke selskapene pr. dags dato truffet noen beslutninger om tiltak på grunnlag av rapporten.

Fiskeri- og kystdepartementet har da heller ikke mottatt noen søknader fra Aker Seafoods om endringer i konsesjonsvilkårene i forbindelse med nevnte utredning. Dersom departementet mottar en slik søknad, vil denne bli behandlet på ordinær måte. Men jeg ber om forståelse for at jeg ikke nå ønsker å spekulere i utfallet av mulige framtidige søknader som jeg ikke kjenner det konkrete innholdet av.

SPØRSMÅL NR. 1367**Innlevert 10. mai 2012 av stortingsrepresentant Christian Tybring-Gjedde****Besvart 22. mai 2012 av finansminister Sigbjørn Johnsen****Spørsmål:**

«Statsminister Stoltenberg fremstilte det som en ny, uansvarlig budsjetteknikk å ville tappe Oljefondet fra to kraner, der én del går til drift og en annen til investeringer - utenom statsbudsjettet.

Hvor mange "tappekraner" anser finansministeren at dagens statsbudsjett har, hvor tross alt en del av oljefondet går til statsbudsjettet innenfor handlingsregelens begrensning, og en del kan brukes til "formueomplassing" utenfor handlingsregelens 4-prosent begrensning?»

Svar:

Det er kun én tappekran fra Statens pensjonsfond utland, og det er en årlig overføring til statsbudsjettet etter vedtak i Stortinget. Overføringen svarer til det oljekorrigerte underskuddet på statsbudsjettet, slik det blir fastsatt ved stortingsbehandlingen av nysaldert budsjett.

Det oljekorrigerte budsjettunderskuddet omfatter alle statsbudsjettets inntekter og utgifter utenom petroleumsvirksomhet. Handlingsregelen innebærer at dette underskuddet over tid skal være lik forventet realavkastning av Statens pensjonsfond utland, beregnet til 4 pst. av fondskapitalen. Retningslinjene legger dermed opp til en gradvis og forutsigbar økning i det oljekorrigerte underskuddet på statsbudsjettet, finansiert av avkastningen av fondet. På den måten legger handlingsregelen til rette for at vi ikke unødig svekker grunnlaget for tradisjonelle konkurranseut-satte virksomheter, samtidig som oljeformuen også kommer framtidige generasjoner til gode.

Midler til statens lånetransaksjoner, herunder tilførsel av egenkapital eller kjøp av aksjer, hentes ikke fra oljefondet slik spørsmålsstiller skriver. Disse plasseringene vil øke statens samlede aktiva og forventes å gi inntekter til statsbudsjettet. De inntektene kan vi bruke på viktige formål som utdanning, forskning, helse og samferdsel.

Skiftende regjeringer og Storting har lagt vekt på at utgifter som finansieres av statlige bevilgninger skal framgå av budsjettet. Det gjør det også lettere å

holde orden i offentlige finanser. Den krisen som vi nå ser i flere land i Europa, viser hvor viktig dette er.

SPØRSMÅL NR. 1368

Innlevert 10. mai 2012 av stortingsrepresentant Jørund Rytman

Besvart 22. mai 2012 av finansminister Sigbjørn Johnsen

Spørsmål:

«Finansministeren hevdet i Stortingets spørretime 09.05.12 at man ikke kan skille mellom forbruk og investeringer, og at lærere og sykepleiere også er viktig for fremtidig verdiskaping, ikke bare nye veier.

Om sistnevnte er vi enige, i lys av dette, hvorfor er investeringer i et flyselskap som taper penger så viktig at det kan bevilges penger til utenfor handlingsregelen, mens sykepleiere og lærere ikke anses like viktige?»

Svar:

Regjeringen legger handlingsregelen til grunn for budsjettpolitikken. Handlingsregelen innebærer at det oljekorrigerede underskuddet på statsbudsjettet over tid skal svare til forventet realavkastning av Statens pensjonsfond utland, beregnet til 4 pst. av fondskapitalen. Det oljekorrigerede budsjettunderskuddet

omfatter alle statsbudsjettets inntekter og utgifter utenom petroleumsvirksomhet.

Statens lånetransaksjoner, herunder tilførsel av egenkapital eller kjøp av aksjer, er ikke løpende utgifter, men en omplassering av formuesposter utenom Statens pensjonsfond utland.

Beslutningen om å delta i egenkapitalutvidelsene i SAS i 2009 og 2010 ble gjort ut fra en vurdering av de forretningsplanene selskapet den gang la frem, og eksterne rådgivere ble benyttet i den anledning, jf. St.prp. nr. 41(2008-2009) SAS AB - statens deltakelse i kapitalforhøyelse og Innst. S. nr. 161 (2008-2009) samt Prop. 79 S (2009-2010) SAS AB - statens deltakelse i kapitalforhøyelse og Innst. 200 S (2009-2010). Statens investering ble vurdert til å kunne gi markedsmessig avkastning. Det vises også til at private investorer stod for 50 pst. av egenkapitalutvidelsene, noe som understreker at dette ble ansett som markedsmessig investering.

SPØRSMÅL NR. 1369

Innlevert 10. mai 2012 av stortingsrepresentant Øyvind Halleraker

Besvart 21. mai 2012 av samferdselsminister Magnhild Meltveit Kleppa

Spørsmål:

«Mange fylker skal komme med innspill til neste Nasjonal transportplan. Da er det viktig med gode grunnlagsdokumenter. Et av de viktigste styringsdokumentene for Hordaland fylkeskommune vil være kvalitetssikringen av KVU E39 Aksdal – Bergen.

Vet statsråden hvem som sitter på kvalitetssikringsrapporten, og når den vil bli lagt frem?»

BEGRUNNELSE:

KS1 for KVU Aksdal – Bergen er et viktig dokument for lokalpolitikere i Hordaland. Dokumentet var forespeilet å være fylkeskommunens politikere i hende i desember/januar, men det er ennå ikke tilgjengelig. Dokumentet har vært etterlyst via Statens vegvesen, men det er uklart hvem som nå behandler kvalitetssikringsrapporten. Dersom ikke KS1-rap-

porten foreligger lokalpolitikene i Hordaland før de skal komme med innspill til Nasjonal transportplan, vil de ikke ha et godt nok grunnlag for å vedta en innstilling om trasévalg.

Svar:

Samferdselsdepartementet og Finansdepartementet har engasjert konsulentsammenslutningen Dovre Group/TØI til å foreta en ekstern kvalitetssikring KS1 av KVU E39 Aksdal – Bergen. Rapport fra

kvalitetssikringen ventes å ville foreligge i månedsskiftet mai/juni.

Samferdselsdepartementet vil på bakgrunn av KVUen, lokale høringsuttalelser til KVUen samt rapport fra den eksterne kvalitetssikringen ta stilling til videre utvikling i saken. Det er et mål at Samferdselsdepartementets beslutning skal foreligge som grunnlag for kommende stortingsmelding om Nasjonal transportplan.

SPØRSMÅL NR. 1370

Innlevert 10. mai 2012 av stortingsrepresentant Bjørn Lødemel

Besvart 22. mai 2012 av miljøvernminister Bård Vegar Solhjell

Spørsmål:

«Sist beitesesong opplevde bøndene i områda mellom Luster og Lærdal store tap av lam på grunn av jerv. Enkelte bønder hadde tap på opp til 20 % av dei lamma som vart sende på beite. Desse områda er prioriterte beiteområda, og ifølgje rovviltforliket skal potensielle skadegjerarar takast ut. Det er registrert jerv i dette området, og all erfaring og dokumentert kunnskap viser at desse dyra ikkje vandrar ut av området.

Kva vil statsråden gjere for å hindre ein ny dramatisk skadesommar i dei beiteprioriterte områda i Sogn?»

GRUNNGJEVING:

Rovviltforliket slår fast at i prioriterte beiteområder skal potensielle skadegjerarar takast ut. I Indre Sogn er jerven eit stort problem for beitenæringa. I området mellom Luster, Årdal og Lærdal har SNO denne vinteren gjort stadige sporregistreringar av minst to dyr. Ei tisper og ein hann er registrert i området ved hjelp av DNA analyser. I tillegg er det truleg DNA materiale frå ei anna tisper som ennå ikkje er analysert. Totalt er det så langt dokumentert ved DNA analyser to hannar og to tisper i Indre Sogn denne vinteren. SNO har teke ut 1 hann i Årdal samt ein hann og ei tisper med to kvelpar i Luster. Uttaket vart stoppa av DN på tross av at det framleis er dokumentert at det er fleire jervar i desse områda. All erfaring viser at dette vil føre til store tap på beite.

Sogn og Fjordane Bondelag sende brev til DN 03.05.2012 der dei krev uttak av fleire jervar. Det er svært viktig at det blir sett i verk tiltak før beiteseson-

gen startar.

Svar:

Det er ei klar målsetjing at tap av sau til rovdyr skal reduserast. Til tross for ei positiv utvikling i tapsstatistikken dei siste åra arbeidar forvaltninga kontinuerleg for ytterlegare å redusere tal på sau som blir tatt. Målretta tiltak er viktig i arbeidet med å førebyggje skader. Som Stortinget har sagt i rovviltforliket skal det ikkje vere rovdyr som representerer eit skadepotensial i prioriterte beiteområda. Alt uttak av rovvilt skal samstundes vurderast etter naturmangfaldlova og Bernkonvensjonen, noko som blant anna inneber at skadepotensial, rovviltbestandas overleving og moglegheita for å finne andre tilfredsstillande løysingar skal vurderast. Dette inneber at nærvær av rovvilt i eit område ikkje i seg sjølv er eit tilstrekkeleg grunnlag for løyve til uttak, og ein må gjere ein konkret vurdering av den enskilde situasjon.

Som Stortinget har sagt i rovviltforliket skal det framleis vere ei målsetjing om at lisensfelling skal vere hovudvirkemiddel i bestandsreguleringa. Det er rovviltnemnda som sett kvote for lisensfelling av jerv i region 1. Diverre vart det ikkje felt jerv i denne regionen under lisensfellingsperioden. Det er Direktoratet for naturforvaltning som har myndigheit til å fatte vedtak utanom lisensfellingsperioden. Dei fatta difor vedtak om ekstraordinære uttak i dei prioriterte beiteområda i Sogn og Fjordane. Direktoratet har gjort vurderingar og prioriteringar av område og tal på jerv som kan fellast. Ved bruk av DNA analyser vart det registrert totalt fire individ av jerv i denne regionen sist vinter. Førebels er det no tekne ut to han-

nar i Luster og Årdal, samt ei tisper med to kvalpar ved hiuttak i Luster, til saman 5 jerv.

Det har ikkje verte stoppa noe uttak i området, slik representant Lødemel visar til i grunngjevinga for spørsmålet, men det er per i dag ikkje fatta ytterlegare vedtak om felling av jerv i Indre Sogn. Statens naturoppsyn arbeidar framleis med bestandsregistre-

ringar i området, og resultat frå dette arbeidet vil ligge til grunn for å vurdere om ytterlegare forsøk på uttak skal settes i verk.

Når det gjeld søknaden frå Sogn og Fjordane beitelag ligg denne framleis til vurdering i Direktoratet for naturforvaltning. Eg vil difor ikkje kommentera den konkrete saken nærare.

SPØRSMÅL NR. 1371

Innlevert 10. mai 2012 av stortingsrepresentant Linda C. Hofstad Helleland

Besvart 22. mai 2012 av barne-, likestillings- og inkluderingsminister Inga Marte Thorkildsen

Spørsmål:

«Kan statsråden forsikre om at Harry Benjamin ressurscenter (HBRS) mottar de midlene de er lovet av departementet, slik at senteret unngår å måtte stenge dørene?»

BEGRUNNELSE:

Harry Benjamin ressurscenter (HBRS) fikk i januar 2012 et tildelingsbrev fra departementet hvor det ble angitt når årets midler skulle utbetales. Etter det undertegnede får opplyst står senteret nå i fare for å måtte legge ned driften fordi departementet holder deler av de tildelte midlene tilbake.

Svar:

Harry Benjamin Ressurscenter (HBRS) mottok i første kvartal i år brev fra Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet med informasjon om tilskuddets størrelse og utbetalingsplan for 2012.

Ved en inkurie ble HBRS ikke eksplisitt omtalt i Prop. I S 2017/2012, men er nå omtalt i Revidert nasjonal budsjett for 2012. På bakgrunn av dette ble dessverre utbetaling av andre termin forsinket. Utbetalingen skulle skjedd 1. april, men fant sted primo

mai. Midlene er bekreftet mottatt fra HBRS.

Tilleggssvar 31. mai 2012:

Korrigerings svar på spørsmål nr 1371 til skriftlig besvarelse fra stortingsrepresentant Linda C. Hofstad Helleland • Utbetaling av tilskudd til Harry Benjamin ressurscenter.

Jeg viser til mitt svar på ovennevnte spørsmål dater 22.05.2012.

I svaret opplyses det om at Harry Benjamin Ressurscenter (HBRS) omtales i Revidert nasjonalbudsjett for 2012. Dette er ikke riktig. Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet har i Prop. 111 S (2011-2012) Tilleggsbevilgninger og omprioriteringer på statsbudsjettet for 2012, informert om tilskuddsmottakere hvor navnet på mottakeren ikke kommer klart frem av budsjetteproposisjonen for 2012.

Når det gjelder HBRS kommer det tydelig fram av Innst. 14 S (2011-2012) fra Familie- og kulturkomiteen at komiteens flertall støtter tildelingen av driftstilskudd til senteret, jf. omtalen under kap. 846 post 70. Departementet har derfor ikke sett det som nødvendig å informere om dette tilskuddet i Prop. 111 S (2011-2012).

SPØRSMÅL NR. 1372**Innlevert 10. mai 2012 av stortingsrepresentant Arne Sortevik****Besvart 16. mai 2012 av forsvarsminister Espen Barth Eide****Spørsmål:**

«Transportkomiteen har nylig besøkt Nordland. Fra ledelsen ved Bodø Lufthavn ble det opplyst at rullebanen som daglig brukes til omfattende sivil trafikk er i dårlig forfatning. Luftfartstilsynet har åpnet sak om dette. Både flypassasjerer og operatører som bruker Bodø lufthavn må kunne føle seg trygg på at rullebanen har en tilstand som flymessig er fullt ut forsvarlig.

Hvordan vil statsråden følge opp denne saken og sikre fullgod rullebane uavhengig av pågående sak om fremtidig bruk av Bodø Lufthavn?»

Svar:

Jeg legger stor vekt på at det skal opprettholdes en forsvarlig tilstand på rullebanen ved Bodø lufthavn så lenge Forsvaret ivaretar den teknisk operative godkjenningen. I april 2011 godkjente Forsvarsdepartementet et prosjekt for fugging og rilling av rullebanen ved Bodø lufthavn. Forsvarsdepartementet mottok 24. april 2012 brev fra Forsvarsbygg, hvor det informeres om status og fremmes forslag til gjennomføringsplan for fremtidige tiltak på Bodø lufthavn. Forsvarsbygg beskriver den generelle kvaliteten på hovedrullebanen som svært dårlig, og informerer om at Luftfartstilsynet har gitt pålegg om utbedringer av sikkerhetsområder på sidene av hovedrullebanen.

Forsvarsbygg opplyser at noen av manglene alle-

rede er utbedret ved at det er fjernet gamle elektroskap og Runway Arresting Gear (RAG)-fundamenter, dvs. et wire-system som forhindrer jagerfly fra å komme utenfor enden av rullebanen.

I samarbeid med Luftforsvaret og Avinor har Forsvarsbygg utarbeidet et forslag til gjennomføringsplan for behov for gjennomføring av tiltak knyttet til rullebanen og sikkerhetsområdene ved Bodø lufthavn. Her er gjennomføring av strakstiltak knyttet til sikkerhetsområder og banedekker i betong gitt høyest prioritet. I tillegg vurderer Forsvarsbygg at det er behov for å gjennomføre asfaltering av betongdelen av hovedrullebanen og utbedring av sikkerhetsområder for å utbedre manglene påpekt av Luftfartstilsynet.

Det er ikke endelig fastsatt hvor lenge Forsvarets virksomhet ved Bodø lufthavn vil bli opprettholdt, men uavhengig av tidsperspektivet på Forsvarets tilstedeværelse ved lufthavnen er det min vurdering at de beskrevne strakstiltakene må gjennomføres så snart som mulig. På dette grunnlag har Forsvarsdepartementet 14. mai 2012 gitt Forsvarsbygg i oppdrag å gjennomføre de høyest prioriterte ovennevnte strakstiltakene. Det legges opp til at disse strakstiltakene gjennomføres i 2012. Iverksetting av prosjekt for asfaltering av betongdelen av hovedrullebanen og gjennomføring av øvrige tiltak som er nødvendige for å utbedre alle manglene på sikkerhetsområder vil også bli fulgt opp fra Forsvarsdepartementets side.

SPØRSMÅL NR. 1373**Innlevert 10. mai 2012 av stortingsrepresentant Karin S. Woldseth****Besvart 16. mai 2012 av utenriksminister Jonas Gahr Støre****Spørsmål:**

«Vil Utenriksministeren sørge for at den fengslede kanadiere Hamid Ghassemi-Shalls situasjon blir tatt opp i de ulike internasjonale fora som behandler menneskerettigheter for å sikre at han ikke blir dømt til døden i Iran?»

Svar:

Menneskerettighetssituasjonen i Iran gir stadig grunn til alvorlig bekymring, ikke minst det alarme-

rende høye antallet henrettelser i landet. Regjeringen arbeider for full avskaffelse av dødsstraff og har ved gjentatte anledninger protestert mot Irans omfattende bruk av uakseptable straffemetoder, både overfor iranske myndigheter og i relevante internasjonale fora som FNs menneskerettighetsråd.

Jeg deler bekymringen over situasjonen for den dødsdømte kanadisk-iranske Hamid Ghassemi-Shall. Norges ambassade i Teheran har vært i kontakt med den kanadiske ambassaden for å innhente mer infor-

masjon om saken. Kanadiske myndigheter skal ha indikasjoner på at fullbyrdelsen av dødsstraffen er nært forestående. Iranske myndigheter anerkjenner ikke Ghassemi-Shalls kanadiske statsborgerskap, og har derfor nektet Canada enhver rolle i saken. Generelt ser man at Iran ved doble statsborgerskap utelukken- de anerkjenner det iranske statsborgerskapet. Denne uakseptable praksisen gjør konsulær oppfølging svært vanskelig.

Canadas ambassade i Teheran har på vår ambassades forespørsel oppgitt at man ønsker velkommen et engasjement fra andre land i denne saken. Utenriksdepartementet vil derfor ta saken opp med iranske myndigheter. Å ta opp enkeltsaker i internasjonale fora kan i noen tilfeller virke mot sin hensikt. Samtidig er dette et av våre virkemidler, og vi vil vurdere muligheten dersom man i samråd med kanadiske myndigheter finner det formålstjenlig.

SPØRSMÅL NR. 1374

Innlevert 10. mai 2012 av stortingsrepresentant Karin S. Woldseth

Besvart 16. mai 2012 av utenriksminister Jonas Gahr Støre

Spørsmål:

«Vil Utenriksministeren i sine dialoger med Russland, løfte frem saken til Kodorkovsky og hans medarbeider Lebedev?»

BEGRUNNELSE:

Pavel Kodorkovsky deltok på Oslo Freedom Forum 9. mai. Han kom til Norge for å snakke om sin far Mikhail Kodorkovsky, som sitter fengslet i Russland.

Amnesty International har betegnet Kodorkovsky som en politisk fange. Kodorkovsky, som var en av Russlands rikeste menn, finansierte oppbyggingen av flere politiske partier, fordi han hadde et ønske om at russerne skulle ha flere politiske partier å velge mellom. Kodorkovsky ble arrestert og dømt først for skatteunndragelser, i den neste rettsaken ble han dømt for underslag og tyveri. Han ble dømt og slipper ut igjen i 2016. Saken hans har vært i alle rettsinstanser i Russland, utenom høyesterett. Det skulle vært en høring der i mars i år, men dette ble utsatt på grunn av valget. Menneskerettighetsdomstolen i Strasbourg har hatt høring i saken.

Svar:

Behandlingen av Mikhail Khodorkovskij og Platon Lebedev er en av sakene som bekymrer oss når det gjelder menneskerettighetenes stilling og rettsvesenets uavhengighet i Russland.

Å fremme menneskerettighetene og demokratiets stilling er en integrert del av vårt bilaterale forhold til Russland. Vi støtter arbeidet til flere frivillige russiske menneskerettighetsorganisasjoner. Vi møter både

dem og representanter for den frie pressen jevnlig. Vi tar opp saker som bekymrer oss med russiske myndigheter. Det vil vi også gjøre med Mikhail Khodorkovskijs sak.

I den senere tid har vi særlig tatt opp russiske myndigheters etterforskning av forholdene rundt Sergej Magnitskijs dødsfall i varetekt, som Mikhail Khodorkovskij også var opptatt av. Vi følger også tett den økte diskrimineringen av lesbiske, homofile, bifile og transpersoner (LHBT).

Det mest effektive instrumentet i arbeidet for menneskerettighetenes stilling i vår region er Europarådet, herunder Den europeiske menneskerettighetsdomstolen i Strasbourg. Ved sitt medlemskap i Europarådet, har Russland tatt på seg forpliktelser som må følges opp. Når så ikke er tilfelle, har de fornærmede mulighet til å fremme sin sak for domstolen. Dette har da også Mikhail Khodorkovskij gjort i flere omganger. Vi følger saken tett i Strasbourg. Domstolens behandling av de to klagenes knyttet til de to rettsakene mot ham vil få stor betydning for hans sak.

Russland er det medlemslandet som har fått rettet flest klager mot seg i Den europeiske menneskerettighetsdomstolen. Det er helt klart at denne klagemuligheten og domstolens behandling av de ulike sakene er av stor verdi for menneskerettighetenes stilling i Russland. Vi forventer at Russland følger opp domstolens beslutninger, og at Russland også følger opp med strukturelle reformer i justissektoren for å unngå tilsvarende type klager i fremtiden.

Vi vil fortsette å følge utviklingen i Khodorkovskijs situasjon og oppfølgingen av hans sak i det russiske samfunnet og i rettssystemet.

SPØRSMÅL NR. 1375**Innlevert 10. mai 2012 av stortingsrepresentant Oskar J. Grimstad****Besvart 22. mai 2012 av miljøvernminister Bård Vegar Solhjell****Spørsmål:**

«Hva vil miljøvernministeren gjøre for å sikre rovdyrforlikets klare målsetting om rovdryrfrie områder i prioritert beiteområder?»

BEGRUNNELSE:

Stor-Elvdal kommune har søkt om fellingstillatelse på en ulv i kommunen. Dette skjer etter at Statens naturoppsyn (SNO) har funnet flere spor etter ulv på vestsiden av Glomma. Det legges vekt på at disse områder i stor grad består av prioritert beiteområde. Stor-Elvdal kommune viser til rovviltforliket punkt 2.2.19 og søker om felling av ulv vest av Glomma.

Ringsaker beitelag, Rondane Sør Villreinutvalg, Vang og Løten beitelag søker også om felling av ulv. I en samlevurdering blir det avslag på samtlige søknader.

Svar:

Som Stortinget har sagt i rovviltforliket skal det ikke vere rovdyr som representerer eit skadepotensial i prioriterte beiteområde. Alt uttak av rovvilt skal samstundes skje innanfor rammene av naturmangfaldlova og Bernkonvensjonen, noko som blant anna inneber at skadepotensial, rovviltbestandens overleving og mogligheita for å finne andre tilfredsstillande løysingar skal vurderast. Dette inneber at nærvær av rovvilt i eit område ikkje i seg sjølv er eit tilstrekkeleg grunnlag for løyve til uttak, og ein må gjere ein konkret vurdering av den einskilde situasjon.

På generelt grunnlag vil eg vise til at det på denne tida av året er vanleg med streifande ulver i store deler av Skandinavia. Valpane som blei født sist vår har no lagt ut på vandring med mål om å finne seg ein partner og danne revir. Desse ulvane har stor vandringskapasitet, og kan gå over store avstandar på kort tid. Dette har vi gjennom forskning og radiomerka ulvar i dag god kunnskap om, og førre månad var det også ein radiomerka ulv som var innom Nesoddtangen i Oslo, før den vandra austover og inn i Sverige. I fjor vår hadde vi på denne tida av året ein tilsvarende situasjon i Hedmark der ein radiomerka ulv vandra gjennom heile fylket og vidare inn i Sverige i løpet av få dagar. Søknad om felling blei avslått, og ulven gjorde ikkje skade på sau i Hedmark sist sommar.

Ulven er i utgangspunktet ein totalfreda art i Norge. Etter unntaksbestemmingane i naturmangfaldlova kan uttak tillates for å avverje skade på husdyr og tamrein, så framttaket ikkje truer bestandens overleving og formålet ikkje kan nås på annan tilfredsstillande måte. Som nemnt må det gjerast ein konkret vurdering i kvar enkelt situasjon, og i område med sau på sommarbeite vil skadepotensialet kunne variere med årstida og ut i frå om ulven er fast etablert eller på vandring.

Eg er kjent med at Direktoratet for naturforvaltning nyleg har avslått søknad om felling av ulv i mellom anna Stor-Elvdal kommune. Miljøverndepartementet er klageinstans for vedtak fatta av direktoratet, og eg vil vurdere den konkrete saka nærare dersom den blir oversendt departementet for endeleg avgjering.

SPØRSMÅL NR. 1376**Innlevert 10. mai 2012 av stortingsrepresentant Jan Tore Sanner****Besvart 22. mai 2012 av finansminister Sigbjørn Johnsen****Spørsmål:**

«Formuesverdien for kraftverk nyttas som grunnlag for utskriving av eiendomsskatt. Det er få eiere av kraftverk som betaler formuesskatt på grunnlag av rentabilitetsberegningene i skatteloven § 18-5. Jeg er kjent med at det forekommer tilfeller hvor disse sja-

blonreglene resulterer i formuesskattegrunnlag som overstiger kraftverkets omsetningsverdi.

Hva er statsrådets vurdering av skattemyndighetenes anledning til å nedsette beregningsgrunnlaget for formuesskatt med hjemmel i skattebetalingsloven i slike tilfeller?»

BEGRUNNELSE:

Det er allmenn enighet om at formuesverdiene ikke skal overstige formuesobjektene omsetningsverdi. I de tilfellene verdsettelsesreglene i skatteloven er basert på sjablonregler, er det for enkelte formuesobjekter inntatt bestemmelser som sikrer at formuesverdiene ikke overstiger omsetningsverdiene. I takseringsreglene for 2011 fremgår det for eksempel at det ved første gangs taksering av ikke utleid næringseiendom skal ikke ligningsverdien overstige 60 pst. av markedsverdien.

Svar:

Etter hovedregelen i formuesskatten skal skattepliktig formue fastsettes til omsetningsverdien av skattyters eiendeler, med fradrag for gjeld som skattyteren hefter for. Personlig skattyter skal svare formuesskatt av den del av nettoformuen som overstiger 750 000 kroner (1 500 000 kroner for ektefeller).

Skatteloven inneholder imidlertid en rekke særregler om verdsetting av formuesobjekter for formuesskatteformål. Fastsatt verdi etter slike regler skal normalt legges til grunn ved formuesberegningen, uavhengig av objektets faktiske omsetningsverdi. Dette skal motvirke omgåelser, gi administrative besparelser for skattyter og skattemyndighetene og vil redusere antall tvister om verdsettingen.

De fleste av de særlige verdsettingsreglene vil gjennomgående resultere i en formuesverdi som ligger under omsetningsverdien. Reglene om verdsetting av bolig og alminnelig næringseiendom er eksempler på dette. Eieren av slik eiendom kan også kreve at formuesverdien settes ned dersom fastsatt formuesverdi overstiger en viss andel av dokumentert omsetningsverdi.

I andre tilfeller kan det variere om formuesverdien ligger over eller under omsetningsverdien for objektet. Eksempelvis skal ikke-børsnoterte aksjer verdsettes til aksjenes forholdsmessige andel av aksjeselskapets samlede skattemessige formuesverdi. Typisk vil formuesverdien av et kraftanlegg inngå i beregningsgrunnlaget for verdsetting av aksjene i et unotert kraftselskap. Det er forutsatt i lovforarbeidene at beregnet formuesverdi av ikke-børsnoterte aksjer skal legges til grunn ved utligning av formuesskatt, selv om aksjene ikke er omsettelige eller av andre årsaker har en lavere omsetningsverdi enn verdien av selskapsformuen. I Ot.prp. nr. 35 (1990-91) punkt 31.4.3.2 står det blant annet at:

"Departementet foreslår derfor at det ved verdsettelsen av ikke børsnoterte aksjer tas utgangspunkt i selskapsformuen. Det er denne formuen som står bak aksjene, og som aksjonærene reelt eier. Departementet ser det som et tjenelig og praktisk prinsipp at aksjeverdiene tilsvarer denne formuen, når ikke børskurs gir et mer direkte uttrykk for omsetningsverdien.

[...]

Aksjer i ikke børsnoterte selskaper vil ofte være mindre omsettelige enn børsnoterte aksjer. Særlig kan det være tilfelle for mindretallsporteføljer. Dette kan imidlertid ikke innebære noen reduksjon i forhold til selskapsformuen. Det er også usikkert om en aksje i et ikke børsnotert selskap vil være mindre omsettelige enn andre selskapsandeler, som f.eks. andel i et ansvarlig selskap."

Før kraftskattereformen i 1997 var det svært mange rettstvister knyttet til verdsetting av kraftanlegg. Dette skyldes at omsetningen av kraftanlegg er svært liten, og at det i praksis er vanskelig å finne markedsverdien ved å sammenligne prisen på et tilsvarende, nylig omsatt kraftanlegg. Ved kraftskattereformen ble det derfor lagt vekt på at verdsettingsreglene for kraftanlegg skulle bygge på klart definerte størrelser med minst mulig grad av skjønn.

I lys av dette vedtok Stortinget at store kraftanlegg skulle verdsettes ved hjelp av en nåverdimetode. For kraftverk med en påstemplet merkeytelse over 10 000 kVA beregnes formuesverdien som nåverdien over uendelig tid av et gjennomsnitt av de fem siste års normerte salgsinntekter fratrukket driftskostnader, eiendomsskatt, grunnrenteskatt og nåverdien av framtidig investeringsbehov etter en sjablongmetode. Siktemålet er å komme fram til den objektiviserte verdien av kraftanlegget, ved en kapitalisering av anleggets forventede avkastning. For kraftverk under 10 000 kVA (småkraftverk) settes formuesverdien til skattemessig nedskrevet verdi av investeringene, dvs. skattemessig verdi per 1. januar i ligningsåret.

Etter mitt syn har Stortinget tatt stilling til at kraftanlegg skal formuesverdsettes etter ovennevnte regler, selv om skattyter (unntaksvis) kan dokumentere en lavere omsetningsverdi for anlegget. Det er altså en kapitalisert avkastningsverdi for store kraftanlegg som skal utgjøre formuesskattegrunnlaget, ikke en avvikende (høyere eller lavere) omsetningsverdi.

Jeg legger til at eiendomsskatten beregnes med utgangspunkt i formuesverdien for kraftanlegget. De såkalte maksimums- og minimumsreglene i eiendomsskatten for store kraftanlegg ble justert i forbindelse med statsbudsjettet for 2012.

Etter ligningsloven § 9-12 kan departementet "sette ned eller ettergi utlignet skatt og trygdeavgift dersom det av særlige grunner knyttet til fastsettingen virker særlig urimelig å fastholde hele kravet." Kompetansen til å lempe et skattekrav etter denne bestemmelsen er delegert til skattekontoret.

Forarbeidene til bestemmelsen uttrykker at lemping "kan være aktuelt i tilfeller hvor regelverket på skatte- og avgiftsområdet gir utilsiktede virkninger overfor skyldneren". I Ot.prp. nr. 83 (2004-2005) om ny skattebetalingslov gir departementet følgende beskrivelse av gjeldende rett:

"Bestemmelser som åpner for lempning av rimelighetshensyn er ment å fungere som sikkerhetsventiler for tilfeller hvor det vil fremstå som særdeles urimelig å opprettholde et krav. Praksis på området er derfor streng. Når Stortinget har fastsatt en skatte- eller avgiftplikt, er utgangspunktet at det aktuelle kravet skal betales. En liberal lempningspraksis vil svekke betalingsmoralen, og kan gi uheldige signaler til skyldnere som - til tross for en vanskelig økonomisk situasjon - oppfyller sine forpliktelser. At private kreditorer gis fordeler på bekostning av det offentlige må også unngås.

I 1999 fikk nærmere 80 prosent av de som søkte om lempning av rimelighetshensyn avslag."

Ved søknad om lempe etter ligningsloven § 9-12 må skattekontoret foreta en konkret vurdering av om vilkårene for å lempe er oppfylt. Formuesverdsetting etter de ovennevnte, særskilte reglene for kraftanlegg kan neppe anses som utilsiktet selv om det kan dokumenteres en lavere omsetningsverdi.

SPØRSMÅL NR. 1377

Innlevert 10. mai 2012 av stortingsrepresentant Tord Lien

Besvart 24. mai 2012 av kunnskapsminister Kristin Halvorsen

Spørsmål:

«Embetsverket i KD gav på lanseringsmøtet for "Studiekvalitet.no" den 29. mars uttrykk for at det jobbes med en nasjonal studentundersøkelse i regi av departementet.

Når kommer det en slik undersøkelse og vil dataene bli offentlig tilgjengelig på studieprogramnivå?»

BEGRUNNELSE:

Civita, NHO og Tekna med flere har nylig etablert ett prosjekt de kaller "studiekvalitet.no," som hittil har benyttet offentlig tilgjengelige data fra Kandidatundersøkelsen, DBH og Samordna opptak. Disse kildene har klare begrensninger hva gjelder portalens formål, som er å gjøre det enklere for studenter å sammenligne kvaliteten i forskjellige studieprogram.

Svar:

Utvikling av en nasjonal studentundersøkelse var ett av tiltakene som regjeringen foreslo i St.meld. 44 (2008-2009) Utdanningslinja, som Kunnskapsdepartementet har ansvar for å iverksette.

Selv om enkeltinstitusjoner tidvis gjennomfører studentevalueringer, finnes det per i dag ikke informasjon om studentenes opplevelse av læringsmiljø og undervisning på nasjonalt nivå. Derimot finansierer Kunnskapsdepartementet undersøkelser som jevnlig ser på kandidatenes tilpasning til arbeidslivet. På denne bakgrunn gikk departementet inn for at det skal innføres en studentundersøkelse etter modell av Elevundersøkelsen, som gjøres i grunnopplæringen. Resultater fra en nasjonal studentundersøkelse kan bli en viktig informasjonskilde for framtidige og nå-

værende studenter, men vil også være et viktig innspill i både lærestedenes, NOKUTs og Kunnskapsdepartementets arbeid med kvalitet i høyere utdanning.

Kunnskapsdepartementet arbeider for tida med å forberede en slik undersøkelse, og det vurderes blant annet om NOKUT kan gjennomføre undersøkelsen fordi dette kan bidra positivt i NOKUTs arbeid med kvalitet i utdanning. Hvis NOKUT får ansvar for en slik undersøkelse er det fordi det er antatt å gi synergieffekter til andre deler av virksomheten i NOKUT og slik sett vil bidra til å styrke kvalitetsarbeidet i høyere utdanning.

Resultatene fra en slik undersøkelse vil bli offentlig tilgjengelig, men på en slik måte at kravene til anonymitet for den enkelte student ivaretas. Omfanget på undersøkelsen er til vurdering, og én mulighet er å veksle fra år til år mellom hvilke læresteder og studieprogrammer som vil inngå i undersøkelsen. Det kan videre bli aktuelt å nedsette en referansegruppe for en slik undersøkelse for å bidra til å forankre undersøkelsen hos ulike aktører i sektoren og for å gi muligheter for innspill til aktuelle temaer en slik undersøkelse bør dekke.

Kunnskapsdepartementet mener det er viktig at denne type undersøkelse forberedes godt og har derfor ikke endelig konkludert med når den vil igangsettes. Generelt er det mange spørreundersøkelser med lav svarprosent, noe som kan bety at det kan settes spørsmålstejn ved om resultatene er representative. Kunnskapsdepartementet mener derfor det er viktig at en slik undersøkelse forberedes og forankres godt slik at den er godt kjent ved universiteter og høyskoler når den lanseres. Det er behov for et tett samarbeid med lærestedene og andre aktører i sektoren for å få god oppslutning om undersøkelsen.

SPØRSMÅL NR. 1378**Innlevert 10. mai 2012 av stortingsrepresentant Knut Arild Hareide****Besvart 22. mai 2012 av helse- og omsorgsminister Anne-Grete Strøm-Erichsen****Spørsmål:**

«Det er fastslått at den sentrale abortnemnda har brutt abortloven ved å tillate senaborter på fostre som kan ha vært levedyktige. Etter fødsel har disse barna ikke fått hjelp til å leve, men er blitt lagt bort for å dø, selv om hjertet har slått i opptil 90 minutter. Barnets rettsvern synes å være ikke-eksisterende i disse sakene.

Mener statsråden det er nok at hun bare tar til etterretning at dette har skjedd og at praksis nå er endret?»

BEGRUNNELSE:

Den skjønnsutøvelse og praksis som her fremkommer fra abortnemnda reiser en rekke spørsmål. Abortloven er klar på at et barn som er levedyktig, inkludert evt. gitt intensivbehandling etter fødsel, ikke skal aborteres. Når dette likevel har skjedd, blir barnet lagt bort for å dø selv om det lever etter fødselen. Dette må bety at det i norsk lov ikke er hjemlet en rett til behandling og hjelp for et levende født barn som er født med bakgrunn i en senabort. Mens barn som blir spontanabortert på samme alder søkes reddet. Abortlovens grenser for senabort bør endres, etter KrFs mening. Vi vet også at eksakt terminfastsettelse i enkelte tilfeller kan være vanskelig.

Dessuten bør hele sakskomplekset gjennomgås. Det har gått et helt år fra jordmødrene varslet om denne praksisen til at praksis nå er endret. KrF vil be om at statsråden redegjør for praksis, hvor lenge dette har pågått, hvilke instanser som har vært kjent med denne praksisen, samt hvilke konsekvenser dette bør få. Jeg mener også at Helsetilsynet bør granske disse sakene. Det er alvorlig når 10 barn som hadde rett til å leve er feilaktig blitt senabortert.

Svar:

Om en kvinne skal få tillatelse til å avbryte et svangerskap etter utgangen av 12. svangerskapsuke bestemmes av lokale primærnemnder for svangerskapsavbrudd. Dersom en primærnemnd avslår en begjæring om svangerskapsavbrudd, skal den sentrale abortklagenemnda etter abortloven vurdere saken på nytt og avgjøre om tillatelse til svangerskapsavbrudd likevel skal gis.

Ved behandlingen av disse klagesakene må klagenemnda tolke abortlovens bestemmelser og ta stilling til om lovens vilkår er oppfylt i den enkelte klagesak.

Etter abortloven øker fosterets rettsvern i takt med svangerskapets lengde. Etter utgangen av 18. svangerskapsuke kan et svangerskap ikke avbrytes med mindre det er særlige tungtveiende grunner for det. Er det grunn til å anta at fosteret er levedyktig, kan tillatelse til svangerskapsavbrudd ikke gis med mindre svangerskapet medfører en overhengende fare for kvinnens liv eller helse.

Da seksjonsleder ved Fødeavdelingen, Oslo universitetssykehus, Rikshospitalet i brev 26. mai 2011 til Helsedirektoratet varslet bekymring over klagenemndas innvilgelse av senaborter, satte direktoratet i gang et arbeid med å undersøke klagenemndas praksis og avklare problemstillinger knyttet til lovtolkningen.

Departementet fant grunn til å innhente en redegjørelse fra direktoratet for de faktiske og juridiske forholdene i saken. Helsedirektoratet gav sin redegjørelse om tolkning og praktisering av abortregelverket til departementet i brev 5. mai i år.

Helsedirektoratet opplyser at klagenemnda har lagt til grunn en fortolkning av loven som innebærer at det normalt ikke skal innvilges svangerskapsavbrudd etter utgangen av 22. svangerskapsuke (21 uker + 7 dager), men at levedyktighet oppstår etter utgangen av 24. svangerskapsuke (23 uker + 7 dager).

Etter å ha vurdert saken har Helsedirektoratet kommet med en klar konklusjon på hvordan abortloven skal forstås. Helsedirektoratet fastslår at det ikke skal innvilges abort på grunn av kvinnens fysiske og psykiske helse, livssituasjon eller på grunn av forhold som rammes av straffeloven (bl.a. incest, voldtekt) etter at fosteret er 22 fullgatte uker (21 uker + 7 dager). Departementet er enig i denne tolkningen. Unntak kan bare gjøres når fosteret etter en konkret vurdering likevel ikke kan anses å være levedyktig eller når svangerskapet medfører overhengende fare for kvinnens liv eller helse.

Direktoratet tok opp denne saken med klagenemnda i 2011 og ga da også veiledning om direktoratets vurdering av hvordan loven er å forstå. Departementet har fått opplyst at nemnda etter dette har endret sin praksis i tråd med direktoratets juridiske vurderinger.

Dette er en alvorlig sak. Klagenemnda må gjøre vanskelige vurderinger, men brudd på abortregelverket skal ikke forekomme. Den praksis som har vært avdekket gir, etter min mening grunn til en gjennomgang og en vurdering av om det er flere deler av

abortregelverket som bør bli gjenstand for en presiserende tolkning. Det er også viktig å vurdere om den saksbehandlingen som skjer i nemndene kan forbedres.

Jeg har derfor bedt Helsedirektoratet om å sette ned en uavhengig faglig ekspertgruppe som skal gjennomgå regelverket og den praksis som har vært knyttet til bestemmelsene i abortloven, både i de primære abortnemndene og i den sentrale abortklagenemnda. Gruppen skal blant annet bestå av jurister, leger og jordmødre.

SPØRSMÅL NR. 1379

Innlevert 10. mai 2012 av stortingsrepresentant Harald T. Nesvik

Besvart 16. mai 2012 av fornyings-, administrasjons- og kirkeminister Rigmor Aasrud

Spørsmål:

«Kan statsråden redegjøre for hvilke tiltak som er iverksatt for å forenkle det offentlige regelverket vedrørende offentlige anskaffelser, herunder særlig knyttet til rammevilkår for og krav til næringsaktører for deltakelse i anbudprosesser tilknyttet offentlige anskaffelser av varer og tjenester?»

BEGRUNNELSE:

I Aftenposten 23. april 2012 kunne en lese om næringsaktører som må avlevere store mengder dokumentasjon for i hele tatt å kunne delta i konkurranse om å levere varer og tjenester til det offentlige.

Innhenting og utarbeidelse av anbudsdokument etter dagens regelverk medfører store økonomiske og administrative belastninger hos den enkelte aktør.

Manglende eller uklar definisjon av hva som etterspørres og dårlig formulerte anbudsbeskrivelser bidrar til feilleveranser og ekstrakostnader for både tilbyder og kunde.

I ytterste konsekvens kan dette medføre at gode leverandører skyr anbudsrunder, noe som samlet sett kan resultere i svekket konkurranse.

Svar:

Formålet med regelverket om offentlige anskaffelser er å bidra til kostnadseffektivitet og kvalitet. Samtidig må allmennheten ha tillit til at offentlige anskaffelser skjer på en samfunnstjenlig måte. Anskaffelsesregelverket stiller krav til konkurranse, god forretningsskikk, likebehandling av leverandører og

Klagenemnda må gjøre vanskelige vurderinger, men brudd på abortregelverket skal ikke forekomme. Det er avgjørende for meg at abortregelverket følges. Kvinnene må gis en god og trygg behandling av sin abortsak, men det må også tas hensyn til fosterets stadig sterkere rettsvern utover i svangerskapet. Loven skal praktiseres slik at levedyktige fostre ikke blir abortert.

forutsigbare, gjennomsiktede og etterprøvbare anskaffelsesprosesser.

EU-kommisjonen la i desember 2011 frem forslag til nye anskaffelsesdirektiver, som skal være mer fleksible og bedre tilpasset nye samfunnsutfordringer. En av de foreslåtte endringene er at leverandørene istedenfor å måtte levere dokumentasjon, kan levere egenerklæring om at krav til leverandørene er oppfylt. Oppdragsgiver kan deretter nøye seg med bare å be om dokumentasjon fra vinneren av anbudet. Dette vil gjøre det mindre kostnadskrevenende for leverandørene å delta i offentlige anbudskonkurranser. Jeg er positiv til å ta inn slike forenklinger i det norske regelverket.

Regjeringen har sammen med Liechtenstein og Island utarbeidet et felles EØS-EFTA posisjonsnotat til direktivforslagene. Her pekes det blant annet på at reglene bør forenkles i enda større grad enn det som er foreslått. Regjeringen vil vurdere å forenkle hele det norske regelverket, men vil vente med dette arbeidet til EU har vedtatt de nye direktivene som Norge er forpliktet til å gjennomføre.

Det er imidlertid ikke tilstrekkelig med enklere regler for å sikre bedre og mer effektive anskaffelsesprosesser for både oppdragsgivere og leverandører. Rapporten fra Menon Business Economics, som artikkelen i Aftenposten 23. april 2012 viser til, peker på at det er behov for en ytterligere profesjonalisering av innkjøpsfunksjonen både i stat og kommune. Dette er jeg enig i. Regjeringen satte fokus på dette i St.meld. nr. 36 (2008-2009) "Det gode innkjøp", der blant annet behovet for god innkjøpsfaglig kompetanse, lederforankring, fornuftig organisering av inn-

kjøpsfunksjonen og god planlegging av anskaffelser ble fremhevet.

Dette er også noe av bakgrunnen for at regjeringen har etablert en egen anskaffelsesavdeling i Direktoratet for forvaltning og IKT (Difi). Avdelingen har som oppgave å legge til rette for samfunnstjenelige, kostnadseffektive og kvalitetsrettede offentlige anskaffelser gjennom veiledning og utvikling av gode verktøy. Dette gjøres blant annet gjennom å oppdatere og videreutvikle www.anskaffelser.no, som er en portal for å støtte oppdragsgivere i offentlig sektor. Difi har også lansert en egen veileder for anskaffelsesstrategi for å styrke offentlige virksomheters planlegging av sine innkjøp.

Regjeringen vil fremover gjennomføre pilotprosjekter hvor det legges vekt på planlegging og behovsanalyser i forkant av anskaffelser. For å oppnå gode og effektive anskaffelsesprosesser er det viktig at oppdragsgiver har kjennskap til produktet eller tjenesten som skal anskaffes og leverandørmarkedet. Det kan være nyttig for oppdragsgiver å ha dialog med leverandørene i forkant av en anbudsutlysning.

Dette kan for eksempel gjøres gjennom å holde leverandørkonferanser der leverandørene fritt kan komme med forslag og innspill til anskaffelsen og anskaffelsesprosessen. Slike tiltak kan hindre at oppdragsgiver stiller unødvendig strenge dokumentasjonskrav eller utarbeider uklare eller mangelfulle anbudsutlysninger.

Regjeringen har gitt støtte til nasjonalt program for leverandørutvikling. Programmet er initiert av Næringslivets hovedorganisasjon (NHO) og Kommunenes Sentralforbund (KS), og skal bidra til at offentlige anskaffelser i større grad stimulerer til innovasjon og verdiskaping. Programmet skal blant annet bistå offentlige virksomheter med å tilrettelegge for anskaffelsesprosesser som kan utfordre og utvikle leverandørmarkedet.

Bruk av elektroniske løsninger er også et viktig effektiviseringstiltak som kan redusere tids- og ressursbruken for både leverandører og oppdragsgivere ved offentlige anskaffelser. Regjeringen satser derfor aktivt på en overgang til digitale innkjøpsprosesser og e-handel som et virkemiddel for effektivisering.

SPØRSMÅL NR. 1380

Innlevert 10. mai 2012 av stortingsrepresentant Bente Thorsen

Besvart 24. mai 2012 av kunnskapsminister Kristin Halvorsen

Spørsmål:

«I VG den 10.05 sto det en artikkel om et studieforbund med adresse Tysfjord. I 2007 oppdaget Vox at forbundet ikke oppfylte kravene for å få tilskudd. I tillegg er det avdekket andre grove feil i forbindelse med kurs. Riksrevisjonen reiste spørsmål om hvorfor støtten ikke var stanset etter deres granskning av forbundet. Departementet mener at ny lov er tydeligere på å straffe lovbrudd.

Kan statsråden forsikre at dette stemmer og hvilke andre kontrolltiltak er eller blir innført for å hindre misbruk av statlig støtte?»

Svar:

Representanten viser til oppslag i VG 10. mai 2012 om et studieforbund med adresse Tysfjord. Videre vises det til departementets uttalelse i artikkelen. I denne skal departementet ha opplyst at "... en ny lov nå gir større muligheter til å straffe studieforbund som ikke bruker pengene som de skal." Det kan for ordens skyld opplyses at departementets svar til VGs

journalist ble gitt skriftlig. Avisen har forkortet svaret, og i den forbindelse har ordet "straff" kommet inn, uten at dette ordet ble brukt av departementet.

Reportasjen gjaldt forhold som kom fram under den tidligere loven om voksenopplæring. I den gamle loven hadde ikke Vox, som tilskuddsforvalter, en like klar hjemmel som i dag til å trekke tilbake godkjenningen som studieforbund. Jeg vil bemerke at Vox allikevel hadde en klar hjemmel i forskrift til å kreve tilbakebetaling, noe de også gjorde i 2008. Det omtalte studieforbundet har ikke mottatt tilskudd fra Vox over bevilgningen til studieforbund etter 2008.

I dag gjelder en ny lov for studieforbund, lov av 19. juni 2009 om voksenopplæring. Loven trådte i kraft 1. januar 2010. I henhold til ny lov kan departementet holde tilbake tilskuddet eller trekke tilbake godkjenningen samt kreve for mye utbetalt tilskudd tilbake. Vox har fått delegert departementets myndighet på dette feltet. For å sikre etterlevelse av regelverket gjennomfører Vox tilsyn med studieforbund. Det var et slikt tilsyn som avdekket den aktuelle saken i Tysfjord.

SPØRSMÅL NR. 1381**Innlevert 10. mai 2012 av stortingsrepresentant Kari Kjønås Kjos****Besvart 16. mai 2012 av helse- og omsorgsminister Anne-Grete Strøm-Erichsen****Spørsmål:**

«Er ordningen for pasientreiser endret slik at pasienter nå må få legekantoret til å bestille transport dersom pasienter skal få refusjon for sin reise?»

BEGRUNNELSE:

Det har blitt hevdet at ordningen for refusjon av reiseutlegg ved legebesøk er endret slik at dette nå må bestilles av et legekantore fremfor at pasientene organiserer dette selv. Det har etter det jeg får opplyst bidratt til at legekantore nå legger inn en avgift for å organisere dette. Det kan synes urimelig for mange, men det kan også være gode grunner for at det er slik. Det viktige for meg er likevel at endringer som foretas ikke er fordyrende verken for pasienter eller det offentlige, og at dette ikke beslaglegger kapasitet på legekantorene som bør brukes til andre og viktigere oppgaver enn å organisere skyss.

Svar:

Det har ikke skjedd endring i refusjon og dekning av utgifter ved pasienttransport siden syketransportforskriften trådte i kraft 1. september 2008. Pasientene organiserer reisen selv når de reiser med rutegående transportmiddel. Når pasienten har rett til å få dekket annen transport (drosje) ved behov for øyeblikkelig hjelp, eller når pasientens helsetilstand gjør det nødvendig, må dette behovet attesteres av behandler (lege eller annet helsepersonell). Det er behandler som sørger for dette gjennom å utstede en rekvisisjon. Det følger av den nasjonale rekvisisjonspraksisen, som ble etablert av Pasientreiser ANS i desember 2010, at rekvisisjonen kan utstedes av behandler

ved å ringe Pasientreiser ANS på nummer 05515, sende en faks eller ved å rekvirere elektronisk for de som er koblet til Norsk Helsenett. Denne praksisen ble fastsatt med bakgrunn i forslag fra en arbeidsgruppe hvor Legeforeningen og Fysioterapiforbundet deltok. Den nasjonale rekvisisjonspraksisen regulerer arbeidsdelingen, roller og ansvar i gjennomføringen av pasientreiser med rekvisisjon.

Noen pasientreisekontorer har i en overgang siden denne praksisen ble vedtatt, tillatt at behandlere utsteder papirrekvisisjon som leveres til pasienten slik at pasienten kan ringe Pasientreiser ANS selv. Denne ordningen utfases gradvis, og noen steder er papirrekvisisjon ikke lenger i bruk.

Ved at alle reiser bestilles av behandler, sikrer Pasientreiser ANS en effektiv innrapportering av egenandeler til HELFO. For pasientene innebærer dette at grunnlaget for frikort oppdateres raskt, og de får utstedt frikort automatisk når beløpsgrensen er nådd. Denne praksisen skal videre bidra til at pasienter med behov for tilrettelagt transport får gjennomført reisen på en god måte. Behandler må bestille transporten fra det transportselskapet helseforetaket har avtale med. Helseforetakene må følge regelverket for offentlige anskaffelser, og foretar med jevne mellomrom anbudsutlysninger for å kjøpe pasientreisetjenester.

Det er ikke anledning for behandlere til å kreve betaling fra pasienten i forbindelse med rekvirering av transport. Vi er kjent med at det var litt ulik praksis vedrørende dette i oppstarten. Årsaken var at enkelte leger anså dette som utstedelse av en erklæring, som det er en takst for. Så vidt jeg er kjent med, skal det være ryddet opp i disse forholdene.

SPØRSMÅL NR. 1382**Innlevert 11. mai 2012 av stortingsrepresentant Per-Willy Amundsen****Besvart 24. mai 2012 av helse- og omsorgsminister Anne-Grete Strøm-Erichsen****Spørsmål:**

«Fødeavdelingen ved UNN Harstad vil holde stengt fire uker i juli. Konsekvensen av dette vil bli at kvinner må transporteres over store avstander til nærmeste fødetilbud. Dette er ikke akseptabelt og skaper unødig utrygghet, noe som blir bekreftet ved at liv

har blitt reddet som en direkte følge av nærheten til fødeavdelingen i Harstad.

Hva vil statsråden gjøre for å gi kvinner fra Harstad-området som venter barn i juli tryggheten som ligger i å ha et godt tilbud lokalt, ved fødeavdelingen UNN Harstad?»

BEGRUNNELSE:

18. april sendte Universitetssykehuset Nord-Norge ut en pressemelding om at fødeavdelingen ved UNN Harstad vil holde stengt fire uker i juli. Her går det fram at: «tross intensive søk i hele Norden har ikke UNN greid å skaffe nødvendig antall kompetente vikarer for de faste gynekologene i sommerferieavviklingen 2012». Dette betyr at nærmere 40 kvinner må reise fra Harstad-området til Tromsø, Narvik eller til fødestuen i Lenvik for å føde, noe som åpenbart er en uakseptabel situasjon.

Imidlertid fremgår det av avisen Harstad Tidende 10. mai at den opprinnelige pressemeldingen fra UNN ikke stemmer helt med de faktiske forhold. Tvert imot viser det seg nå at UNN-ledelsen avbestilte gynekologer som skulle jobbe i Harstad i juli, noe som bekreftes av områdesjef i bemanningselskapet Narco Polo AS. Nå endrer imidlertid forklaringen fra UNN seg. Styreleder Jorhill Andreassen uttaler: «Det er ikke nok å bemanne bare med vikarer, det må også være fast ansatte spesialister». I følge henne ligger dette kravet i fødselsforskriftene, men hun har ikke tro på at det er mulig å få dispensasjon på dette området. Etter hva jeg forstår har UNN heller ikke forfulgt denne muligheten.

Svar:

Helse Nord RHF har i en orientering til departementet opplyst at det er en vurdering av kvalitetskra-

vene som gjelder for fødselsomsorgen som er bakgrunnen for vedtaket om fire ukers sommerstenging av fødeavdelingen i Harstad i 2012.

Det er for få faste gynekologer i Harstad til å opprettholde en trygg fødselsomsorg gjennom ferieavvikling. Bemanningssituasjonen vil imidlertid endre seg i løpet av inneværende år. Det er inngått kontrakt med én gynekolog, slik at det fra august 2012 er tre faste gynekologer ved sykehuset. Fra oktober er det ifølge Helse Nord RHF sannsynlig at man får ansatt en fjerde gynekolog fast, slik at det til sammen er fire overleger og to leger i utdanningsstillinger i Harstad.

Helse Nord RHF har informert meg om at det er gjort grundige forberedelser for sommerstengingen i 2012. Alle de 37 kvinnene som har termin i perioden har fått skriftlig informasjon. Primærhelsetjenesten og ambulansetjenesten er informert og utstyr er gjort tilgjengelig. Det er organisert en følgetjeneste til aktuelle fødesteder i Narvik, Tromsø og Stokmarknes. De gravide vil i perioden få ultralydscreening og annen jordmoroppfølging i Harstad.

Det regionale helseforetaket understreker at vedtaket om stenging i Harstad i juli 2012 er gjort for å sikre kvalitet i fødselsomsorgen. Stengingen er ikke gjort av økonomiske årsaker, og heller ikke fordi det ikke har vært mulig å skaffe vikarer. Helse Nord gjennomfører en styrking av gynekologiresursene i Harstad. Dette vil gi en mer robust fødeavdeling i Harstad fremover.

SPØRSMÅL NR. 1383

Innlevert 11. mai 2012 av stortingsrepresentant Jørund Rytman

Besvart 22. mai 2012 av finansminister Sigbjørn Johnsen

Spørsmål:

«Første skatteoppgjør kommer i år mandag 25. juni. Fra siste uken i juni blir det løpende oppgjør frem til onsdag 17. oktober. Andre land har imidlertid langt raskere tilbakebetaling av skatt skattyterne har til gode.

Hvilke forskjeller mellom håndteringen av skatteoppgjør i Norge og andre land tilsier at Norge skal ha en så lang tilbakebetalingstid?»

BEGRUNNELSE:

Ifølge OECDs Comparative Information Series (CIS) fra mars 2011 får skattytere i Australia, Canada og USA sitt oppgjør i hovedsak 10 arbeidsdager etter

innlevering. Australia utbetalte 96 pst. av tilgodehavende på skatten inne 10 arbeidsdager i 2009, mens Canada betalte tilbake alt tilgodehavende på elektronisk innleverte selvangivelser på 1,6 uker. Estland er også et land som betaler ut tilgodehavende raskt.

Noe av årsaken til forskjellene i utbetalingstiden skyldes nok at det i en del land, som Norge, er mindre beløp det er snakk om. Det legges derfor ikke samme trykk på hurtighet. Dette er imidlertid ingen god begrunnelse for å holde tilbake skattyternes penger.

Svar:

I Norge fastsettes inntekts- og formuesskatt på grunnlag av selvangivelsesbehandling. Både opplysninger som er forhåndsutfyllt i selvangivelsen gjen-

nom oppgaver fra tredjeparter, og opplysninger fra skattyteren selv, inngår i behandlingen. Dette kommer blant annet til uttrykk i ligningsloven, hvor det i § 8-1 heter at ”ligningsmyndighetene avgjør hvilket faktisk forhold som skal legges til grunn for ligningen av den enkelte skattyter etter en prøving av de opplysninger han har gitt og de øvrige opplysninger som foreligger”.

Ligningsmyndighetene fatter et vedtak for hver enkelt skattyter om dennes konkrete skatteplikt. Dette vedtaket kan påklages dersom skattyter mener at det er beheftet med feil.

Mange land med hurtig skatteoppgjør har basert skattesystemet på andre måter å fastsette skatten på. Disse landenes skattesystem er ikke nødvendigvis mindre komplekse enn det norske, men ansvarsfordelingen ved fastsettingen er ofte annerledes. I en del land fatter ikke myndighetene et ligningsvedtak for hver enkelt skattyter. I stedet legges de opplysninge-

ne skattyter har gitt, automatisk til grunn, med mindre dennes selvangivelse blir plukket ut til kontroll. Eventuelt tilgodebeløp for dem med slik automatisk behandling kan da betales ut etter kort tid.

Jeg er enig i at skattytere ikke skal måtte vente unødvendig lenge på å få utbetalt sitt tilgodehavende i skatteoppgjøret. Dette er bakgrunnen for forslaget i Prop. 1 LS (2010-2011) om å åpne for en ordning med flere skatteoppgjørspuljer enn hva vi har hatt praksis for. I år vil det bli til sammen 14 skatteoppgjørsdatoer i perioden 25. juni til og med 17. oktober. Basert på erfaringene med hyppige skatteoppgjørspuljer vil det bli vurdert en ordning med såkalte suksessive skatteoppgjør. Suksessive oppgjør innebærer at skattyterne får skatteoppgjøret fortløpende tilsendt etter hvert som ligningene ferdigstilles. Skattyter skal da i utgangspunktet ikke trenge å vente på skatteoppgjøret utover den tiden ligningsmyndighetene bruker på å ferdigstille det konkrete oppgjøret.

SPØRSMÅL NR. 1384

Innlevert 11. mai 2012 av stortingsrepresentant Hans Olav Syversen

Besvart 22. mai 2012 av finansminister Sigbjørn Johnsen

Spørsmål:

«Acta Asset Management har fått sin konsesjon inndratt av Finanstilsynet. Acta har på denne bakgrunn bestemt seg for å flytte aktiviteten videre til det siste selskapet som har konsesjon, Navigea Securities.

Er det helt kurant, etter statsrådets syn, at virksomhet som er utført på en slik måte at Finanstilsynet har inndratt konsesjonen bare kan overføres til et annet selskap som om ingenting var hendt?»

Svar:

Finanstilsynet har i vedtak 12. april 2012 kalt tilbake tillatelsen til Acta Asset Management AS (Acta) til å yte investeringsrådgivning. Acta har i brev 23. april 2012 klaget på Finanstilsynets vedtak, og klagen vil bli behandlet av Finansdepartementet som klageinstans. I brev 30. april 2012 til Acta har Finansdepartementet, etter anmodning fra Acta, gitt Fi-

nanstilsynets vedtak oppsettende virkning fram til avgjørelse av klagesaken. Beslutningen om oppsettende virkning har som vilkår at Acta ikke inngår nye kundeforhold eller utvider kundeforhold for eksisterende kunder fram til klagen er avgjort. Som følge av at Finanstilsynets vedtak ikke er trådt i kraft, er Acta under tilsyn fra Finanstilsynet i klageperioden.

I melding til børsen 13. april 2012 opplyser Acta at selskapets norske kunder har fått tilbud om å bli kunder i Navigea Securities AS. Kunder som ikke ønsker å bli med over til Navigea Securities AS, vil, etter det som er opplyst, få praktisk hjelp til å flytte kundeforholdet til andre aktører. Overflytting til Navigea Securities AS vil dermed skje på frivillig basis, med samtykke fra den enkelte kunde. Finanstilsynet har også understreket overfor Acta at tvungen overføring av kundeforhold ikke skal skje. Navigea Securities AS har hatt konsesjon som verdipapirforetak siden 2007 og er under tilsyn av Finanstilsynet.

SPØRSMÅL NR. 1385**Innlevert 11. mai 2012 av stortingsrepresentant Bård Hoksrud****Besvart 22. mai 2012 av justis- og beredskapsminister Grete Faremo****Spørsmål:**

«Under en øvelse på Ila fengsel sviktet det nye nødnettet på grunn av for høy trafikk i nettet. Vi har også flere eksempler på at det nye nødnettet ikke virker slik det skal når uforutsette hendelser skjer, blant annet under stormen Dagmar hvor mange basestasjoner falt ut. Flere brann- og redningsetater vil heller ikke bruke nødnettet.

Hva gjør statsråden nå for å sikre at man kan stole på det nye nødnettet, og hvorfor ble det ikke foretatt en risiko- og sårbarhetsanalyse i evalueringen etter 1. byggetrinn?»

Svar:

De generelle tilbakemeldingene fra brukerne av Nødnett er gode. Direktoratet for nødkommunikasjon opplyser imidlertid at erfaringene fra øvelsen på Ila og andre hendelser, for eksempel Skagex-øvelsen i 2011, har vist at basestasjoner med kun en baseradio kan nå kapasitetsgrensen dersom det er stor aktivitet i basestasjonens område. Direktoratet har derfor besluttet at alle basestasjoner i hele landet skal ha minst to baseradioer. Oppgraderingen er i gang og på Ila har man nå to baseradioer. 22. juli fungerte Nødnett godt i Oslo, og dette illustrerer at to baseradioer på hver basestasjon kan håndtere svært mye trafikk i Nødnett.

Selv i et område med stor kapasitet vil man i kritiske situasjoner med ekstraordinær trafikk erfare at brukerne må bruke Nødnett riktig og gjøre prioriteringer. Direktoratet for nødkommunikasjon opplyser at den tydeligste erfaringen fra øvelsen på Ila er at god opplæring i bruk av den nye teknologien er avgjørende for å utnytte systemet i en presset situasjon.

Det viktigste er at reglene om sambandsdisiplin og sambandsreglementet blir fulgt. Analysene av trafikkdataene fra Ila-øvelsen viser i følge direktoratet at det var unødvendig mange talegrupper som lyttet på under øvelsen. Mange av talegruppene var ikke i bruk i øvelsesscenariet og burde vært slått av for å bidra til at de talegruppene som var aktive på stedet fikk tilstrekkelig kapasitet. En radioterminal som står på «medlytt» til en talegruppe utenfor hendelsesområdet skaper like mye trafikk som de som blir benyttet aktivt.

Det er behov for en gjennomgang av varslingsrutinene ved planlegging av fellesøvelser. Nødetatene benytter øvelser til blant annet å øve på sambandsreglementet og bruken av sambandet, og eventuelt gjøre endringer om det viser seg nødvendig. Direktoratet

for nødkommunikasjon har dialog med etatene om fleretatsøvelser og planlagte hendelser for å bidra til at øvelsene gir mest mulig læring knyttet til sambandsbruk og varslingsrutiner.

Nødnett bygges i henhold til gjeldende kontrakt og kravene er utarbeidet og besluttet gjennom etatens spesifikasjonsarbeid. I den teknologinøytrale anskaffelsen ble det innenfor kostnadsrammen lagt vekt både på etatens ønsker om moderne funksjonalitet for daglig bruk og robusthet for bruk i krisesituasjoner. Den valgte TETRA-teknologien er laget spesielt for nød- og beredskapssetater og har flere innebygde sikkerhetsmekanismer som ikke finnes i ordinære mobilnett. Også reservestrømkapasiteten i Nødnetts basestasjoner er bedre enn i kommersielle telenett, men mange, samtidige og langvarige strømutfall vil likevel kunne gi Nødnett problemer. Bruk av eksisterende infrastruktur i Nødnett har vært en klar forutsetning fra Stortinget og fremgår bl.a. i St.prp.nr. 1 (2004-2005), jf. Budsjett-innst. S. nr. 4 (2004-2005), St.prp.nr. 30 (2006-2007) og Prop. 100 S (2010-2011).

Det ble gjennomført en overordnet risiko- og sårbarhetsanalyse (grovt nivå) i forbindelse med evalueringen av første utbyggingsområde. Resultatet av analysen har blant annet bidratt til at Direktoratet for nødkommunikasjon fattet beslutning om å øke kapasiteten i Nødnett slik at hver basestasjon skal ha minimum 2 baseradioer. Dette gir mulighet for flere samtidige brukere. Analysen identifiserte også viktigheten av redundante løsninger og at disse testes. Ekstremvær ble identifisert som en hendelse som kunne gi flere negative konsekvenser, om enn med forholdsvis lav sannsynlighet. Et annet resultat av den gjennomførte risiko- og sårbarhetsanalysen er at direktoratet besluttet å doble batterikapasitet fra minimum fire timer til minimum åtte timer. Direktoratet for nødkommunikasjon besluttet samtidig å gå videre med erfaringsbasert risiko- og sårbarhetsanalyse på et detaljert nivå fra det tidspunkt det var vunnet tilstrekkelig erfaring med Nødnett i faktisk bruk. Direktoratet opplyser at arbeidet med denne nye risiko og sårbarhetsanalysen nå pågår.

Med bakgrunn i erfaringene fra stormen «Dagmar» har direktoratet etablert et prosjekt som skal vurdere alternative løsninger for styrking av reservestrøm i Nødnett utover 8 timer. Prosjektet vil i løpet av høsten 2012 iverksette piloter på basestasjoner som er i drift. De løsninger som skal testes baseres på velkjente teknologier, som diesellaggregat, batteri-

bank, brenselceller. Målet er å få en oversikt over hvilke løsninger som svarer seg når det gjelder kapasitet, gjennomførbarhet, miljøkonsekvenser og kostnader. Prosjektet vil også trekke på erfaringer med nødnett i andre land. Som en del av arbeidet opplyser direktoratet at de er i dialog med aktører i telekombransjen, kraftforsyningen, Norges vassdrags- og energidirektorat og Post og teletilsynet. Pilotene vil

gi Direktoratet for nødkommunikasjon viktig informasjon i direktoratets videre utredninger om eventuelt behov for økt reservestrømskapasitet i Nødnett.

Når direktoratet for Nødkommunikasjon har foretatt nødvendige utredninger vil deres konklusjoner fremlegges for Justis- og beredskapsdepartementet.

SPØRSMÅL NR. 1386

Innlevert 11. mai 2012 av stortingsrepresentant Bård Hoksrud

Besvart 24. mai 2012 av samferdselsminister Magnhild Meltveit Kleppa

Spørsmål:

«Regjeringen skryter av at den er opptatt av å styrke kollektivtrafikkens fremkommelighet. For noen år siden sørget man for å bygge ut kollektivfeltet fra Asker og inn mot Oslo, men fra Oslo og ut mot Asker er det svært begrenset med kollektivfelt.

Hvorfor har man ikke klart å etablere kollektivfelt, og når kan statsråden love at et helhetlig kollektivfelt fra Oslo til Asker vil være ferdig?»

Svar:

E18 gjennom Bærum har i dag tre felt i hver retning. I østgående retning, mot Oslo, er høyre felt skiltet som gjennomgående kollektivfelt. Kollektivfeltet er opphevet i forbindelse med av- og påkjøringsramper. I vestgående retning er det tre felt med blandet trafikk, det vil si både biler og busser.

Da det tidvis oppstår betydelige forsinkelser for bussene fra Lysaker og videre ut av byen, er det flere ganger reist spørsmål om det også i vestgående retning bør etableres kollektivfelt. Statens vegvesen har relativt nylig vurdert trafikale og andre konsekvenser av å omdisponere det tredje feltet vestover til kollektivfelt. Deres konklusjon er at etablering av kollektivfelt i nåværende situasjon ikke kan anbefales. Dette skyldes forhold knyttet til trafikkavvikling, miljø- og trafiksikkerhet.

Eventuell omdisponering av ett av dagens felt til bussfelt vil redusere kapasiteten for øvrig biltrafikk med en tredel. Dette vil ifølge Statens vegvesens trafikkberegninger, føre til at det vil bygge seg opp køer fra Lysaker og østover på E18 og rv 150 (ring 3). Dette vil gi dårligere framkommelighet også for buss på disse strekningene.

Statens vegvesen ser på andre løsninger som for eksempel struping av trafikk fra sidevegene, men det mangler egnede strekninger for «stabling av køene» på sidevegnettet. Også dette tiltaket kan redusere framkommeligheten for buss.

Statens vegvesen utarbeider kommunedelplan for E18 gjennom Bærum med sikte på å oversende et forslag til kommunen høsten 2012. I dette prosjektet inngår egne kollektivfelt i begge retninger fra Slependeren til Oslo grense. På strekningen fra Lysaker til øst for Sandvika planlegges separat bussveg som er helt adskilt fra biltrafikken.

Jeg slutter meg til Statens vegvesen sin vurdering av dette spørsmålet.

SPØRSMÅL NR. 1387**Innlevert 11. mai 2012 av stortingsrepresentant Ketil Solvik-Olsen****Besvart 24. mai 2012 av samferdselsminister Magnhild Meltveit Kleppa****Spørsmål:**

«Det er store køproblemer på E39 mellom Ålgård og Sandnes. Det er et åpenbart behov for å øke veiens kapasitet, spesielt i lys av forventet befolkningsvekst. Det vil også være behov for å styrke kollektivtilbudet i regionen. Fylkesmannen stikker dog kjepene i hjulene, og vil styrke bussens rolle ved bevisst å bygge mindre kapasitet på veiene.

Representerer fylkesmannens synspunkt på veidimensjon virkelig regjeringens vurdering av kapasitetsbehov ved nye veiprosjekt på Nord-Jæren?»

BEGRUNNELSE:

Nord-Jæren er en av regionene i Norge som opplever størst befolkningsvekst. Allerede i dag er viktige deler av transportkapasiteten i regionen sprengt. På hverdager er det svært lange køer mange steder på Jæren, blant annet på E39 mellom Ålgård og Sandnes. Dette medfører store kostnader for næringslivet og stor frustrasjon for folk flest. Det er åpenbart behov for utvidelse av infrastrukturen.

Statens vegvesen har planlagt å utbedre 14 km av E39 mellom Hove i Sandnes og Ålgård. Veien er planlagt som en firefeltsvei med to tunneler og fartsgrense på 100 kilometer i timen. Dette vil kunne fjerne mye kø, bedre situasjonen for næringslivet og ta unna mye av transportbehovet som vil øke i takt med befolkningsveksten.

Fylkesmannen i Rogaland har kommet med høringsuttalelse med flere innsigelser til planen. I følge Aftenbladet mener fylkesmannen at:

”Den planlagte firefeltsveien med 100-fartsgrense mellom Sandnes og Gjesdal tar for mye landbruksjord, ødelegger natur og prioriterer privatbilen framfor kollektivtrafikken.”

Fylkesmannen mener man må være nøktern på vegstandard og tilpasse dette til reelt trafikkbehov.

Dagens situasjon på E39 er et bevis i seg selv om at trafikkbehovet er stort. Fremskrivning av befolkningsutvikling tilsier at trafikkbehovet vil øke betydelig. Det er ikke god ressursbruk å la befolkningen sitte i kø, verken om det skjer i en privatbil eller i en buss.

Når fylkesmannen velger å protestere mot bygging av 4 felts motorvei med delvis begrunnelse i at det svekker kollektivtrafikkens konkurranseevne, så reflekterer det en svært defensiv tilnærming til hva kollektivtransport kan tilby de reisende. Man anser altså at kollektivtilbudet kun fremstår som et alternativ for reisende dersom privatbilene står i kø. Tilnærmingen burde i stedet være at kollektivreiser kan frigjøre tid til andre gjøremål fremfor å måtte kjøre en personbil og ha all oppmerksomhet på trafikken.

Det er videre dårlig økonomi å bygge ut infrastruktur som raskt innhentes og overgås av kapasitetsbehovet. De fleste veiprosjekter viser at kostnadene ved å øke veikapasiteten i utbyggingsøyeblikket er langt lavere enn om man i etterkant må utvide kapasiteten på samme veistrekning.

Det er naturlig at man i en planprosess vurderer ulike traseer, og at man da vurderer hensiktsmessigheten av ulike valg, forventet utviklingsstruktur i regionen, næringslivets behov, støyproblemer etc. Det er også naturlig at ulike parter har ulikt syn på jordvern. Men det fremstår som helt urimelig fra lokalt hold når statens representant vil begrense veiutbygging for å tvinge befolkningen over på busser. Nord Jæren preges av spredt bosetting og jobbmarked. Togtilbudet er godt benyttet etter at dobbeltsporet på Jærbanen stod klart. Men nedslagsfeltet for reisende er langt større enn hva jernbanen klarer å dekke. Man må derfor ha løsninger som både imøtekommer behov for folk som bor/jobber i bysentrene og for de som bor/jobber mer spredt.

Svar:

Nasjonal transportplan og Fylkesdelplan for samferdsel i Rogaland gir føringer for transportmiddel-fordeling og kapasitetsbehov for hvert enkelt transportmiddel basert på beregnet framtidig transportbehov i Rogaland. Trafikkprognosene er basert på føringene i overordna planer og viser behov for firefelts veg for E39 på strekningen Ålgård-Hove. Jeg legger dette til grunn.

SPØRSMÅL NR. 1388**Innlevert 14. mai 2012 av stortingsrepresentant Sonja Irene Sjøli****Besvart 24. mai 2012 av helse- og omsorgsminister Anne-Grete Strøm-Erichsen****Spørsmål:**

«Det vises til dokument 15:1146 (2011-2012) om implementeringen av kvalitetskravene i fødselsomsorgen, og til Dagens medisin 10. mai hvor det kommer tydelig fram at RHF-ene ikke tar problemstillingene på alvor. Videre at kvalitetskravene ikke er i nærheten av bemanningskravene mange steder. Statsråden forutsetter i sitt svar i dokument 15:1146 at HF oppfyller kvalitetskravene. Det gjør de ikke, og det kan få alvorlige konsekvenser.

Vil statsråden nå instruere de RHF til å oppfylle kvalitetskravene?»

Svar:

Jeg vil innledningsvis vise til mitt svar på spørsmål til skriftlig besvarelse 12. april 2012 fra representanten Sjøli. I spørsmålet vises det til brev fra Legeforeningen, hvor det ble uttrykt en særlig bekymring for situasjonen i Helse Nord. I svaret pekte jeg på en rekke tiltak for bedret utdanning, rekrutterings tiltak og økt bemanning i Helse Nord.

Tiltakene illustrerer at kvalitetskravene tas alvorlig, men jeg sa også i mitt svar at:

”slik det fremgår av Nasjonal helse- og omsorgsplan for årene 2011- 2015, vil oppfølging av kravene i veilederen måtte skje som utviklingspregede prosesser som går over tid”, og at ”videre vil ulike lokale forhold skape ulik tilpasning i den endelige utformingen av tilbudene. Kravene til kvalitet, herunder pasientsikkerhet, skal imidlertid være de samme over hele landet”.

Hovedsaken i oppslaget i Dagens medisin 10. mai er et forslag om etablering av et nasjonalt nettbasert opplærings- og sertifiseringsprogram for fødsels- overvåking.

Jeg er kjent med at mange sykehus har gitt utdanning innen fødselsovervåking økt oppmerksomhet de siste årene, og det er innført nye kurs med teoretisk og praktisk opplæring. Undersøkelse av sakene som har fått medhold i Norsk pasientskadeerstatning frem til 2008 viser at slik opplæring er helt nødvendig. Jeg vil ta opp status for utdanning i fødselsovervåking med Helsedirektoratet og de regionale helseforetakene. Spørsmålet om et nasjonalt opplæringsprogram for fødselsovervåking er et egnet virkemiddel, vil bli også tatt opp i denne sammenhengen.

SPØRSMÅL NR. 1389**Innlevert 14. mai 2012 av stortingsrepresentant Harald T. Nesvik****Besvart 18. mai 2012 av fiskeri- og kystminister Lisbeth Berg-Hansen****Spørsmål:**

«Det nærmer seg nå den tiden at smolten skal vandre ut i havet og det er dermed viktig at man har klart å få ned lakselusnivået så mye som mulig.

Kan statsråden redegjøre for hvordan en nå ligger an per dags dato i de forskjellige landsdeler hva gjelder lakselusnivået?»

Svar:

Når det gjelder lusnivået i oppdrett opplyser Mattilsynet at dette nå er lavt i alle landets oppdrettsfylker. Oppdrettere i Rogaland til og med Nordland gjennomførte i perioden 16. mars til 3. mai samord-

net vår avlusing. Dette har erfaringsmessig vist seg å være et viktig tiltak for å få ned lusnivået i anleggene før smoltutvandringen.

Det har vært høye lusetall i Finnmark tidligere i år. Berørte oppdretterne i Finnmark gjennomførte derfor etter avtale med Mattilsynet en samordnet avlusing i perioden 20. april til 17. mai. De foreløpige tallene for mai viser at nivået nå er lavt og under kravet i forskriftene.

De foreløpige tallene for mai viser også at lusnivået i oppdrettsanleggene i Troms, Nordland, Trøndelagsfylkene, Hordaland og Rogaland er tilnærmet 0. I Møre og Romsdal og Sogn og Fjordane viser de foreløpige tallene for mai at lusnivået i oppdrett i

gjennomsnitt er i år noe høyere enn på samme tid som i fjor, men om lag på nivå med det som forskriften tillater.

Havforskningsinstituttet har nå startet overvåkingen lakselus hos villfisk og vil levere en foreløpig rapport om infeksjonsnivået på utvandrende laksesmolt i juni.

Jeg gjør for øvrig oppmerksom på at lakselussituasjonen i oppdrett er åpen informasjon som kan følges av allmennheten på www.lusedata.no. Her presenteres grafer for lusenivået i de ulike fylkene basert på ukentlig rapportering av lusetall i Altinn.

SPØRSMÅL NR. 1390

Innlevert 14. mai 2012 av stortingsrepresentant Jørund Rytman

Besvart 22. mai 2012 av finansminister Sigbjørn Johnsen

Spørsmål:

«Aftenposten kunne 11. mai melde at dersom man betaler mer enn 25 000 kroner for noe i utlandet må man ta vare på kvitteringene i ti år. Ellers risikerer man å betale ekstratoll, uavhengig om du har tatt med varene inn i Norge eller ikke.

Vil finansministeren ta initiativ til å endre regelverket, slik at folk som har vært på utenlandsopphold ikke risikerer å komme i en umulig situasjon flere år etterpå?»

BEGRUNNELSE:

Slik regel kan praktiseres blir det nesten som om privatpersoner har fått bokføringsplikt med oppbevaringsplikt i 10 år for utenlandsopphold.

Det er ikke et uttrykkelig lovkrav at man skal ta vare på kvitteringer 10 år tilbake, og nemnden krever heller ikke dette. Men tollvesenet kan kreve at man skal utlevere slike opplysninger, og kan kreve tilleggstoll dersom de mener det er grunnlag for det. Bestrider man kravet kan man måtte ende med å gå til sak mot staten.

Svar:

Spørsmålet refererer seg til en artikkel i Aftenposten 11. mai der et vedtak i Personvernemnda (PVN-2011-09) ble omtalt. I artikkelen uttales det at "tollmyndighetene får kreve bevis for din pengebruk i utlandet 10 år tilbake". Jeg vil nedenfor knytte enkelte merknader til hvordan regelverket for privatpersoner er å forstå.

En vare som er kjøpt i utlandet skal deklarerer til

tollmyndighetene ved grensepassering inn til Norge, og det skal som hovedregel betales merverdiavgift til staten av varens verdi. For noen få varettyper skal det også betales andre importavgifter eller toll, men privatpersoners varekjøp i utlandet fører først og fremst til spørsmål om merverdiavgift.

For å kontrollere om en privatperson har oppfylt sin plikt til å deklare og betale toll og avgift ved innførsel av varer, kan toll- og avgiftsmyndighetene be vedkommende om opplysninger, og personen har plikt til å svare på spørsmålene. I Personvernemnda fikk Toll- og avgiftsdirektoratet medhold i at kontrollopplysninger kan innhentes etter merverdiavgiftsloven fra privatpersoner også etter at varen er innført. Dette betyr ikke at en privatperson har plikt til å oppbevare kvitteringer eller andre dokumenter for det tilfelle at tollmyndighetene skulle spørre om opplysninger etter at varen er innført.

Den som er opplysningspliktig vil bare ha en plikt til å oppbevare kvitteringer eller annen dokumentasjon dersom dette følger av annet regelverk, herunder bokføringsregelverket. Bestemmelsen om plikt til å gi kontrollopplysninger i merverdiavgiftsloven utvider ikke privatpersoners og andres plikt til å oppbevare dokumentasjon, men den som er opplysningspliktig kan bli pålagt å fremlegge den dokumentasjonen vedkommende har.

Jeg kan ikke se at det er behov for å foreta endringer i regelverket for å klargjøre at plikten til å gi kontrollopplysninger til toll- og avgiftsmyndighetene ikke utvider den opplysningspliktiges plikt til å oppbevare dokumentasjon.

SPØRSMÅL NR. 1391**Innlevert 14. mai 2012 av stortingsrepresentant Dagfinn Høybråten****Besvart 21. mai 2012 av utviklingsminister Heikki Holmås****Spørsmål:**

«I statsbudsjettet for 2011 stod at «Nivået på den bilaterale støtten til utdanning skal opprettholdes som ledd i satsingen på tusenårs mål 2, utdanning.» Norads regnskaper viser derimot at det i 2011 ble gitt 86 millioner mindre i utdanningsbistand enn året før.

Mener statsråden at forskjellen mellom regjeringens budsjettinformasjon og faktisk bevilgning er i samsvar med informasjonsplikten og hva vil statsråden gjøre for å trappe opp utdanningsbistanden slik Stortinget har bedt om?»

BEGRUNNELSE:

Helen Bjørnøy, generalsekretær i Plan Norge, uttalte 10. mai at:

”Støtten til skole og utdanning har gått ned både i andel og i kroner og øre. Dette viser en skuffende nedprioritering av en av barns mest grunnleggende rettigheter og den viktigste nøkkelen til langsiktig utvikling.”

Nedgangen står i kontrast til informasjonen Stortinget ble gitt i budsjettproposisjonen. En enstemmig utenrikskomité ba for øvrig i 2009 om at «den andelen av norsk bistand som går til utdanningssektoren, må økes». Men regjeringen har gjort det motsatte. I 2011 nådde utdanningsbistanden et foreløpig bunnpunkt, med bare 5,5 pst av den totale bistanden.

Svar:

Den globale utdanningssatsingen har hatt god framgang de siste ti årene. Nær 90 prosent av alle barn i grunnskolealder i utviklingsland går nå på skolen. Den viktigste årsaken er at utviklingslandene selv gir høyere prioritet til utdanning. I Afrika Sør for Sahara har landenes eget forbruk på utdanning økt

med gjennomsnittlig 6 prosent årlig det siste tiåret. Av rundt 70 millioner barn som fremdeles står uten et skoletilbud bor nær halvparten i områder rammet av krig og konflikt.

Norge er blant de seks største bidragsyterne til grunnutdanning globalt. Norge prioriterer jenters utdanning, og utdanning for barn i konflikt- og katastrofeområder spesielt. Hovedkanalene for vår satsing er Unicefs program for jenter og utdanning og Det globale partnerskap for utdanning.

Regnskapet for utdanning i 2011 viser at det ble brukt kr 86 mill mindre i 2011 enn 2010. Slik det klart kommer fram av Norads statistikkbase, knytter nedgangen seg til høyere utdanning. Det vil si at satsingen på tusenårs mål 2, som knytter seg til grunnutdanning, var på samme nivå i 2011 som i 2010.

Når det gjelder nedgangen på høyere utdanning skyldes den i hovedsak at det pågår en omlegging av den norske støtten til kapasitetsutvikling innen høyere utdanning og forskning, basert på anbefalinger fra evaluering av Nasjonalt program for utviklingsrelatert forskning og utdanning (NUFU) og Norads program for masterstudier (NOMA) i 2010. Det har tatt tid å etablere en ny ordning, som har bidradd til en midlertidig reduksjon i forbruket på dette området. Samtidig ser vi også at det er et avvik mellom budsjett og regnskap knyttet til disse ordningene på kr 30 mill, det vil si at midlene ble utbetalt, men ikke regnskapsført, i 2011.

Jeg mener vår regjering har opprettholdt Norges utdanning på et høyt nivå. Vi har et årlig forbruk på 1,6 mrd i gjennomsnitt siden 2005. Dette er i tråd med Regjeringens politikk om å opprettholde Norges utdanningssatsing på et høyt nivå, og minst 1,5 mrd årlig slik det legges opp til i St.meld.nr. 13 (2008-2009) Klima, konflikt og kapital.

SPØRSMÅL NR. 1392**Innlevert 14. mai 2012 av stortingsrepresentant Arve Kambe****Besvart 16. mai 2012 av fornyings-, administrasjons- og kirkeminister Rigmor Aasrud****Spørsmål:**

«I dag går høringsfristen fra EU ut om "State Aid Guidelines", bl. a. innen maritim virksomhet hvor Norge er en internasjonal stormakt. I Norge utgjør offshoreflåten en betydelig og voksende andel av den totale flåten selv om også denne er utsatt for økende global konkurranse. Jeg ber om å få tilsendt regjeringens høringsuttalelse, som en del av svaret.

Mener regjeringen at retningslinjene også bør omfatte offshorerederiene når nå "Community Guidelines on state aid to maritime Transport" skal revideres?»

Svar:

EU-kommisjonen skal revidere sine retningslinjer for offentlig støtte til sjøtransport (maritime guidelines). Arbeidet er i en innledende fase hvor Kommisjonen har sendt på høring et spørreskjema for hovedsakelig å innhente opplysninger om hvordan støtte til sjøtransport praktiseres i dag.

Mitt departement er ansvarlig for å samle departementenes innspill til et felles svar brev til Kommisjonen. I den forbindelse følger FAD prosessen i EU tett, og arbeider for at norske interesser blir ivaretatt i revisjonen av retningslinjene. Vi har fått utvidet høringsfrist til 8. juni.

En kopi av regjeringens høringsuttalelse vil bli oversendt representanten Kambe så snart brevet er ferdig.

SPØRSMÅL NR. 1393**Innlevert 14. mai 2012 av stortingsrepresentant Øyvind Vaksdal****Besvart 18. mai 2012 av utenriksminister Jonas Gahr Støre****Spørsmål:**

«Vil utenriksministeren bidra til at det internasjonale presset mot irakiske myndigheter holdes oppe slik at den humanitære situasjonen for de iranske flyktningene i Camp Liberty bringes til et akseptabelt nivå og at det arbeides for å finne en konstruktiv løsning for flyktningene?»

BEGRUNNELSE:

Irakiske myndigheter vedtok i fjor å oppløse den iranske flyktningeleiren Camp Ashraf etter først å ha trakassert leirens innbyggere over lengre tid og også angrepet leiren i 2009 og 2011 og drept flere av leirens innbyggere.

Som følge av internasjonalt press på irakiske myndigheter ble det undertegnet en avtale om å forflytte innbyggerne i Camp Ashraf til Camp Liberty der UNCHR skal gjennomføre en asylsøkerprosess med sikte på å sikre flyktningene opphold i diverse mottakerland.

Det viser seg imidlertid at Camp Liberty på ingen

måte oppfyller kravet til humanitære standarder. Tilstedeværelse av væpnede styrker i en tett befolket leir, begrensninger på bevegelsesfriheten til innbyggerne, alvorlige mangler på nødvendig infrastruktur som vannforsyning, elektrisitet, kloakksystem, asfaltert grunn og forbud mot utbygging og forbedringer, skaper store utfordringer for innbyggerne i leiren. Mange av innbyggerne ble i tillegg til dette nektet å ta med seg sine personlige eiendeler under flyttingen fra Camp Ashraf.

Svar:

Spørsmålet om Norges holdning til Camp Ashraf har vært reist flere ganger, senest 5. januar 2012, og jeg viser også til mine svar fra oktober-november 2011 vedrørende denne saken. Siden den gang har situasjonen på bakken endret seg betydelig. Om lag 2000 innbyggere er i perioden februar – mai 2012 overført fra Camp Ashraf til Camp Liberty. De resterende innbyggerne, som utgjør om lag 1200 personer, skal etter planen overføres i løpet av de kommende uker.

Tidligere huset Camp Liberty om lag 5500 amerikanske soldater. Leiren har tilstrekkelig infrastruktur for opphold, men den er ikke beregnet på permanent bosetning. Det har hele tiden vært meningen at Camp Liberty bare skal være et midlertidig oppholdssted i påvente av en permanent løsning.

Fristen for stengning av Camp Ashraf, som var 30. april 2012, er blitt utsatt. Noen av innbyggerne i Camp Liberty har valgt å forlate leiren og bedt om UNHCRs bistand til dette. Disse er overlevert til irakiske myndigheter, i forståelse med innbyggerne, og tas nå hånd om av irakiske myndigheter.

Noen har også vendt tilbake til Iran. Den internasjonale Røde Kors – komiteen (ICRC) har i den forbindelse ikke registrert at noen av de repatrierte beboerne har blitt arrestert, men de har ofte måttet ta tydelig avstand fra den organisasjonen de representerer, "Folkets Mujaheddin", i iranske media.

Det foreligger også en plan for flytting fra Camp Ashraf til Camp Liberty, med en økonomisk ramme på vel USD 40 millioner. FNs høykommissær for flyktninger har anmodet giverland om å støtte denne planen finansielt og har dessuten bedt om at flere beboere i leirene får gjenbosetting i tredjeland.

Fra norsk side har vi vurdert begge deler. Vi har ikke funnet rom for å støtte planen finansielt. Be-

grunnelsen for det er primært at den ikke faller inn under norske humanitære prioriteringer. Vi har heller ikke akseptert en kvote for gjenbosetting fra Camp Liberty. En grunn til det er at det nå er svært knapt med plasser igjen på den såkalt åpne underkvoten.

Norske utlendingsmyndigheter vil imidlertid behandle konkrete søknader fra UNHCR på vanlig måte. Så vidt jeg kjenner til er Norge her på linje med de andre nordiske land i håndteringen av forespørslene fra UNHCR.

Jeg vil samtidig understreke at Norge på prinsipielt grunnlag støtter fullt ut den MoU (Memorandum of Understanding) som FN og Irak undertegnet 25. desember 2011. Den har som formål å legge til rette for varige løsninger for leirbeboerne og i neste omgang stenge leirene. Det er positivt at irakiske myndigheter har bekreftet sitt ansvar for beboernes sikkerhet, at de har tillatt FN-observatører døgnet rundt, og at fristen for stenging av leiren er utsatt for å kunne gi tid til gjennomføring av en prosess for en ordnet og humanitær avvikling av Camp Ashraf. Jeg tok dette opp med min irakiske kollega da han besøkte Norge for kort tid siden. Det er nå viktig at beboerne og deres ledere også støtter opp om en slik prosess og respekterer betingelsene i den undertegnede MoU.

SPØRSMÅL NR. 1394

Innlevert 14. mai 2012 av stortingsrepresentant Arve Kambe

Besvart 29. mai 2012 av finansminister Sigbjørn Johnsen

Spørsmål:

«Som følge av samvirkeoven av 2008 må en rekke selskap med begrenset ansvar innen årsskiftet omregistreres til samvirkeforetak eller aksjeselskap for å unngå tvangsoppløsning. For selskaper som omdannes til aksjeselskap og som eier fast eiendom utløses krav om dokumentavgift.

Var denne effekten tilsiktet, eller er det aktuelt for statsråden å vurdere fritak for dokumentavgift ved omdannelse til aksjeselskap når eierstrukturen videreføres og omdannelsen skjer som følge av kravet i samvirkeoven?»

BEGRUNNELSE:

Mange av de selskapene som er berørt er lokale samfunnshus eid av frivillige organisasjoner i fellesskap. De har ofte begrensede inntekter, fordi de prio-

riterer å bruke eiendommen til å fremme variert aktivitet i nærmiljøet. Andelseierne er ofte organisasjoner med begrensede midler.

Også lokale handelslag med mer enn 100 års drift i distriktene blir rammet av lovendringen som utløser krav om dokumentavgift. De er viktige aktører for å sikre bosetting og aktivitet i lokalsamfunnene, og det fremstår ikke som rimelig at de blir takket med en regning på 2,5 pst. dokumentavgift for eiendom som ikke reelt omsettes.

Svar:

Dokumentavgift skal betales ved enhver tinglyst hjemmelsoverføring av fast eiendom, jf. Stortingets vedtak om dokumentavgift § 1. Hva som er en hjemmelsoverføring, hører under tinglyssingsmyn-

digheten å avgjøre. Kartverkets avgjørelse om dette kan påankes til lagmannsretten, jf. tinglysningsloven § 3.

Justisdepartementet har utarbeidet et rundskriv om hjemmelsoverføring i forbindelse med selskapsrettslige omorganiseringer og omdannelser (Rundskriv G-6/2005). Dersom omorganiseringen eller omdanningen av selskapet bygger på lovfestet, selskapsrettslig kontinuitet, stilles det ikke krav om formell hjemmelsoverføring. Dermed utløses det heller ikke plikt til å betale tinglysningsgebyr eller dokumentavgift. Motsatt, når endringen ikke bygger på et slikt kontinuitetsprinsipp, skjer det en hjemmelsoverføring med påfølgende avgiftsplikt.

Det har opp gjennom årene vært en rekke problemstillinger knyttet til selskapsrettslige endringer og dokumentavgift, sist i forbindelse med endring av studentsamskipnadslovgivningen hvor motivet var å etablere lovfestet kontinuitet slik at dokumentavgift

ikke blir utløst, se Prop. 92 L (2011-2012) Endringer i studentsamskipnadsloven.

De avgiftsrettslige konsekvensene vil med andre ord bero på om en sammenslåing blir ansett som en hjemmelsoverføring eller ikke. Dette er et rent selskapsrettslig og tinglysningsrettslig spørsmål, og en vurdering av dette ligger fullt og helt under Justisdepartementet og Miljøverndepartementet.

En utvidet bruk av fritak fra dokumentavgiftsplikten er egnet til å komplisere håndteringen av avgiften, og hver særordning kan føre til avgrensings- og kontrollproblemer. Flere fritak skaper dessuten merarbeid og usikkerhet blant så vel avgiftspliktige som avgiftsmyndighetene, og øker risikoen for feil praktisering og forskjellsbehandling. På bakgrunn av dette vil det ikke være riktig å innføre et særskilt fritak i dokumentavgiftsloven ved selskapers omdannelse til aksjeselskap som følge av kravet i samvirke-loven.

SPØRSMÅL NR. 1395

Innlevert 14. mai 2012 av stortingsrepresentant Hans Frode Kielland Asmyhr

Besvart 22. mai 2012 av justis- og beredskapsminister Grete Faremo

Spørsmål:

«En gjerningsmann som er siktet for drap i Porsgrunn er løslatt av politiet fordi politiet ikke ser noen grunn til å holde ham fengslet. Gjerningsmannen har et svært tvilsomt rullblad med flere alvorlige forhold både fra Sverige og Norge. Politiet ønsker heller ikke å holde vedkommende fengslet på grunn av den allmenne rettsfølelse. De etterlatte og andre som har blitt truet av personen reagerer sterkt.

Mener statsråden det er rimelig i forhold til den

allmennerettsfølelse å løslate slike personer før hovedforhandling og dom?»

Svar:

Behandling av straffesaker hører inn under påtalemyndigheten som ledes av Riksadvokaten. Påtalemyndigheten er i sin behandling av enkeltsaker ikke underlagt Justis- og beredskapsdepartementet ved statsråden. På denne bakgrunn kan jeg derfor ikke kommentere enkeltsaker som denne.

SPØRSMÅL NR. 1396**Innlevert 14. mai 2012 av stortingsrepresentant Hans Frode Kielland Asmyhr****Besvart 6. mai 2012 av justis- og beredskapsminister Grete Faremo****Spørsmål:**

«Tidsskriftet "Rett på sak" kan informere om at om lag en tredjedel av alle rettsmøter i tingrettene blir avlyst. Dette bidrar til en svekket effektivitet i domstolene, samt dårlig ressursutnyttelse.

Hvilke tiltak mener statsråden bør gjennomføres for å unngå omberamning av saker i dette omfanget?»

Svar:

Det er ikke nødvendigvis et mål i seg selv å unngå avlysning av rettsmøter. I sivile saker ser det ut til at den største gruppen avlyste saker skyldes at sakene blir forlikt. Et siktemål med tvisteloven er nettopp å legge til rette for effektiv ressursbruk gjennom å oppnå forlik. I straffesakene ser det ut til at en stor andel av de avlyste rettsmøtene skyldes at tiltalte vedtar forelegg kort tid før berammet hovedforhandling.

At et rettsmøte blir avlyst, innebærer ikke automatisk redusert ressursutnyttelse i form av tapt arbeidstid. Dommeren vil få frigjort tid til domskrivning i saker der hovedforhandlingen er gjennomført og til

å treffe ulike prosessuelle avgjørelser i pågående saker. Domstolene har også en rekke oppgaver knyttet til det man kan kalle forvaltningsoppgaver eller ikke-dømmende oppgaver. Ofte er det kalkulert med at noen saker faller bort. Et visst bortfall av rettsmøter er en forutsetning for at domstolens samlede og totale saksportefølje blir avgjort innen rimelig tid.

En mer informativ parameter for domstolens ressursutnyttelse er saksbehandlingstiden. I all hovedsak behandles både straffesaker og sivile saker innenfor de målsettinger som er fastsatt av Stortinget på henholdsvis 6 måneder for sivile saker og 3 måneder for straffesaker (fra innkommet dato til avgjørelsesdato). Domstoladministrasjonen fører statistikk over den enkelte domstols saksbehandlingstid. Saksbehandlingstid er noe både den enkelte domstol og Domstoladministrasjonen er opptatte av.

Det kan på denne bakgrunn ikke slås fast at andelen avlyste rettsmøter i tingrettene uten videre er et problem. Jeg kan ikke se at det nå er behov for å vurdere iverksettelse av eventuelle tiltak for å redusere andelen avlyste eller omberammede rettsmøter.

SPØRSMÅL NR. 1397**Innlevert 15. mai 2012 av stortingsrepresentant Øyvind Vaksdal****Besvart 5. juni 2012 av justis- og beredskapsminister Grete Faremo****Spørsmål:**

«Vil justisministeren orientere om hva som er gjort fra myndighetenes side for å følge opp Stortingets vedtak for å stoppe omskjæring av uskyldige barn, og vil hun gå ut nå før ferien og si tydelig fra om at kjønnslemlestelse er fullstendig uakseptabelt og at politiet skal gi slike saker høyeste prioritet?»

BEGRUNNELSE:

Sommeren nærmer seg med raske skritt og mange frykter igjen at uskyldige barn skal bli tatt med til foreldrenes hjemland på ferie og samtidig bli utsatt for omskjæring.

Stortinget vedtok i 2010 å innskjerpe avvergingsplikten i lovverket, skjerpet straffen for kjønnslem-

lestelse og foretok samtidig en presisering av at de som medvirket til slike grufulle handlinger skal straffes på lik linje med de som utøver handlingen.

Det er imidlertid lite som tyder på noen nedgang i utøvelse av disse grufulle handlingene. Ugjerningene skjer ofte i lukkede miljøer og er derfor vanskelige å oppdage og av de få som blir oppdaget og etterforsket har enda færre medført domfellelse.

Et klart og tydelig signal fra norske myndigheter nå i forkant av ferien om at denne type bestialske handlinger ikke aksepteres og et signal til politiet om å prioritere slike saker kunne nå virket preventivt. Det er nå på høy tid at myndighetene bidrar aktivt til å få slutt på disse grufulle handlingene mot uskyldige barn.

Svar:

Kjønnslemlestelse er et svært alvorlig overgrep med store helsemessige og sosiale konsekvenser for jentene som rammes. Kjønnslemlestelse er forbudt gjennom egen lov, og det er straffbart å utføre kjønnslemlestelse eller medvirke til at noen blir kjønnslemlestet. Straffelovforbudet gjelder også når overgrepet utføres i utlandet.

Regjeringen prioriterer arbeidet mot kjønnslemlestelse høyt. I Politisk plattform for flertallsregjeringen 2009-2013 sier regjeringen at den vil videreføre og forsterke innsatsen mot tvangsekteskap og kjønnslemlestelse.

Handlingsplan mot kjønnslemlestelse (2008-2011) var et samarbeidsprosjekt mellom sju departementer. Planen inneholdt 41 tiltak på følgende temaer: Effektiv håndheving av lovverket, økt kompetanse og kunnskap, forebygging og holdningskapende arbeid, tilgjengelige helsetjenester, styrket internasjonal innsats og styrket innsats ved ferier. Justisdepartementet har blant annet innført retningslinjer for å inndra pass ved mistanke om utreise for å utføre kjønnslemlestelse, og styrket kompetansen og organiseringen i politidistriktene.

I løpet av handlingsplanperioden er en rekke viktige tiltak overført til ordinær drift. For å fremme styrket innsats ved ferier har det vært sendt ut årlige informasjonsbrev om avvergelsesplikten og opplysningsplikten.

I 2012 trådte Handlingsplaner mot tvangsekteskap og kjønnslemlestelse (2012) i kraft. I løpet av året vil regjeringen vurdere hvordan arbeidet skal videreføres fra 2013. Planen inneholder ti fellestiltak mot tvangsekteskap og kjønnslemlestelse og seks tiltak mot kjønnslemlestelse. Det forebyggende arbeidet mot kjønnslemlestelse er styrket blant annet ved at feltet er innlemmet i oppgavene til minoritetsrådgiverne på ungdoms- og videregående skoler og integreringsrådgiverne på utenriksstasjoner, i tillegg til at mandatet til Kompetanseteamet mot tvangsekteskap er utvidet til å omfatte kjønnslemlestelse. Selv om sommertiltakene ikke er videreført som tiltak i handlingsplanen, vil Barne-, likestillings- og inklude-

ringsministeren sende ut et informasjonsbrev til alle landets kommuner, NAV- kontorer og fylkeskommunene om betydningen av å rette ekstra oppmerksomhet mot dem som er i faresonen for å bli utsatt for tvangsekteskap og kjønnslemlestelse i forbindelse med sommerferien og økt reiseaktivitet.

Politidirektoratet etablerte i 2011 en kompetansegruppe i politi og påtalemyndighet med formål å bidra til å forebygge og bekjempe æresrelatert kriminalitet, herunder kjønnslemlestelse. Arbeidsgruppen skal fremme politiet og påtalemyndighetens arbeid med denne problematikken og bidra til økt oppmerksomhet på denne type alvorlig kriminalitet. Kompetansegruppen har gjennom sitt arbeid så langt bidratt til økt bevisstgjøring og kunnskapsoverføring i etaten. Det ble i kompetansegruppens regi arrangert en stor nasjonal samling med tema æresrelatert vold i 2011, med deltagere fra politidistrikter og særorgan. Kompetansegruppen har videre jobbet med å bygge opp en informasjonsbase og et verktøy som viser hvordan man steg for steg jobber med denne type saker i politi og påtalemyndighet, hvilke rettslige bestemmelser som kan komme til anvendelse, og hvilke særskilte hensyn som må tas i forhold til æresrelatert vold, herunder kjønnslemlestelse.

Politiet er i stor grad avhengig av andre etater når det gjelder mulighet til å avdekke saker. Bred tverretattlig bevissthet og dialog er dermed en forutsetning i arbeidet med å avdekke saker. Det nasjonale kompetanseteamet mot tvangsekteskap og kjønnslemlestelse, der politiet deltar, er et aktivt tverretattlig landsdekkende team som arbeider både med akutte og langsiktige problemstillinger knyttet til kjønnslemlestelse. Bedre kunnskap og samarbeid i alle offentlige og private tjenester og institusjoner som utsatte jenter og kvinner kommer i kontakt med, gir økte muligheter for avdekking.

På denne bakgrunn er jeg trygg på at alvoret i disse sakene er godt kjent i politiet, og at de prioriteres og får særlig oppmerksomhet i forbindelse med sommerferien og økt reiseaktivitet, i den grad det er grunnlag for mistanke om at en slik straffbar handling vil finne sted.

SPØRSMÅL NR. 1398**Innlevert 15. mai 2012 av stortingsrepresentant Harald T. Nesvik****Besvart 25. mai 2012 av nærings- og handelsminister Trond Giske****Spørsmål:**

«I forbindelse med at Stortinget nå har til behandling regjeringens forslag til ny eksportfinansieringsordning gjennom Prop. 102 L (2011-2012) Eksportkredittloven.

I den forbindelse kan jeg be om at statsråden redegjør for hva som er situasjonen i dialogen med EFTAs overvåkningsorgan, ESA, om en prisingsstrategi for de CIRR-kvalifiserte lånene, og eventuelt når det vil komme en endelig avklaring på dette feltet?»

Svar:

Eksportkreditt Norge AS skal forvalte ordningen med offentlig støttede eksportkreditter på en måte som sikrer at det ikke utdeles statlig støtte i strid med EØS-avtalen. For å etablere rettslig sikkerhet for dette vil selskapets tilbud om CIRR-kvalifiserte mar-

kedslån bli notifisert til EFTAs overvåkningsorgan ESA.

Nærings- og handelsdepartementet er i dialog med ESA om notifiseringen. En pre-notifikasjon ble sendt ESA 6. mars 2012, og departementet mottok et skriftlig svar på denne 9. mai 2012. Basert på tilbakemeldingen fra ESA er departementet i ferd med å utarbeide en prisingsstrategi, som vil være grunnlag for videre dialog og en endelig notifikasjon som vil oversendes ESA.

Det er vanskelig å gi et presist svar på når en avklaring vil foreligge, da dette avhenger av hvor mye tid ESA trenger for å vurdere den justerte prisingsstrategien og notifikasjonen, men jeg håper å ha mottatt et svar innen Eksportkreditt Norge AS er operativt fra 1. juli 2012.

SPØRSMÅL NR. 1399**Innlevert 15. mai 2012 av stortingsrepresentant Sonja Irene Sjøli****Besvart 29. mai 2012 av samferdselsminister Magnhild Meltveit Kleppa****Spørsmål:**

«Det vises til behandling av Fellesprosjektet E6-Dovrebanen i Stortinget desember 2011. Under debatten tok undertegnede opp spørsmålet om bygging av togstasjon på Langset. Statsråden svarte følgende. "Det eine gjaldt Sonja Sjøli og understrekinga av Langset. Det skal følgjast opp. Vi skal sjå nøye på korleis vi der kan følgje opp det som er sagt både frå henne og frå komiteen, og fleire andre forespurnader tidlegare."

Hvordan blir saken om bygging av togstasjon på Langset fulgt opp fra statsrådets side?»

BEGRUNNELSE:

Areal for togstasjon/togstopp på Langset er ferdig regulert, inkludert innfartsparkering, men bygging av denne stasjonen er tatt ut av samtidigpremisset.

Et enstemmig kommunestyre i Eidsvoll står bak

kravet om at bygging av Langset stasjon må inn i fellesprosjektet E6-Dovrebanen og bygges i perioden 2012-2014. Det vises i tillegg til møtet mellom statsråden, undertegnede og representanter fra det tverrpolitiske miljø i Eidsvoll 22. desember 2010 i Samferdselsdepartementet, og hvor statsråden fikk overrakt 1922 underskrifter fra lokalbefolkningen om det samme kravet.

Begrunnelse for å bygge ut nå:

- 1) Samtidig utbygging gir mindre miljøbelastning, er rasjonelt og blir billigere. Konsekvensutredningene dokumenterer dette, og det er lagt inn som et premiss.
- 2) Langset stasjon er svært godt egnet som innfartsparkering. Her sluses pendlertrafikken direkte fra motorveg til parkeringsplass. Denne innfartsparkeringen beslaglegger verken dyrket mark eller potensielle boligarealer. Vegnettet i lokale tettsteder belastes ikke, og boligområder

skjermes. Nye områder (Feiring, Toten, Hurdal) får kort og rasjonell tilgang til moderne jernbane. Innfartsparkering ved Langset stasjon vil gi et godt bidrag til reduksjon av biltrafikken inn mot Oslo. Et viktig bidrag til at klimamål kan nås.

- 3) Befolkningsøkningen i Akershus er høy. Eidsvoll kommune har regulert store boligområder på Langset uten at dyrket eller dyrkbar mark berøres. Ny skole er planlagt bygget. Det er god plass til enda flere boliger. Vekst i denne delen av Eidsvoll kommune er sterkt ønsket. Hvis Langset stasjon ikke kommer, vil denne veksten generere mye biltrafikk. Det må vi unngå. En er klar over de utfordringene NSB i dag har mht til materiell. Etter hvert som bestilt materiell kommer på plass, og nye opsjoner på bestillinger iverksettes, vil dette løse seg. Det bør ikke være et argument for ikke å bygge Langset stasjon nå. En er også klar over behovene for diverse kryssningsspor, vendespor og hensettingsspor som kreves for å få på plass et bedre togtilbud både rundt Oslo og i resten av landet. – Og ikke minst flere dobbeltspor. Men heller ikke dette bør være et argument for ikke å bygge Langset stasjon nå. Langset stasjon er en del av svaret på de utfordringene vi har i infrastrukturen.

Svar:

Den 16. desember 2011 behandlet Stortinget Prop. 13 S/Innst. 118 S (2011-2012) om fellesprosjektet E6 og Dovrebanen. Stortinget gav Samferdselsdepartementet fullmakt til å gjennomføre Fellesprosjektet innenfor en samlet kostnadsramme på ca. 10 mrd. kr.

Fellesprosjektet E6-Dovrebanen omfatter utbygging av E6 på den 21 km lange strekningen Minnesund – Skaberud og utbygging av dobbeltsporet jernbane på den 17 km lange strekningen Langset - Kleverud.

Etablering av stasjon på Langset er ikke en del av det definerte fellesprosjektet langs Mjøsa. I saksframlegget til Stortinget heter det bl.a. at:

”Dovrebanen har ikke stasjoner på denne strekningen, men på Langset i Eidsvoll kommune vil en mulig framtidig stasjon bli forberedt gjennom utspregning av stasjonsområdet.”

I planene er det lagt til grunn at det skal legges til rette for en framtidig mulighet for etablering av en holdeplass på Langset dersom befolkningsutviklingen tilsier det. Dette står ved lag. Befolkningsgrunnlaget er imidlertid ikke til stede per i dag.

Jeg viser for øvrig også til mitt svar på spørsmål nr. 221 til skriftlig besvarelse datert 18.11.2011.

SPØRSMÅL NR. 1400

Innlevert 15. mai 2012 av stortingsrepresentant Bård Hoksrud

Besvart 24. mai 2012 av samferdselsminister Magnhild Meltveit Kleppa

Spørsmål:

«Staten pålegger bompengeselskaper lån med dyr fastrente, og BT.no hadde en artikkel 15. desember 2011 der det kom frem at det er et stort spenn når det gjelder hva slags rente de ulike bompengeselskaper har på lånene sine. Blant annet kom det frem at Jonsdalstunnelen AS hadde 2,6 % rente, mens Osterøy Bruselskap hadde 5,08 %. Da Stortinget i sin tid behandlet E6 Dal-Minnesund forutsatte man hele 6,5 % rente.

Kan statsråden bes fremlegge en komplett oversikt over rentebetingelsene for lånene til samtlige bompengeselskaper?»

Svar:

I tabellen nedenfor er det gitt en oversikt over rentebetingelsene pr. 31.12.2010 for bompengeselskaper med lån. Noen av bompengeselskapene har flere lån. For disse er det vektet lånerente som er oppgitt. En del selskaper har rentebetingelser som er dårligere enn markedrenten. Dette skyldes inngåtte avtaler om fastrenter for å ta høyde for risikoen i rentemarkedet. For en rekke prosjekter er det stilt krav om fastrenteavtale i bompengeproposisjonen. I mange bompengeproposisjoner de siste årene er det lagt til grunn 6,5 pst. lånerente. Dette er en beregningsmessig rente for å ta høyde for usikkerhet gjennom bompengeperioden. Hovedregelen er at lavere faktiske lånerenter i det enkelte bompengeprojekt kommer trafikantene til gode gjennom kortere bompengeperio-

de, forutsatt at de andre finansieringsforutsetningene er uendret.

Bompengeselskap	Lånerente pr. 31.12.2010
Østfold bompengeselskap AS	3,24 pst.
Svinesundforbindelsen AS	5,06 pst.
E6 Gardermoen – Moelv AS	2,78 pst.
Rv 2 Kongsvingervegen AS	2,74 pst.
Fjellinjen AS	3,46 pst.
Gausdalsvegen AS	2,54 pst.
Hadelandsvegen AS	2,81 pst.
Fredrikstad-distriktets vegfinansiering AS	4,68 pst.
Oppland bompengeselskap AS	2,40 pst.
E6 Oppland AS	2,63 pst.
E18 Vestfold AS	2,68 pst.
Horten Bompengeselskap AS	5,54 pst.
Oslofjordtunnelen AS	2,87 pst.
Hallingporten Vegfinans AS	2,63 pst.
Tønsberg hovedvegfinans AS	2,86 pst.
Aust-Agder vegfinans AS	2,85 pst.
Setesdal vegfinans AS	2,70 pst.
Lister bompengeselskap AS	2,40 pst.
Finnfast AS	2,48 pst.
Gjesdal bompengeselskap AS	2,65 pst.
Bergen bompengeselskap AS	2,25 pst.
Sunnhordland bru- og tunnelselskap AS	2,61 pst.
Folgefonnntunnelen AS	4,85 pst.
Osterøy bruselskap AS	3,81 pst.

Bompengeselskap	Lånerente pr. 31.12.2010
Hordaland fylkeskommune (E134 Rullestadjuvet)	2,62 pst.
Fastlandssamband Halsnøy AS	2,93 pst.
AS Austevoll bruselskap	4,48 pst.
Hardangerbrua AS	2,87 pst.
Jondalstunnelen AS	2,62 pst.
Voss og omland bompengeselskap AS	2,60 pst.
Kvam bompengeselskap AS	2,50 pst.
Hordaland fylkeskommune (fv 551 Løfallstand – Årsnes)	2,62 pst.
Fatlatunnelen AS	4,74 pst.
Atlantehavstunnelen AS	4,04 pst.
Eiksundsambandet AS	3,23 pst.
Sykkylvsbrua AS	3,29 pst.
Skodjebrua AS	2,50 pst.
Imarfinans AS	2,62 pst.
Trøndelag bomveiselskap AS	4,96 pst.
Namdal bomveiselskap AS	2,63 pst.
Vegpakke Salten AS	
- fv 17	
- rv 80	
5,58 pst.	
4,52 pst.	
Tromsø Veg AS	2,53 pst.
AS Ryaforbindelsen	*
Nordkapp bompengeselskap AS	2,50 pst.

* Ikke opplyst.

SPØRSMÅL NR. 1401

Innlevert 15. mai 2012 av stortingsrepresentant Torgeir Trældal

Besvart 23. mai 2012 av landbruks- og matminister Lars Peder Brekk

Spørsmål:

«Kan statsråden redegjøre for hvordan han i jordbruksoppkjøret vil følge opp landbruksmeldingen, med gode rammevilkår for bøndene?»

BEGRUNNELSE:

Vi har de siste dagene registrert protestaksjoner blant bønder over hele landet etter bruddet i jordbruksavtalen. Vi ser også at aksjonene eskalerer i omfang.

Svar:

Tilbudet fra Regjeringen var et godt grunnlag for videre forhandlinger. Det var et tilbud som innebar oppstart av arbeidet med oppfølging av landbruks- og matmeldingen på flere viktige punkt. Jeg beklager selvsagt at Jordbrukets forhandlingsutvalg ikke fant at statens tilbud ga grunnlag for å gå i reelle forhandlinger, med de muligheter dette ville ha gitt innenfor de rammer Stortingets behandling av meldingen ga. Regjeringen vil nå komme til Stortinget med en proposisjon basert på statens tilbud.

Regjeringen har lagt til rette for et inntektsløft for jordbruket de siste årene. I statens tilbud heter det at: "Statens forhandlingsutvalg viser videre til at årets tall for inntektsveksten i jordbruket siden 2006, har vært høyere enn fjorårets avtale la til grunn. Samtidig er det usikkerhet omkring arbeidsforbrukstallene. Disse forholdene er tillagt vekt i en helhetsvurdering av rammen."

Tilbudet fulgte opp landbruks- og matmeldingen på flere sentrale områder. Det prioriterte storfekjøtt og grøntsektoren, hvor markedsmulighetene er gode. Det ble foreslått å legge til rette for økt produksjon og bedre arealproduktivitet, bl.a. gjennom god agronomi, rådgivning og forskning, og ved å innføre tilskudd til grøfting med en bevilgning på 100 millioner kroner. Samtidig ble det foreslått å styrke distriktsprofilen og å legge til rette for en mer regionalt tilpasset politikk. Styrkingen av Landbrukets utviklingsfond skal også legge til rette for og sikre prioritering av investeringsvirkemidler for framtida, slik det blir omtalt i landbruks- og matmeldingen.

Når Stortinget har behandlet oppgjøret, vil jeg selvsagt fortsette det viktige arbeidet med å følge opp meldingen og forbedre rammevilkårene for bøndene, til beste for norsk landbruk og det norske samfunnet.

SPØRSMÅL NR. 1402

Innlevert 15. mai 2012 av stortingsrepresentant Vigdis Giltun

Besvart 24. mai 2012 av helse- og omsorgsminister Anne-Grete Strøm-Erichsen

Spørsmål:

«Rusavhengighet har vist seg vanskelig å behandle, og det er derfor viktig å ha et variert tilbud som kan imøtekomme den enkeltes behov. Det bør være mulig å forhandle frem avtaler som opprettholder behandlingstilbud med høy kvalitet for å imøtekomme det reelle behandlingsbehovet til rusavhengige.

Hvor mange venter nå på et rusbehandlingstilbud, og mener statsråden det er god samfunnsøkonomi å legge ned Phønix Haga og Nybøle som kan hjelpe rusavhengige til et rusfritt og bedre liv som samfunnsnyttige borgere?»

BEGRUNNELSE:

I Helse Sør-Øst sitt nyhetsskriv står det at Nybøle i Spydeberg og Phønix Haga i Eidsberg ikke lenger skal være en del av det offentlige behandlingstilbudet, på tross av at de har et spesialisert tilbud. Jeg er sterkt kritisk til at "Helseforetakets behov" legges mer vekt på enn pasientenes behov. Phønix Haga har gjennom 25 år opparbeidet spesialkompetanse, og selv om Nybøle er av nyere dato kan begge disse institusjonene vise til gode resultater. Det er også viktig

at det finnes medikamentfrie behandlingstilbud, og at behandlings- og rehabiliteringstiden ikke styres av helseforetakenes økonomi, men av den enkeltes pasientens behov.

Rusavhengighet er et stort problem for den det gjelder og deres familie, men det er også et stort samfunnsproblem. I revidert budsjett er det forslag om å bevilge midler til 20 nye behandlingssplasser, men dette er ikke nok! Det kan umulig være god samfunnsøkonomi å stenge to gode behandlingsspesialiseringsinstitusjoner når det er mangelfull behandlingstilbud.

Jeg håper derfor det blir tatt en grundig og helhetlig vurdering av konsekvensene ved å nedlegge to institusjonene som kan tilby kvalitetsmessig god behandling så lenge det er et tydelig behov for å øke kapasiteten.

Svar:

Jeg er som representanten Giltun opptatt av at rusmiddelavhengige skal få et så godt behandlingstilbud som mulig med tett oppfølgingen i kommunen, i samarbeid med spesialisthelsetjenesten etter avsluttet behandling dersom det er behov for dette.

De regionale helseforetakene skal sørge for at be-

folkningen i regionen får de behandlingstjenestene de har behov for innen forsvarlig tid. De regionale helseforetakene skal vurdere kapasiteten på tjenestene for å dekke befolkningens behov. De regionale helseforetakene er i sin virksomhet underlagt regelverket for offentlig anskaffelser. Som helse- og omsorgsminister har jeg ikke anledning til å gå inn i slike anskaffelsesprosesser.

Om lag 60 pst. av de døgnbaserte tilbudene innen TSB (tverrfaglig spesialisert behandling) ytes i dag av private tilbydere med avtale med de regionale helseforetakene. Samlet sett kjøper de regionale helseforetakene tjenester fra private for mer enn 1 mrd. kroner årlig. Dette viser den store betydningen private aktører har på rusfeltet.

Helse Sør-Øst RHF har informert meg om at de gjennom vinteren og våren 2012 har gjennomført en prosess for å få på plass nye avtaler med private ideelle institusjoner. Dagens avtaler går ut 30. juni. Gjennom denne omfattende anskaffelsen på rusfeltet vil Helse Sør-Øst inngå avtaler med private for om lag 720 mill. kroner - en økning på 16 pst. eller 100 mill. kroner. Disse avtalene vil medføre en økning i døgnkapasiteten på 20 plasser sammenliknet med dagens avtaler.

Helse Sør-Øst RHF har videre orientert meg om at inngåelsen av disse avtalene er et resultat av en omfattende og grundig prosess for å inngå løpende avtaler med private ideelle institusjoner innen tverrfaglig spesialisert behandling for rusmiddelmissbrukere. Avtalene vil medføre en kvalitetsheving i alle institusjonene og vil samtidig danne et godt grunnlag for den videre utviklingen av behandlingstilbudene i helseregionen. Helse Sør-Øst viser til at de nye avtalene omfatter flere ulike typer behandlinger og behandlingsopplegg. Helse Sør-Øst vil samtidig øke antallet korttidsplasser og sikrer god kapasitet på langtidsplasser innen all avhengighetsproblematikk.

Samlet sett har Helse Sør-Øst lagt vekt på en styrking av tilbudet til unge rusmiddelavhengige med omfattende tilleggsproblematikk. Den geografiske

spredningen av behandlingstilbudene gir et godt tilbud til befolkningen i hele helseregionen. Det er Helse Sør-Øst sin vurdering at denne tildelingen vil gi befolkningen i regionen et godt sammensatt tilbud, slik at pasientgruppen vil ha reelle valgmuligheter i forhold til behandlingssinnholdet. Heving av kvaliteten har stått sentralt i anskaffelsesprosessen. Det er blant annet er lagt inn kompetansefaglig krav og krav om at bemanningen ved virksomhetene er tverrfaglig sammensatt og faglig forsvarlig.

Ved enhver anskaffelsesprosess vil det være fare for at enkeltinstitusjoner ikke når opp i konkurranse med andre tilbydere. Samlet sett vil anskaffelsesprosessen ifølge Helse Sør-Øst medføre at i alt 19 privat tilbydere vil få avtale – en ny institusjon vil få tilbud og 2 med tidligere avtale vil falle fra.

Ifølge regelverket for offentlig anskaffelse har institusjoner som ikke får forlenget sine avtaler mulighet til å gå gjennom tildelingen, og eventuelt fremme en klage innen en fastsatt frist.

Avtalene som skal inngås skal gjelde fra 1. juli 2012. Jeg har fått forsikringer fra Helse Sør-Øst om at pasientene ved institusjonene som ikke lenger vil ha en avtale med det regionale helseforetaket, vil bli ivaretatt etter en individuell vurdering fram til behandlingen er avsluttet.

I sitt spørsmål spør representanten Giltun også om hvor mange som venter på behandling. Tall fra NPR (Norsk Pasientregister) for 2011 viser at det ved årsskiftet var 2730 som ventet på behandling. Dette var en nedgang fra 2010 på 862 personer eller 24 %. Videre viser tall fra NPR for april 2012 at gjennomsnittlig ventetid innen tverrfaglig spesialisert behandling var 60 dager - en nedgang på om lag 74 dager sammenliknet med samme periode 2011. NPR registrerer også median ventetid, og den var 42 dager for april 2012 – en nedgang på 7 dager sammenliknet med samme periode 2011. Disse tallene viser en tydelig positiv utvikling. Målsettingen er at ventetidene skal ytterligere ned, slik det er bedt om i årets oppdragsdokument til de regionale helseforetakene.

SPØRSMÅL NR. 1403

Innlevert 15. mai 2012 av stortingsrepresentant Laila Marie Reiertsen

Besvart 24. mai 2012 av helse- og omsorgsminister Anne-Grete Strøm-Erichsen

Spørsmål:

«Desperate foreldre til rusmiddelmissbrukere som ikke får hjelp hos det offentlige helsevesenet tar ofte opp lån eller bruker egne oppsparte midler til behandling

i private rusinstitusjoner. Når man med dette tilbudet i all etertid viser til gode resultater, samt at man med dette sparer samfunnet for mye med egne midler.

Hva mener statsråden om dette og bør disse for-

eldrene få tilbakebetalt sine utgifter ved behandling der en ser positive resultater?»

BEGRUNNELSE:

Flere foreldre har tatt kontakt med undertegnede angående fortvilte situasjoner rundt rusproblemer hos deres barn. Det er klart og noe vi alle har forståelse for at det er tøft for foreldre å ha barn som har problemer rundt rus. Og de fleste foreldre ønsker selvfølgelig all hjelp til å få barna ut av dette misbruket. Det som svikter er hjelpeapparatet som ofte har lange ventelister. Dette fører til at motivasjon hos den enkelte er litt på og av og at det er viktig å få gitt et tilbud når motivasjonene er der. Dette er ikke enkelt når man har ventelister i det offentlige. Og da spesielt i institusjoner for rusavhengighet. Når man da får en mulighet til hjelp men da til en privat institusjon griper en det hvis man klarer å finansiere dette. Mange har ikke disse ressursene og tar opp lån. Noe flere familier har gjort. I ettertid når en også ser at dette tilbudet har virket og barna er kommet på rett kjøll er det klart at disse har tatt en regning som det offentlige burde tatt. Dette er en ekstraordinær innsats fra desperate foreldre som for det første klarer å redde sitt barn, samt ikke minst har spart samfunnet for uante utgifter knyttet til både behandling og uønskede adferdshandlinger som kunne gått ut over mye.

Svar:

Representanten Reiertsen beskriver situasjoner der foreldre kjemper en fortvilet kamp for å hjelpe

sine barn ut av en vanskelig livssituasjon med rusmisbruk og et destruktivt livsmønster - foreldre som opptar private lån for å finansiere rusbehandling for sine barn. Jeg er enig med representanten Reiertsen at slik skal det ikke være. Samtidig er det slik i Norge at alle som har behov for helsehjelp skal få det. Det fremgår ikke av Reiertsen sin beskrivelse om barna det vises til har fått tilbud fra helsetjenesten eller om de er avvist.

Gjeldende regelverk gir den som henvises til vurdering for sine rusproblemer rett til vurdering innen 30 virkedager. For de som er under 23 år er fristen 10 dager. Dersom man gis rett til slik behandling, skal det settes en individuell frist for når behandling senest skal skje. For de under 23 år er det en maksimalfrist på 65 dager. Det er videre slik at de med de alvorligste lidelsene skal ha kortest ventetid. Dersom helsetilstanden vurderes som akutt skal behandling igangsettes uten unødig opphold. Som representanten Reiertsen beskriver kan motivasjonen for behandling til den enkelte rusmiddelavhengige variere. Det er derfor viktig at dette blir tatt hensyn til av dem som gir tilbud om behandling.

Dersom man ikke er gitt rett til behandling eller man ikke er tilfreds med tilbudet man har fått, kan dette klages inn til Fylkesmannen. Tall fra Norsk pasientregister fra 2011 viser at om lag 85 prosent av alle som henvises til vurdering for behandling for sine rusproblemer blir gitt rett til slik behandling.

SPØRSMÅL NR. 1404

Innlevert 15. mai 2012 av stortingsrepresentant Solveig Horne

Besvart 29. mai 2012 av barne-, likestillings- og inkluderingsminister Inga Marte Thorkildsen

Spørsmål:

«Ønsker statsråden å jobbe for at foreldrenes andel av underholdskostnaden for felles barn skal deles hensiktsmessig dem imellom, etter at offentlige ytelser for å dekke utgifter til barn er trukket fra?»

BEGRUNNELSE:

Spørsmålsstiller er kjent med at det er en utfordring for enkelte foreldre at dagens system legger opp til at den forelder som sitter igjen med omsorgen for felles barn etter samlivsbrudd i enkelte tilfel-

ler kan gå i pluss ut fra statens beregninger. Konkret viser dette til tilfeller hvor en bidragspliktig settes til å betale en gitt sum i barnebidrag hver måned, og hvor bidragsmottakerens samlede inntekt knyttet til omsorgsrollen er større enn underholdskostnaden.

I barnelovens § 66 står det som følger:

"Foreldra skal bere utgiftene til forsyting og til utdanning av barnet etter evne og givnad og etter dei økonomiske kåra til foreldra, når barnet sjølv ikkje har midlar til det. Innbyrdes har begge foreldre skyldnad til å skyte til det som trengst etter evne."

Spørsmålsstiller ser på bakgrunn av dette at gjeldende praksis, hvor bidragspliktig alene i enkelte tilfeller står for "utgiftene til forsyning og til utdanning av barnet" - gitt statens satser for underholdskostnad - er i strid med det som må tolkes som lovens intensjon: Nemlig at foreldrene i fellesskap skal bære de økonomiske kostnadene knyttet til å ha barn.

Svar:

Foreldrenes plikt til å forsørge barna sine følger av lov 8. april 1981 nr. 7 om barn og foreldre (barneloven) § 66. Begge foreldre skal bidra til forsørgingen og utdanningen til barnet etter deres økonomiske evne, og forsørgingsplikten gjelder uavhengig av om de bor sammen med barnet eller ikke. Den som ikke bor sammen med barnet, oppfylder forsørgingsplikten sin ved å betale faste pengetilskudd (barnebidrag) til barnet, jf. barneloven § 67.

Bidragsregelverket er i utgangspunktet et privatrettslig anliggende, og foreldre kan avtale barnebidraget seg i mellom uten innblanding fra det offentlige. Dersom foreldrene ikke blir enige, kan de be det offentlige fastsette barnebidraget, jf. barneloven § 70. Ved offentlig fastsettelse av barnebidrag tas det utgangspunkt i hva underholdet til barnet koster, og det benyttes faste underholdskostnader (sjablonger). De faste utarbeidete underholdskostnadene er ment å gi uttrykk for et vanlig kostnadsnivå for barn i ulike aldersgrupper. Dette har sammenheng med at et offentlig regelverk skal gjelde for de fleste, både de med god og de med ikke fullt så god økonomi. I underholdskostnaden inngår utgifter som er forbundet med forsørging av barn, og omfatter forbruksutgifter, boutgifter og eventuelle utgifter til barnetilsyn. Barnetrygden kommer til fradrag i de samlede utgiftene. I tillegg skal fordelene av foreldrefradraget bidragsmottaker får i ligningen trekkes fra eventuelle tilsynsutgifter, og det skal justeres for eventuell stønad til barnetilsyn. Det betyr at det er nettoutgiftene til barnet som utgjør underholdskostnaden.

Barnets underholdskostnad skal fordeles mellom foreldrene etter inntektene deres. Det betyr at den av foreldrene som har best økonomisk evne, skal dekke den største andelen av kostnadene til barnet. Inntekten til begge foreldre har således betydning for bidragsfastsettelsen, og det er personinntekt og kapitalinntekt som skal legges til grunn. Dette gjelder både for den bidragspliktige og for bidragsmottakeren. For

bidragsmottakeren skal det i tillegg tas med utvidet barnetrygd, ekstra småbarnstillegg, kontantstøtte for bidragsbarnet og fordelene av å være lignet i skatteklasser 2. Det betyr at bidragsmottakerens inntekt korrigeres for mottatte offentlige familiebaserte ytelser.

De familiebaserte ytelsene er støtteordninger som ytes per familieenhet, og er "inntekter" på forsørgerens hånd til underhold av barnet. Ved at ytelsene tas med i bidragsmottakerens inntekt, tilgodeses indirekte også den av foreldrene som ikke bor fast sammen med barnet. Dette betyr at beregningsgrunnlaget for utmålingen av barnebidraget for bidragsmottakeren blir høyere enn arbeidsinntekten. Løsningen innebærer at både bidragspliktige og bidragsmottaker nyter godt av samfunnets økonomiske støtteordninger til delte familier.

Jeg gjør for øvrig oppmerksom på at hensynet til den bidragspliktiges egen økonomi ved offentlig fastsettelse av barnebidrag er ivarettatt gjennom bidragsevnevurderingen. Bidragsevnevurderingen innebærer at den bidragspliktige av inntekten sin skal få beholde midler til skatt, trygdeavgift, eget underhold, bolig og midler til egne barn i egen husstand før barnebidraget fastsettes. Det benyttes også her faste satser. Den bidragspliktige skal bare betale sin andel av barnets underholdskostnad som barnebidrag så langt han/hun har evne til det. Etter mitt skjønn ivaretar bidragsevnevurderingen bidragspliktige med vanskelig økonomi på en god måte.

Bidragsreformen av 2003 satte søkelyset på likestilling mellom mor og far i foreldrerollen, og gjeldende bidragsregelverk understreker likeverdet mellom foreldrene når det gjelder forsørgelsesplikten. Bidragsreformen er evaluert, og dette arbeidet er presentert i St.meld. nr. 19 (2006-2007) Evaluering av nytt regelverk for barnebidrag. I den forbindelse ble også nivået på underholdskostnadene og fordelingen av denne mellom foreldrene vurdert. Evalueringen viste at reformen i all hovedsak har virket etter målsettingen, og at endringene i bidragsregelverket var en nødvendig og riktig modernisering. Videre viste evalueringen at fordelingen av barnets kostnader mellom foreldrene ligger på et riktig nivå. Det samme gjelder nivået på de beregnede underholdskostnadene for hva barn i ulike aldre koster. Etter min vurdering har det ikke skjedd noe de senere årene som endrer dette bildet.

SPØRSMÅL NR. 1405**Innlevert 15. mai 2012 av stortingsrepresentant Per Roar Bredvold****Besvart 25. mai 2012 av samferdselsminister Magnhild Meltveit Kleppa****Spørsmål:**

«Vil statsråden bidra til at Norge får samme rammevilkår som Sverige når det gjelder transport av tømmer og tømmerprodukter slik at næringen blir mer konkurransedyktig ved at de får redusert sine utgifter?»

Svar:

Regjeringen arbeider kontinuerlig med ulike tiltak for å bedre rammevilkårene for transportnærin-

gen. Jeg kan opplyse at Vegdirektoratet er helt i sluttfasen av en pågående revisjon av forskriften om bruk av kjøretøy, som blant annet angir de største tillatte vekt og dimensjoner for enkeltkjøretøy og vogntog på offentlig veg i Norge. Jeg er positiv til å imøtekomme næringen, og vet at Vegdirektoratet i den kommende høringen vil foreslå at tillatt lengde for tømmervogntog økes fra dagens 22 meter til 24 meter. Før jeg foretar meg noe i saken, vil jeg avvente Vegdirektoratets vurdering av høringen.

SPØRSMÅL NR. 1406**Innlevert 16. mai 2012 av stortingsrepresentant Anders Anundsen****Besvart 24. mai 2012 av miljøvernminister Bård Vegar Solhjell****Spørsmål:**

«Når vil miljøvernministeren fatte vedtak i saken om IKEA Larvik slik at lokalsamfunnet og lokal- og regionalpolitikere får vite om det lokale demokratiet virker og har tillit, og IKEA får avklaring på om deres miljøvennlige investering kan gjennomføres?»

BEGRUNNELSE:

Jeg viser til mine tidligere spørsmål om klagesaken Miljøverndepartementet har hatt til behandling i snart 2 1/2 år om etablering av IKEA i Larvik. Hver gang har statsråden svart at svaret kan ventes innen kort tid, men det er fortsatt ikke kommet svar på denne relativt enkle saken som er viktig for en hel region, lokaldemokratiets verdi og vekt, og ikke minst for miljøet. Alle disse forholdene ville bli positivt berørt ved et positivt vedtak fra miljøverndepartementet.

Normalt skal forvaltningen fatte beslutninger uten unødig opphold. Det er ikke fremkommet noen begrunnelse for den usedvanlig lange saksbehandlingstiden i denne saken.

Jeg håper en ny miljøvernminister som kan se på saken med nye øyne, ikke trenger like lang tid for å

fatte en fornuftig beslutning som forgjengeren har hatt behov for.

Svar:

Miljøverndepartementet har til behandling Regional plan for handel og sentrumsutvikling i Vestfold, og unntaket fra handelsforbudet langs E18 som åpner for handel på Danebu, på grensen mellom Larvik og Sandefjord. Unntaksbestemmelsen tilrettelegger i praksis for etablering av IKEA.

Departementet skal avgjøre om fylkestingets vedtak om handel på Danebu er akseptabelt i forhold til den nasjonale politikken for lokalisering av handel. Politikken er fastlagt i Forskrift om rikspolitisk bestemmelse for kjøpesentre.

Etter at jeg ble miljøvernminister har jeg satt meg inn i saken, samt gjennomført møter med lokale politikere for å få saken best mulig belyst. Dette er en komplisert sak med ulike interesser, og hvor det lokale vedtaket må veies opp mot gjeldende nasjonal politikk. Jeg er klar over at det har gått lang tid siden departementet fikk saken til avgjørelse, og vil prioritere arbeidet med å sluttbehandle saken.

SPØRSMÅL NR. 1407**Innlevert 16. mai 2012 av stortingsrepresentant Peter Skovholt Gitmark****Besvart 23. mai 2012 av utviklingsminister Heikki Holmås****Spørsmål:**

«Norge har bidratt i arbeidet med den nye petroleumsloven i Uganda. Det er et viktig arbeid blant annet for å begrense korrupsjon, ivareta miljøet, arbeidstakerrettigheter og god forvaltningsskikk. Lovforslaget skal snart debatteres i parlamentet. Det er reist en rekke spørsmål knyttet til det endelige dokumentet.

Hva mener statsråden at Norge kan gjøre for å adressere spørsmålene under?»

BEGRUNNELSE:

1. strong executive control and discretion over the sector (through the Minister), for example, in the selection of companies and content of contracts;
2. a lack of oversight mechanisms including a role for parliament, (MPs are currently cut out of all major decisions).
3. a failure to guarantee transparency of contracts and key project documents, (which has already been a significant cause for concern amongst MPs and CSOs in Uganda)
4. weak environmental and social protection and no consultation process for effected communities.

Svar:

Norge deler gjennom Olje for Utvikling-programmet (OfU) sin lange erfaring fra oljesektoren, hvor godt styresett, åpenhet og forutsigbarhet er sentrale prinsipper. OfU bistår samarbeidslandene i å utvikle politiske og juridiske rammeverk og gir råd om kapasitetsbygging i administrasjonen for å sette deres institusjoner i stand til å implementere og håndheve dette. I tillegg gis det støtte til parlamentarikere, til sivilt samfunn og media for å bidra til at myndighetene ansvarliggjøres overfor sine innbyggere.

Norge og Uganda ble i 2009 enige om et femårig samarbeidsprogram for petroleumssektoren under Olje for Utvikling (OfU). Programmet dekker OfUs tre pilarer: ressursforvaltning, inntektsforvaltning og miljøforvaltning. Norge bistår Uganda i forbindelse med det pågående lovarbeidet, driver kapasitetsbygging overfor relevante institusjoner (inkludert parlamentet) og støtter det sivile samfunn og media.

Representanten Gitmark tar opp viktige spørsmål om åpenhet og parlamentets rolle i tilknytning til petroleumssektoren. Norge har gitt klare råd om viktigheten av aktiv involvering av parlamentet i forhold til petroleumssektoren, idet dette vil bidra til politisk konsensus og derved transparens, stabilitet og forutsigbarhet i rammevilkårene i petroleumssektoren i Uganda.

heten av aktiv involvering av parlamentet i forhold til petroleumssektoren, idet dette vil bidra til politisk konsensus og derved transparens, stabilitet og forutsigbarhet i rammevilkårene i petroleumssektoren i Uganda.

Ambassaden i Kampala har siden valget i 2011 hatt løpende kontakt med parlamentet gjennom møter med medlemmer av Komiteen for Naturressurser, Komiteen for Nasjonal Økonomi og med Parlamentarisk forum for Olje og Gass. I disse dager (mai 2012) gjennomføres en "Members of Parliament Working Retreat on the Draft Oil Legislation" i regi av Democratie Governance Facility (DGF), delfinansiert av Norge. OfU støtter og samarbeider med sivilsamfunnsorganisasjoner som driver opplæring av parlamentsmedlemmer, media og sivilt samfunn nettopp for å styrke deres evne til å påvirke lovarbeidet, også i Uganda. Den norske ambassaden i Kampala har organisert, og deltatt på, en rekke arbeidsamlinger med tilsvarende formål.

Tidligere i mai ble en orientering om hvordan Stortinget involveres i petroleumsspørsmål sendt fra OED til departementet i Uganda. Samtidig besøkte Energiminister Muloni Norge sammen med seks av sine rådgivere fra ulike departementer, samt 13 parlamentarikere. Tilbakemeldingene fra besøket har vært svært positive, og viktige sider av utkastet til petroleumslov er blitt drøftet og belyst i flere møter og mindre seminarer.

Norske verdier og erfaringer ligger til grunn for all vår petroleumsrelaterte bistand. Norge har blant annet gitt råd til Uganda om at det bør sikres en god balanse mellom involvering av parlamentet og departementets beslutningsmyndighet.

Norsk politikk og praksis vedrørende brede høringsprosesser i tilknytning til konsekvensutredninger der både samfunnsmessige og miljømessige konsekvenser av petroleumsaktiviteter vurderes, samt mest mulig åpenhet rundt de krav og betingelser industrien må etterleve, har vært en viktig del av den rådgivningen som er gitt. Her har man fra norsk side gitt råd om større grad av åpenhet enn det det nå legges opp til fra ugandisk side.

Det er imidlertid Uganda selv som må bestemme hvordan landet vil organisere sin nasjonale petroleumssektor. Norge kan ikke ta beslutningene for dem, men gjennom vår rådgivning kan vi synliggjøre fordeler og ulemper ved de beslutninger som tas. Dette er blant annet reflektert i utkastet til ny petroleumslov. Forslaget til petroleumslov skal nå behandles av

parlamentet i Uganda. Fra norsk side vil vi fortsatt framheve betydningen av transparens, stabilitet og forutsigbarhet i rammevilkårene i petroleumssektoren.

Når endelig vedtak foreligger, tror jeg det vil vise seg at Norges innsats vil ha hatt en positiv innvirkning.

SPØRSMÅL NR. 1408

Innlevert 16. mai 2012 av stortingsrepresentant Olemic Thommessen

Besvart 23. mai 2012 av kulturminister Anniken Huitfeldt

Spørsmål:

«Hva vil statsråden gjøre for å bidra til en varig løsning for ivaretakelsen av Gjøa?»

BEGRUNNELSE:

Polarskipet Gjøa er sammen med Fram norsk polarhistorie mest kjente skip. Etter Amundsens berømte passering av Nordvestpassasjen ble skipet liggende i San Fransisco, og har etter det i svært vekslende grad vært ivaretatt. Etter en lang og omskiftelig historie ble Gjøa plassert utendørs som en del av Fram-museet i 1974. Utendørsplasseringen er imidlertid ikke en tilfredsstillende ordning for å ivareta skipet over tid. Fram museet har derfor igangsatt bygging av et vernebygg i tilknytning til Fram-huset. I denne anledning er det så vidt vites sendt søknad om økonomisk bistand til statsministerens kontor i februar d.å. Søknadsbeløpet er på kr 20 millioner av et budsjett for bygningen på i alt kr 92 millioner.

Jeg antar at det er bred politisk enighet om viktigheten av å ivareta de fysiske minnene etter vår stolte polarhistorie, og at ryggraden i den museale formidlingen av denne epoken er nettopp knyttet til Fram og Gjøa. Det har gått 106 år siden Roald Amundsen med Gjøa krysset Nordvestpassasjen, og det sier seg selv at det nå er på høy tid å sikre en varig løsning.

Svar:

Frammuseet er i ferd med å oppføre et vernebygg over polarskuta Gjøa på Bygdøynes. Nybygget er be-

regnet å koste 62 mill. kroner. I tillegg er bygningsmessig oppgradering og nye utstillinger i den eksisterende Fram-bygningen beregnet å koste 30 mill. kroner. Av det samlede finansieringsbehovet skal 56 mill. kroner allerede være sikret; dette ifølge museets egne opplysninger i brev av 28. februar 2012, der staten anmodes om å bidra med 25 mill. kroner.

Selv om det utvilsomt er gode grunner for å sikre den historisk viktige skuta i et vernebygg, kan jeg på dette tidspunkt ikke gi signaler om hvilke muligheter Kulturdepartementet kan ha til å prioritere tilskudd verken til dette eller til andre nye investeringsprosjekter i kommende års budsjettproposisjon.

Kulturdepartementet har om lag 30 søknader til behandling om tilskudd fra kap. 320 Allmenne kulturformål, post 73 Nasjonale kulturbygg med et samlet søknadsbeløp på ca. 800 mill. kroner. Blant disse finnes det også en rekke godt forberedte søknader fra museer, som har "stått i kø" i mange år. Prioritering av eventuelle nye prosjekter i budsjettproposisjonen for 2013 må bygge på en samlet vurdering av hele denne søknadsporteføljen.

I inneværende år er det bevilget 168,5 mill. kroner på ovennevnte budsjettpost; av denne summen ble bare 3 mill. kroner allokert til nye prosjekter; resten ble tilført prosjekter som hadde fått tilsagn tidligere. Til allerede igangsatte prosjekter har staten gjenstående tilsagn på 470,3 mill. kroner, som må bevilges de nærmeste årene. Mulighetene for å prioritere nye tiltak, blir i denne situasjonen nokså begrenset.

SPØRSMÅL NR. 1409**Innlevert 16. mai 2012 av stortingsrepresentant Ingjerd Schou****Besvart 24. mai 2012 av helse- og omsorgsminister Anne-Grete Strøm-Erichsen****Spørsmål:**

«Regjeringen har varslet gjennomgang av kapasitet og kvalitet i en stortingsmelding om behandlingssituasjonen på rusfeltet. Det står i dag mer enn 3000 rusmisbrukere i behandlingsskø.

Vil statsråden gripe inn og hindre nedleggelse av behandlingssituasjonene Phoenix House Haga / Eidsberg kommune og Nybøle i Spydeberg kommune?»

BEGRUNNELSE:

Helse SørØst har meddelt behandlingssituasjonene Phoenix House Haga i Eidsberg kommune og Nybøle i Spydeberg kommune at de ikke får fornyet avtale om videre drift. Dette skal skje allerede fra 1.7.2012. Vel en mnd fra varsling til nedleggelse.

Dette berører samlet over 70 brukere og mer enn 60 årsværk. Dette er institusjoner med flere 10 års erfaring og kompetanse.

Kompetanse som det ikke bare ved ett pennestrøk lar seg flytte eller bygge opp på nye institusjoner.

Både lokalmiljø, ansatte, eiere og beboere ser med sterk uro på en slik beslutning. En beslutning som stiller spørsmål ved om dette kan være regjeringens mening.

Fra Helse SørØst begrunnes nedleggelsen ved bl.a. at kapasiteten skal flyttes og bygges opp et annet sted. Dvs. nye ansatte og ny institusjon på ett annet sted.

Det fremholdes videre at institusjoner av denne type skal være fordelt i de ulike regioner. Det tør være nødvendig å si at de 2 nevnte institusjoner mottar brukere fra hele landet - og at dette nettopp av miljøskifte kan være et selvstendig poeng.

Institusjonene fikk et par dager før nedleggelsesbrevet kom varsling om at de ikke fikk fornyet avtale. Ingen signaler i forkant om at tilbud evt. ikke holdt kvalitet.

Dette er institusjoner som kan vise til gode behandlingsresultat innen sitt tilbudsområde.

Samtidig har regjeringen fjernet "den gyllne regel" som helseminister Gabrielsen i 2003 innførte; at rus og psykiatri skulle vokse mer i budsjettene enn somatikk.

Dette avspeiler seg ved at det i dag er mer enn 3000 rusmisbrukere i kø i påvente av behandling. Kapasiteten innen feltet er ikke tilstrekkelig.

I denne situasjonen avvikler Helse Sørøst insinuasjonene Nybøle og Phoenix House Haga.

Regjeringen og helseministeren har varslet at

Stortinget i nær fremtid skal få forelagt en melding om situasjonen innen rusfeltet. Det er ingen overdriivelse å si at Høyres forventninger til meldingen er tydelige signaler fra regjeringen om økt kapasitet innen behandlingssfeltet.

På denne bakgrunn er det et sterkt begrunnet ønske om at helseministeren stopper nedleggelse av de 2 nevnte behandlingssituasjoner for rusmisbrukere.

Svar:

Det er viktig og nødvendig at behandlingsskapasiteten til ruspasienter styrkes. Avtalene som Helse Sør-Øst RHF nå har inngått innebærer 20 nye plasser og en økning i rammen på om lag 100 millioner kroner fra i fjor, fra 620 til 720 mill. kroner, dvs. en økning med 16 prosent. Fra 2004 har den totale rammen økt fra om lag 1,1 milliard kroner til om lag 1, 8 milliarder kroner.

I noen år ble det stilt krav om at den prosentvise veksten i kostnader til psykisk helsevern og tverrfaglig spesialisert rusbehandling skulle være sterkere enn i somatikk. Dette var i en periode et viktig og effektivt virkemiddel for å øke ressursene til psykisk helsevern og rusbehandling. I samdatarapporten om spesialisthelsetjenester 2010 fremgår det at "På nasjonalt nivå øker kostnadene til psykisk helsevern og rusbehandling relativt sett mer enn kostnadene til somatisk sektor både siste år og i løpet av femårsperioden. Fra 2006 til 2010 øker kostnadene til psykisk helsevern med 11 prosent, kostnadene til rusbehandling øker med 26 prosent og kostnadene til somatisk sektor øker med 6 prosent (korrigert for prisvekst og nye oppgaver)."

Et mål om vekst i kostnader er ikke nødvendigvis et godt virkemiddel for å øke produktivitet, tilgjengelighet og kvalitet eller for å sikre nødvendig omstilling fra døgnbehandling til dagbehandling innenfor psykisk helsevern. Derfor følges nå utviklingen i ventetider, aktivitet og kvalitet som innenfor somatisk pasientbehandling.

I budsjettet for 2012 er det imidlertid lagt til rette for en høyere aktivitetsvekst for poliklinisk psykisk helsevern og rusbehandling (6,5 pst) sammenlignet med somatisk pasientbehandling (1,1 pst).

Helse Sør-Øst RHF har inngått løpende avtaler med 19 rusinstitusjoner fra og med 1. juli 2012. Disse er fordelt på ulike kategorier/tilbud. Det er et krav om at disse avtalene skal inngås i samsvar med regelverket for offentlige anskaffelser. Det er derfor ikke slik, som representant Schou er godt kjent med, at de som

allerede har en avtale med helseforetaket automatisk vil få fornyet sine avtaler. Jeg har heller ikke som helse- og omsorgsminister anledning til å gripe inn for å instruere hvilke rusinstitusjoner som skal få avtale med de regionale helseforetakene. Phoenix House Haga og Kirkens Bymisjon NyBøle i Østfold, som ikke har fått en avtale, har imidlertid adgang til å klage på tildelingen innen 10 dager.

Helse Sør-Øst RHF har forsikret meg om at pasientene som behandles ved Phoenix House Haga og Kirkens Bymisjon NyBøle i Østfold vil bli ivaretatt etter en individuell vurdering fram til behandlingen er avsluttet.

Helse Sør-Øst RHF har lagt vekt på kvalitetsheving i hele anskaffelsesprosessen. Det er blant annet lagt inn kompetansefaglige krav og krav om at bemanningen ved virksomhetene er tverrfaglig sammensatt og faglig forsvarlig. Det betyr at både leger, medarbeidere med psykologfaglig og sosialfaglig kompetanse bidrar i behandlingen.

De nye avtalene med behandling sinstitusjoner for rus gir også en god geografisk spredning av tilbudene i hele regionen.

Det blir styrket tilbud i opptaksområdene til Vestre Viken HF og Akershus universitetssykehus HF, der det kommer nye institusjoner inn, og det legges inn mer ressurser for at Borgestad kan opprettholde et godt tilbud i de søndre delene av regionen.

Løpende avtaler vil gi institusjonene større forutsigbarhet og større fleksibilitet i utviklingen av tilbudet for pasientene og legger forholdene til rette for et tettere samarbeid med helseforetakene. Helse Sør-Øst RHF har oppgitt at de vil styrke den videre oppfølgingen av avtalene.

Helse Sør-Øst RHF har lagt vekt på et godt tilbud til ungdom, blant annet ved tilbud til de yngste med dobbeldiagnose ved Fossum-kollektivet i Østfold. Manifestsenteret er også en ny institusjon som Helse Sør-Øst RHF tidligere bare har hatt avtale med innen psykisk helsevern. Institusjonen har spesialisert seg på å behandle dobbeldiagnosepasienter.

I løpet av våren vil regjeringens varslede stortingsmelding om rusmiddelpolitikk legges frem for Stortinget.

SPØRSMÅL NR. 1410

Innlevert 16. mai 2012 av stortingsrepresentant Torbjørn Røe Isaksen

Besvart 24. mai 2012 av arbeidsminister Hanne Inger Bjurstrøm

Spørsmål:

«Mener statsråden at hensynet til opparbeidede sykepengerrettigheter ble tilstrekkelig ivaretatt da midlertidig uførepensjon ble gjort om til arbeidsavklaringspenger?»

BEGRUNNELSE:

I forbindelse med omleggingen til den nye ordningen arbeidsavklaringspenger, ble også reglene for opptjening av sykepenger endret. En person som har brukt opp sin sykepengerrett må ha vært helt arbeidsfør i 26 uker for igjen å få ny rett til sykepenger. En som mottar arbeidsavklaringspenger helt eller delvis, opptjener derfor ikke ny sykepengerrett. Før omleggingen var det en del mennesker som gikk på midlertidig uføretrygd og hadde vært i arbeid og nærmet seg grensen for 26 uker. De hadde med andre ord arbeidet en tid under et regelverk som ga dem opptjening av nye sykepenger, men ved omleggingen ble disse opparbeidede rettighetene borte.

I et eksempel som undertegnede er blitt kjent

med, fikk vedkommende innvilget midlertidig uførepensjon i 2009 og det ble i innvilgelsesbrevet presisert at hun hadde rett til sykepenger etter 26 uker og at vedtaket varte frem til desember 2012. De til da "oppsparte" rettighetene til sykepenger ble så fjernet da tidsbegrenset uførepensjon ble gjort om til arbeidsavklaringspenger.

Svar:

Retten til sykepenger fra trygden opphører når en har mottatt sykepenger fra trygden i til sammen 248 dager i de siste tre årene (folketrygdloven § 8-12). Etter hovedregelen tjener en igjen opp ny rett til sykepenger etter å ha vært helt arbeidsfør i 26 uker etter at en sist fikk sykepenger fra trygden. Det ble ikke gjort endringer i reglene for opptjening av ny rett til sykepenger da det nye regelverket for arbeidsavklaringspenger ble innført. Mottakerne av tidsbegrenset uførestønning kunne, i likhet med mottakere av uførepensjon, tjene opp ny sykepengerrett etter en unntaksregel. Bestemmelsen innebærer at personer som mottar

gradert uføreytelse tjener opp ny sykepenge rett etter å ha vært helt arbeidsfør med sin gjenværende arbeidsevne (deltidsstilling) i 26 uker.

Da rehabiliteringspenger, attføringspenger og tidsbegrenset uførestønad ble erstattet av arbeidsavklaringspenger, ble det lagt avgjørende vekt på at arbeidsavklaringspengene skulle være en midlertidig ytelse. Konsekvensen av dette er at alle mottakerne av arbeidsavklaringspenger følger hovedregelen for opptjening av ny sykepenge rett. Det betyr at en må ha vært helt arbeidsfør i 26 uker etter at en sist fikk sykepenge fra trygden for å ha rett til nye sykepenge rettigheter.

Da arbeidsavklaringspengene ble innført fra 1. mars 2010, ble det gitt overgangsregler for personer som før dette tidspunktet mottok en gradert tidsbegrenset uførestønad og hadde opptjent ny sykepenge rett ved å ha vært helt arbeidsføre i forhold til en deltidstilling i minst 26 uker. Disse fikk beholde syke-

penge retten i forhold til stønadstilfeller som inntrådte i overgangsperioden. Hvis stønadstilfellet inntreffer innen 31. desember 2012, kan det utbetales sykepenge ut sykepengeperioden, selv om det innebærer at sykepenge utbetales ut over overgangsperioden (jf. forskrift 15. september 2009 nr. 1194 om overgangsregler for personer som ved innføringen av arbeidsavklaringspenger mottar rehabiliteringspenger, attføringspenger, attføringsstønader eller tidsbegrenset uførestønad.)

Det er altså ikke riktig at opparbeidede rettigheter ble borte. Jeg mener derfor at hensynet til opparbeidede sykepenge rettigheter ble tilstrekkelig ivaretatt da tidsbegrenset uførestønad ble avløst av arbeidsavklaringspenger. Jeg minner for øvrig om at personer som ikke har opparbeidet nye sykepenge rettigheter vil kunne få arbeidsavklaringspenger når de blir syke.

SPØRSMÅL NR. 1411

Innlevert 16. mai 2012 av stortingsrepresentant Torgeir Trældal

Besvart 24. mai 2012 av landbruks- og matminister Lars Peder Brekk

Spørsmål:

«Jeg viser til tidligere skr. spørsmål 983, 1207 og 1312. Mattilsynet har gjort vedtak på å redusere antall dyr på hestegården.

Kan statsråden redegjøre for hvordan man er kommet frem til vedtaket, og kan statsråden garantere for at dyrevelferden på gården vil bli bedre ved at man reduserer antall dyr?»

Svar:

Som jeg har gjort rede for i mine tidligere svar på representantens spørsmål, er det Mattilsynet som håndterer saken og departementet holdes orientert.

Reduksjon i antall dyr er et virkemiddel som er vanlig brukt i dyrevelferdssaker. Det har ofte vist seg å ha god effekt, spesielt i de tilfellene der dyreeier p.g.a. sykdom, økonomiske problemer eller andre inntrufne personlige forhold ikke makter å stille et stort antall dyr.

Mattilsynets utgangspunkt i denne konkrete sa-

ken er at hestene ved Bunes Gård hovedsakelig er i godt hold og ved god trivsel og at forvaltningsretten har krav om at forvaltningsvedtak skal være forholdsmessige.

Mattilsynet opplyser at de har en todelt begrunnelse for sitt vedtak om reduksjon av hesteholdet til maksimalt 10 hester. Den ene grunnen er at Mattilsynet på bakgrunn av tilsynsresultater som er registrert over tid, mener at hesteeierne i dag ikke har ressurser til å ha flere enn 10 hester. Den andre grunnen er at regelverket stiller mer detaljerte krav til innredning og brannvarsling for dyrehold med mer enn 10 hester. Det aktuelle dyreholdet oppfyller ikke disse kravene.

Mattilsynet vil føre tilsyn med hesteholdet etter reduksjonen. Er det fortsatt avvik fra regelverket, kan det gi grunn til bruk av opptrappende virkemidler. Mattilsynet ønsker imidlertid ikke å gå ut med detaljer i prosessen på det nåværende tidspunkt.

SPØRSMÅL NR. 1412**Innlevert 16. mai 2012 av stortingsrepresentant Øyvind Korsberg****Besvart 29. mai 2012 av miljøvernminister Bård Vegar Solhjell****Spørsmål:**

«Balsfjord kommunestyre har gjort et enstemmig vedtak angående reguleringsplan for Nordkjosbotn og omlegging av E6. Kommunestyret har bl.a. tatt hensyn til dyrket mark, bebyggelse, trivsel, plante og dyreliv m.m. Sektormyndighetene, fylkesmann og NVE har kommet med innsigelser og har bedt Balsfjord kommune endre sitt enstemmige vedtak. Innsigelsene som har kommet oppfattes som uforståelig og svært urimelige av Balsfjords befolkning.

Mener statsråden det er riktig at lokaldemokratiet overkjøres på en slik måte?»

Svar:

Balsfjord kommunestyre fattet i 2007 et enstemmig vedtak av kommunedelplan for E6 Nordkjosbotn – Oteren etter alternativ 2, en sørlig trasé. Det var ingen innsigelser til denne traséen, men både fylkesmannen, NVE og Statens vegvesen anbefalte alternativ 3, som i deler av strekningen går nord for det vernede Nordkjosvassdraget. Begrunnelsen for dette var at alternativ 2 berører strandsonen, elvedeltaet og har nærføring til Nordkjosbotn naturreservat. Alle de aktuelle traseene berører landbruksinteresser i ulik grad. Alternativ 3 berører i større grad eksisterende bosetting.

Denne E6-strekningen er prioritert i Nasjonal transportplan 2010-2019. Statens vegvesen varslet vinteren 2011 oppstart av reguleringsplan i tråd med

kommunedelplanen. Fylkesmannen i Troms har i denne forbindelse varslet at de høyst sannsynlig vil fremme innsigelse til en slik plan. Fylkesmannen ga kommunen et klart råd om å revidere kommuneplanen, slik at flere alternativer kan utredes.

Balsfjord kommune vedtok 14. september 2011 å imøtekomme et slikt krav, og vedtok å revidere kommunedelplanen. De anbefaler fortsatt å følge det vedtatte alternativ 2, men i større avstand fra Nordkjosvassdraget. Statens vegvesen har 7. mai i år varslet oppstart av endring av kommunedelplanen, og sier i varselet at det har vært et nært samarbeid med Balsfjord kommune for å få denne saken løst.

Denne saken synliggjør de avveininger som må gjøres mellom ulike lokale, regionale og nasjonale interesser når ny hovedstamveg skal bygges i ofte trange, rasfarlige områder med bebyggelse og store natur- og landskapsverdier. Det er et nasjonalt ansvar å oppgradere E6 til en god og gjennomgående standard. For enkelte strekninger vil dette kunne berøre bosetting og næringsinteresser lokalt, og det vil kunne berøre viktige natur- og landskapsinteresser. Jeg mener det er positivt at kommunen her har vedtatt å gå inn for en ny gjennomgang av saken gjennom å revidere kommuneplanen, der det blir foretatt ny konsekvensutredning av flere alternativer. Den videre planprosessen vil avklare om det er mulig å finne fram til en omforent løsning lokalt, eller om saken vil bli oversendt mitt departement for endelig vedtak.

SPØRSMÅL NR. 1413**Innlevert 16. mai 2012 av stortingsrepresentant Gunnar Gundersen****Besvart 24. mai 2012 av miljøvernminister Bård Vegar Solhjell****Spørsmål:**

«Det er stor frustrasjon over store deler av landet over at intensjonene fra rovviltforliket ikke følges opp. Mange frykter nå en ny beitesesong med store skader og konflikter grunnet manglende uttak av rovvilt. Dette framkommer senest i oppslag i Hamar Arbeiderblads nettutgave 16.5 under overskriften "bøndene frykter en ny skrekksommer".

Mener statsråden at han har kontroll på utviklingen i tråd med stortingets intensjon i rovviltforliket i fjor sommer?»

BEGRUNNELSE:

Det er nå mange eksempler på at rovviltforliket fra i fjor sommer tilsynelatende ignoreres. Stortinget var i fjor enige om at man var langt over bestandsmå-

let når det gjelder gaupe og jerv. Bestandet skulle ned. Det er lite som tyder på at man kommer til å klare å få dette til. Spesielt for gaupe har det også vært en diskusjon tidligere om hvordan man skal få til reell lokal styring og samtidig nærme seg det nasjonale målet.

For bjørn var det stor enighet om at antall hannbjørner skulle reduseres for å begrense skadepotensialet. Lisensfelling i fjor høst var en fiasko og forvaltningen har i vår vært restriktiv når det gjelder felling av bjørn på vårsnø selv om disse befinner seg i prioriterte beiteområder. Mye tyder dermed på at utfordringene med bjørn kommer til å eskalere i år.

Når det gjelder ulv var man i rovviltforliket enige om at bestandsmålet var nådd slik situasjonen var vinteren 2010-11. I vår er det rapportert gjentatte observasjoner av ulv langt utenfor ulvesona og i områder der ulv er i konflikt både med beiteinteresser og for eksempel villreinstammen i Rondane.

Det gis allikevel ikke fellingstillatelser. Dette siste er et stort paradoks, all den tid villreinen hevdes av miljøsidens å være presset og ulven jager flokkene i en periode da forskningen advarer mot all ferdsel som kan forstyrre kalvingen. Her står miljøinteressene åpenbart mot hverandre.

Svar:

Vi har kommet langt i oppfølgingen av rovviltforliket som ble inngått i Stortinget våren 2011. Lovforslag om nødverge for hund er sendt til Stortinget, alternativ til nye erstatningsordninger er sendt på høring, perioden for lisensfelling av bjørn er utvidet og høring om nytt bestandsmål for bjørn er avsluttet, for å nevne noen av de sakene regjeringen har fulgt opp det siste året.

Når det gjelder forvaltningen av de ulike rovviltartene, mener jeg miljøforvaltningen har fulgt opp dette i tråd med rovviltforliket. Som Stortinget har sagt skal det ikke være rovdyr som representerer et skadepotensial i prioriterte beiteområder for husdyr eller kalvingsområder for tamrein. Samtidig skal alt uttak av rovvilt skje innenfor rammene av naturmangfoldloven og Bernkonvensjonen, noe som blant annet innebærer at skadepotensial, rovviltbestandens overlevelse og muligheten for å finne andre tilfreds-

stillende løsninger skal vurderes. Dette innebærer at tilstedeværelse av rovvilt i et område ikke i seg selv er et tilstrekkelig grunnlag for tillatelse til uttak, og det må gjøres en konkret vurdering av den enkelte situasjon. Formuleringen kan dermed ikke forstås slik at det er nulltoleranse for et hvert rovdyr som kommer utenfor områder som er prioritert yngleområde for arten. Skadepotensialet på beitedyr vil eksempelvis kunne variere med årstid og ut i fra om rovdyret er fast etablert eller på vandring.

Etter flere år med en gaupebestand høyt over bestandsmålet har forvaltningen lykket med en reduksjon ned mot bestandsmålet på 65 årlige ynglinger. Den siste statusrapporten fra Rovdata viser at vi hadde 69 gaupeynglinger før jakt i 2012. Utfordringen framover blir først og fremst å utjevne de regionale forskjellene gjennom kvotejakta kommende vinter.

For jerv har det de siste årene vært tilsvarende utfordringer med en bestand over bestandsmålet på 39 årlige ynglinger. En hovedutfordring med jerven er at lisensfelling ikke fungerer tilfredsstillende. Det ble åpnet for lisensfelling av totalt 128 jerv på landsbasis sist vinter, men kun 43 individer ble skutt av lisensjegere. Direktoratet for naturforvaltning har i tråd med rovviltforliket fulgt opp med ekstraordinære uttak og felt 67 jerv så langt denne vinteren/våren.

De siste tre årene har vi hatt ca 6 årlige ynglinger av bjørn i Norge, og gjennom strengt vern i yngleområdene tilrettelegger forvaltninga for en videre vekst mot bestandsmålet på 13 årlige ynglinger. Samtidig er antall hannbjørner redusert, og i alle de prioriterte beiteområdene miljøforvaltninga har vurdert som viktigst å gjøre ekstraordinære uttak av bjørn har det i løpet av våren 2012 blitt felt bjørn.

Helt fram til 2010 lå ulvebestanden under bestandsmålet. De to siste årene har vi lykket å gjennomføre en forvaltning eksakt på bestandsmålet om 3 helnorske ynglinger av ulv innenfor forvaltningsområdet for ynglende ulv. Når det gjelder streifindivider av ulv er dette vanlig på denne tiden av året, da fjorårsvalpene legger ut på vandring fra foreldrevirene. Disse ulvene kan gå over store avstander på kort tid, og som tidligere nevnt er dette en av flere faktorer som er viktige i vurderingen av hvilket skadepotensial de utgjør.

SPØRSMÅL NR. 1414**Innlevert 16. mai 2012 av stortingsrepresentant Robert Eriksson****Besvart 25. mai 2012 av arbeidsminister Hanne Inger Bjurstrøm****Spørsmål:**

«En kvinne ble tilstått uføreytelser fra SPK en god stund før hun fikk vedtak fra Nav. Ytelsene skal samordnes og SPK skal ha tilbakebetalt forskuttert beløp fra Nav. Nav sendte etterbetalingen direkte til kvinnen med fradrag av skatt. SPK forlangte hele beløpet - også skattetrekket - noe hun ikke hadde mulighet til å betale. Hun måtte bruke juridisk hjelp for å løse problemene. Hun har søkt om dekning av utgiftene til dette, men fått avslag.

Mener statsråden dette er riktig saksbehandling?»

BEGRUNNELSE:

Jeg er klar over at skatt skal trekkes og at i et tilfelle som dette skal ligningsmyndighetene sørge for at skattekravet blir justert etter hvert. Dette setter mange i en håpløs situasjon. Summen som SPK skulle ha refundert fra Nav p.g.a. samordning ble ganske stor fordi det tok lang tid før Nav fattet vedtak om ytelse. Skattebeløpet er selvfølgelig deretter og nærmest umulig for en trygdemottaker å legge ut. I dette tilfellet skulle Nav ha betalt direkte til SPK hele beløpet - noe som ikke ble gjort ved en feiltagelse. Brukeren har måttet bruke jurist for å ordne opp i disse feilene som Nav har gjort seg skyldig i og har fått store utgifter også til dette. Hun har fått beskjed fra Nav om at hun kan søke utgiftene dekket av Nav, noe hun har gjort - og fått avslag. Det er svært urimelig å forvente at en bruker som blir tillagt ansvaret for å refundere SPKs utgifter i forbindelse med en samordning også blir krevet for skattebeløpet. Det er ytterligere uakseptabelt at hennes utgifter til jurist, som skyldes feil fra Navs side, ikke blir refundert. Feilen ligger i utgangspunktet hos Nav som ikke sendte pengene direkte til SPK.

Svar:

I en del tilfeller utbetaler Statens pensjonskasse en uføreytelse i en periode før det innvilges en uføreytelse fra folketrygden. Dersom disse ytelsene gis for samme periode, skal pensjonen fra Statens pensjonskasse reduseres (samordnes) med folketrygdytelsen. I slike saker tilsier rutinen at Arbeids- og velferdsetaten utbetaler deler av etterbetaling av folketrygdytel-

sen direkte til Statens pensjonskasse. Ut fra det representanten opplyser, har det ikke blitt gjort i dette tilfellet. I stedet har hele etterbetaling blitt utbetalt direkte til bruker. Slik jeg forstår spørsmålet ber representanten om et svar på om jeg mener det er riktig saksbehandling at vedkommende har fått avslag på søknad om dekning av utgifter (erstatning) som bruker fikk som følge av at Arbeids- og velferdsetaten ikke forholdt seg til refusjonskravet fra Statens pensjonskasse på korrekt måte.

Erstatning for denne typen feil reguleres av skadeerstatningsloven § 2-1. Etter skadeerstatningsloven § 2-1 er Arbeids- og velferdsetaten, som arbeidsgiver, ansvarlig for skade som voldes uaktsomt under arbeidstakers utføring av arbeid for arbeidsgiver. Det skal tas hensyn til om de krav skadelidte med rimelighet kan stille til virksomheten eller tjenesten er tilsidesatt.

Det følger av gjeldende rettspraksis at overtredelse av det offentliges veiledningsansvar kan medføre erstatningsansvar. Videre kan det foreligge erstatningsansvar for anonyme eller kumulative feil. Med «anonyme feil» menes det at det ikke kreves at skadelidte kan identifisere hvem som har forårsaket skaden, så lenge det er på det rene at det er en arbeidstaker som har forårsaket skaden. Med «kumulative feil» forstås at den enkelte feil isolert sett ikke er tilstrekkelig til å stemple handlingen som uaktsom, men hvor summen av de ansattes handlemåte kan kritiseres som uaktsom.

Det er det økonomiske tapet som følge av skaden som kan erstattes etter skadeerstatningsloven. Utgifter til juridisk bistand som følge av feil som er gjort vil være et slikt økonomisk tap så lenge det er årsaksammenheng mellom de påløpte utgiftene og den uaktsomme handlingen. Det er krav om at årsaksammenhengen må være adekvat, dvs. at det økonomiske tapet må være en påregnelig følge av den skadevoldende handlingen.

Erstatningskrav mot Arbeids- og velferdsetaten fremsettes overfor NAV-kontoret. NAV-kontoret forbereder saken før den oversendes til NAV Klageinstans Sør som tar stilling til den. Dersom kvinnen det vises til i spørsmålet mener seg berettiget til erstatning på grunnlaget jeg har redegjort for over, bør hun ta ny kontakt med Arbeids- og velferdsetaten.

SPØRSMÅL NR. 1415**Innlevert 16. mai 2012 av stortingsrepresentant Gjermund Hagesæter****Besvart 25. mai 2012 av kulturminister Anniken Huitfeldt****Spørsmål:**

«I media er det blitt kjent at kunstneren Morten Traavik reiser til Nord-Korea sammen med 19 andre kunstnere for lage "festspill" på Norges nasjonaldag. Denne turen er finansiert blant annet med midler fra kulturrådet. NK er det mest brutale og hensynsløse regimet verden har sett på lang tid. Fri presse eksisterer ikke og all erfaring tilsier at et slikt "festspill" vil bli utnyttet kynisk i landets massepropaganda.

Synes statsråden det er helt greit at midler fra kulturrådet legger grunnlag for massepropaganda i Nord-Korea?»

BEGRUNNELSE:

Den anerkjente amerikanske stiftelsen Freedom House har siden 1973 laget en årlig liste der verden blir fordelt i frie, delvis frie og ufrie land. Fordi skalaen Freedom House benytter seg av er så begrenset, er det vanskelig å definere hvilket land som er aller nederst på verstinglisten. Men ett land skiller seg likevel ut fordi det har fått lavest score – syv – hvert eneste år siden 1973: Nord-Korea.

- Regimet i dette svært isolerte landet holder sine 23 millioner innbyggere nærmest som slaver. Over 200.000 mennesker holdes fanget i et nettverk av kwan li so, politiske straffeleire, der de utsettes for straffearbeid, alvorlig underernæring og tortur, heter det i rapporten fra 2011.

Det er liten tvil om at kunstneren Traavik sin reise til Nord-Korea vil bli benyttet av landets regime propagandamessig og dermed legge grunnlaget for at regimet kan fortsette sin undertrykking av egen befolkning. Undertegnede har foreløpig ikke fått klarhet i hvor mye disse "festspillene" er støttet med offentlige midler men uansett er det vanskelig å akseptere at norske skatte kroner skal bli brukt til dette.

Svar:

Som kulturminister er det ikke min oppgave å foreta kunstfaglige vurderinger. Prinsippet om armlengdes avstand er viktig i norsk kulturliv, og jeg verken kan eller vil overprøve Norsk kulturråds utøvelse av kunstnerisk skjønn i tildelingen av prosjektmidler.

SPØRSMÅL NR. 1416**Innlevert 16. mai 2012 av stortingsrepresentant Gjermund Hagesæter****Besvart 22. mai 2012 av utenriksminister Jonas Gahr Støre****Spørsmål:**

«I media er det blitt kjent at kunstneren Morten Traavik reiser til Nord-Korea sammen med 19 andre kunstnere for lage "festspill" på Norges nasjonaldag. Denne turen er finansiert blant annet med midler fra UD. Nord-Korea er det mest brutale og hensynsløse regimet verden har sett på lang tid. Fri presse eksisterer ikke og all erfaring tilsier at et slikt "festspill" vil bli utnyttet kynisk av landets massepropaganda.

Synes utenriksministeren det er helt greit at midler fra UD legger grunnlag for massepropaganda i Nord-Korea?»

BEGRUNNELSE:

Den anerkjente amerikanske stiftelsen Freedom House har siden 1973 laget en årlig liste der verden

blir fordelt i frie, delvis frie og ufrie land. Fordi skalaen Freedom House benytter seg av er så begrenset, er det vanskelig å definere hvilket land som er aller nederst på verstinglisten. Men ett land skiller seg likevel ut fordi det har fått lavest score – syv – hvert eneste år siden 1973: Nord-Korea.

- Regimet i dette svært isolerte landet holder sine 23 millioner innbyggere nærmest som slaver. Over 200.000 mennesker holdes fanget i et nettverk av kwan li so, politiske straffeleire, der de utsettes for straffearbeid, alvorlig underernæring og tortur, heter det i rapporten fra 2011.

Det er liten tvil om at kunstneren Traavik sin reise til Nord-Korea vil bli benyttet av landets regime propagandamessig og dermed legge grunnlaget for at regimet kan fortsette sin undertrykking av egen befolkning. Undertegnede har foreløpig ikke fått opp-

lyst hvor mye disse "festspillene" er støttet med offentlige midler men uansett er det vanskelig å akseptere at norske skatte kroner skal bli brukt til dette.

Svar:

Utenriksdepartementet ble 7. mai 2012 gjort oppmerksom på at det i informasjonsmaterieell vedrørende arrangementet " 'Yes, We Love This Country!' – 17. mai festspillene i Nord-Korea" var påført Utenriksdepartementets logo og påstander om støtte fra Utenriksdepartementet.

Det medfører ikke riktighet at arrangementet har fått støtte av departementet. I et brev av 9. mai 2012 til initiativtaker Morten Traavik ba departementet ham om å innstille sin urettmessige omtale av Utenriksdepartementet og misbruk av departementets logo. Utenriksdepartementet beklager dette misbruket.

Departementet ba også 7. mai 2012 vår ambassade i Seoul, som er sideakkreditert i Pyongyang, om å anmode Traavik om å rette opp de feilaktige opplysningene dersom de kom i kontakt med ham, samt å fremholde at departementet ikke støtter arrangementet i alle sammenhenger der spørsmålet måtte bli reist i begge de to koreanske statene.

Når det gjelder Traavik og Nord-Korea kan det opplyses at han i 2010 ble tildelt 63 800 kroner gjen-

nom den reisestøtteordningen for scenekunst som Danse- og Teatersentrum forvalter på vegne av Utenriksdepartementet. Det gjaldt oppførelse av rockeoperaen "De sorte gribber" i Pyongyang 11.-19. april 2011.

Denne reisestøtteordningen er en del av de midler som departementet har stilt til rådighet for i alt syv faginstitusjoner på kulturområdet – og for scenekunstheltet er det Danse- og Teatersentrum. Midlene tildeles av et fagutvalg oppnevnt av Danse- og Teatersentrum og ut fra kulturfaglige kriterier. Utenriksdepartementet har en observatør i utvalget, men kan ikke f.eks. overprøve tildelingsbeslutningene. Så lenge det ikke er noen juridiske eller andre formelle hindre for kulturutveksling med Nord-Korea, skal utvalget legge de samme kulturfaglige kriterier til grunn for søknader om aktiviteter der som for søknader relatert til alle andre land.

Som representanten kanskje er kjent med, var Nord-Korea representert med flere innslag på kulturfestivalen BarentsSpektakel i Kirkenes i februar i år, også her med Traavik i en sentral rolle. For ordens skyld kan jeg informere om at den støttede departementet yter til BarentsSpektakel ikke finansierte noen av disse aktivitetene, men er knyttet til fremme av kultursamarbeid i Barentsregionen.

SPØRSMÅL NR. 1417

Innlevert 18. mai 2012 av stortingsrepresentant Kjell Ingolf Ropstad

Besvart 30. mai 2012 av arbeidsminister Hanne Inger Bjurstrøm

Spørsmål:

«Det har den senere tid kommet frem at en del arbeidsgivere unnlater å gi arbeidstakerne lønns- og trekkoppgave. Arbeidstaker må selv kreve lønns- og trekkoppgave i de tilfeller arbeidsgiver ikke gir dette, noe som kan være svært tidkrevende og kostbart. Arbeidstilsynet har rett til å pålegge arbeidsgivere å gi arbeidstakerne arbeidskontrakt, som kan tale for at myndigheten bør utvides til å omfatte lønnslipp.

Hvordan vil statsråden sikre at arbeidstakere får lønns- og trekkoppgave på en god måte?»

BEGRUNNELSE:

Ifølge arbeidsmiljøloven § 14-15 (5) har arbeidsgiver plikt til å gi arbeidstaker lønns- og trekkoppgave. Ved forsømmelse fra arbeidsgivers side må arbeidstaker selv gjøre kravet om lønns- og trekkopp-

gave gjeldende. Juss-Buss, som gir fri rettshjelp, har den senere tid fått relativt mange saker som har vist hvor vanskelig det kan være for en arbeidstaker dersom arbeidsgiver lar være å utstede dette.

Retten til å få lønns- og trekkoppgave har stor praktisk betydning av flere årsaker. Utenom at den gir grunnlag for å kontrollere at man har fått utbetalt riktig lønn, er lønnsslippen avgjørende for å dokumentere eventuelle krav etter en usaklig oppsigelse. Lønnsslippen kan dokumentere hvor lenge man har vært midlertidig ansatt og hvor stor stillingsprosent man har hatt, og dermed brukes som bevis ved eventuelle brudd på retten til fast ansettelse. I tillegg sikrer lønnsslippen at arbeidsgiver har foretatt riktig skattekutt. Unnlater arbeidsgiver å gjøre dette, kan dette medføre at arbeidstaker får store skattekrav rettet mot seg.

Arbeidstaker selv må fremsette krav om manglende lønsslipp, og i de tilfeller hvor arbeidsgiver nekter kan det være en tung og langvarig prosess for arbeidstaker. Får ikke arbeidstaker gjennom sitt krav må den ta saken til forliksrådet eller tingretten. På grunn av stor arbeidsmengde for disse instansene kan det ta opp til flere måneder å få avgjort saken, samtidig som det krever store ressurser. Dette er både tungvint og kan medføre store ulemper for arbeidstaker, og ved å gi Arbeidstilsynet påleggskompetanse i saker om manglende utstedelse av lønns- og trekkoppgave vil da være effektivt middel for å påse at arbeidstakere får innvilget sine rettigheter. Arbeidstilsynet har allerede myndighet til å pålegge arbeidsgivere å gi arbeidstakere arbeidskontrakt, så en utvidelse av deres myndighet vil derfor ikke kreve store ressurser i kompetansebygging, opplæring o.l.

Svar:

Lønsslippet er et viktig virkemiddel for den enkelte ansatte for å kontrollere at utbetalingene fra arbeidsgiver stemmer med det avtalte vederlaget, hvor mye som avsettes til skattetrekk, og for å kunne beregne fremtidige feriepengene. Videre skaper lønsslipper notoritet rundt den enkeltes arbeidsforhold, og kan dermed brukes til eksempelvis å dokumentere krav mot arbeidsgiver i tvister om oppsigelse eller overfor NAV Lønnsgaranti i forbindelse med konkurs eller tvangsoppløsning.

Jeg kjenner ikke til hvor vanlig det er at arbeidstakere ikke mottar lønsslipp slik loven krever, og jeg har heller ikke tidligere fått signaler om at dette er et stort problem i arbeidslivet. Det er imidlertid ikke vanskelig å tenke seg at en del useriøse virksomheter unnlater å oppfylle lovens krav om spesifisert lønsslipp.

Grunnen til at Arbeidstilsynet i dag ikke kan gi pålegg om utstedelse av lønsslipper, er at reglene om dette tradisjonelt har vært ansett som en del av arbeidsmiljølovens privatrettslige regulering, mens Arbeidstilsynets myndighet til å gi bindende påbud som hovedregel er begrenset til det offentligrettslige området; typisk lovens regler om helse, miljø og sikkerhet. Partene må dermed selv håndheve, eventuelt ved hjelp av domstolene, de privatrettslige reglene. Skillet mellom offentligrettslige og privatrettslige regler på arbeidsrettens område har eksistert så lenge vi har hatt arbeidsvernlovgivning.

Arbeidstilsynet er likevel de senere årene gitt myndighet til å håndheve enkelte regler som grenser til det privatrettslige, slik det også fremgår av spørsmålet. Slik håndheving er imidlertid begrenset til de formelle sidene av avtaleforholdet. Når det gjelder rett til attest og skriftlig arbeidsavtale omfatter derfor Arbeidstilsynets myndighet eksistensen av disse dokumentene og ikke innholdet i dem.

Spørsmålet om Arbeidstilsynet bør gis påleggskompetanse ved manglende utstedelse av lønsslipper berører mange av de samme hensynene som gjorde seg gjeldende ved innføringen av administrativ håndhevelse av retten til attest og skriftlig arbeidsavtale. I stortingsmeldingen om felles ansvar for et godt og inkluderende arbeidsliv (Arbeidslivsmeldingen) er det varslet at det skal foretas en bred og helhetlig gjennomgang av håndhevingsregimet for brudd på arbeidsmiljøregelverket. Jeg vil i den forbindelse sørge for at spørsmålet om Arbeidstilsynets påleggskompetanse skal utvides til også å gjelde utstedelse av lønsslipper blir vurdert.

SPØRSMÅL NR. 1418

Innlevert 18. mai 2012 av stortingsrepresentant Bård Hoksrud

Besvart 5. juni 2012 av justis- og beredskapsminister Grete Faremo

Spørsmål:

«Utbyggingen av nødnett er svært forsinket. Men første fase er bygget ut og det innebærer at man har skiftet ut gammelt analogt radioutstyr med mer moderne teknologi. Jeg er gjort kjent med at mye av utstyret som tas ut av bruk kunne ha vært nyttig i de politidistriktene som ikke får nødnett med det første.

Hva er grunnen til at dette utstyret ikke stilles til

disposisjon for andre politidistrikt, og hva vil statsråden gjøre med dette?»

Svar:

Vedrørende analoge radioterminaler

I de politidistriktene som har tatt i bruk nødnett er det fortsatt opprettholdt en begrenset dekning på det analoge sambandet. Dette for at distrikter som ikke

har tatt nødnett i bruk skal kunne kommunisere med operasjonssentralene i de distriktene som benytter nødnettet. Det er også beholdt noe analog dekning som backup i en overgangsperiode. Av den grunn har politidistriktene fortsatt noe analogt radiomateriell tilgjengelig. Dette utstyret vil ikke bli frigjort før neste faser av nødnett er satt i operativ drift.

Politiets data- og materiellteneste (PDMT) har hatt en god prosess på omfordeling av frigjorte analoge radioterminaler. Det meste av det analoge utstyret var svært gammelt og utslitt og er lite egnet for å gjenbruke i andre politidistrikter. Det var også lite regningsvarende å overhale disse radioene med nye batterier, tilleggsutstyr etc. Østfold og Follo politidistrikter benyttet det digitale radiosystemet EDACS som ble anskaffet i forbindelse med OL på Lillehammer. Disse radioene benytter også batterier med en teknologi som ikke lenger er tillatt brukt i Norge. Dette radiomateriellet er derfor ikke egnet for bruk i andre politidistrikter.

Analogt radioutstyr av tilfredsstillende kvalitet som distriktene ikke lenger hadde bruk for ble omfordelt til andre distrikter som meldte behov til PDMT.

Vedrørende utstyr på operasjonssentraler

Ved innføring av nødnett er det skiftet ut radio- og telefonbetjeningsutstyr på 6 av politiets operasjonssentraler. Alt gammelt utstyr er forsiktig de-

montert av politiets leverandør. Utstyret fra disse operasjonssentralene har leverandøren liggende på sitt lager. Ved behov blir utstyret kontrollert og eventuelt reparert før utsending til distrikter som fortsatt har gammelt utstyret i bruk. Resten av utstyret ligger lagret ved PDMTs lager på Jaren og benyttes som reservedeler ved behov. Ved å ha tilgang på dette som reservedeler har politiet forlenget levetiden på det gamle systemet som ble anskaffet på 90-tallet. Dette har gjort politiet mindre sårbare når utbyggingen av nødnett er blitt forsinket i fase O.

Vedrørende infrastruktur

Store deler av fase O-området benyttet det digitale radiosystemet Ericsson EDACS som ble anskaffet til OL på Lillehammer i 1994. Dette var et proprietært system som det ikke ville være regningsvarende å gjenbruke i andre deler av landet. Det er heller ikke lenger mulig å anskaffe reservedeler til dette utstyret. Alle basestasjoner i løsningen er tatt ned. Deler av det er gjenbrukt i andre løsninger, noe er gitt bort til frivillige organisasjoner, mens resten er avhendet.

Øvrige analoge basestasjoner er demontert for gjenbruk som reservedeler eller som utvidelser og forbedring av analog dekning i andre deler av landet inntil nødnett er utbygd. Dette ligger lagret ved PDMTs lager på Jaren.

SPØRSMÅL NR. 1419

Innlevert 18. mai 2012 av stortingsrepresentant Ketil Solvik-Olsen

Besvart 29. mai 2012 av finansminister Sigbjørn Johnsen

Spørsmål:

«Ryfast tunnelen i Rogaland skal finansieres med bompenger. En investering på 4,8 mrd kr vil koste bilistene 9,9 mrd kr i bompenger. Om Kommunalbanken bidrar med finansiering vil 97 pst av kapitalen komme fra utlandet.

Påvirkes presset i norsk økonomi på utbyggings-tidspunktet annerledes dersom prosjektet får kapital fra oljefondet fremfor å lånefinansieres med utenlandsk kapital, og vil regjeringen sikre at norsk infrastruktur får tilgang til kapital med samme rentenivå som oljefondets gunstigste betingelser til utlandet?»

BEGRUNNELSE:

Rødgrønne representanter har ofte hevdet at bompengefinansiering gjør at man kan øke veibygging i Norge uten å øke presset i norsk økonomi, for-

di man inndrar kjøpekraft gjennom bompenger og derved lager rom for investeringene. Dette resonnetet fordrer at bompenger inndrar kjøpekraft parallelt med at investeringene i vei finner sted. Det er knapt tilfelle, da bompenger generelt innkreves i etterkant av veiinvesteringen. I tillegg fordrer det at investeringene lånefinansieres i det norske markedet, slik at kapital som allokterer veibygging tas fra andre steder i den norske økonomien. Dersom kapitalen lånes fra utlandet så vil det ha samme "eksterne" press på norsk økonomi som man vil ha ved å tilbakeføre kapital fra oljefondet til norsk økonomi.

Svar:

Over tid har flere regjeringer og Storting bygget opp et godt system for håndtering av statens oljeinntekter. Handlingsregelen og Statens pensjonsfond er

bærebjelker i dette systemet. Handlingsregelen setter en ramme for utviklingen i underskuddet på statsbudsjettet utenom inntekter og utgifter knyttet til petroleumsvirksomheten. Dette underskuddet dekkes ved en overføring fra Statens pensjonsfond utland til statsbudsjettet. For 2012 anslås denne overføringen til 112 mrd. kroner, tilsvarende om lag hver tiende krone som brukes over offentlige budsjetter. Samtidig legger regelen til rette for at det tas hensyn til konjunkturutviklingen ved utformingen av de årlige budsjettene.

Et helhetlig budsjett gir Stortinget mulighet til å prioritere mellom ulike formål. Prioriteringene kan da gjøres innenfor rammer som ivaretar hensynet til en balansert utvikling i økonomien og bærekraften i offentlige finanser. Dette gjenspeiles i forarbeidene til lov om daværende Statens petroleumsfond. Her ble det understreket at fondet ikke skulle være en alternativ finansieringskilde for formål som ikke når opp i konkurranse med andre utgifter over statsbudsjettet. Dette er et viktig prinsipp.

Sentrale finans- og pengepolitiske hensyn, herunder hensynet til stabil valutakurs, taler for at SPU kun bør investeres i utlandet. I tråd med dette har Norges Bank ikke anledning til å investere midlene i Statens pensjonsfond utland (SPD) i verdipapirer utstedt av norske foretak eller i norske kroner. Jeg ser ingen grunn til å endre på dette.

I tillegg til statlige midler finansieres vegprosjekter i varierende grad også med kommunale og fylkeskommunale midler, samt bompenger. Bompengeselskaper finansierer sitt bidrag til vegprosjekter gjennom lån i det private markedet. Renter og avdrag tilbakebetales med bompenginntektene fra bilistene. Selskapene foretar sine innlån på markedsmessige

vilkår. Gjennom bompengeselskapene skjer både en inndragning av kjøpekraft og finansiering av store prosjekter. Når det nå er bygget opp en stor portefølje av bompengefinansierte prosjekter bidrar bompengene vesentlig til å skape et realøkonomisk rom for høy aktivitet.

Kommunalbanken, som er eid av staten, gir lån til kommuner og fylkeskommuner, samt til kommunale og interkommunale selskaper og andre selskaper som utfører kommunale oppgaver, herunder bompengeselskaper. Banken tilbyr samme rente til alle låntagere, forutsatt at kommunen eller fylkeskommunen garanterer for lånet. Kommunalbanken operer på markedsmessige vilkår og skal gi staten avkastning på innskutt kapital. Banken låner nå i vesentlig grad ute i utenlandsk valuta, kurssikrer seg i kronemarkedet og låner ut i norske kroner uten valutakursrisiko. Gjennom kurssikringen trekker banken på andre aktørers vilje til å ta åpne posisjoner i norske kroner. Det er derfor ikke riktig at disse lånene vil ha det "samme eksterne press på norsk økonomi" som man vil ha ved å tilbakeføre kapital fra oljefondet til norsk økonomi". Kommunalbanken opplyser at renten på nye lån med flytende rente nå ligger rundt 2,5 pst. til prosjekter med kommunal garanti.

Investeringer som finansieres av bompenger bidrar til økt samlet etterspørsel i investeringsperioden, men innebærer inndragning av kjøpekraft fra privat sektor gjennom nedbetalingsperioden. Ved vurdering av innrettingen av finanspolitikken opp mot konjunktursituasjonen legges det vekt på anslag for utviklingen i samlet etterspørsel, som også omfatter etterspørsel fra innenlandsk privat sektor og fra kommuner og fylkeskommuner.

SPØRSMÅL NR. 1420

Innlevert 21. mai 2012 av stortingsrepresentant Harald T. Nesvik

Besvart 29. mai 2012 av nærings- og handelsminister Trond Giske

Spørsmål:

«Regjeringen har varslet at Investinors tilknytning til Innovasjon Norge skal opphøre og ansvaret overføres til NHD. Dette fremkommer blant annet i stortingsmelding Meld. St. 22 (2011-2012) om evalueringen av Innovasjon Norge og SIVA SF. I den forbindelse fremkommer det ikke tydelig om man fortsatt vil ha et eksternt styre for Investinor.

Kan jeg be statsråden på denne bakgrunn klargjøre om en fortsatt vil ha et eksternt styre for Investinor slik det fungerer per i dag, dog med den endring at Innovasjon Norges medlem fratrer?»

Svar:

Det følger av aksjeloven at et aksjeselskap skal ha et styre og at forvaltningen av selskapet hører inn

under styret. Regjeringen har i Meld. St. 13 (2010-2011) Aktivt eierskap – norsk statlig eierskap i en global økonomi redegjort for de prinsipper og kriterier vi legger til grunn ved sammensetning av styrer i selskap med statlig eierandel. Dette er vårt utgangspunkt også for styret og styrevalg i Investinor AS når Nærings- og handelsdepartementet overtar eierskapet til selskapet.

Regjeringen mener det er avgjørende og statens viktigste oppgave å sørge for godt sammensatte og

kompetente styrer som forvalter ansvaret på vegne av fellesskapet. For selskaper med forretningsmessige mål legger vi vekt på å velge representanter med bred erfaring fra næringsliv og industri samtidig som de har kompetanse eller erfaring innenfor et eller flere av områdene ledelse, bransjeerfaring, finansiell kompetanse, internasjonal erfaring, juridisk kompetanse, revisjonskompetanse, erfaring fra fusjoner og oppkjøp, erfaring fra større omstillingsprosesser, samfunnsansvar, samfunnsforståelse mv.

SPØRSMÅL NR. 1421

Innlevert 21. mai 2012 av stortingsrepresentant Jørund Rytman

Besvart 1. juni 2012 av finansminister Sigbjørn Johnsen

Spørsmål:

«Vil finansministeren sørge for at Det norske Myntverk kan få fortsette å produsere norsk mynt uten internasjonal anbudskonkurranse inntil EU åpner for anbudskonkurranse som gjør at Det norske Myntverk kan konkurrere om å produsere Euro-mynt?»

BEGRUNNELSE:

20. februar 2008 stilte undertegnede spørsmål til finansministeren om Det norske Myntverks adgang til å konkurrere om å vinne anbudskonkurranser om produksjon av Euromynt. Finansminister Kristin Halvorsen svarte 29. februar 2008 at departementet hadde bedt om opplysninger fra EU-kommisjonen og at kommisjonen i svar (e-post mottatt 27. februar) viste til bestemmelsen i direktiv 2004/18/EF om offentlige innkjøp (inntatt i EØS-avtalen) som ga EU adgang til å hindre Norge tilgang til å produsere mynter for EU.

Produksjonen av norske mynt skal nå ut på internasjonalt anbud uten at Det norske Myntverk har fått lik adgang til å konkurrere om å produsere Euromynt. Det skaper uheldig konkurransevridning i disfavør av Det norske Myntverk.

Svar:

Det framgår av sentralbankloven § 13, tredje ledd, at: "Banken kan bestemme at andre kan produsere pengesedler og mynter etter avtale med banken". Bestemmelsen ble inntatt ved lovendring i 1999 (lov 17. desember 1999 nr. 95), på et tidspunkt hvor produksjonen av både norske sedler og mynter fortsatt

foregikk i Norges Bank. Bestemmelsen tok sikte på å klargjøre at Norges Bank kunne sette ut produksjonen i egne selskaper, eller velge å anskaffe sedler og mynter fra selskaper som ikke helt eller delvis eies av sentralbanken. I dag anskaffer Norges Bank både sedler og mynter fra private leverandører.

Myntproduksjonen ble skilt ut fra Norges Bank ved opprettelsen av Den Kongelige Mynt AS (heleid datterselskap av Norges Bank) 1. januar 2001. I juni 2003 solgte Norges Bank alle sine aksjer i dette selskapet til Samlerhuset AS og Mint of Finland Ltd, hver med en eierandel på 50 prosent. Selskapet skiftet i den forbindelse navn til Det Norske Myntverket AS. Samtidig ble det inngått en avtale om produksjon av mynt. Da denne avtalen utløp i desember 2009, gjennomførte Norges Bank en anbudskonkurranse etter anskaffelsesregelverket, med en kunngjøring av konkurransen i EU/EØS-området. Alle tilbudsgivere som ble prekvalifisert, kunne delta. Det Norske Myntverket vant anbudskonkurransen, og det ble inngått en rammeavtale mellom Norges Bank og Det Norske Myntverket om produksjon av norsk sirkulasjonsmynt, jubileums- og minnemynt for perioden 2010 til og med 2013.

Norges Bank er som statlig myndighet pliktsubjekt under anskaffelsesloven (lov 16. juli 1999 nr. 69). På grunn av anskaffelsesverdi er utgangspunktet at anskaffelsen av sirkulasjonsmynt, samt jubileums- og minnemynt, må kunngjøres i EU/EØS-området, og at anskaffelsesforskriften (forskrift 7. april 2006 nr. 402) del I og del nr kommer til anvendelse i tillegg til anskaffelsesloven. Norges Bank vil ikke ha anledning til å unnta anskaffelsen fra konkurranse når dagens rammeavtale med Det Norske Myntver-

ket utløper, med mindre anskaffelsesregelverket hjemler slik adgang for unntak.

Jeg har forelagt problemstillingen om aktuelle unntakshjemler i anskaffelsesregelverket for Fornyings-, administrasjons- og kirkedepartementet i brev 6. juli 2011. Fornyings-, administrasjons- og kirkedepartementet har i svarbrev til Finansdepartementet 12. oktober 2011 konkludert med at det ikke synes å være grunnlag for unntak etter verken anskaffelsesloven eller anskaffelsesforskriften. Videre har Norges Bank for egen del fått innhentet eksterne, juridiske vurderinger av hvorvidt det foreligger aktuelle unntakshjemler. Det konkluderes her med at anskaffelsen av mynt ikke kan unntas fra anskaffelsesregelverket, og at det således ikke er adgang til noen direkteanskaffelse fra Det Norske Myntverket når dagens rammeavtale utløper.

De vurderinger som allerede er gjort i anledning saken, jf. ovenfor, tilsier at det ikke vil være adgang til å unnta kontrakten om mynt fra grense overskridende konkurranse i samsvar med anskaffelsesloven og -forskriften.

Vurderingen av Det Norske Myntverkets adgang til å konkurrere om å produsere Euromynt, jf. neste avsnitt, må holdes adskilt fra vurderingen av hvorvidt Norges Bank har adgang til å unnta anskaffelsen av norsk mynt fra konkurranse i henhold til anskaffelsesregelverket. Norges Bank har en selvstendig plikt

etter anskaffelsesregelverket til selv å vurdere hvorvidt eventuelle unntak fra regelverket kommer til anvendelse på deres anskaffelse av mynt. Dersom anskaffelsen urettmessig unntas konkurranseutsetting, kan Norges Bank bli møtt med søksmål om regelbrudd og erstatningskrav fra leverandører som anser seg forbigått. I tillegg kan Norge bli innklaget for EFfA-domstolen dersom EFfAs overvåkingsorgan ESA skulle finne at det foreligger brudd på anskaffelsesregelverket.

Jeg er ikke kjent med de nærmere konkrete vurderinger som ligger til grunn for at Det Norske Myntverket skal ha blitt nektet å delta i konkurranse om å produsere Euromynt. Det vites derfor ikke om de aktuelle EU-land har ansett sine anskaffelser av mynt for å være omfattet av en av unntakshjemlene i EUDirektiv 2004/18/EF, eventuelt om de aktuelle EU-land har anledning til å produsere mynt i egenregi, hvilket faller utenfor anskaffelsesregelverket.

Dersom Det Norske Myntverket mener at det foreligger mulige brudd på EØS-regelverket når det gjelder deres adgang til å delta i konkurranser om produksjon av Euromynt, er en mulighet å ta opp saken gjennom SOLVIT ved Nærings- og Handelsdepartementet, som kan yte bistand når det gjelder å finne løsninger på problemer som skyldes at nasjonale myndigheter i et annet EØS-land ikke anvender EØS-retten korrekt.

SPØRSMÅL NR. 1422

Innlevert 21. mai 2012 av stortingsrepresentant Per-Willy Amundsen

Besvart 24. mai 2012 av helse- og omsorgsminister Anne-Grete Strøm-Erichsen

Spørsmål:

«Kan statsråden bekrefte, eventuelt avkrefte, at det i følge helsedirektoratets veileder stilles et absolutt krav til at det må være minst én fast ansatt gynekolog tilgjengelig ved en fødeavdeling for at avdelingen skal kunne holdes åpen, slik at det ikke er tilstrekkelig med en vikar som fyller samme funksjon, selv om sistnevnte har vært i vikariat ved avdelingen gjennom en lengre periode frem til det tidspunkt spesialisten er alene ved avdelingen?»

Svar:

Helsedirektoratets veileder "Et trygt fødetilbud - kvalitetskrav til fødselsomsorgen" omfatter krav til organisering av tjenestene, oppgave- og funksjonsfordeling mellom de ulike delene av fødetilbudet,

samt krav til kompetanse og oppfølging av kravene, informasjon og kommunikasjon.

Legebemanning omtales i veilederens kapittel 8.3 Krav til bemanning og kompetanse:

- Fast ansatte spesialister må utgjøre hoveddelen av bemanningen ved fødeavdelinger
- Vikarstafetter bør unngås
- Ved vikarbruk bør det benyttes faste vikarer
- Faste vikarer må forpliktes til å delta i regionale og nasjonale fagfora
- Korttidsvikarer benyttes kun unntaksvis i kortere perioder

Kravene er begrunnet i behovet for kompetanse, kontinuitet og kjennskap til forholdene ved fødeavdelingen og hos samarbeidspartnere. Det er opp til helseforetakene å vurdere hvilke bemanningsordninger som er nødvendige for å oppfylle disse kravene.

SPØRSMÅL NR. 1423**Innlevert 21. mai 2012 av stortingsrepresentant Jan Arild Ellingsen****Besvart 29. mai 2012 av utenriksminister Jonas Gahr Støre****Spørsmål:**

«Aftenposten melder i dag at Norge har mottatt en sondering mht å arrangere neste NATO-toppmøte. Selv sier utenriksministeren at han oppfatter henvendelsen som en sondering. Statsministeren, utenriksministeren og forsvarsministeren har alle uttalt bekymring for budsjettkutt i medlemslandene. Sånn sett vil det være naturlig at Norge, pga sin sterke økonomiske posisjon, sier ja til å forestå et NATO toppmøte.

Er utenriksministeren enig i dette og at det vil være positivt for oss?»

BEGRUNNELSE:

NATO er ikke sterkere enn hva alliansen samlet sett står for politisk og operativt. Det er derfor en smule overraskende å lese den tilsynelatende uvilligheten som kommer frem i intervjuet med Utenriksministeren når det gjelder et mulig toppmøte her i landet. Norge, som ellers er svært raske til å komme med positive innspill og som liker å fremstå som en stor internasjonal aktør, har ved et slikt arrangement mulighet til nettopp å vise at vi stiller opp når andre sliter. Å si nei vil være å unndra seg ansvar.

Svar:

Spørsmålet om å avholde et NATO-toppmøte i Norge må vurderes nøye, hvis det skulle bli aktuelt.

Tid og sted for neste toppmøte ble ikke diskutert eller konkludert under toppmøtet i Chicago 20.-21. mai.

Norge ønsker NATO velkommen til en lang rekke aktiviteter i vårt land, fra omfattende aktivitet ved NATO-hovedkvarteret (JWC) på Jåttå, til allierte øvelser på norsk jord og andre møter i NATO-regi.

Å stå som vertskap for et toppmøte, gir vertslandet anledning til å synliggjøre sentrale problemstillinger og nasjonale interesser i viktige spørsmål, slik vi gjorde da Norge arrangerte utenriksministermøte i NATO i 2007.

Samtidig er det viktig å ta inn over oss hva slags arrangement et toppmøte i NATO har utviklet seg til

å bli. Dette er i omfang trolig et av de mest omfattende internasjonale, politiske toppmøtene som finner sted. Toppmøtet i Chicago i år samlet stats- og regjeringssjefer fra nærmere seksti land. I tillegg til de 28 medlemslandene er det blitt tradisjon å invitere ledere fra NATOs mange partnere, særlig fra land som deltar i ISAF-operasjonen i Afghanistan. De fleste land stiller med utenriksminister og forsvarsminister i tillegg til stats- eller regjeringssjef. Delegationene i Chicago omfattet nærmere 2000 utsendinger og 2300 representanter for mediene, i tillegg til f.eks. tilreisende demonstranter.

Norge er i en gunstig økonomisk situasjon sammenlignet med de fleste av medlemslandene. Å være vertskap for et toppmøte av et slikt omfang handler imidlertid i like stor grad om hva slags materielle ressurser vi kan stille til rådighet.

De største utfordringene ville ligge innen logistikk, innkvartering og ikke minst sikkerhet. Hva som konkret ville måtte kreves av sikkerhet, må eventuelt vurderes grundig av norske fagmyndigheter. Fordi Norge, i motsetning til en rekke NATO-land ikke har konferansefasiliteter som i utgangspunktet kan huse et slikt omfang, er det klart at ville bli nødvendig med meget omfattende tiltak og det ville også måtte vurderes om Norge samlet sett har tilstrekkelig med politi- og sikkerhetspersonell.

Det er derfor ikke tilfeldig at man innen EU-samarbeidet gjennomgående avholder sine toppmøter i hovedkvarteret i Brussel. NATO har også innarbeidede opplegg for å avholde toppmøter ved hovedkvarteret i Brussel, noe som trolig vil bli ytterligere aktuelt når alliansens nye hovedkvarter kommer på plass.

Tallenes tale for forvarsbudsjett og annen aktivitet og omfanget av våre mange bidrag etterlater ingen tvil om Norges sterke engasjement for NATO – både når det gjelder operative aktiviteter og andre vertskapsfunksjoner. NATO har åpent hus i Norge.

Hvorvidt Norge under omstendighetene er det mest praktiske sted for avholdelse av et toppmøte, må vurderes som et eget spørsmål, om og hvis det blir aktuelt.

SPØRSMÅL NR. 1424**Innlevert 21. mai 2012 av stortingsrepresentant Geir Jørgen Bekkevold****Besvart 1. juni 2012 av justis- og beredskapsminister Grete Faremo****Spørsmål:**

«NOAS har blitt informert om at Justisdepartementet vil kutte helt den årlige støtten til NOAS' rettshjelpsarbeid. Kuttet tilvarer mer enn en halv stilling og svekker deres mulighet til å vurdere, opplyse, rådggi og realitetsorientere asylsøkere med avslag. Et slikt kutt i tilbudet til NOAS vil gå utover rettssikkerheten til asylsøkere i Norge.

Sett i lys av kritikken av regjeringens utsendelser som har kommet de siste månedene, ser statsråden at det er uheldig å ytterligere svekke rettssikkerheten til asylsøkere?»

Svar:

Regjeringen er opptatt av rettssikkerheten til særlig utsatte grupper og grupper med særskilte behov. Justis- og beredskapsdepartementet gir hvert år tilskudd til ulike rettshjelpstiltak. Tilskuddene retter seg primært mot organisasjoner som driver rettshjelpsvirksomhet for slike grupper.

Blant tiltakene som mottar tilskudd er rettshjelpsvirksomhet i regi av jusstudenter i Oslo (Juridisk Rådgivning for Kvinner og Juss-Buss), Bergen (Jusformidlingen), Trondheim (Jushjelpa i Midt-Norge) og Tromsø (Jusshjelpa i Nord-Norge), Gatejuristen i Oslo, Trondheim, Tromsø, Bergen, Stavanger og Kristiansand, samt Oslo kommune Fri rettshjelp og Rettshjelpskontoret Indre Finnmark. I tillegg mottar en rekke kommuner og krisesentre tilskudd for å kunne tilby gratis advokatvakt. Enkelte interesseorgani-

sasjoner har også mottatt tilskudd på denne posten, blant andre Norsk Organisasjon for Asylsøkere (NOAS).

Bevilgningen på tilskuddsposten for spesielle rettshjelpstiltak er begrenset og det er ikke mulig å gi tilskudd til alle som søker om det. I år har Justis- og beredskapsdepartementet besluttet å avslå søknadene fra samtlige interesseorganisasjoner. Etter vår vurdering kan deres brukere benytte seg av flere av de øvrige rettshjelpstiltakene som departementet støtter.

Regjeringen er opptatt av å sikre rettighetene til asylsøkere. Virksomheten til NOAS finansieres i hovedsak gjennom støtte fra regjeringen. NOAS mottar for eksempel 1,97 mill. kroner i støtte fra Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet i 2012. NOAS mottar også støtte fra Justis- og beredskapsdepartementet gjennom Utlendingsdirektoratet (UD!). På oppdrag fra UDI, gjennomfører NOAS et informasjons- og veiledningsprogram for nyankomne asylsøkere i mottak. Programmet, som blant annet gir informasjon om rettigheter og plikter som asylsøker i Norge, finansieres av UDI. Det ble i 2011 utbetalt ca. 8 mill. kroner til NOAS i forbindelse med dette programmet. I tillegg får NOAS midler til et pilotprosjekt med oppsøkende virksomhet i asylmottak, rettet mot asylsøkere med avslag på søknad om asyl. Prosjektet 'Rådgivingstjeneste i mottak' startet i oktober 2011 og har blitt videreført med tilskuddsmidler på 763 000 kroner for 2012.

SPØRSMÅL NR. 1425**Innlevert 21. mai 2012 av stortingsrepresentant Mette Hanekamhaug****Besvart 31. mai 2012 av kunnskapsminister Kristin Halvorsen****Spørsmål:**

«20 prosent av dagens elever fullfører ikke videregående utdanning. Dette har store samfunnsøkonomiske kostnader, og medfører ofte et liv utenfor arbeidsmarkedet for flere. En fersk studie fra NIFU viser at 21 prosent av elevene hopper av på grunn av psykiske eller psykososiale problemer.

Deler statsråden Fremskrittspartiets oppfatning

om at skolehelsetjenesten og arbeidet mot mobbing må styrkes kraftig nettopp for å ivareta disse ungdommene?»

BEGRUNNELSE:

Frafallet i den videregående skolen i dag er alarmerende høyt. Hele 20 % av dagens ungdom fullfører ikke videregående opplæring. Dette har store sam-

funnsøkonomiske kostnader da flere av disse ender opp på tiltak og er avhengige av sosiale ytelser. Videre medfører det også en stor belastning for den enkelte, da flere av de havner utenfor arbeidsmarkedet over lengre tid, eller ut resten av arbeidslivets alder.

En nylig publisert studie fra en studie fra Nordisk institutt for studier av innovasjon, forskning og utdanning (NIFU) viste at hele 21 prosent av elevene som dropper ut gjør det med bakgrunn i psykiske eller psykososiale problemer. Dette er en vesentlig andel av de som dropper ut og som burde blitt fanget opp mye tidligere.

Skolehelsetjenesten er i dag underprioritert og oppleves ikke som et tilstrekkelig godt tilbud for de ungdommer som trenger dette tilbudet. Årsaken til at dette tilbudet er viktig er at det er et lavterskeltilbud for ungdommen som gjør at flere tør søke bistand, råd eller hjelp i de sammenhenger en kanskje ikke tørde å henvende seg andre steder. Videre er det lettere for skolehelsetjenesten å ha en tettere dialog med skoleledelsen og slik lettere kan komme frem til individuelle løsninger mellom den enkelte elev og skole.

Videre ser en at elevenes psykososiale miljø er viktig, både for læring og for følelse av trivsel i skolehverdagen. Da er det bekymringsverdig at antall barn som opplever vold, trakassering og mobbing i skolen er like høyt i dag som det var for fem år siden. Kampen mot mobbing må intensiveres. Vi vet at flere av de som blir utsatt for mobbing i tidlig alder kan bære preg av dette flere år fremover. Psykiske problemer er gjerne noe som kan starte tidlig og utvikle seg, og en kan således forstå det slik at flere av de som dropper ut på grunn av psykiske problemer i videregående skole kunne ha vært hjulpet langt tidligere. Tidlig innsats må gjelde også når det kommer til elevenes velferd og trivsel.

Svar:

Representanten Hanekamhaug viser i sitt spørsmål til undersøkelsen Å redusere bortvalg - bare skolens ansvar? - en undersøkelse fra NIFU av bortvalg ved de videregående skolene i Akershus fylkeskommune skoleåret 2010-2011. Den peker på at psykiske vansker er en viktig årsak til frafall.

Regjeringens hovedsatsning for å redusere frafall er prosjektet Ny GIV. Innenfor dette prosjektet har vi ikke tiltak som er spesielt rettet mot elever med psykiske vansker, men alle tiltak som bidrar til å heve kvaliteten på oppfølgingstjenesten generelt, og også rådgivningstjenesten, vil komme alle elever som har noen ekstra utfordringer til nytte.

Det samlede bildet av ungdom under 20 år utenfor opplæring og arbeid, viser at altfor mange verken er fanget opp av Oppfølgingstjenesten eller registrert i NAV. Kunnskapsdepartementet vil derfor styrke

oppfølgingstjenestens rolle og ansvar. Kunnskapsdepartementet samarbeider nå tett med Arbeidsdepartementet for å øke gjennomføringen i videregående opplæring og sørge for at de som slutter i videregående opplæring mottar en mer koordinert og treffsikker oppfølging både fra NAV og den fylkeskommunale oppfølgingstjenesten (OT).

Partnerskapet "Ny GIV" omfatter alle fylkeskommuner og samtlige fylkesledd i NAV, herunder også de lokale NAV kontorene. Gjennom Ny GIV samarbeider vi også for å få til en bedre samhandling med helsemyndigheter og sosiale tjenester i kommunene.

Rapporten fra NIFU betegner psykiske vansker som en ikke-skolerelaterte årsak og legger vekt på at dette er et sammensatt problem. For å gjøre noe med dette problemet, er skolen avhengig av å involvere etater utenom skolen. Jeg har i en rekke sammenhenger tatt til orde for at flerfaglig kompetanse inn i skolen kan avhjelpe lærerne og skape en bedre skolehverdag for elevene.

Skolehelsetjenesten er en viktig ressurs for skolene. Den skal i samarbeid med elever, hjem og skole arbeide for å skape en helsefremmende skole. Skolehelsetjenesten har som en del av sitt formål å fremme psykisk helse. Skolehelsetjenesten er også et godt utgangspunkt for tverrfaglig samarbeid med andre deler av helsevesenet.

I Samhandlingsreformen har regjeringen vektlagt at en godt utbygd skolehelsetjeneste vil være et viktig bidrag for å oppnå målsettingene i reformen. Kommunene har et selvstendig ansvar for å oppfylle lovkravene, og sørge for at skolehelsetjenesten har den kapasitet den bør ha.

Rapporten fra NIFU viser til at svikt i læringsmiljøet med mangel på tilhørighet også er en årsak til frafall. Alle elever har ifølge opplæringsloven kap. 9 rett til et godt fysisk og psykososialt miljø som fremmer helse, trivsel og læring. Den femårige nasjonale satsingen Bedre læringsmiljø skal bidra til å utvikle læringsmiljøet slik at elevene opplever større tilhørighet i fellesskapet. Det kan i seg selv lette hverdagen for dem som har psykologiske vansker og gi større muligheter for gjennomføring av videregående opplæring.

Kampen mot mobbing er høyt prioritert, og vi arbeider kontinuerlig for mer målrettede og effektive tiltak i samarbeid med alle parter. Jeg vil holde fram Manifest mot mobbing 2011-2014, som er en fireårig kampanje med nye fokusområder og tema hvert år. Manifest mot mobbing er en bred satsing undertegnet av parter fra utdanning, arbeidsliv, frivillig sektor og helse lokalt og nasjonalt. Alle ordførere i alle kommuner er invitert til å bli med som manifestparter og forplikte seg til å arbeide mot mobbing. Over 330 kommuner har til nå meldt seg på. Et godt lærings-

miljø lokalt bidrar i bekjempelse av mobbing. Det er lite mobbing på skoler med godt læringsmiljø.

Nasjonalt senter for læringsmiljø og atferdsforskning er under etablering og vil styrke arbeidet med

et bedre læringsmiljø, inkludert arbeid mot mobbing. Staten kan på den måten tilby mer systematisk hjelp til kommuner og skoler.

SPØRSMÅL NR. 1426

Innlevert 21. mai 2012 av stortingsrepresentant Øyvind Korsberg

Besvart 31. mai 2012 av samferdselsminister Magnhild Meltveit Kleppa

Spørsmål:

«Troms fylke har 12 fergesamband. I forbindelse med den såkalte forvaltningsreformen, iverksatt 1.1.2010, ble riksveier og fergesamband overført fra staten til fylkeskommunen uten at dette ble økonomisk kompensert i sin helhet. For Troms betyr det at flertallet på fylket har redusert fergetilbudet på flere strekninger, bl.a. Arnøyferga og Grytøyferga. Dette rammer befolkningen og spesielt fiskerinæringen hardt.

Hva vil statsråden gjøre for å bidra til at fergetilbudet i Troms blir forbedret?»

Svar:

I forbindelse med forvaltningsreformen ble rammetilskuddet til fylkeskommunene økt for å kompen-

sere for utgiftene til de nye fylkeskommunale ferjesambandene. Økningen tilsvarte reduksjonen i bevilgningene til Statens vegvesen for drift av disse sambandene. I tillegg foreslo regjeringen en betydelig økning av midlene som bevilges som del av rammetilskuddet, og dette ble vedtatt av Stortinget. Videre er det innført en ordning med statlig rentekompensasjon knyttet til investeringstiltak. Dette har bidratt til å gjøre fylkeskommunene bedre i stand til å løse de utfordringene de står overfor på transportsektoren.

I tråd med vedtatt ansvarsfordeling er det opp til fylkeskommunen å avgjøre hvordan utviklingen på fylkesvegnettet i Troms skal være. Dette må også gjelde prioriteringen av ferjetilbudet i fylket. Før øvrig viser jeg til mitt svar på spørsmål 5 fra representanten Korsberg i ordinær spørretime 23. mai 2012.

SPØRSMÅL NR. 1427

Innlevert 22. mai 2012 av stortingsrepresentant Arve Kambe

Besvart 25. mai 2012 av fornyings-, administrasjons- og kirkeminister Rigmor Aasrud

Spørsmål:

«Regjeringen har sendt høringsforslag om endring av forskriften om forbud mot bonusprogram i innenriks luftfart. Det åpnes opp for at tre flyruter kan få bonuspoeng. Dermed gir staten støtte til de fire største flyplassene. Regjeringen ber om innspill til om dette vil påvirke konkurransen mellom flyplasser på Østlandet og ser helt ut til å glemme at Haugesund lufthavn ligger midt mellom Bergen og Stavanger og er i samme situasjon som Torp og Rygge.

Ser statsråden at denne flyplassen bør inkluderes i eventuelle unntak?»

BEGRUNNELSE:

Regjeringen har sendt på høring et forslag om endring av forskriften om forbud mot bonusprogram i innenriks luftfart.

Forbudet har ført til mer konkurranse, økt tilbud, bedre kvalitet og lavere priser for kundene. Nå har re-

gjeringen sendt et forslag på høring som skal gi goder til innbyggere bosatt i Norges fire største byer.

En utilsiktet konsekvens av et slikt forslag vil i praksis medføre at staten griper inn i konkurransen mellom lufthavner. I tillegg påfører man norske reiselsbedrifter utenfor storbyene enda større ulemper, slik svært mange regionale destinasjonsselskaper og NHO Reiseliv påpeker i sine høringsuttalelser. Kurs- og konferansemarkedet vil i enda større grad bli lagt til storbyene fordi staten premierer de som ønsker å ta fly dit.

Flere har i høringen påpekt de negative konsekvensene for flyplassene på Torp og Rygge i konkurransen mot Gardermoen. Det er et syn jeg deler. Men samme argumentasjon kan brukes i enda større grad for Haugesund lufthavn, Karmøy. Denne flyplassen ligger midt mellom to av tre flyruter som får bonuspoeng og vil dermed kunne tape passasjerer direkte i form av at passasjerer velger Stavanger eller Bergen, og indirekte ved at kurs- og konferansemarkedet eventuelt svekkes av regjeringen ved å tildele utvalgte flyplasser særfordeler.

Haugesund lufthavn er i vekst og var den flyplassen i Norge som hadde kraftigst vekst i april måned. Dette skyldes en region i sterk vekst, høy aktivitet i næringslivet og en meget stor og vedvarende satsning på reiselivet med konkrete resultater.

For Haugesund lufthavn, Karmøy vil det være et svært sannsynlig scenario at de som er i utkanten av flyplassens nærområder i retning Bergen og Stavanger vil bruke Stavanger og Bergen. Dette vil være reisende fra Hardanger, Sunnhordland og Ryfylke som normalt ville reist via Haugesund lufthavn.

Jeg vil også bemerke at dette vil også delvis gjelde Stord lufthavn i forhold til Bergen, som er enda nærmere Flesland enn Haugesund. Også Kristiansand lufthavn, Kjevik har konkurranseflater mot Stavanger lufthavn. Bonuspoeng på flyreiser vil også svekke konkurranseevnen til tog på de strekninger hvor det er et alternativ.

Dette vil også medføre økt trafikk inn mot og ut av de store byene med bil, samt mer press på de fire lufthavnene som i dag allerede har kapasitetsproblemer.

Jeg mener høringsforslaget ikke er godt nok gjennomtenkt og skaper flere problemer enn det løser. Når man i tillegg vil måtte akseptere dårligere rutetilbud og høyere priser i hele landet som en konsekvens av dette, så bør regjeringen lytte til svært mange aktører som er negative til forslaget.

Det logiske er å enten innføre bonuspoeng for alle eller for ingen.

Ellers er det verdt å merke seg at det norske bonusforbudet har gitt norske flypassasjerer et bedre tilbud og til en lavere pris.

Svar:

Konkurransetilsynet har utarbeidet en rapport om forbudet mot bonusprogrammer i norsk innenriks luftfart. Formålet var å foreta en konkret vurdering av om det fortsatt er grunnlag for et forbud mot opptjening av bonuspoeng. Konkurransetilsynet har funnet at konkurransen er tilstrekkelig sterk på de tre rutene Oslo - Bergen, Oslo - Stavanger og Oslo - Trondheim til at det ikke er nødvendig å opprettholde bonusforbudet på disse rutene. Det skyldes blant annet at disse byene har et vesentlig større passasjergrunnlag og flere forretningsreisende enn andre ruter i Norge. Departementet har sendt Konkurransetilsynets rapport på høring. Konkurransetilsynet har i sin rapport ikke vurdert hvordan et slikt unntak fra forbudet for enkelte ruter kan påvirke konkurransen mellom ulike flyplasser. I høringsbrevet etterspurte departementet derfor synspunkter på om Konkurransetilsynets anbefaling påvirker konkurransen mellom flyplasser generelt og på østlandsområdet spesielt. I tillegg til å vurdere høringsuttalelsene vil departementet også innhente supplerende vurderinger fra Konkurransetilsynet på dette spørsmålet. Stortingsrepresentant Arve Kambe reiser spørsmål om Haugesund lufthavn bør inkluderes dersom deler av flybonusforbudet skal oppheves. Representanten Kambe tar også opp virkninger av forslaget for reiselivsnæringen og kurs- og konferansemarkedet. Flere høringsinstanser har tatt opp de samme problemstillingene og disse vil bli vurdert før det er aktuelt å konkludere i saken.

SPØRSMÅL NR. 1428**Innlevert 22. mai 2012 av stortingsrepresentant Ivar Kristiansen****Besvart 29. mai 2012 av miljøvernminister Bård Vegar Solhjell****Spørsmål:**

«Vågan kommune ønsker å gi dispensasjon fra arealdel i Rødsand i Raftsundet, i forbindelse med reguleringsplan for området Osen hyttefelt i Digermulen. Eierne startet planleggingen i 2006, men ble stanset pga. innsigelser fra fylkesmannen. Etter betydelige tilpasninger fra eierne, er nå fylkesmannen eneste instans som blokkerer for utvikling av planene.

Vil statsråden ta initiativ slik at reguleringsplanen kan tillate skånsom hyttebygging, at lokale ønsker kan bli respektert, og at initiativ til aktivitet i Distrikts-Norge kan støttes?»

BEGRUNNELSE:

Eierne av området som søker å etablere et hyttefelt, ønsker å skape en tilleggsaktivitet i en utkant i Utkant-Norge. I store deler av Lofoten er det praktisk talt umulig å unngå byggeaktivitet i 100-metersbeltet. I slike områder må det forventes at myndigheter søker praktiske tilpasninger, dersom bygge- og utviklingsaktivitet skal kunne finne sted. Kommunen behandlet i 2008 overordnet reguleringsplan for det omsøkte området. Innsigelsene fra fylkesmannen var så sterke på at de ikke ville tillate at kommunen la dette området ut til hyttefelt, at området da i planen ble avsatt til landbruks-, natur- og friluftsområde.

Politikerne var av den oppfatning at de ikke kunne vedta annen bruk av området enn hva fylkesmannen anførte i sin innsigelse, og valgte da å bøye av.

Området som ønskes brukt til hyttefelt er meget godt egnet til hyttefelt. Reguleringsplanen for hyttefeltet er utarbeidet ut fra et ønske om at hyttene skal gå naturlig inn i området og tilpasse seg kurvaturene.

I 2010 startet en prosess med dispensasjon fra reguleringsbestemmelsene, hvor nytt forslag for området ble lagt ut på høring. Planforslaget er enda mer bearbeidet for å ivareta de fleste hensyn. Eneste instans som har innsigelse er fylkesmannen! "Siden til-

taket er i strid med arealdel av kommuneplanen og at det kommer i konflikt med landskaphensyn og friluft- og ferdselshensyn," heter det bl.a. fra fylkesmannen.

Innbyggerforeninga for området var positive til tiltaket både i 2008 og nå. De ønsker at området skal tillates bebygget med hytter/fritidshus. Dette vil medføre flere beboere i området, noe som vil være positivt for Vågan og Lofoten som helhet. De mener byggestrikskjoner i 100-metersbeltet må brukes med skjønn og lokalkunnskap. Dette området brukes ikke av lokalbefolkningen, og innbyggerforeningen ser ingen grunn til å flytte hyttefeltet til fjells.

Området det er snakk om er en smal del av Norge. For å unngå 100-metersbeltet må en nærmest bygge i fjellsiden eller på en fjelltopp.

Det var et enstemmig kommunestyre som ønsket å behandle dispensasjonssaken og legge den ut på høring.

Lokalt føles det helt urimelig at fylkesmannen skal tillegges makt og innflytelse som medfører at slike positive initiativ stanses. En slik rolle virker i noen tilfeller provoserende på lokaldemokratiet.

Svar:

Spørsmålet gjelder behandlingen av en konkret sak. Miljøverndepartementet har fått nærmere informasjon om saken fra Fylkesmannen i Nordland. Fylkesmannen fremmet innsigelse til kommunens forslag til reguleringsplan for Osen hyttefelt i Vågan kommune. Etter mekling og befaring opprettholdt fylkesmannen innsigelsen. Saken er nå under videre behandling i kommunen. Dersom kommunen vedtar planforslaget, vil saken måtte sendes til Miljøverndepartementet for endelig avgjørelse.

På bakgrunn av at saken er under behandling og kan bli sendt Miljøverndepartementet til avgjørelse, kan jeg foreløpig ikke svare nærmere på de spørsmål saken reiser.

SPØRSMÅL NR. 1429**Innlevert 22. mai 2012 av stortingsrepresentant Dagfinn Høybråten****Besvart 31. mai 2012 av finansminister Sigbjørn Johnsen****Spørsmål:**

«Fra norske rederier har det i lang tid vært anført at NO_x-avgiften er svært konkurransevridende mellom norske og utenlandske rederier som seiler mellom norske havner. I svar på mitt spørsmål av 9. april 2010 redegjøres det for tiltak som skal medføre at utenlandske rederier betaler avgiften.

Hvor mye er innkrevd fra utenlandske aktører som seiler mellom to norske havner fra og med 2010 til i dag og hvilke tiltak vil regjeringen gjennomføre for å sikre større grad av avgiftsbetaling fra avgiftspliktige utenlandske rederier?»

Svar:

Avgiftsmyndighetene har iverksatt både informasjons-, prosedyre- og kontrolltiltak rettet mot utenlandske rederier/fartøy vedrørende avgift på utslipp av NO_x. januar 2010 ble det i samarbeid med NO_x-fondet gjennomført flere informasjonsmøter for næringslivet (spesielt skipsmeglerbransjen), der tema var informasjon om fondet og oppnådd resultat så langt, samt regelverket for NO_x-avgift. Informasjonen om regelverket var spesielt rettet mot hva det innebærer å være representant for betaling av NO_x-avgift for utenlandsk reder, med det solidaransvar som gjelder for disse. Utenlandsk eier som ikke har forretningssted eller hjemsted i Norge, skal betale avgift ved representant registrert hos avgiftsmyndigheten. Denne representanten kan være representant også for norske skip, slik at avgiften som representanten innrapporterer, kan innbefatte både utenlandske og norske skip. Det innrapporteres ikke særskilt for avgiftspliktig utslipp for utenlandske skip, og de-

partementet har derfor ikke tall for dette. Videre kan utenlandske skip, på lik linje med norske, være tilsluttet Næringslivets NO_x-fond, og således komme inn under miljøavtalen om reduksjon av NO_x-utslipp. Det innebærer at de ikke betaler avgift til avgiftsmyndighetene, men kun gjeldende innbetalingssats til fondet.

Toll- og avgiftsdirektoratet har også forbedret prosedyrene, slik at det er blitt enklere å følge opp utenlandske eieres betaling av NO_x-avgift. I forbindelse med skipsanløp ble blanketten "Forhåndsmelding (RD-0040)" endret medio 2011, og blanketten har nå fått egne rubrikker for registrering av opplysninger for NO_x-avgiftspliktige skip. Ansvarlig representant for betaling av NO_x-avgift eller rederiets tilslutningsnummer skal anføres dersom skipet omfattes av avgiftsplikten. Denne muligheten for deklaring vil også bli implementert i den elektroniske løsningen til Kystverket gjennom Safe Sea Net.

Det har siden 2010 vært gjennomført målrettede kontroller rettet mot utenlandske selskaper/rederier. Dette har så langt resultert i etterberegninger på om lag 34 mill kroner. Utover dette pågår kontroller rettet mot utenlandsk eier/fartøy, som ikke er avsluttet, slik at resultatet vil bli høyere. Det kan også nevnes at avgiftsmyndighetene gjennomfører særavgiftsoppgavekontroller rettet mot utenlandsk eier/fartøy. I sum antas dette å ha en viss preventiv effekt.

Ifølge NO_x-fondet har det etter at avgiftsmyndighetene iverksatte nevnte tiltak, blitt registrert en økning i antall utenlandske skip som ønsker å melde seg inn i fondet.

SPØRSMÅL NR. 1430**Innlevert 22. mai 2012 av stortingsrepresentant Håkon Haugli****Besvart 29. mai 2012 av utenriksminister Jonas Gahr Støre****Spørsmål:**

«16. mai bestemte ytringsfrihetskomiteen i Ukrainas parlament seg for å støtte et lovforslag som vil forby "propaganda om homoseksualitet". Lovforlaget strider med grunnleggende menneskerettigheter - ytringsfriheten, retten til fredelige demonstrasjo-

ner og vern mot diskriminering - og bryter med Ukrainas internasjonale forpliktelser. I uke 23 (4. - 8. juni) vil parlamentet votere over forslaget.

Hva kan norske myndigheter gjøre for å motvirke lovfesting av menneskerettighetsbrudd i Ukraina?»

BEGRUNNELSE:

Jeg viser til spørsmål av stortingsrepresentant Dagfinn Høybråten datert 10. april 2012. I flere av europeiske land drøftes det nå forslag om å innskrenke ytrings- og forsamlingsfriheten for LHBT-personer. Om lovforslaget blir vedtatt, blir Ukraina det første landet som på føderalt nivå lovfester menneskerettsbrudd mot LHBT-personer.

20. mai ønsket lokale LHBT-organisasjoner å arrangere Pride i Kiev. Demonstrasjonen måtte avlyses fordi om lag 1 000 motdemonstranter ("hooligans") sto klare for å møte paradedeltakerne. Politiet i Kiev nektet å mobilisere flere enn 200 politifolk, og demonstrantene måtte derfor avlyse demonstrasjonen av hensyn til deltakernes sikkerhet. Likevel ble ledere for demonstrasjonen og minst en annen deltaker banket opp.

Utviklingen i Ukraina og flere andre land i Øst-Europa er svært urovekkende. Retten til fredelige demonstrasjoner, ytringsfriheten og vern mot vold og diskriminering er rettigheter som må favne alle, uten unntak.

Svar:

Jeg vil i denne sammenheng også vise til mitt svar av 2.12.11 på et spørsmål om diskriminering av seksuelle minoriteter i Russland fra representanten Oktay Dahl og mitt svar til representanten Haugli 12.3.12 – også her om situasjonen i Russland.

Dessverre finnes det en rekke land hvor fordommer og diskriminering gjør seg gjeldende. Ukraina har ratifisert de fleste sentrale internasjonale konvensjoner på menneskerettighetsområdet. Landet er medlem av Europarådet og skal overta formannskapet i OSSE i 2013.

Vi forventer at ukrainske myndigheter påser at landets lover og praktiseringen av dem ikke strider mot landets internasjonale forpliktelser.

Både FN, OSSE og Europarådet er viktige fora for en diskusjon med Ukrainas myndigheter om seksuelle minoriteters rettigheter. Norge er aktive i alle tre. Vi har også tatt opp saken med Ukrainas myndigheter bilateralt. Videre deltok Norges ambassade på en konferanse LHBT-organisasjoner i Ukraina holdt nylig. Det ble da gitt klart uttrykk for støtte til aktivistene og redegjort for Norges klare holdning til seksuelle minoriteters rettigheter. Ambassaden vurderer sammen med blant annet USAs ambassade tiltak i ukrainsk offentlighet.

Norge tok initiativ til et innlegg som ble holdt i OSSEs faste råd 16.2.12 mot diskriminering av seksuelle minoriteter. I Europarådet har Norge sammen med flere likesinnede stater støttet opprettelsen av en egen enhet for seksuelle minoriteter i sekretariatet, som har etablert prosjektsamarbeid med et utvalg stater. Norge sekonderer her en saksbehandler i enheten.

Norges fokus på å ivareta seksuelle minoriteters rettigheter ble også fremhevet av statssekretær Gry Larsen da hun 23.5.12 deltok på Europarådets ministerkonferanse i Strasbourg. Hun tok da også spørsmålet direkte opp med den ukrainske representanten.

I FN vil Norge arbeide for at diskriminering basert på seksuell legning fortsetter å stå på FNs agenda, blant annet gjennom støtte til det arbeidet FNs høykommissær for menneskerettigheter gjør på dette feltet, både politisk og finansielt.

Jeg kan forsikre representanten om at Norge vil fortsette å benytte de tre nevnte internasjonale fora – og andre kanaler – for å gi klart uttrykk for våre forventninger om at ukrainske myndigheter respekterer sine internasjonale forpliktelser på dette området, for å sikre seksuelle minoriteters fundamentale rett til å bestemme over eget liv.

SPØRSMÅL NR. 1431

Innlevert 22. mai 2012 av stortingsrepresentant Peter Skovholt Gitmark

Besvart 30. mai 2012 av utviklingsminister Heikki Holmås

Spørsmål:

«Hvordan organiseres styringen av klima- og skogprosjektet?»

Svar:

Klima- og skogprosjektet ble besluttet opprettet av Regjeringen 31. januar 2008 som en del av oppfølgingen av klimaforliket,

Miljøverndepartementet ved klima- og skogprosjektet har det overordnede prosjektansvaret. Dette inkluderer ansvaret for prosjektets strategi og porteføljeutvikling, den politiske behandlingen av prosjektet i Regjering og Storting, dialog med samarbeidspartnere nasjonalt og internasjonalt, samt representasjon og informasjonsvirksomhet knyttet til prosjektet. Miljøverndepartementet har også ansvaret

for de miljøpolitiske og miljøfaglige aspektene. Utenriksdepartementet har bevilgningsansvaret og har med støtte fra utestasjonene og Norad ansvaret for de utenrikspolitiske, utviklingsmessige og forvaltningsmessige aspektene ved prosjektet.

Alle større satsninger i regi av klima og skogpro-

sjektet er forankret gjennom regjeringsbehandling og deretter forelagt Stortinget.

Miljøvernministeren og jeg vurderer nå behovet for eventuelle justeringer etter statsrådsskiftet i mars, som Stortinget i så fall vil bli underrettet om. Vi regner med å bli ferdige med dette arbeidet nær fremtid.

SPØRSMÅL NR. 1432

Innlevert 22. mai 2012 av stortingsrepresentant Peter Skovholt Gitmark

Besvart 31. mai 2012 av miljøvernminister Bård Vegar Solhjell

Spørsmål:

«Hvordan organiseres styringen av klima- og skogprosjektet?»

Svar:

Miljøverndepartementet ved klima- og skogprosjektet har det overordna prosjektansvaret. Dette inkluderer ansvaret for prosjektets strategi og porteføljeutvikling, den politiske behandlinga av prosjektet i Regjering og Storting, dialog med samarbeidspartnarar nasjonalt og internasjonalt, samt representasjon og informasjonsverksemd knytta til prosjektet. Miljøverndepartementet har og ansvaret for dei mil-

jøpolitiske og miljøfaglige sidene ved prosjektet. Utenriksdepartementet har ansvaret for løyvingar og har med støtte frå utestasjonane og Norad og ansvaret for dei utanrikspolitiske, utviklingsmessige og forvaltningsmessige sidene ved prosjektet.

Alle større satsingar i regi av klima og skogprosjektet er forankra gjennom regjeringsbehandling og deretter lagt fram for Stortinget.

Utviklingsministeren og eg vurderer nå om overgangen frå ein felles miljø- og utviklingsminister etter statsrådsskiftet i mars bør følgjast av visse organisatoriske tilpassingar. Stortinget vil i så fall bli underretta på eigna vis.

SPØRSMÅL NR. 1433

Innlevert 22. mai 2012 av stortingsrepresentant Dagfinn Høybråten

Besvart 29. mai 2012 av utenriksminister Jonas Gahr Støre

Spørsmål:

«Norge bidrar i tråd med sine forpliktelser fra 2010 til gjenoppbyggingen etter jordskjelvet i Haiti, bl.a. i forhold til en styrking av kvinners rolle på politiske og økonomiske arenaer.

Hvordan ser utenriksministeren for seg at dette viktige kapasitetsbyggende arbeidet vil bli videreført i forlengelsen av den programperioden som snart går mot slutten?»

BEGRUNNELSE:

I henhold til løfter gitt på New York-konferansen 30.03.2010 bidrar Norge på flere områder til gjenoppbyggingen av det jordskjelvrammede Haiti. Det fattige landet har også behov for styrking av styrings-systemets kapasitet og legitimitet. Involvering og styrking av kvinners deltakelse er et av de områdene der Norge bidrar. Norge anses som en interessant samarbeidspartner på grunn av den rolle kvinner spiller i det norske samfunnet og innsatsen synes meget

vel mottatt. Det er imidlertid et spørsmål om og i tillegg hvordan dette verdifulle engasjementet kan videreføres etter at nåværende programperiode løper ut neste år.

Svar:

Det gjenstår knappe to år av det særlige norske engasjementet i Haiti etter jordskjelvet. Ved utgangen av 2012 vil Norge ha oppfylt sine forpliktelser i henhold til det som ble lovet i New York i 2010. Totalt vil Norge ha utbetalt 822 millioner kroner. Av disse er noe i overkant av 200 millioner kroner humanitær bistand.

Etter mitt syn har den norske støtten gitt synlige og positive effekter på flere prioriterte områder, som for eksempel styresett og dialog, forebygging av naturkatastrofer, ren energi og helse. Norge har også opparbeidet seg en tydelig profil i arbeidet med styrking av kvinners deltakelse både lokalt og nasjonalt.

Spesielt til temaet styresett og kvinner: Norges engasjement har tydelig fokus på langsiktig styrking av demokratiske strukturer og institusjoner, samt dialog mellom politiske aktører og inkludering av kvinner i beslutningsprosesser både på lokalt og nasjonalt plan.

Haiti har et stort behov for tillitsbygging og styrking av politiske partier og demokratiske strukturer. Norge har vært engasjert på dette feltet i Haiti siden slutten av 1990-tallet. IDEA (Institute for Democracy and Electoral Assistance) er nå på plass i Haiti med norsk finansiering og vil være Norges viktigste partner på dette området de neste to årene. IDEA vil hovedsakelig bidra til styrking av politisk representasjon og deltakelse og styrking av politiske partiers evne til å spille en konstruktiv rolle i det politiske systemet. Norge har foreløpig lovet støtte til IDEA i en treårsperiode (2011-2013), med forbehold om Stortingets samtykke.

Norge jobber også tett med National Democratic Institute (NDI) som støtter opp om lokalsamfunnenes aktive deltakelse i landets gjenoppbygging og utvikling utenfor hovedstaden.

Kvinner er i en svært utsatt situasjon i dagens Haiti og deres deltakelse i beslutningsprosessene er målt til å være om lag 0,7 %; kun 6 av 22 ministre og 6 av totalt 129 parlamentarikere er kvinner, ingen av landets 10 fylkesmenn er kvinner og det er svært få kvinnelige dommere.

I interimkommisjonen som var ansvarlig for Haitis gjenoppbygging etter jordskjelvet, engasjerte Norge seg aktivt for at kvinneperspektivet skulle bli integrert i gjenoppbyggingsprosessen og vi jobber fremdeles nært med Kvinneministeriet i landet.

Norge støtter videre opp om de fem kvinnelige parlamentarikerne i Representantenes Hus, som har

totalt 99 medlemmer. Disse er nå i ferd med å sette opp en struktur som vil arbeide med å engasjere og støtte opp om kvinner utenfor hovedstaden som ønsker å engasjere seg i politikken.

Norge støtter også den haitiske ikke-statlige organisasjonen Femmes en Démocratie (FED) som arbeider med kapasitetsbygging overfor kvinnelige ledere og kvinneorganisasjoner.

Dessuten støtter Norge kampen mot seksualisert vold på Haiti gjennom en rekke prosjekter, deriblant et norsk team på fem politirådgivere til MINUSTAH som har som mål å styrke det haitiske politiets arbeid på dette feltet.

I tillegg til samarbeidet om kvinner, likestilling og styresett, har Norge i samarbeid med myndighetene en betydelig innsats i sør i Haiti. Denne støtten skjer i tråd med handlingsplanen for gjenoppbygging etter jordskjelvet. Fokus for denne norske støtten er bærekraftig forvaltning av naturressurser.

Også i dette arbeidet er kvinneperspektivet en integrert og viktig del. Innsatsen skal konsolideres over de neste år og ha en klar "exitstrategi". Norge er nå i dialog med den nye regjeringen i Haiti om en spisset og tidsbegrenset innsats på forvaltning av naturressurser, forebygging av naturkatastrofer og tilrettelegging av private investeringer i fornybar energi.

Norge er videre engasjert i såkalt sør-sør samarbeid og støtter de cubanske helsebrigadene, samt den brasilianske organisasjonen Viva Rio som jobber i de fattigste bydelene i Port au Prince.

Selv om de samme ekstraordinære forholdene som førte til det omfattende norske engasjementet i 2010 ikke lenger foreligger, er det gode grunner for at deler av det norske engasjementet bør vurderes videreført også etter 2013. Det gjelder spesielt engasjementet innen styresett, dialog og kvinners deltakelse, samt forvaltning av naturressurser og ren energi.

Vi vil imidlertid også legge opp til at omfanget av støtten gradvis trappes ned. I lys av dette arbeider Norge allerede nå for at de organisasjonene og prosjektene som støttes blir så bærekraftige som mulig, og for at andre givere blir koblet opp mot de forskjellige prosjektene slik at de kan fortsette også når/om Norge trapper ned sin innsats i landet.

Den ekstraordinære innsatsen på Haiti har vært fulgt opp blant annet gjennom evaluering av den humanitære innsatsen i 2010. I regi av NORAD pågår det nå en gjennomgang av engasjementet i sør. I tillegg evalueres våre samarbeidspartnere på Haiti regelmessig. Departementet vil vurdere å gjennomføre en full evaluering av hele innsatsen når programperioden utgår i 2013 for å trekke lærdom av tiltakene, hvordan arbeidet har vært organisert og hvilke kanaler som har vært mest effektive for å oppnå resultater.

SPØRSMÅL NR. 1434**Innlevert 22. mai 2012 av stortingsrepresentant Arne Sortevik****Besvart 6. juni 2012 av justis- og beredskapsminister Grete Faremo****Spørsmål:**

«Ressursknapphet også ved Hordaland Politidistrikt har over lang tid gitt store politimessige utfordringer og gjør det vanskelig å møte publikums forventninger til betryggende polititjenester i Bergen og i Hordaland. En fersk tilsynsrapport fra Arbeidstilsynet gir en rekke pålegg som ytterligere kan medføre redusert politiaktivitet.

Hva vil statsråden gjøre både på kort og på lang sikt med ressursituasjonen ved Hordaland politidistrikt slik at politiets aktivitet bedre kan møte befolkningens behov og forventning?»

Svar:

Spørsmålet er forelagt Politidirektoratet. Politidirektoratet opplyser at Hordaland politidistrikt i 2011 hadde en forholdsvis god måloppnåelse. De fleste forbrytelses-sakene er behandlet innenfor fristen og saksbehandlingstiden har gått ned samtidig som restanser er bygget ned. Den positive utviklingen fra 2009 med en nedgang i registrerte forbrytelser fortsetter også i 2011. I 2011 var antall registrerte forbrytelser 17 398 mot 17 668 i 2010 og 19 555 i 2009, dvs. en nedgang på 12 prosent i forhold til 2009.

Den største gruppen, registrerte vinningsforbrytelser, viste en nedgang på 3,4 prosent sammenliknet med 2010 (fra 12 328 til 11 907). Distriktet hadde også en nedgang i antall førstegangskriminelle (15 - 18 år) fra 247 i 2010 til 223, dvs. ca 10 prosent. Ifølge Politidirektoratet arbeider politiet aktivt inn mot ungdomsmiljøer. I tillegg foregår et tverretattlig samarbeid og Politiråd er etablert i alle kommuner i Hordaland politidistrikt. Gjennomsnittlig saksbehandlingstid på saker mot gjerningspersoner som var under 18 år på handlingstiden, var 29 dager i 2011. Dette representerer en reduksjon i forhold til 2010 (38) og ligger godt innenfor fristen på 42 dager.

Det bør også nevnes at saksbehandlingstiden for utlegg er redusert fra 104 dager i 2010 til 68 dager i 2011. For gjeldsordningen er saksbehandlingstiden

redusert fra 171 dager i 2010 til 93 dager i 2011. Selv om de nasjonale målene for behandlingstiden ennå ikke er nådd, henholdsvis 60 dager for utlegg og 90 dager for gjeld, så viser resultatene i 2011 en betydelig forbedring i forhold til 2010.

Politidirektoratet er kjent med innholdet i Arbeidstilsynets rapport som det refereres til.

Hordaland politidistrikt har iverksatt en rekke tiltak for å redusere opplevd merbelastning blant medarbeidere. Under budsjettbehandlingen for 2012 har politidistriktet lagt vekt på utfordringene som er beskrevet i Arbeidstilsynets rapport. Blant annet gjennom omprioritering, slik at politidistriktet er i stand til å revitalisere 27 årsverk. I tillegg er politidistriktet tildelt 14 stillinger gjennom den sentrale budsjettfordelingen. Disse stillingene forventes besatt primo august 2012. Fordelingen av stillingene har skjedd i samarbeid med arbeidstakerorganisasjonene med det formål å tildele stillinger til områder med antatt størst belastning.

Siden Hordaland politidistrikt ble opprettet i 2002 har distriktet vært gjennom omfattende omorganisering- og effektiviseringsprosesser. Politidirektoratet opplyser at politidistriktet arbeider kontinuerlig med organisasjonsutvikling for å utnytte ressursene effektivt.

Politidirektoratet fordeler som kjent budsjettet til politidistriktene en gang i året på bakgrunn av statsbudsjettet. Politidistriktet tildeles en ramme, og politimesteren forventes å anvende ressursene på en slik måte at det gir en mest mulig effektiv kriminalitetsbekjempelse og best mulig resultat, i tråd med omfrent målstruktur basert på det årlige drøftingsmøtet mellom politidistriktet og Politidirektoratet.

Det er politimesterens ansvar å disponere tildelte ressurser slik at det sikres god oppgaveløsning gjennom hele året. Jeg har tillit til at politimesterens disponering av ressursene gir en tilfredsstillende polititjeneste i Hordaland distriktet.

SPØRSMÅL NR. 1435**Innlevert 22. mai 2012 av stortingsrepresentant Torgeir Trældal****Besvart 4. juni 2012 av finansminister Sigbjørn Johnsen****Spørsmål:**

«Avskrivningssatsene på landbruksbygninger er i dag 6 prosent.

Hva vil det koste å øke satsene fra 6 til 8 prosent?»

Svar:

I Statsbudsjettet for 2012 ble det innført en forhøyet avskrivningssats på seks prosent for husdyrbygg i landbruket, jf. Prop. 1 LS 2011-2012 Skatter, avgifter og toll 2012, avsnitt 17.3.

Avskrivningssatsene bør gjenspeile faktisk økonomisk verdifall. Departementet kjenner ikke til ny empiri som tilsier at avskrivningssatsene for husdyrbygg i landbruket bør økes ytterligere.

Avskrivningssatser som er høyere enn faktisk økonomisk verdifall, kan føre til overinvestering. Det fører også til økte skattepliktige gevinster ved salg og

kan bidra til innlåsing av kapital. Å lempe skatten gjennom avskrivninger vil dessuten favorisere kapitalintensive bedrifter framfor eksempelvis kunnskap-sintensive. Hvis ikke avskrivningssatsene er klart forankret, kan det åpne for hyppige endringer i satsene og dermed skape mindre stabile og forutsigbare rammebetingelser for næringslivet.

Å øke avskrivningssatsen for husdyrbygg i landbruket fra seks til åtte prosent vil gi et provenytap på om lag 150 mill. kroner.

Det gjøres oppmerksom på at provenyanslaget kun knytter seg til virkningen i 2012. Økte avskrivninger i 2012 vil redusere avskrivningsgrunnlaget for senere år, og den reelle skattefordelen tilsvarer derfor skattekreditten som ligger i at virksomheten får utsatt skatt til senere år. Denne skattefordelen kan anslås til om lag 80 mill. kroner.

SPØRSMÅL NR. 1436**Innlevert 22. mai 2012 av stortingsrepresentant Laila Marie Reiertsen****Besvart 1. juni 2012 av arbeidsminister Hanne Inger Bjurstrøm****Spørsmål:**

«Når Nav har fått den informasjonen en trenger i et sykdomsforløp der man også allerede har fått tilretteleggingsmidler blir det mye byråkrati og båndlegging av de ulike aktørers tid med dialogmøte der Nav kaller inn.

Ser statsråden denne utfordringen og bør ikke slike problemstillinger evalueres jevnlig og eventuelt endres?»

BEGRUNNELSE:

En arbeidstaker får ett brudd i en arm og blir i første omgang sykemeldt 100 prosent. I dialog med arbeidsgiver samt oppfølgingsplan blir man enig i at arbeidstaker kan utføre en god del av arbeidet sitt, men da ut i fra at en får et tilretteleggingstilskudd fra Nav slik at en kan ta inn ekstra bemanning. Dette blir innvilget og arbeidstaker fortsetter i arbeid med den

ne tilretteleggingen. Man følger også opp med dialogmøte innen 7 uker. Etter 9 uker er arbeidstaker fortsatt delvis sykemeldt. Allerede har den ansatte og arbeidsgiver vært i kontakt med Nav med bakgrunn i tilretteleggingstilskuddet. Man vet også at arbeidstaker mest sannsynlig er tilbake for fullt etter 12 uker. Allikevel innkaller Nav til dialogmøte 2, noe en ser på som svært byråkratisk og krevende all den tid at en har fått all den informasjon en trenger både fra arbeidstaker selv, lege og arbeidsgiver. Og stiller man ikke på dette møtet blir det sanksjoner. I dette tilfellet ser en helt klart at man båndlegger masse tid hos alle parter samtidig som en vet videre forløp allerede. Da er det bedre å frigjøre tid for alle parter noe dette tilfellet tilsier.

Svar:

Nye regler om oppfølging av sykmeldte arbeidstakere trådte i kraft 1. juli 2011. Endringene bygger

på en felles forståelse mellom arbeidslivsmyndighetene og hovedorganisasjonene av at arbeidsplassen er den viktigste arena for å forebygge sykefravær, og at kontakt mellom arbeidsgiver og den sykmeldte arbeidstakeren som hovedregel vil virke positivt med tanke på å få arbeidstakeren tilbake i arbeid. Reglendingene skal føre til tidligere og tettere oppfølging av sykmeldte arbeidstakere fra arbeidsgiver, lege/sykmelder og Arbeids- og velferdsetaten. Både arbeidsgiver, arbeidstaker og sykmelder har klart definerte oppgaver i oppfølgingsarbeidet:

- Arbeidsgiver skal ta initiativet til å lage en oppfølgingsplan sammen med arbeidstaker senest innen 4 ukers sykmelding. Planen skal beskrive hva som skal til for at den sykmeldte kan være helt eller delvis i arbeid.
- Hvis arbeidstakeren har vært sykmeldt helt eller delvis i 7 uker, skal arbeidsgiver innkalle til dialogmøte.
- Innen 9 uker skal arbeidsgiver sende oppfølgingsplanen til Arbeids- og velferdsetaten, sammen med rapporteringsskjema med informasjon om oppfølgingsarbeidet.
- Hvis sykmeldingen forlenges, skal NAV-kontoret innkalle til et dialogmøte 2 senest innen 26 uker.

Det er enighet om at alle som blir syke skal følges opp/kontaktes, men i noen tilfeller kan det være åpenbart unødvendig å gjennomføre dialogmøte. En del virksomheter har gitt uttrykk for at det er uklart i hvilke tilfeller det anses som åpenbart unødvendig å avholde dialogmøtet.

I konklusjonsnotat om oppfølging av nye regler om oppfølging av sykmeldte arbeidstakere behandlet

på i Arbeidslivs- og pensjonspolitisk råd 5. mars 2012 er det blant annet gitt følgende eksempler på situasjoner hvor dialogmøter i regi av arbeidsgiver kan anses som åpenbart unødvendige å avholde:

- Tilfeller med alvorlige sykdomstilstander hvor det kan fastslås at vedkommende arbeidstaker ikke vil være i stand til å vende tilbake til arbeidet.
- Tilfeller der det er åpenbart at arbeidstaker innen kort tid uansett vil vende tilbake til full jobb uten tilretteleggingstiltak.
- Tilfeller der det allerede er iverksatt tilretteleggingstiltak på arbeidsplassen som fungerer, og det er åpenbart at arbeidstaker uansett innen kort tid vil komme tilbake til full jobb.

Folketrygdlovens § 8-7a beskriver oppfølging mv. i regi av Arbeids- og velferdsetaten. Her står det at Arbeids- og velferdsetaten skal avholde et dialogmøte innen uke 26 mellom den sykmeldte arbeidstaker og arbeidsgiver, unntatt når et slikt møte antas å være åpenbart unødvendig. Unntak vil for eksempel kunne være aktuelt ved alvorlige sykdomstilstander, innleggelse i helseinstitusjon eller når det er dokumentert hensiktsmessige tiltak som sannsynligvis vil føre til friskmelding.

Det er jevnlig dialog mellom Regjeringen og partene i arbeidslivet om oppfølging av IA-avtalen, og herunder om sykefraværsoppfølgingen. Konklusjonsnotatet av 5. mars 2012 er et resultat av denne dialogen. Arbeidslivsmyndighetene og hovedorganisasjonene jobber kontinuerlig med problemstillingene knyttet til sykefraværsoppfølgingen og vurderer løpende behov for justeringer og presiseringer.

SPØRSMÅL NR. 1437

Innlevert 23. mai 2012 av stortingsrepresentant Svein Flåtten

Besvart 1. juni 2012 av nærings- og handelsminister Trond Giske

Spørsmål:

«Samfunnsansvar kan være et tema for staten som eier i de regelmessige kontaktmøter med delvis statlig eide selskap iflg. eierskapsmeldingen, og bør være det etter Statens prinsipper for godt eierskap nedfelt i samme melding. Eierskaphåndteringen i fortid og fremtid er derfor et aktuelt tema i tilknytning til korrupsjonsmistankene i Yara.

Mener statsråden at de nødvendige ressurser og tiltak blir og har blitt satt inn i forbindelse med statens eieroppfølging i forhold til samfunnsansvar i dette selskapet?»

Svar:

Regjeringen har i Meld. St. 13 (2010-2011) uttrykt tydelige forventninger til selskapene om sam-

funnsansvar, herunder forventningen om at selskaper der staten er eier skal være ledende på samfunnsansvar innenfor sine områder. Dette ble også uttrykt i eierskapsmeldingen fra 2007 (St.meld. nr. 13 (2006-2007)). Våre forventninger er formidlet i brev til styrene i selskapene der staten er eier, og temaet tas opp i de jevnlig møtene som departementet har med selskapene. Regjeringen har uttrykt tydelige forventninger til at selskapene skal ha etiske retningslinjer og at de integrerer arbeidet mot korrupsjon i sine retningslinjer. Selskaper med internasjonal virksomhet, slik som Yara, forventes å følge OECDs retningslinjer på dette feltet som blant annet omfatter bekjempelse av bestikkelser. Jeg har også vært tydelig på at det forventes at selskaper med statlig eierandel legger til grunn nulltoleranse for korrupsjon i sin virksomhet.

Samfunnsansvar generelt og arbeidet mot korrupsjon spesielt er tema som tas opp i eierdialogen med selskapene, både i de årlige møtene om samfunnsansvar og ellers ved behov. Dette har også vært tilfelle i møtene med Yara.

Rolledelingen mellom eier og styret innebærer at

det er styret og selskapet som har ansvar for å operasjonalisere arbeidet med samfunnsansvar i bedriften, herunder etablere retningslinjer og rutiner for å følge opp disse. Det vil også være selskapet og styret som til enhver tid må vurdere når de skal informere politiet/Økokrim og når de skal informere eiere og offentligheten om saker vedrørende selskapet.

Det pågår nå en etterforskning av disse sakene i Økokrim, samtidig som selskapet i 2011 initierte en ekstern granskning. Vi må avvente utfallet av dette arbeidet. Vi forutsetter imidlertid, som også meddelt selskapet, at selskapet og styret følger saken opp på en god og grundig måte, herunder vurderer hvilke lærdommer som kan trekkes for å sikre ivaretagelse av selskapet verdier.

Økte krav til den statlige eierskapsutøvelsen på flere områder har medført et behov for at Eierskapsavdelingen i Nærings- og handelsdepartementet tilføres flere ressurser. Ett av områdene som skal styrkes og utvikles videre er nettopp håndteringen av samfunnsansvar i eierskapsutøvelsen.

SPØRSMÅL NR. 1438

Innlevert 23. mai 2012 av stortingsrepresentant Bjørn Lødemel

Besvart 4. juni 2012 av finansminister Sigbjørn Johnsen

Spørsmål:

«I ein interpellasjon på Stortinget 8.mai viser finansministeren til at Finansdepartementet arbeider med endringar av dagens avgifter på sjokolade og sukkerverar. Særavgiftsutvalet har anbefalt at dei tre forskjellige særavgiftene på sukkerhaldige produkt blir erstatta av ei generell avgift på sukker i mat og drikkevarer.

Kven arbeider med desse endringane, når vil det evt. bli offentleggjort utkast til ei ny avgift, og arbeider departementet ut frå at denne avgifta skal kome i staden for dagens produktavgift?»

GRUNNGJEVING:

Skatte- og avgiftspolitikken er ein viktig del av ei bedrift sine økonomiske føresetnader. Det er avgjerande at ein har ein skatte- og avgiftspolitikk som er rettferdig, og som gjer det mogeleg å skape og vidareutvikle bedrifter og næringsliv.

I Sogn og Fjordane er Lerum ei viktig nøkkelbedrift som nyttar bær og frukt som råstoff i sine pro-

dukt. Dette er naturlege råvarer som også har ein næringsverdi som til dømes vitaminar og antioksydantar. Lerum hentar mykje i av sitt råstoff frå lokale frukt- og bærprodusentar, og er på den måten ein viktig faktor for lønsemda til desse produsentane.

I 2007 vart det innført ei produktavgift på saft og som råka Lerum hardt. Bedrifta betalar i dag omlag 40 millionar kroner i produktavgift på tross av at alle deira produkt inneheld naturlege frukt- og bærstoff.

Når det no blir jobba med ei ny generell avgift på sukker i mat og drikkevarer er det viktig at ein også ser på kva slag sunne råvarer som er i produkta i tillegg til sukker.

For bedrifter som Lerum er det også heilt avgjerande at ei ny generell avgift på sukker ikkje kjem på toppen av ei anna avgift som til dømes produktavgifta.

Det vil vere øydeleggende for lønsemda og framtida for bedrifta.

Det arbeidet som no skal gjerast med å forme ei ny generell sukkeravgift er komplisert, og det er avgjerande at alle sider blir grundig vurdert.

Det er derfor viktig at ei bedrift som Lerum også får høve til å kome med innspel i god tid før den nye avgifta tek form.

Svar:

Arbeidet med ei generell sukkeravgift er omtalt i Prop. 1 LS (2011-2012) Skatter, avgifter og toll på side 101.

Finansdepartementet er ansvarleg fagdeparte-

ment for særavgiftene. Arbeidet med å vurdere ei generell sukkeravgift skjer i samråd med Helse- omsorgsdepartementet

Eg kan bekrefte at dersom det er aktuelt å innføre ei generell sukkeravgift vil den komme i staden for produktavgifta.

Dersom det er aktuelt med endringar i avgiftssystemet vil det bli fremja forslag om det i samband med det årlege statsbudsjettet.

SPØRSMÅL NR. 1439

Innlevert 23. mai 2012 av stortingsrepresentant Borghild Tenden

Besvart 31. mai 2012 av kunnskapsminister Kristin Halvorsen

Spørsmål:

«På hvilken måte vil statsråden sørge for at nyutdannede sykepleiere har den kompetansen de skal ha for å kunne begynne å arbeide i spesialisthelsetjenesten, og hvilke tiltak vil statsråden iverksette for at høgskolene og helseforetakene skal samhandle bedre om sykepleiernes kompetanse?»

BEGRUNNELSE:

Representanten deler den bekymring HR-direktør ved Ahus uttrykker blant annet i Romerikes blad onsdag 23. mai om at nyutdannede sykepleiere er for lite forberedte på å arbeide på sykehus. Representanten er kjent med at et samlet Storting i disse dager debatterer St. meld. 13 der innholdet i sykepleierutdanningen er en sentral del av denne. Representanten er likevel bekymret for at verken høgskolene eller sykehusene har de virkemidler, økonomiske ressurser og nettverk som er nødvendige for å sikre bedre kvalitet på sykepleierutdanningene, slik at de kan virke i praksisfeltet. Representanten har også merket seg ønsket fra enkelte, særlig i helseforetakene, om mer spesialisert sykepleierutdanning allerede på bachelornivå. Sykehjem, hjemmetjeneste, administrasjon, psykiatri, kirurgisk medisin også videre innebærer svært ulike arbeidsoppgaver og følgelig også kompetanse. Det er bekymringsverdig om helseforetakene, grunnet manglende kompetanse hos nyutdanned personell, må bruke uforholdsmessig mye tid på opplæring som de ellers kunne brukt på pasientene.

Svar:

Endringer i samfunnet og reformer i velferdstjenestene er bakgrunn for at regjeringen har lagt fram

Meld.St. 13 (2011-2012) Utdanning for velferd Samspill i praksis som omhandler framtidens helse- og sosialfagutdanninger. Befolkningens behov for tjenester og tjenestenes behov for kompetanse danner utgangspunktet for forslagene som fremmes i meldingen. Situasjonen i dag er at det faglige innholdet i utdanningene er godt, men det etterlyses at studentene blir bedre forberedt på arbeidsmåter og kompetansekrav i møte med brukere med sammensatte behov som ofte innebærer behov for bistand fra flere tjenester og yrkesgrupper.

Dagens sykepleierutdanning er i stor grad orientert mot spesialisthelsetjenesten både i undervisning og praksis. Samhandlingsreformen gjør det nødvendig med en sterkere orientering mot de kommunale helse- og omsorgstjenestene både i grunnutdanning og spesialistutdanningene. Samhandling, tverrfaglighet, folkehelse, forebygging, tidlig innsats, brukermedvirkning og pasientforløpstenkning er sentrale begreper i reformen som vil gjenspeiles i de nye helse- og omsorgstjenestene, og dermed også må gjenspeiles i de helse- og sosialfagutdanningene. I lys av behovene som beskrives i Samhandlingsreformen er det lite hensiktsmessig å etablere flere smale grunnutdanninger som retter seg inn mot avgrensede deler av helsetjenesten.

Hovedmodellen for høyere utdanning er brede grunnutdanninger og spesialisering på videre- og mastergradsnivå. Regjeringen vil videreutvikle denne modellen slik at alle kortere videreutdanninger kan innpasses i en mastergrad forutsatt at de holder nødvendig faglig nivå. Brede grunnutdanninger vil også bidra til å utvikle robuste fagmiljøer som kan ivareta kravet om forskningsbasert utdanning. En god balanse mellom en felles velferdsfaglig kompe-

tanseplattform og den fag- og profesjonsspesifikke kompetansen i den enkelte utdanning skal sikres gjennom et felles innhold i alle de helse- og sosialfaglige utdanningene i tråd med kompetansebehovene. Videre skal det vurderes nærmere på hvilken måte kompetansekrav kan knyttes til den enkelte utdanning. Hovedmodellen skal sørge for at de brede grunnutdanningene, som f.eks. sykepleierutdanningen, gir fleksibilitet for både arbeidstaker og arbeidsgiver.

Yrkeskvalifisering er et delt ansvar og det er avgjørende for et godt samspill at utdanningsinstitusjonene og arbeidslivet har en felles forståelse av sine respektive roller som læringsarenaer. Sykepleierutdanningen skal være yrkesrettet og kvalifisere for yrkesutøvelse etter tre år samtidig som studentene skal

få en akademisk grunnskolering som kan danne grunnlag for livslang læring. Yrkeslivets bidrag i kvalifiseringen og overgangen til arbeidslivet er av stor betydning for at kandidatene skal fungere godt i tjenesteutøvelsen.

Lærestedene skal etablere Råd for samarbeid med arbeidslivet i regionen. Hensikten er at institusjonene gjennom et bedre samarbeid skal høyne kvaliteten, styrke relevansen og øke fleksibiliteten i utdanningstilbudene. Institusjonene skal sammen med partene i arbeidslivet og studentrepresentanter utvikle strategier for samarbeidet. Lærestedene som har ansvar for sykepleierutdanningen skal gjennom god dialog med helsetjenesten kontinuerlig vurdere det faglige innholdet i sykepleierutdanningen i lys av utviklingen i helsetjenesten og i samfunnet.

SPØRSMÅL NR. 1440

Innlevert 23. mai 2012 av stortingsrepresentant Bent Høie

Besvart 8. juni 2012 av arbeidsminister Hanne Inger Bjurstrøm

Spørsmål:

«Foreldre til barn som får palliativ behandling har rett til pleiepenger. Dette er svært syke barn som har gode og dårlige dager. Når disse barna på gode dager får benyttet barnehageplassen for å leke med andre barn, blir foreldrene trukket i pleiepenger. Dette er dager som er lyspunkter for barn og foreldre. Det er selvsagt umulig for foreldrene å planlegge arbeid på disse sporadiske dagene.

Mener statsråden at dette er en menneskelig håndtering av regelverket fra Nav sin side?»

Svar:

Pleiepenger kan gis etter flere bestemmelser i folketrygdloven kapittel 9, og skal kompensere for bortfall av arbeidsinntekt på grunn av nødvendig tilsyn og pleie av sykt barn. Stortingsrepresentant Høies spørsmål knytter seg til gradering av pleiepenger. Jeg velger av den grunn ikke å gå nærmere inn på de generelle vilkårene for rett til pleiepenger, men vil redegjøre for reglene for gradering av pleiepenger.

Etter folketrygdloven § 9-10 kan foreldre til barn som er/har vært innlagt i helseinstitusjon få rett til pleiepenger. Videre kan foreldre til barn med livstruende eller annen svært alvorlig sykdom få rett til pleiepenger etter § 9-11. Forutsetningen for foreldrenes rett til pleiepenger etter disse bestemmelsene er at

barnet har behov for kontinuerlig tilsyn og pleie. Fram til 2006 var det i utgangspunktet ikke anledning til å motta graderte pleiepenger da en anså at kravet om kontinuerlig tilsyn fra foreldrenes side var til hinder for gradert (reduert) ytelse. Etter departementets syn var dette for strengt og lite fleksibelt, og kunne også føre til at foreldre valgte pleiepenger framfor å benytte seg av spesialtilpassede ordninger i barnehage/SFO. På denne bakgrunnen ble det innført en bestemmelse (folketrygdloven § 9-11a) fra 1. januar 2006 som innebærer at pleiepenger innvilget etter §§ 9-10 og 9-11 kan graderes ned til inntil 50 prosent.

Retten til graderte pleiepenger åpner for gode og fleksible løsninger for både foreldre og barn. Foreldrene gis mulighet til å opprettholde kontakt med arbeidslivet, og barnet får muligheten til verdifull stimulans gjennom aktiviteter med andre deler av tiden f.eks. i barnehage, skole, kommunale avlastnings- og tilsynsordninger eller lignende.

Når barnet får dekket omsorgsbehovet ved etablerte tilsynsordninger utenom hjemmet deler av dagen eller noen dager i uken, skal pleiepengene graderes tilsvarende det tidsrommet barnet får tilfredsstillende tilsyn andre steder. Det er følgelig i tråd med regelverket at foreldrene får graderte pleiepenger for perioder barnets tilsynsbehov delvis blir dekket på annet hold gjennom en etablert ordning som for eksempel i barnehage, SFO osv.

Det vil i noen grad være en skjønnsvurdering hva som må regnes som en etablert tilsyns- og avlastningsordning. Jeg legger til grunn at en situasjon der barnet sporadisk blir passet på av andre i et par timer en enkelt dag normalt neppe vil kunne anses som en etablert ordning. Jeg vil likevel be arbeids- og velferdsdirektøren om en redegjørelse for hvordan denne skjønnsutøvelsen utøves i Arbeids- og velferdsetaten, og hva som gjøres for å sikre en enhetlig praksis.

Til slutt vil jeg peke på at familier til barn med omfattende pleie- og omsorgsbehov har krav på nødvendig bistand og hjelp fra kommunene, i henhold til den kommunale helse- og omsorgstjenesteloven. Aktuelle hjelpetjenester og tiltak kan være hjemmesykepleie, habilitering/rehabilitering, praktisk bistand, avlastning med mer. Dersom foreldrene velger å utføre oppgaver som kommunene ellers skulle gjort, er kommunal omsorgslønn en aktuell ytelse foreldrene kan søke om.

SPØRSMÅL NR. 1441

Innlevert 23. mai 2012 av stortingsrepresentant Kenneth Svendsen

Besvart 31. mai 2012 av fornyings-, administrasjons- og kirkeminister Rigmor Aasrud

Spørsmål:

«I forbindelse med at åremålsstillingen som direktør ved det Lulesamiske sentret Arran i Tysfjord utløp, ble det fremforhandlet en avtale med direktøren om en sluttpakke. Det er nåværende fylkesordfører i Nordland, Sonja Steen, som på vegne av styret har fremforhandlet avtalen. Arran finansieres stort sett av offentlige midler.

Mener statsråden at det er naturlig at en bruker offentlige midler til sluttpakker i denne størrelsen ved avslutning av en åremålsstilling?»

BEGRUNNELSE:

I forbindelse med at åremålsstillingen som direktør ved det Lulesamiske sentret Arran i Tysfjord utløp, ble det fremforhandlet en avtale med direktøren om en sluttpakke. Ifølge VG/AN inneholder sluttpakken 14 måneders lønn med pensjonsopptjening, og et skattefritt spesialtillegg til stipend på kr.113 000. I tillegg kan han tjene så mye han vil, uten fratrukk i lønn. Det er nåværende fylkesordfører, Sonja Sten, som på dette tidspunktet satt i styret for Arran sentret og på vegne av styret fremforhandlet avtalen. Arran finansieres stort sett av offentlige midler. Det er uvanlig at en ved utløpet av en åremålsstilling får sluttpakker, da en vet ved inngåelsen av en slik stilling når den opphører. Fylkesordfører Sonja Steen

sier til VG/AN at det er en gave for lang og tro tjeneste.

Svar:

Jeg kan opplyse om at Arran lulesamisk senter ble opprettet som en stiftelse i 1995. Stifterne var Nordland fylkeskommune, Tysfjord kommune og Kommunal- og regionaldepartementet, altså det departementet som den gang var ansvarlig for generelle samepolitiske spørsmål. Styret for stiftelsen oppnevnes av Sametinget, Tysfjord kommune, Nordland fylkeskommune, lokale samiske organisasjoner og de ansatte ved Årran, med ett medlem hver, til sammen fem medlemmer.

Driften av kulturhuset og museet ved Årran finansieres over Sametingets kulturbudsjett. Ansvar for oppfølging av tildelingene ligger hos Sametinget. Jeg har fått opplyst at tilskuddet fra Sametinget til kulturhuset og museet er på henholdsvis 1 890 000 kroner og 4 547 000 kroner.

Stiftelsen er et eget rettssubjekt og er ikke underlagt departementet. Styret er ansvarlig for driften, også når det gjelder de økonomiske ytelsene til de ansatte. Ansvar for å kontrollere driften av stiftelser er lagt til Lotteri- og stiftelsestilsynet. Jeg finner det derfor ikke naturlig å gi en nærmere vurdering av saken.

SPØRSMÅL NR. 1442**Innlevert 23. mai 2012 av stortingsrepresentant Line Henriette Hjemdal****Besvart 1. juni 2012 av barne-, likestillings- og inkluderingsminister Inga Marte Thorkildsen****Spørsmål:**

«I forbindelse med fremleggelse av regjeringens handlingsplan, Likestilling 2014, varslet regjeringen den 8. november 2011 blant annet en utredning av merking av retusjert reklame.

Hvor langt er dette arbeidet kommet, og når kan en slik ordning komme på plass?»

BEGRUNNELSE:

En av tre jenter oppgir at de får dårligere selvbilde av å se på reklame for mote, en tredel av landets trettenåringer ønsker å gå ned i vekt, og halvparten av alle jenter i videregående skole synes de er for tykke.

Dårlig psykisk helse, med dårlig selvbilde og mer alvorlige psykiske lidelser er alvorlig for den enkelte. I tillegg er det et samfunnsproblem når mange unge vokser opp med et utseendepress og med forventninger som er umulig å oppfylle. Et uoppnåelig og usunt kroppsideal er en av faktorene som er med på å bidra til mange unges dårlige psykiske helse.

Kvinnepanelet sier i sin rapport fra 2010 at "jenter og kvinner utsettes for glansede bilder av kvinner som ikke finnes i virkeligheten, disse bildene burde merkes". Et slikt merke kan være et symbol, eller en kort tekst som tydeliggjør at bildet er retusjert og ikke gir et sant bilde av modellens utseende. På den måten kan man gjøre målgruppene for reklame oppmerksom på at bildene ikke fremstiller ekte personer.

SPØRSMÅL NR. 1443**Innlevert 23. mai 2012 av stortingsrepresentant Solveig Horne****Besvart 1. juni 2012 av barne-, likestillings- og inkluderingsminister Inga Marte Thorkildsen****Spørsmål:**

«Hva vil statsråden gjøre for å senke terskelen for at utsatte barn og unge skal kunne klage på overgrep i barnevernet?»

BEGRUNNELSE:

De siste dagene har "gamle synder" i barnevernet kommet til overflaten i media, og barneombudet kan i VG 23. mai 2012 berette at "å klage på overgrep i

Svar:

Jeg helt enig i at usunne kroppsideal kan være et problem for den enkelte og samfunnet. Kropp og seksualisering av barn og unge er en økende utfordring, og dette er et tema jeg er opptatt av. Vi trenger mer kunnskap og informasjon for å kunne ta tak i denne problemstillingen på en god måte. Jeg er derfor glad for tiltaket i handlingsplanen som vil gi oss et bedre grunnlag til å vurdere effektive virkemidler for å bidra til å redusere usunne kroppsideal.

Tiltak 7 i handlingsplanen Likestilling 2014 er å utrede påbud om merking av retusjert reklame og hvor stor påvirkningskraft slik reklame har sammenlignet med andre "medier". Jeg vil starte forberedelsene til utredningen i 2012, og tar sikte på å igangsette denne i 2013. På bakgrunn av resultatene fra utredningen vil jeg komme tilbake til muligheten for å merke retusjert reklame. Som en del av det norske formannskapet i Nordisk Ministerråd, er vi i dialog med Danmark om et prosjekt om ungdom, kropp og sosial kontroll. Dette inkluderer stereotype kropps bilder i reklame og media. Dette samarbeidet vil kunne gi oss verdifull informasjon og bakgrunn for vårt videre arbeid med usunne kroppsideal i media. Jeg er også i kontakt med ungdomsorganisasjoner og forskningsmiljøer for å få flere innspill og mer informasjon om kropp og seksualisering av barn og unge.

barnevernsinstitusjoner er like vanskelig i dag som for 20 år siden". Kritikken har gått på både at Fylkesmannen er et ukjent organ for de aller fleste, og på at informasjonen om klagemulighetene ikke er tilpasset yngre.

Spørsmålsstiller mener det er svært bekymringsfullt dersom det stemmer at forholdene på dette punktet ikke har blitt forbedret, og håper statsråden med dette vil ta initiativ til å utbedre forholdene knyttet til barns klagemulighet.

Svar:

Barn og unge som er under barnevernets omsorg er spesielt sårbare. Jeg er svært opptatt av at disse barnas rettssikkerhet ivaretas. Barn og unge skal ha god anledning til å bli hørt. De skal på en enkel måte kunne si i fra dersom de ikke har det bra. Etter FN's barnekonvensjon er staten forpliktet til å yte særlig beskyttelse og bistand til barn og unge som er under offentlig omsorg. Vi har derfor et stort ansvar for barn og unge som er under barnevernets omsorg. Barn og unge skal oppleve trygge grenser og kompetente voksne som møter dem med respekt, omsorg og innlevelse i deres situasjon.

Jeg vil først vise til at rettssikkerheten for barn er styrket på mange områder siden 1990. tallet I 1992 ble en ny barnevernlov vedtatt. I loven med tilhørende forskrifter er det viktige bestemmelser som skal gi barn rettssikkerhet. Det har også vært arbeidet systematisk med å heve kompetansen for ansatte i barneverntjenesten, hos ansatte på institusjoner og hos tilsynsmyndigheten.

Institusjonene skal drives på en forsvarlig måte og med god omsorg til barn og unge, og med basis i forskningsbaserte behandlingsmetoder. For å få en sterkere kontroll med bruken av private institusjoner, ble det i forbindelse med barnevernreformen i 2004 innført en særskilt godkjenningsordning for private og kommunale institusjoner. Institusjoner som ikke har slik godkjenning kan ikke benyttes for barn som skal plasseres utenfor hjemmet etter barnevernloven. For å sikre kvaliteten på institusjonstilbudet, er det gitt egne forskrifter med krav til kvalitet for alle institusjoner.

For å sikre barns rettssikkerhet er det viktig at barnet blir hørt. Barnas rett til å si sin mening og bli hørt er forankret både i FN's barnekonvensjon og barnevernloven og står helt sentralt. Det er nær forbindelse mellom barnets uttalerett og barnets beste.

Det følger av loven at et barn som har fylt 7 år og yngre barn som er i stand til å danne seg egne synspunkter, skal informeres og gis anledning til å uttale seg før det tas avgjørelse i en sak som berører det. Barnets mening skal tillegges vekt i samsvar med dets alder og modenhet.

Et barn har partsrettigheter fra det er fylt 15 år. Barnet kan klage til fylkesmannen over barneverntjenestens vedtak og bringe et fylkesnemndsvedtak inn for domstolen. De samme rettigheter har alle barn uansett alder hvis det gjelder tiltak for barn med atferdsvansker. Når barnet ikke er part i en fylkesnemndssak, kan fylkesnemnda oppnevne en egen talsperson for barnet. Formålet med talspersonsordningen er å gi barnet større mulighet til å få frem sine synspunkter. At barnet kan bli hørt, bidrar til å opplyse saken og barnets rettssikkerhet ivaretas.

Praksis viser at barnets uttalerett og rett til delta-

kelse i barnevernet byr på utfordringer. Jeg vil styrke barn og unges medvirkning i barnevernsakene. Jeg vil derfor vurdere om dette for eksempel kan gjøres ved en lovendring som tydeliggjør plikten til og viktigheten av at barn og unge i barnevernet underveis i hele barnevernsaken får informasjon og mulighet til å uttale seg.

Barneverntjenesten har ansvaret for å følge opp barn og unge som er under omsorg av barnevernet.

Når det gjelder barn som er plassert på en barneverninstitusjon, utøver institusjonen den daglige omsorg på vegne av barneverntjenesten. Det er i rettighetsforskriften gitt bestemmelser som ivaretar den enkelte beboers personlige integritet og rettssikkerhet under institusjonsoppholdet.

Barn kan klage til fylkesmannen over alle forhold på institusjonen. Institusjonen har plikt til å informere barna om adgangen til å klage og skal hjelpe barna til å klage dersom de ønsker det. I tillegg har Barne-, ungdoms- og familie direktoratet utarbeidet brukervennlige brosjyrer for barna om rettigheter ved institusjonsopphold og om klageadgangen. Disse brosjyrene deles ut til alle barn og unge når de kommer til institusjonen. Jeg vurderer om det er behov for å styrke denne informasjonen, for eksempel ved at barna informeres flere ganger eller blir gitt tilleggsinformasjon.

Jeg vil også vise til at departementet nå utarbeider retningslinjer til rettighetsforskriften for å sikre at både barna selv, de ansatte på institusjonen og fylkesmennene har god kunnskap om barnas rettigheter.

Selv om barna mottar informasjon om klageadgangen, så er det ikke alltid lett for et barn i en sårbar situasjon å få med seg denne. Jeg forventer derfor at ansatte på institusjonene og saksbehandlere i barnevernet har jevnlig dialog med ungdommene slik at de kan forstå sine rettigheter. En forutsetning for å benytte klageretten er at ungdommen er kjent med den og at terskelen for å klage er lav. Det er viktig at det blir kommunisert til barna og ungdommene at det helt greit å klage og at de selvsagt ikke skal være redde for negative reaksjoner fra institusjon dersom de klager.

Fylkesmannen skal føre tilsyn med barn og unge som bor på barneverninstitusjon. Formålet med tilsynet er å påse at lover og regelverk blir fulgt og at barna får forsvarlig omsorg og behandling. Videre skal de påse at barna blir behandlet hensynsfullt og med respekt for den enkeltes integritet. Fylkesmannen skal ha sin oppmerksomhet rettet mot alle forhold som har betydning for barnas utvikling, trivsel, velferd og rettssikkerhet. Tilsynsbesøket skal legges til tidspunkter der barna forventes å være hjemme og fylkesmannen skal ta kontakt med det enkelte barn. Fylkesmannen skal behandle alle muntlige og skriftlige henvendelser fra barna. Dette kan gjelde alle forhold ved institusjonen.

Jeg er opptatt av at det finnes et fungerende tilsyn som ungdommen har tillit til og som avdekker eventuelle feil og mangler ved institusjonen. Dette forutsetter at tilsynet utøves av personer som evner å snakke med og lytte til barn og unge og få deres perspektiv fram. Barn og unge selv må bli hørt og få delta i planer og beslutninger som gjelder dem. Både institusjonen og tilsynsmyndigheten må ta i bruk gode metoder for samtaler med ungdommen, slik at de får kommet frem med sine erfaringer og sitt syn. Dette er helt nødvendig blant annet for å avdekke regelbrudd på institusjoner.

For å styrke tilsynet, fikk Statens helsetilsyn i 2010 overordnet tilsynsansvar for barnevernet, Helsetilsynet har utarbeidet en egen veileder for fylkesmannens tilsyn på institusjoner, og det har utarbeidet en egen veileder for fylkesmannens samtaler med barn og unge. Veilederen setter samtale inn i en tilsynsfaglig ramme og gir råd om hvordan samtalen kan gjennomføres. Gode samtaler forutsetter opplæring, veiledning, trening og konkrete tilbakemeldinger fra barnet selv.

For barn som bor i fosterhjem, følger det av fosterhjemsforskriften at barneverntjenesten skal følge opp og føre kontroll med hvert enkelt barns situasjon. Barneverntjenesten skal besøke fosterhjemmet så

ofte som nødvendig, men som hovedregel minimum fire ganger i året.

Barneverntjenesten har også ansvaret for at det blir ført tilsyn med fosterhjemmet, og skal oppnevne en egen tilsynsfører for barnet. Formålet med tilsynet er å føre kontroll med at barnet får tilfredsstillende omsorg i fosterhjemmet og at de forutsetninger som ble lagt til grunn for plasseringen blir fulgt opp. Tilsynsføreren skal ha en uavhengig funksjon i forhold til barneverntjenesten og fosterforeldrene. Tilsynsfører skal føre tilsyn med barnet så ofte som nødvendig, men som hovedregel minimum fire ganger i året. Tilsynet skal tilrettelegges slik at barnet kan ta opp eventuelle problemer med tilsynsfører uten at fosterforeldrene er tilstede. Tilsynsførerordningen fungerer ikke godt nok i dag, og jeg vurderer derfor ulike måter å styrke oppfølgingen av og tilsynet med barn i fosterhjem.

Jeg vil også avslutningsvis vise til at vi nå gjennomfører det største løftet for barnevernet på 20 år. Dette betyr mer ressurser til barnevernet. Departementet arbeider med å utvikle barnevernssystemet og å styrke rettsikkerheten til det enkelte barn. Forslag til lovendringer, der barns rettsikkerhet er en viktig del, vil bli sendt på høring over sommeren og vi vil legge frem en lovproposisjon og en stortingsmelding til neste vår.

SPØRSMÅL NR. 1444

Innlevert 23. mai 2012 av stortingsrepresentant Øyvind Vaksdal

Besvart 8. juni 2012 av justis- og beredskapsminister Grete Faremo

Spørsmål:

«Vil justis- og beredskapsministeren ta nødvendige grep for å bringe bemanningssituasjonen ved fengslene i Rogaland opp til et akseptabelt nivå og sørge for budsjetter som gjør at fengslene kan drives på en fullt ut forsvarlig måte?»

BEGRUNNELSE:

Ifølge oppslag i Stavanger Aftenblad 21. mai sliter fengslene i Rogaland med rekrutteringen. Avisen hevder at det er en bemanningskrise i Rogalandsfengslene, noe som både skyldes at mange fengselsbetjenter søker seg til bedre betalte jobber og at svært få fra fylket søker seg til Fengselsskolen.

Et resultat av denne bemanningskrisen er at et høyt antall ufaglærte besetter stillingene. Disse står på så godt de kan, men tillitsvalgte uttrykker nå be-

kymring og hevder at alle betjentstillinger bør besettes av faglært personell av hensyn til sikkerhet og faglig kompetanse.

Ifølge oppslaget i avisen kan bemanningskrisen samt trange budsjetter nå føre til at avdelinger og verksteder holdes lukket fordi sykdomsforfall ikke blir erstattet. Dette fører igjen til at innsatte blir låst inn på cellene fremfor å være i aktivitet.

Budsjettsituasjonen medfører også at kurs blir satt på vent, og det hevdes videre at dersom alarmsystemer ryker så finnes det ikke midler til å kjøpe nytt.

Svar:

Jeg vil innledningsvis bemerke at jeg mener at bemanningssituasjonen ved fengslene i Rogaland er på et akseptabelt nivå. Kriminalomsorgens sentrale forvaltning har opplyst meg om at fengslene i Roga-

land drives forsvarlig innenfor de tildelte rammer, og at alarmsystemene fungerer.

Jeg har selv nettopp besøkt Sandeid fengsel, og mitt inntrykk er at både Sandeid og Haugesund fengsel driver straffegjennomføring med høy kvalitet.

Om lag 14,5 % av avdelingstjenesten i fengslene

utføres av vikarer uten fengselsbetjentutdanning, en andel som er noe høyere enn ønskelig. Dette skyldes den hurtige økningen i fengselskapasiteten for å bygge ned soningskøen.

Jeg ønsker på sikt at andelen tilsatte med fengselsbetjentutdanning skal økes.

SPØRSMÅL NR. 1445

Innlevert 24. mai 2012 av stortingsrepresentant Jan Arild Ellingsen

Besvart 7. juni 2012 av forsvarsminister Espen Barth Eide

Spørsmål:

«An.no hadde en sak 23.5.12 om en uttalelse fra statssekretær Roger Ingebrigtsen i forbindelse med et møte mellom ham og de ansatte ved Bodø hovedflystasjon. Det oppsiktsvekkende er uttalelsen fra statssekretæren som helt klart gir politiske føringer mot en ordfører fra et annet parti.

Om Ingebrigtsens arroganse eller dumskap ligger til grunn skal jeg la være usagt, men spørsmålet mitt til statsråden er om han synes dette er en velformulert, klok uttalelse å komme med i en slik sammenheng?»

BEGRUNNELSE:

At statssekretæren ikke har statsrådets sofistikerte språk er et faktum. Hva det skyldes skal jeg la ligge, men til tider kommer statssekretæren med friske fraspark som er en nordlending verdig. Likevel er det slik at vedkommende har en svært viktig posisjon i Forsvarsdepartementet og derfor må hans uttalelser tas på alvor. Jeg ser derfor frem til å høre statsrådets vurdering av saken.

Svar:

Det var viktig for meg at vi møtte de ansatte på politisk nivå snarest mulig etter fremleggelsen av langtidsplanen for Forsvaret. Statssekretæren la, på mine vegne, opp til en åpen og ærlig samtale med de ansatte på flystasjonen i Bodø. Etter ønske fra flystasjonens ledelse ble møtet holdt internt, og uten media til stede.

Kampfly er en av forsvarsstrukturens mest grunnleggende og avgjørende kapasiteter. Det er også den mest kostnadskrevenende. Det har derfor vært viktig for regjeringen å finne en operativt god og økonomisk bærekraftig lokalisering for den største forsvarsinvesteringen i norsk historie.

Etter to og et halvt år med grundig utredningsarbeid, høringer, dialog med berørte og en bred offentlig debatt, har regjeringen konkludert med hovedbase på Ørland og fremskutt operasjonsbase på Evenes som lokalisering for Norges nye kampflyvåpen. Ørland ble valgt fordi den er best egnet for daglig trening og utdanning, samtidig som den også er den mest bærekraftige og fleksible løsningen i et langsiktig perspektiv. Dette var også begrunnelsen for at forsvarssjefen anbefalte Ørland som hovedbase i sitt fagmilitære råd. Ørland-løsningen medfører for øvrig begrensede konsekvenser for sivil luftfart, og betydelig færre mennesker vil berøres av støy enn det som vil være tilfellet for Bodø. Ørland er også det klart rimeligste alternativet med hensyn til investeringskostnader, ca. 5,0 mrd. kroner mot 8,1 mrd. kroner for Bodø-løsningen.

For regjeringen har det hele tiden vært en forutsetning at det også i fremtiden skal være kampfly permanent stasjonert i nord. QRA-flyene løser et viktig NATO-opdrag ved alliansens yttergrenser. Det er også sikkerhets- og forsvarspolitisk viktig for Norge at både egne og allierte kampfly jevnlig trener og øver i nord. Bodø, Evenes, Andøya og Bardufoss ble alle utredet som kandidater til fremskutt operasjonsbase. En lang rekke hensyn og forhold ble vurdert, og til slutt var det klart at Evenes totalt sett er den beste løsningen. Derfor har regjeringen anbefalt at det etableres en fremskutt operasjonsbase på Evenes. Med sin beliggenhet er Evenes svært godt egnet for å ivareta identifisering og eventuelt avskjære uidentifiserte fly utenfor kysten av Nord-Norge. Evenes er også det alternativet som håndterer støyutfordringene og omfanget av planlagt aktivitet best, i tillegg til å ha en allerede godt utbygget infrastruktur. Dette gjør dessuten Evenes til den minst kostnadskrevenende løsningen. Forsvarssjefen og generalinspektøren for Luftforsvaret har derfor også støttet denne løsningen.

Skulle Bodø blitt valgt som framskutt operasjonsbase, ville det innebære behov for flytting av rullebanen på grunn av støy. Dermed påløper likevel store deler av kostnadsdifferansen mellom en Bodø-løsning og en Ørland-løsning. Når en slik løsning heller ikke vurderes å gi økt operativ nytteverdi, kan en slik merutgift vanskelig forsvares. De betydelige merkostnadene en ny rullebane vil påføre forsvarsbudsjettet bør, etter regjeringens syn, heller brukes til tiltak som styrker forsvarsevnen. Luftforsvaret råder allerede i dag over et stort antall rullebaner, ikke

minst i Nord-Norge. Å bruke milliardbeløp på å bygge en bane til, er etter mitt syn ikke forenlig med den overordnede målsettingen om å styre forsvarsbudsjettet slik at man prioriterer operativ evne.

Det var dette hovedbudskapet som statssekretæren fremførte i møte med de ansatte ved Bodø hovedflystasjon 26. mars i år.

Hva angår stortingsrepresentant Ellingsens spørsmål om hvor friske fraspark som er en nordlending verdig, tror jeg at representanten selv har vel så stor realkompetanse som meg.

SPØRSMÅL NR. 1446

Innlevert 23. mai 2012 av stortingsrepresentant Gjermund Hagesæter

Besvart 1. juni 2012 av kommunal- og regionalminister Liv Signe Navarsete

Spørsmål:

«Norge fikk i 2009 pålegg av ESA om å endre Plan- og bygningsloven. Pålegget er ikke i tilstrekkelig grad fulgt opp og saken ligger an til å bli fremmet for EFTA-domstolen.

Har kommunalministeren konkrete planer for å følge opp pålegget og foreslå endringer i loven for å unngå en rettslig prosess i EFTA-domstolen?»

BEGRUNNELSE:

Tjenstedirektivet (Direktiv 2006/123 EF) har som formål å harmonisere nasjonale regelverk om tjenesteytinger. Direktivet ble vedtatt av Stortinget 23. april 2009. Samme år påpekte ESA (EFTAs overvåkningsorgan) at godkjenningsordninger innen byggesektoren i Norge var i strid med bestemmelsene i Tjenstedirektivet. Endringer i Plan- og bygningsloven som ble gjort i 2010 ble ikke ansett for å være tilstrekkelig. ESA åpnet sak mot Norge i juli 2011. Det er nå gitt en siste advarsel før saken blir fremmet for EFTA-domstolen.

Svar:

Etter plan- og bygningsloven kreves det at arbeidet i en stor andel byggesaker skal forestås av foretak som påtar seg ansvar for at loven følges. Foretakene skal godkjennes av kommunen i forkant.

Norge har fra 2009 hatt kontakt med EFTAs overvåkningsorgan (ESA) om kravet om godkjenning. ESA stilte først spørsmål om hvordan godkjenningsordningen fungerer, og ba deretter i oktober 2009 om synspunkter på om godkjenningsordningen

kunne være i strid med EØS-avtalen § 36 om retten til tjenesteyting over landegrensene. Etter at tjenesteytingen og tjenstedirektivet trådte i kraft 28. desember 2009 tok ESA også opp spørsmålet om den norske godkjenningsordningen kan være i strid med tjenstedirektivet. Det har i tillegg til korrespondansen vært flere møter med ESA om godkjenningsordningen.

ESA åpnet 18. juli 2011 sak mot Norge, ved å sende et formelt åpningsbrev ("letter of formal notice"). Norge svarte 2. november 2011. I svarbrevet ble ESAs argumenter imøtegått, men det ble samtidig åpnet for at Norge kunne gå i dialog med ESA om endringer i plan- og bygningslovgivningen. Det ble avholdt et videomøte med ESA 19. mars 2012, om mulighetene for alternativer i plan- og bygningsloven til krav om godkjenning. I møtet varslet ESA at de til tross for den pågående dialogen ville vurdere å sende en begrunnet uttalelse ("reasoned opinion"). ESA avga en begrunnet uttalelse 16. mai 2012, hvor påstanden om at godkjenningen er i strid med tjenstedirektivet opprettholdes. Norge er gitt en frist på to måneder på å oppheve kravet om lokal godkjenning, hvoretter ESA eventuelt vil gå til sak mot Norge i EFTA-domstolen.

Jeg har kommet til at det er riktig å følge konklusjonen i ESAs begrunnede uttalelse. Grunnen til dette er at tjenstedirektivet trekker meget strenge rammer for restriksjoner for tjenesteytere, og da særlig for midlertidige tjenester. Hvor strenge disse rammene er, var ikke kjent ved vedtagelsen av nye byggesaksregler i lov 8. mai 2009 nr. 27. Videre ville Norge for å forsvare ordningen blant annet måtte vise at kravet

om godkjenning er nødvendig og proporsjonalt, noe som innebærer at vi må kunne dokumentere effekten av ordningen. Det er imidlertid meget vanskelig å dokumentere effekten av ett enkelt virkemiddel for kvalitet i bygg, når kvaliteten påvirkes av en lang rekke forhold.

Det vil ikke være mulig å overholde ESAs frist på

to måneder. Før godkjenningsordningen kan fjernes må det utredes andre alternativer som sikrer at lovens formål og kvalitet i bygningsmassen nås. Kommunal- og regionaldepartementet er i gang med dette arbeidet. Utviklingen av ny lovgivning vi skje i dialog med ESA, og jeg håper derfor å unngå en unødvendig retts sak for EFTA-domstolen.

SPØRSMÅL NR. 1447

Innlevert 24. mai 2012 av stortingsrepresentant Vigdis Giltun

Besvart 5. juni 2012 av helse- og omsorgsminister Anne-Grete Strøm-Erichsen

Spørsmål:

«Når en funksjonshemmet er avhengig av personlig assistent for å benytte sin trygdefinansierte bil, hender det dessverre ofte at bilen skades. Dette fører til at mange begrenser bilbruken, da skadene fører til store ekstrautgifter for bileieren.

Vil statsråden vurdere å innføre krav om en forsikringsordning som ansvarliggjør arbeidsgivere til personlige assistenter, som gjennom sitt arbeid faktisk bruker bilen, slik at utgiftene pålegges den som forårsaker skadene på bilen?»

BEGRUNNELSE:

For å kunne forflytte seg og være mobil i samfunnet er mange helt avhengige av bil. Mange med tunge funksjonshinder får dekket sitt behov for transport gjennom den trygdefinansierte bilordningen, men bruk av bilen med personlige assistenter som sjåfør, kan påføre de funksjonshemmede så store utgifter at bilen brukes i minst mulig grad i frykt for skader. I henhold til kontrakt plikter den funksjonshemmede seg til å holde bilen i god stand og følge opp vedlikehold/reparasjoner/service/utbedringer med mere.

I noen tilfeller utsettes bilene til stadighet for ulike reparasjoner som skyldes uvøren bruk. Disse kostnadene må bileieren, eventuelt gjennom sin forsikringsordning stå for. De som har uføretrygd har ofte lav inntekt, og med mange skader blir en kaskoforsikring meget kostbart å opprettholde. Enkelte vurderer derfor om de har økonomi til å benytte bilen.

Bileierne etterlyser at kommuner/arbeidsgivere til sjåførene/assistentene som utfører et arbeidsoppdrag som personlig assistent i sin arbeidstid pålegges

å ha en egen forsikring som dekker skadene de påfører bilene.

Svar:

Når en funksjonshemmet er avhengig av personlig assistent for å benytte sin trygdefinansierte bil, hender det dessverre ofte at bilen skades. Dette fører til at mange begrenser bilbruken, da skadene fører til store ekstrautgifter for bileieren. Vil statsråden vurdere å innføre krav om en forsikringsordning som ansvarliggjør arbeidsgivere til personlige assistenter, som gjennom sitt arbeid faktisk bruker bilen, slik at utgiftene pålegges den som forårsaker skadene på bilen?

Innledningsvis ønsker jeg å vise til at det å pålegge kommunene å tegne en særskilt ansvarsforsikring for de tilfeller stortingsrepresentant Giltun her nevner, vil innebære en særordning i forhold til de ansvarsforholdene som ellers gjelder i arbeidslivet. Jeg er i tvil om innføring av slike særordninger vil bidra til å understøtte kommunenes bruk av personlige assistenter overfor funksjonshemmede.

Når det gjelder assistenter i ordningen med brukerstyrt personlig assistanse, så administreres disse av brukeren selv. Det vil derfor være brukeren som beslutter om, og under hvilke forhold, bilen skal nyttes innenfor de oppgaver som vedtaket og arbeidsavtalen omfatter. Dersom det oppstår situasjoner som medfører at brukeren ikke får tilgang på nødvendige tjenester på grunn av at egen bil ikke kan nyttes, må brukeren og kommunen i samarbeid vurdere om transport- og/eller tjenestetilbudet kan bli organisert på annen måte.

SPØRSMÅL NR. 1448**Innlevert 24. mai 2012 av stortingsrepresentant Christian Tybring-Gjedde****Besvart 5. juni 2012 av finansminister Sigbjørn Johnsen****Spørsmål:**

«I svar på skriftlig spørsmål nr. 1367 sier Finansministeren det er kun én tappekran fra Statens pensjonsfond utland, og hvor størrelsen på pengeflyten svarer til det oljekorrigerte underskuddet på statsbudsjettet. I revidert budsjett 2012 bevilges det "425 millioner kroner til egenkapital til såkornfondene, som ikke vil inngå i den strukturelle oljekorrigerte budsjettbalansen.»

Hvor kommer da disse pengene fra?»

BEGRUNNELSE:

I debatten om bruk av oljepenger bedriver regjeringen tåkelegging av pengestrømmer. I debatten om press i økonomien later regjeringen som om total oljepengebruk fremkommer i statsbudsjettet. Samtidig går betydelige pengestrømmer utenfor statsbudsjettet. Finansministeren skriver i sitt svar at "Midler til statens lånetransaksjoner, herunder tilførsel av egenkapital eller kjøp av aksjer, hentes ikke fra oljefondet slik spørsmålsstiller skriver." Finansministeren nevner ikke mer om tema, og unnlater dermed å si noe om hvor pengene da kommer fra, nettopp fordi man åpenbart ikke ønsker å innrømme at norsk økonomi tilføres ekstra oljepenger utenfor statsbudsjettet. Dette er svært relevant i forhold til debatten om press i økonomien. Det er ingen tvil om at penger som er brukt til å styrke egenkapital i Statkraft, SAS, DNB, Kommunalbanken etc., eller til aksjekjøp i Aker, Statoil etc. må komme fra et sted. Det skjer ikke innenfor statsbudsjettets oljekorrigerte budsjettbalanse. Og, dersom pengene heller ikke kommer fra oljefondet så må det komme fra et inntil nå hemmelig sted. FrP vil kraftig advare mot at man har statlige pengestrømmer som ikke er åpne og etterprøvbare.

Isteden skriver finansministeren videre "Disse plasseringene vil øke statens samlede aktiva og forventes å gi inntekter til statsbudsjettet. De inntektene kan vi bruke på viktige formål som utdanning, forskning, helse og samferdsel." Dette er en annen debatt, men dog også svært viktig. Den handler om bruk av oljepenger til investeringer kontra løpende forbruk.

Det er bra at regjeringen legger vekt på at man kan skille mellom investeringer og forbruk. FrP har ivret for dette, men har da blitt møtt med påstander fra rødgrønne politikere om at et slikt skille er vanskelig, ja tilnærmet umulig. Grunnlaget for den politiske uenighet er da hva man definerer som "aktiva" (som gir grunnlag for "formueomplussing" av olje-

penger, på utsiden av handlingsregelen). Dagens regjering velger å se på bygging av flyplasser og drift av flyselskap som et "aktiva", men ikke bygging av veier og jernbane. Dette til tross for at samfunnets økonomiske vekst åpenbart påvirkes positivt av et godt, rasjonelt veinett, mens oljepenger til SAS ikke kan sies å ha gitt særlig god avkastning.

I følge oppslag i Aftenposten 22.05.12 kan samlet reisetid i bil gå ned med 135 000 timer – i døgnet – om en sum tilsvarende gjeldende Nasjonale transportplan brukes på noen få hovedveier i Norge. I det lange løp vil norsk økonomi avhenge av veiforbindelsene. Følger man ikke med, risikerer landet kraftige tilbakeslag. Dette ifølge Adnan Rahman, direktør i Cambridge Systematics International. Han anses som ekspert på makroøkonomisk tenkning rundt samferdsel og er rådgiver for samferdselsmyndigheter i land verden over. Adnan Rahman hevder at norske hovedveier vil gå i et stort pluss om man tar med alle de samfunnsgevinstene som faktisk hører med. Dette står i kontrast til dagens rødgrønne regjeringen som hevder veibygging ikke genererer inntekter. Den logikken deler jeg ikke.

Men, dette spørsmålet er rettet inn på å få kunnskap om hvor penger til såkornfond kommer fra siden det ikke bevilges over statsbudsjettet, og det heller ikke er andre "tappekranner" fra oljefondet.

Svar:

I forbindelse med Revidert nasjonalbudsjett for 2012 foreslår Regjeringen å opprette to nye landsdekkende såkornfond. Fondene skal drives på markedsmessige vilkår og finansieres ved egenkapital med 50/50-fordeling mellom private og staten. Det foreslås en bevilgning på 227 mill. kroner, hvorav 149 mill. kroner er en avsetning for å dekke eventuelle statlige tap på den investerte egenkapitalen, 75 mill. kroner gir risikoavlastning for de private investorene og 3 mill. kroner gjelder forvaltningen av fondene. Denne bevilgningen inngår som en utgift på statsbudsjettet. I tillegg foreslås det en bevilgning på 425 mill. kroner til egenkapital til såkornfondene.

Bevilgningen av egenkapital til de to nye såkornfondene hentes ikke fra oljefondet, men er en lånetransaksjon utenom petroleumsvirksomheten. Statens utlån, aksjetegninger mv. framgår av tabell 1.3 i Prop. 111 S (2011-2012) Tilleggsbevilgninger og omprioriteringer i statsbudsjettet 2012. Endringen siden saldert budsjett 2012 framgår av tabellen. Staten dekker sitt finansieringsbehov ved å legge ut statsser-

tifikater og statsobligasjoner i markedet eller ved å trekke på sin kontantbeholdning. Det vises til nærmere omtale i Prop. 33 S (2011-2012) Fullmakt til å ta opp statslån o.a. som

Stortinget behandlet 15. desember 2011. Ytterligere informasjon om de enkelte lånetransaksjonene er gitt i omtalen av departementenes budsjetter i Prop. 111 S (2011-2012).

SPØRSMÅL NR. 1449

Innlevert 24. mai 2012 av stortingsrepresentant Øyvind Korsberg

Besvart 30. mai 2012 av kulturminister Anniken Huitfeldt

Spørsmål:

«Har statsråden noe anslag på når den varslede idrettsmeldingen, inkl. oppfølging av statsrådets svar på Solveig Hornes spørsmål i spørretimen 4. mai 2011, kan ventes?»

BEGRUNNELSE:

Kulturministeren har flere ganger varslet den kommende idrettsmeldingen, som opprinnelig skulle ha kommet i fjor. Senere ble denne utsatt til i vår, og fortsatt har den ikke nådd Stortinget. Denne meldingen vil være interessant, ikke minst fordi kulturministeren har varslet en oppfølging av spørretime-

spørsmål fra Solveig Horne 4. mai 2011 i nettopp denne meldingen. Nå, over et år etter at det nevnte spørsmålet er besvart, ønsker derfor spørsmålsstiller å få vite hvordan det ligger an med oppfølgingen, bl.a. knyttet til dagens underdekning av anlegg generelt og om ishaller er noe som bør prioriteres spesielt.

Svar:

Regjeringen tar sikte på å legge fram en melding om idrett for Stortinget om kort tid. Meldingen vil inneholde en bred gjennomgang av den statlige idrettspolitikken. Anlegg for idrett og fysisk aktivitet vil være et sentralt tema i meldingen.

SPØRSMÅL NR. 1450

Innlevert 24. mai 2012 av stortingsrepresentant Trine Skei Grande

Besvart 1. juni 2012 av utenriksminister Jonas Gahr Støre

Spørsmål:

«Vil statsråden sørge for at norske myndigheter bruker den økte medieoppmerksomheten rundt Melodi Grand Prix og Norges økonomiske interesser i Aserbajdsjan til å øke presset på landets myndigheter for å styrke menneskerettighetene i landet?»

BEGRUNNELSE:

Aserbajdsjan arrangerer i år Melodi Grand Prix (MGP), noe som har økt oppmerksomheten mot landets regime. Norge har sterke økonomiske interesser i landet, blant annet gjennom Statoils oljevirksomhet. Landet har, etter oppløsningen av Sovjetunionen, al-

dri hatt demokratiske valg, selv om det i prinsippet er en flerpartistat. Omfattende valgfusk er godt dokumentert. Den norske Helsingforskomité er bekymret for utviklingen i landet med hensyn til menneskerettighetene som har forverret seg siden 2004. Amnesty International kan dokumentere at flere journalister og menneskerettighetsforkjempere sitter fengslet.

Svar:

Jeg deler helt klar den bekymring som kommer til uttrykk i representanten Skei Grandes spørsmål om viktige sider ved situasjonen i Aserbajdsjan. Dette er en bekymring som vi har gitt uttrykk for ved en rekke

anledninger og som aserbajdsjanske myndigheter er vel kjent med.

Som medlem av organisasjoner som FN, Europarådet og Organisasjonen for sikkerhet og samarbeid i Europa (OSSE) har Aserbajdsjan påtatt seg forpliktelser når det gjelder demokrati og menneskerettigheter. Mye gjenstår før situasjonen i landet er fullt ut i samsvar med disse forpliktelsene. Dette har Aserbajdsjan til felles med mange land i denne regionen. Landets myndigheter erkjenner at det gjenstår utfordringer i så måte, men fastholder at målet er full etterlevelse av disse forpliktelsene.

Her har det internasjonale samfunn en viktig rolle å spille – inklusive Norge. Vårt grunnleggende syn er at isolasjon er et dårlig utgangspunkt for å bidra til en utvikling i riktig retning. Kontakt og engasjement gir slike muligheter. Norsk næringslivs rolle i Aserbajdsjan bidrar til at Norge ses som en relevant partner. Samtidig må vi være tydelige når menneskerettighetene brytes.

Jeg vil ikke legge skjul på at dette er en krevende balansegang, noe vi ikke minst fikk erfare da en NRK-ansatt ble arrestert og utsatt for en uakseptabel

behandling av aserbajdsjanske myndigheter under Eurovision Song Contest sist helg.

Norge bidrar på en rekke måter til å støtte opp om en demokratisk utvikling i Aserbajdsjan. Jevnlig tar vi opp spørsmål knyttet til menneskerettigheter og demokrati innenfor rammen av vår politiske dialog med Aserbajdsjan. Sammen med nærstående land tar vi også opp slike temaer innenfor internasjonale arenaer som Europarådet og OSSE. Og ikke minst støtter Norge konkrete samarbeidsprosjekter mellom aserbajdsjanske og internasjonale partnere, blant annet norske, om å fremme menneskerettigheter og demokrati, utvikling av det sivile samfunn og en rettsstat. Dette utgjør en viktig del av Norges prosjektsamarbeid med Aserbajdsjan (som for tiden utgjør om lag 18 millioner kroner per år).

Jeg kan bekrefte at vi også i oppløpet til finalen i Eurovision Song Contest i Baku har tatt opp konkrete saker knyttet til menneskerettighetssituasjonen. Selv har jeg gjort det overfor min aserbajdsjanske kollega, og statssekretær Gry Larsen gjorde det så sent som i forrige uke overfor Aserbajdsjans delegasjonsleder ved Europarådets ministermøte i Strasbourg.

SPØRSMÅL NR. 1451

Innlevert 24. mai 2012 av stortingsrepresentant Linda C. Hofstad Helleland

Besvart 5. juni 2012 av helse- og omsorgsminister Anne-Grete Strøm-Erichsen

Spørsmål:

«Kan statsråden begrunne hvorfor ikke andre sykehus, leger eller instanser i spesialisthelsetjenesten enn GID-klinikkens kan foreta undersøkelse og utstede attest på at kjønnsbekreftende operasjon har funnet sted, eller alternativt sørge for at dagens praksis endres?»

BEGRUNNELSE:

Søknad om tildeling av nytt personnummer og endring av juridisk kjønn i folkeregisteret må ledsages av en medisinsk bekreftelse på at en kjønnsbekreftende operasjon har funnet sted. Per i dag godtar Skattedirektoratet ved Skatt Sør kun bekreftelser fra GID-klinikken ved Oslo Universitetssykehus Rikshospitalet. Personer som har fått avslag på kjønnsbekreftende operasjon ved denne klinikken, og derfor har foretatt operasjon i utlandet, opplever dette som svært fornedrende. De har også opplevd en behandling ved GID-klinikken som grenser til trakassering

når de oppsøker klinikken for slik attest, dette er bekreftet av ledsagere.

Svar:

Jeg er opptatt av at alle mennesker som er i kontakt med den norske helsetjenesten blir møtt på en faglig god og respektfull måte. Samtidig ser jeg at dette er en pasientgruppe som det er lite kunnskap om i helsetjenesten og der manglende kunnskap kan medføre ekstra lidelser. For denne pasientgruppen er det derfor svært viktig med en helhetlig og kompetent helsetjeneste som sikrer en likeverdig og kvalitetsmessig god behandling.

Denne konkrete saken er etter min vurdering del av et større tema som omhandler bl.a. det samlede tjenestetilbudet til personer med kjønnsforstyrrelse/transseksualitet. Som representanten Helleland kanskje er kjent med holder Helsedirektoratet på å utarbeide en rapport om dette temaet, på bakgrunn av oppdrag fra departementet.

Jeg har forelagt den aktuelle problemstillingen til Helsedirektoratet og Helse Sør-Øst RHF for en nærmere vurdering.

Helsedirektoratet opplyser følgende:

”I Norge brukes kjønns spesifikke fødselsnummer hvor det tredje siffer i fødselsnummer indikerer kjønn. Bruk av kjønns spesifikke personnummer varierer fra land til land. Mange land, deriblant samtlige nordiske, praktiserer samme ordning som Norge.

Norge har ingen særskilt lovgivning som regulerer grunnlaget for skifte av kjønn. Hvilket kjønn som registreres i folkeregisteret bygger på den medisinske, biologiske definisjon av kjønn, hvilket skal fremgå av lege/jordmors fødselsmelding. Endring av juridisk kjønnsstatus hører inn under Skattedirektoratet og Finansdepartementet, som har ansvaret for folkeregistreringen. I Forskrift om folkeregistrering § 2-2 fremgår det at fødselsnummer kun kan endres når fødselsdato eller kjønnsstatus endres. Det er imidlertid ingen formelle vilkår for hva som skal ligge til grunn for at kjønnsstatus er endret.

Det opplyses fra Skattedirektoratet at dagens ordning baseres på en forvaltningspraksis som har vært etablert gjennom mange år. Endring av fødselsnummer gjøres på bakgrunn av en bekreftelse fra det offentlige helsevesen om at det har foregått en reell kjønnskonnevertering. Det har så langt vært lagt til grunn at for at en slik ordning skal være praktikabel, må vurderingen baseres på objektive kriterier. Reell kjønnskonnevertering betyr at det gjøres fullstendig kjønnskorrigerende operasjon, dvs. at testikler/ovarier blir fjernet i den hensikt å skifte kjønn. Dette gjelder ikke dersom man må fjerne testiklene pga. kreft.

Oslo universitetssykehus HF har ansvaret for drift av Nasjonal behandlingstjeneste for transseksuelle. Dette er et nasjonalt behandlingstilbud for transseksu-

elle som ønsker å skifte kjønn. Praksis har vært at Oslo universitetssykehus HF (OUS), Rikshospitalet har varslet

Skattedirektoratet når endelig kirurgisk konvertering av kjønn har funnet sted, og Skattedirektoratet har på bakgrunn av bekreftelse fra lege endret kjønnsstatus og tildelt nytt fødselsnummer. Det er utarbeidet et spesifikt skjema for dette arbeidet.

I forbindelse med at det kom søknader til Skattedirektoratet om endring av fødselsnummer fra pasienter som var blitt kjønnsoperert i utlandet, ble det etablert en praksis der Skattedirektoratet ba OUS Rikshospitalet om å bekrefte at det var foretatt en fullstendig kjønnskorrigerende operasjon.

I dag er det kun Oslo universitetssykehus HF som gjør slike undersøkelser. Helsedirektoratet er av den oppfatning at bekreftelse på at kjønnskifteoperasjon er foretatt kan gjøres av spesialist i gynekologi eller urologi. Attestasjon på fastsatt skjema sendes Skattedirektoratet. For å gjennomføre denne endringen kreves at det utarbeides og gjøres tilgjengelig et felles skjema og at det fastsettes krav til undersøkelse.”

Helse Sør-Øst RHF opplyser at kjønnskonneverteringer er klassifisert som sjelden sykdom og at konvertering dermed ikke er en behandling som gis i spesialisthelsetjenesten på lokal- eller regionsnivå. Praksis er at dersom en komplett kastrasjon er foretatt i utlandet vil spesialisthelsetjenesten i Norge henvise til den nasjonale behandlingstjenesten der dette vurderes som nødvendig.

Jeg vil vurdere videre oppfølging av denne problemstillingen og tilhørende tema etter at departementet har mottatt og vurdert Helsedirektoratets rapport.

SPØRSMÅL NR. 1452

Innlevert 24. mai 2012 av stortingsrepresentant Solveig Horne

Besvart 5. juni 2012 av barne-, likestillings- og inkluderingsminister Inga Marte Thorkildsen

Spørsmål:

«Vil statsråden sørge for en fullstendig kartlegging av såkalte "marinejegerturer" og øvrig bruk av tilsvarende straffereaksjoner i barnevernet, samt foreta en evaluering av nivået på erstatningsbeløpene som utbetales til de fornærmede?»

BEGRUNNELSE:

Det har den senere tid kommet frem svært stygge historier gjennom media om bruk av såkalte "marinejegerturer" som straff overfor barnevernsbarn som har hatt behov for disiplinering. Slik det fremstår i den offentlige dekningen av temaet har det fremkommet at dette ikke har vært noen ukjent praksis for in-

volverte parter, men at metoden har vært svært omstridt innen det faglige miljøet.

VG kan søndag 20. mai 2012 vise til at erstatningsbeløpene fra Statens Sivilrettsforvaltning i slike saker har vært i størrelsesorden 50-100.000, noe som oppleves som verdiløst av de fornærmede. Spørsmålsstiller ser at det kan oppleves som et hån å få tilbud om 2-3 månedslønner fra staten som erstatning for flere års overgrep og kanskje et ødelagt liv.

Svar:

I likhet med stortingsrepresentant Horne er jeg oppatt av at barn barnevernet har overtatt omsorgen for, får god omsorg og riktig hjelp. Vi er kjent med at

enkelte barneverninstitusjoner på begynnelsen av 90-tallet benyttet ulike turer med elementer av straff i sitt arbeid. Barn og unge fikk det ikke bedre av slike nærmest militære turer. Bruk av slike disiplineringsturer ble påtalt på midten av 90-tallet både av fylkesmenene og departementet. Jeg er opptatt av at vi lærer av historien og setter alt inn på å unngå overgrep, og uverdige og nedverdige behandling på barneverninstitusjoner.

For å gi barn og unge i institusjon virksom hjelp, i motsetning til de såkalte disiplineringsturene, ble det satset på en faglig utvikling basert på solid, empirisk forskning om hva slags tiltak som er virksomme. Målet er hjelp som gir varige og positive endringer i barnas liv. Med bakgrunn i en internasjonal ekspertkonferanse, arrangert av Norges Forskningsråd i 1997, fikk statlige myndigheter klare anbefalinger av en norsk ekspertgruppe om virksomme tiltak det burde satses på. Som en oppfølging er det implementert foreldrestøttende tiltak, hvor hovedhensikten er å redusere barn og ungdoms problemer gjennom blant annet arbeid med foreldre, skole og nærmiljø. Slik bygges positive relasjoner mellom barn og foreldre – relasjoner som skal vare livet ut. For ungdom med alvorlige atferdsvansker som ikke kan bo hjemme er det utviklet et eget institusjonstilbud. Dagens faglige tilnærming bygger på oppmuntring, individuell støtte og positiv bekreftelse, i motsetning til straff som kunne forekomme tidligere.

Bufetat arbeider dessuten med ytterligere differensiering og spesialisering av institusjonstilbudet. Institusjonene skal tilpasses barns ulike behov, og det utvikles faglige standarder for hva de ulike institusjonene skal inneholde. Barns rettsikkerhet er også styrket siden 1990-tallet, og på 2000-tallet ble det innført en godkjenningsordning for private og kommunale institusjoner og en kvalitetsforskrift som gjelder for alle institusjoner.

Som stortingsrepresentanten er kjent med overtok staten det tidligere fylkeskommunale ansvaret på barnevernområdet i 2004. Noe av bakgrunnen for reformen var nettopp at institusjonstilbudet var sett på som lukket og med varierende kvalitet og dekning. Gjennom statens ansvarsovertakelse sammen med godkjenningsordningen, kvalitetsforskriften og den faglige utviklingen, ser jeg at tilbudet er blitt mer gjennomsliktig og bedre kvalitetssikret - til det beste for barna.

I 2004 ble det foretatt en nasjonal kartlegging som avdekket omsorgssvikt og overgrep på barneverninstitusjoner i perioden 1945 - 1980. Denne kart-

leggingen resulterte bl.a. i at det ble etablert en særlig tilpasset vederlagsordning til de tidligere barnevernsbarna. Det ble også innført egne rutiner for å avdekke og håndtere overgrep i institusjoner. Kartleggingen har satt et sterkt fokus på betydningen av et tett og velfungerende tilsyn, en god regulering av barnas rettigheter og rammene for adgang til bruk av nødvendig tvang.

Stortinget har i Innst. 313 S (2009-2010) bedt om en prinsipiell gjennomgang av rettfærdsvederlagsordningen. Dels ønsker Stortinget en vurdering av de gruppene som etter hvert nå påberoper seg forhold de mener bør omfattes av ordningen. Dels ønsker Stortinget en mer prinsipiell og overordnet gjennomgang av ordningen. Justisdepartementet leder arbeidet, og det tas sikte på at Stortinget kan orienteres innen utløpet av stortingsperioden.

Med bakgrunn i ovenstående tror jeg ikke det er hensiktsmessig å foreta en egen kartlegging eller undersøkelse av bruken av såkalte "Marinejegersturer" og tilsvarende straffereaksjoner nå. Jeg tror heller ikke det er formålstjenelig å iverksette særlige granskninger av en enkelt tilnærming eller behandlingspraksis i barnevernet. En eventuell ny generell nasjonal kartlegging av vold og overgrep på barneverninstitusjoner har mange sider. Ikke minst er det viktig å ha i mente hvilken belastning en slik kartlegging kan være for det enkelte tidligere barnehjemsbarn. Erfaringene fra behandling av billighetserstatningssakene har vist oss at slike prosesser kan oppleves som en stor påkjenning. Med dette for øye, vil jeg avvende den prinsipielle gjennomgangen av rettfærdsvederlagsordningen som er omtalt over.

For Regjeringen har styrkingen av barnevernet høy prioritet. Kommunalt barnevern får nå det største løftet på 20 år. Styrkingen har gitt 400 nye stillinger fra 2010 til 2011, en økning på 12 prosent. Regjeringens satsing i 2012 vil gi 70 nye stillinger til barneverntjenester med størst behov. Begge år har regjeringen også satset på å styrke kompetansen i barneverntjenesten.

Regjeringen vurderer også nye reformer i barnevernet. Jeg tar sikte på å følge opp evalueringen av forvaltningsreformen med et eget dokument til Stortinget i løpet av neste vår. Her vil regjeringen se på statens og kommunenes oppgaver og ansvar i barnevernet, og på de prinsipper barnevernet baserer sitt arbeid på. Kvalitetsarbeid, utvikling av kompetanse og arbeid for å styrke barns rettigheter må pågå kontinuerlig. Alt dette for å gi barnevernsbarn et bedre tilbud.

SPØRSMÅL NR. 1453**Innlevert 24. mai 2012 av stortingsrepresentant Øyvind Vaksdal****Besvart 11. juni 2012 av justis- og beredskapsminister Grete Faremo****Spørsmål:**

«Vil justis- og beredskapsministeren gjøre rede for hvorfor ulovlig overvåking av eksiliranere fortsatt pågår i landet uten at norske myndigheter griper inn?»

BEGRUNNELSE:

Det vises til spørsmål Dokument nr. 15:1166 (2010-2011) og Dokument nr. 15:1427 (2010-2011) om ulovlig overvåking av eksiliranere i Norge.

Begrunnelsen for disse spørsmål var blant annet presseoppslag i NRK der en avhoppet iransk diplomat bekreftet at det drives omfattende spionasje mot den iranske opposisjonen. Et annet oppslag viste en iransk asylsøker som fikk tilbud om kontanter, advokathjelp og bistand med asylsøknaden i motytelse mot å spionere på iranske opposisjonelle i Norge. Ifølge NRKs oppslag var det ingen tvil om at det var den iranske ambassaden i Norge som stod bak. Iranske opposisjonelle bosatt i Norge bekrefter av overvåkingen pågår fortsatt.

I sine svært vage svar hevdet tidligere justisminister Knut Storberget likevel at "I den grad politiet og påtalemyndigheten blir kjent med mulig ulovlig virksomhet enten gjennom sitt eget arbeid eller ved anmeldelser fra fornærmede forutsetter jeg at dette etterforskes og evt. irettesettes på vanlig måte".

Det er imidlertid ingenting som tyder på at denne åpenbart ulovlige virksomheten er stoppet eller redusert.

Svar:

Jeg vil innledningsvis påpeke at spørsmålet som er reist har sterke likhetstrekk med spørsmål nr 1166 som ble besvart at justisministeren i brev av 13. april 2011 til Stortingets president. I brevet av 13. april ble det blant annet vist til de lovpålagte oppgaver Politi-

ets sikkerhetstjeneste (PST) har med å forebygge og etterforske ulovlig etterretningsvirksomhet – som også omfatter flyktningsespionasje. I det følgende vil jeg forsøke å utdype og presisere besvarelsen fra 13. april.

Jeg vil understreke at fremmed etterretningsvirksomhet rettet mot utlendinger i Norge er alvorlig og bekymringsfull fordi siktemålet med virksomheten er å undergrave, nøytralisere eller eliminere politisk opposisjon gjennom å overvåke, kontrollere og på ulike måter true opposisjonelle i eksil. PSTs åpne trusselvurdering for 2011 – som er tilgjengelig på PSTs nettside, beskriver denne virksomheten slik den pågår i Norge fra enkelte ikke navngitte stater.

Wien-konvensjonen inneholder regler for diplomaters samkvem og virke. Disse reglene omhandler eksteritorialrett, diplomatisk immunitet og privilegier. En kan etter disse bestemmelsene ikke bruke utlendingsloven og straffelovens reaksjonsbestemmelser overfor borgere som er innvilget diplomatisk status i Norge. Når diplomater utøver en virksomhet som er ulovlig eller uønsket fra norsk side, blir det vurdert å treffe tiltak mot denne virksomheten. Beslutning om å iverksette slike tiltak beror på en helhetsvurdering. Jeg ber imidlertid om forståelse for at det er vanskelig å gå nærmere inn på disse vurderingene her, men jeg kan forsikre at Justisdepartementet i samråd med Utenriksdepartementet og PST - foretar nøye overveielser i disse sakene.

Utlendinger som har begått straffbare handlinger, og som ikke har diplomatisk immunitet i henhold til Wien-konvensjonen, kan utvises med hjemmel i utlendingsloven. Forhold som kan gi grunnlag for utvisning er at en utlending har blitt funnet skyldig i kriminalitet som etter norsk lov kan gi fengselsstraff på tre måneder eller mer. Disse sakene håndteres på vanlig måte av påtalemyndigheten og utlendingsforvaltningen.

SPØRSMÅL NR. 1454**Innlevert 24. mai 2012 av stortingsrepresentant Harald T. Nesvik****Besvart 13. juni 2012 av justis- og beredskapsminister Grete Faremo****Spørsmål:**

«Sunnmøre politidistrikt er landets lavest bemannede politidistrikt med en dekning på ca 0,97 per 1000 innbyggere. Dette gjør at det i perioder tar svært lang tid å få bistand fra politiet dersom en bor helt i randsonen av det store distriktet dette kontoret har ansvaret for på kvelds- og nattestid. Når en så i tillegg tar med den svært store turisttrafikken og øvrig skipstrafikk så blir bildet enda dystreere.

Hva vil statsråden konkret gjøre for å få dette distriktet opp på et landsgjennomsnitt bemanningsmessig?»

Svar:

Spørsmålet har vært forelagt for Politidirektoratet.

Jeg vil innledningsvis peke på at Sunnmøre politidistrikt har gjennomgående tilfredsstillende og til dels gode resultater på de områder som er gjenstand for sentrale mål. Politidistriktet har lavt sykefravær (4 % i 2011).

Når det gjelder de sentralt fastsatte mål har Sunnmøre politidistrikt flg. resultat pr 31.5.12:

Styringsparameter	Mål	Resultat
Oppklaringsprosent forbrytelser	38 %	52.1 %
Saksbehandlingstid	120 dager	85 dager
Unge lovbrytere, saksbeh.tid	42 dager	26 dager
Prioriterte voldssaker	90 dager	117 dager
Gjeldsordning, saksbeh.tid	90 dager	90 dager
Utlegg, saksbeh.tid	60 dager	59 dager

Politidirektoratet opplyser at politidistriktet i 2011 og fortsatt i 2012 arbeider med å nedbygge re-

stanser i voldssaker. Saksbehandlingstiden pr 31. 12. 2011 var 162 dager mens den nå er på 117 dager. Politidistriktet prioriterer disse sakene for ytterligere å redusere saksbehandlingstiden.

Sunnmøre politidistrikt hadde et mindre forbruk på kroner 4 842 000 i 2011. Dette ble overført til 2012. I følge Politidirektoratet var mindreforbruket et resultat av vakante stillinger i lange perioder samt generell streng budsjettkontroll.

I forhold til budsjettfordelingsmodellen, (Først og Høverstad) ligger politidistriktet i følge Politidirektoratet på det budsjettmessige nivå som modellen tilsier sammenliknet med øvrige politidistrikt. I budsjettfordelingen for 2012 ble distriktet tildelt 6 nye årsverk. Politidistriktet hadde 31.12.08 totalt 215,3 årsverk. Per 31.12.11 er dette økt til 227,3 årsverk. Økningen på 12 årsverk har i all hovedsak gått til ansettelse i sivile stillinger, noe som innebærer at ressurser frigjøres til politiopp-gaver.

For å møte utfordringer knyttet til fremtidige investeringskostnader, har det i distriktet vært nødvendig å sette av ressurser. Dette ligger innenfor politimesterens ansvarsområde med utgangspunkt i prinsippet om rammestyrt. Ellers er det opp til politimesteren å anvende ressursene i politidistriktet på en slik måte at de gir en mest mulig effektiv kriminalitetsbekjempelse og best mulig resultat på alle områder politiet har ansvar for.

Når det gjelder politidekningen for hver 1000 innbygger i Sunnmøre politidistrikt, var denne ifølge tall fra Politidirektoratet per 31.03.12; 1,04 og ikke 0,97. Det kan for øvrig nevnes at når det gjelder opp-gaver er Sunnmøre politidistrikt et av de politidistrikter med lavest registrert kriminalitet pr. 1000 innbygger. Jeg har tillit til at politimesterens disponering av politiressursene gir en tilfredsstillende polititjeneste i hele distriktet.

SPØRSMÅL NR. 1455**Innlevert 25. mai 2012 av stortingsrepresentant Bård Hoksrud****Besvart 4. juni 2012 av samferdselsminister Magnhild Meltveit Kleppa****Spørsmål:**

«Aksjonsgruppen for E18 sendte 23. april 2012 på nytt et åpent brev til statsråden og etterlyste tiltakene. Den 26.04. skriver statsråden i et brev til aksjonsgruppa at det innen 21. mai skal utarbeides et svar fra veidirektoratet. I følge Statens vegvesen (SVV) lokalt er det ikke penger til nye tiltak i 2012.

Kan statsråden redegjøre for innholdet i brevet fra vegdirektoratet, samt når hun har tenkt å sørge for at alle tiltakene i statsrådets brev fra 2010 skal være gjennomført?»

BEGRUNNELSE:

I 2010 ble samferdselsministeren utfordret av Aksjon-E18 om trafikksikkerhetstiltak på E18 igjennom Bamble. I statsrådets svarbrev datert 22.09.2010 skisserer statsråden en rekke tiltak som Statens vegvesen og Bamble kommune hadde kommet frem til. Flere av tiltakene er gjennomført bl.a. er Åby-krysset ferdig, og man holder nå på med Rønholt-krysset som blir ferdigstilt i 2012. Dette er veldig bra. Men fortsatt gjenstår flere av tiltakene som er skissert i brevet fra statsråden i 2010.

Svar:

Jeg vil innledningsvis vise til at det er utført og

gjøres betydelig trafikksikringstiltak på E18 i Bamble. Åbykrysset er ferdig og satt under trafikk og det pågår sikringsarbeid ved Rønholtkrysset. Sistnevnte kryss har fra Statens vegvesens og Bamble kommunes side blitt trukket fram som spesielt viktig å få på plass. Totalt blir det investert om lag 67 mill. kr i trafikksikringstiltak ved disse to kryssene.

Vegdirektoratet opplyser i brev av 21. mai 2012 at det nylig er igangsatt planarbeid for venstresvingfelt ved Essadumpa, men at det ikke er fastlagt endelig framdrift for arbeidet. Under forutsetning av at prosjektet begrenses til venstresvingfelt og at det gjennom planarbeidet ikke avdekkes uforutsette utfordringer, kan tiltaket utføres relativt raskt og dekkes innenfor inneværende års budsjett. Det anses ikke nødvendig med reguleringsplan forutsatt at det oppnås enighet med grunneierne.

Når det gjelder øvrige tiltak viser jeg til at det pågår planarbeid for ny firefeltsveg E18 Rugtvedt - Dørdal. En obligatorisk del av planarbeidet vil være å vurdere tiltak på vegstrekningen som vil bli avlastet, det vil si dagens E18, når ny E18 åpnes. Hvilke tiltak som vil være aktuelle er det imidlertid for tidlig å si noe om nå, men Vegdirektoratet opplyser at det vil være aktuelt å vurdere gang- og sykkelveg på enkelte av parsellene.

SPØRSMÅL NR. 1456**Innlevert 25. mai 2012 av stortingsrepresentant Bård Hoksrud****Besvart 4. juni 2012 av samferdselsminister Magnhild Meltveit Kleppa****Spørsmål:**

«En bergingsbil fikk under en utekontroll 17. januar i år krav om å redusere antallet pigger i dekkene ned til det lovlige antallet, 130 pigger i hvert dekk. Dersom bergingsbilene ikke får lov til å ha flere pigger i dekkene betyr det at det vil ta lengre tid før de kan rykke ut når det er dårlige føreforhold.

Vil statsråden endre lovverket slik at bergingsbilene får dispensasjon til å ha flere pigger i dekkene, og da raskt kan rykke ut for å bistå ved ulykker, motorhavarier, utforkjøring osv.?»

BEGRUNNELSE:

Bergingsbilene tilkalles for å bistå med opprydning ved ulykker, motorhavari, utforkjøring eller ved andre hendelser på eller langs veien. På vinterstid er det ofte slik at det er når det er dårlige føreforhold og kaos på veiene at bergingsbilene tilkalles og det forventes at man stiller opp uavhengig av vær og føreforhold. For å kunne gjøre dette på en trygg og god måte ville det vært en stor fordel om bergingsbilene får mulighet til å få dispensasjon til å ha flere pigger i dekkene enn det vanlige biler har. Dette er viktig

både i forhold til trafiksikkerheten, samtidig som det også gjør at man raskere kan rykke ut ved blant annet ulykker hvor det er viktig at bergingsbilen kommer raskt frem for å kunne bistå nødetatene med frigjøring og eller til å rydde opp og få åpnet veien for trafikk igjen. Noe eieren av bergingsbilen har opplevd mange ganger i de årene han har holdt på. Han har også i de siste 10 årene hatt denne bilen og brukt de samme piggene uten at han har fått noen krav om å fjerne de tidlige til tross for at bilen er kontrollert hvert eneste år.

Svar:

Reglene om piggdekk fremkommer av kjøretøyforskriften § 13-3, hvor det er satt maksimalgrenser både for antall pigger og for piggens størrelse (vekt). For kjøretøy med totalvekt under 3500 kg er det tillatte antallet pigger avhengig av hjuldimensjonen, likevel maksimalt 130 pigger per dekk. Piggvekten er maksimalt 1,1 gram. For kjøretøy med totalvekt over 3500 kg er det maksimale antallet 130 pig-

ger per dekk, uavhengig av hjuldimensjon. Piggvekten kan maksimalt være 3 gram. Det er spesielle bestemmelser for kjøretøy som godkjennes som utrykningskjøretøy og for busser, hvor det tillates henholdsvis ytterligere 100 og 70 ekstra pigger per dekk.

Det pågår for tiden et utredningsarbeid i Vegdirektoratet knyttet til endringer i piggdekkregelverket. Et forslag om å endre antall lovlige pigger til 50 stk. per meter rulleomkrets, uavhengig av kjøretøyets vekt, har vært på høring. Forslaget medfører at noen kjøretøy kan bruke flere pigger, og andre færre, og innebærer at piggdekkbestemmelsene blir harmonisert med Sverige og Finland. Videre er det foreslått å tillate en økning av piggens størrelse for kjøretøy over 12 tonn, til maksimalt 6 gram. Det foreslås at utrykningskjøretøy og busser fortsatt skal kunne ha ekstra antall pigger.

Jeg finner det naturlig å avvente Vegdirektoratets nærmere vurdering og oppfølging av forslagene.

SPØRSMÅL NR. 1457

Innlevert 25. mai 2012 av stortingsrepresentant Elisabeth Aspaker

Besvart 4. juni 2012 av landbruks- og matminister Lars Peder Brekk

Spørsmål:

«Veterinærinstituttet i Nord-Norge har vært omorganisert ved flere anledninger, og dagens struktur er fastsatt av Stortinget. De ansatte i Harstad opplever nå på nytt at fremtiden er usikker for det høykompetente veterinærmiljøet i Sør-Troms.

Hva vil statsråden gjøre for å ta vare på og videreutvikle kompetansen knyttet til Veterinærinstituttet i Nord-Norge i Harstad, og på hvilken måte vil statsråden involvere Stortinget i denne saken?»

Svar:

Veterinærinstituttet er myndighetenes viktigste kunnskapsleverandør ved forebygging, rådgivning, oppklaring og håndtering av zoonoser og alvorlige smittsomme sykdommer hos fisk og landdyr. Veterinærinstituttet bistår også i forebygging og håndtering av kriser forårsaket av helseskadelige forbindelser og smittestoffer i fôr og mat.

Veterinærinstituttet samarbeider med andre FoU-virksomheter og fagmiljøer i Norge og i utlandet, der dette er hensiktsmessig for å nå instituttets eller opp-

dragsgivers mål. Veterinærinstituttet skal ha nær kontakt med aktuelt næringsliv, og brukerhensyn skal ivaretas i den anvendte forskningen.

Gjennom en landsdekkende diagnostikk, helseovervåking og rådgiving skal Veterinærinstituttet bidra til å forebygge, oppklare og håndtere sykdommer hos fisk og dyr, samt avdekke helseskadelige forbindelser og smittestoffer i mat og fôr.

Veterinærinstituttet har sitt hovedkontor i Oslo og har regionale laboratorier i Sandnes, Bergen, Trondheim, Harstad og Tromsø. Hovedkontoret skal flyttes til Ås og samlokaliseres med det nye universitetet (sammenslåing av Universitetet for miljø- og biovitenskap og Norges veterinærhøgskole) og andre landbruksforskningsinstitutter.

Norges forskningsråd har på oppdrag fra Landbruks- og matdepartementet foretatt en gjennomgang av instituttsektoren på Landbruks- og matdepartementets område. Departementet har i samarbeid med berørte aktører vurdert rapportens anbefalinger. Det gjennomføres nå en samfunnsøkonomisk analyse av ulike alternativer. Alternativene forutsetter et omfat-

tende administrativt og faglig samarbeid. En ser også på muligheter for å oppnå en bedre regional struktur. Utgangspunktet er at departementets forskningsaktivitet skal ha en sterk regional forankring og lokalisering, samtidig som forskningens kvalitet skal opprettholdes og utvikles. Det regionale forsknings- og utviklingsarbeidet skal styrkes gjennom tettere samarbeid og eventuelt samlokalisering av departementets institutter, kombinert med forpliktende samarbeid med andre relevante kunnskapsmiljøer regionalt.

Styret for Veterinærinstituttet er ansvarlig for det interne organisasjonsutviklingsarbeidet i virksomheten. Styret er ansvarlig for å gjøre nødvendige tilpasninger avhengig av samfunnsutviklingen og nye behov der de tar hensyn til helheten i oppgavefordeling og effektivisering.

Som en del av dette arbeidet vil oppgavene ved

de regionale enhetene kunne bli videreutviklet, redefinert og harmonisert samtidig som det kan bli konsentrering av enkelte funksjoner. Det gjøres vurderinger av framtidig faglig utvikling av de regionale enhetene og framtidig lokalisering. Dette vil gjennomgående gi en mer effektiv og bærekraftig organisasjon. Veterinærinstituttet vil legge vekt på å videreutvikle den styrken de regionale enhetene er for organisasjonen og åpne for å utvikle faglig samarbeid med andre institusjoner lokalisert på samme sted. På den måten vil den samlede kompetansen for organisasjonen bli styrket.

Prinsipielle spørsmål som krever politisk avklaring, eksempelvis lokaliseringssendringer, skal legges fram for mitt departement. Stortinget vil bli orientert på egnet måte.

SPØRSMÅL NR. 1458

Innlevert 25. mai 2012 av stortingsrepresentant Robert Eriksson

Besvart 1. juni 2012 av arbeidsminister Hanne Inger Bjurstrøm

Spørsmål:

«Undertegnede har blitt kontaktet av flere NAV-kontor som har formidlet at det nå er igangsatt en prosess hvor det går mot at ansvaret for forvaltningsenhetene overføres fra fylkene til en nasjonal styringslinje.

Når kan man forvente at en slik enhetlig organisering vil bli gjennomført, og hvilke effektiviseringspotensiale antar man det ligger i å gjennomføre en slik organisering?»

BEGRUNNELSE:

Våren 2008 ble det etablert egne forvaltningsenheter for saksbehandling, vedtaksbeslutning og utbetaling i mange av de ytelsene NAV-etaten forvalter. Oppgaver som tidligere hadde ligget i trygdeetatens lokalkontor, ble sentralisert til kommuneovergripende enheter på fylkesnivå. Det ble bygget opp forvaltningsenheter i alle fylkene og styringsansvaret for forvaltningsenhetene ble lagt til NAV-etatens fylkesdirektører. Parallelt ble det etablert fem regionale pensjonsenheter som skulle ta hånd om alderspensjon og den nye pensjonsreformen.

Det å innføre forvaltningsenheter var noe som ble fremmet av etaten selv, og som ikke lå i noe oppdrag/mandat i stortingets opprinnelige beslutning.

Etter etableringen av forvaltningsenheter har denne organiseringen vært oppe til debatt ved flere anledninger. Det er også blitt stilt flere spørsmål om dette var et godt og riktig valg. Det vises blant annet til Arbeidsforskningsinstituttets rapport 2011:5.

I den senere tid har undertegnede blitt kontaktet av flere NAV-kontor hvor det har blitt formidlet at det nå er igangsatt en prosess hvor det går mot at ansvaret for forvaltningsenhetene overføres fra fylkene til en nasjonal styringslinje, altså at forvaltningsenheten skal styres utenfor fylkene og da leder fra eksempelvis Oslo.

Undertegnede ønsker å få nærmere redegjørelse for hvor langt dette arbeidet er kommet, når man kan forvente at dette blir innført, og hvilke effektiviseringspotensiale som ligger i en slik organisering.

Svar:

Arbeids- og velferdsdirektoratet har helt siden etableringen i 2006 hatt to styringslinjer ut mot ytre etat (styringsenhet fylkeslinjen og styringsenhet spesialenhetslinjen).

Som representanten Eriksson skriver ble det våren 2008 etablert egne forvaltningsenheter for saksbehandling av ytelsene som Arbeids- og velferdsetaten forvalter. Arbeids- og velferdsdirektøren beslut-

tet i den forbindelse at både nye og eksisterende forvaltningsenheter for ytelsesrapporteringssmessig skulle legges til styringsenhet fylkeslinjen. Bakgrunnen var å kunne se forvaltningsenhetene og NAV-kontorene i sammenheng i forbindelse med etableringen, ettersom mange av disse ytelsene ble behandlet i de lokale trygdekontorene før NAV-reformen. Unntaket var de nye spesialenhetene for pensjon, der det rapporteringsmessige ansvaret ble lagt til styringsenhet spesialenhetlinjen.

Den interne organiseringen av virksomheten er forhold som gjennom arbeids- og velferdsforvaltningsloven er delegert til Arbeids- og velferdsdirektøren. Samtidig holder jeg meg løpende orientert om vesentlige endringsprosesser og vedtak som fattes, bl.a. for å forsikre meg om at organiseringen av etaten følger de overordnede rammer som er gitt av Stortinget. Min vurdering er at de prosesser som nå pågår er innenfor disse rammer.

Representanten Eriksson peker på at etableringen av forvaltningsenhetene var omstridt. Dette var bakgrunnen for at jeg satte ned en særskilt ekspertgruppe som avla sin rapport 24. juni 2010. Jeg har bl.a. på bakgrunn av anbefalingene i denne utredningen lagt til grunn at opprettelsen av forvaltningsenheter var et riktig grep for å nå de overordnede målene med NAV-reformen.

Arbeids- og velferdsetaten arbeider løpende med å forbedre måloppnåelsen på flere områder, herunder å tilpasse organisasjonen til de mål og forventninger som ligger på etaten. Ikke minst gjelder dette å sikre

en god og effektiv ytelsesforvaltning, forsterket innsats i den arbeidsrettede oppfølgingen og gjennomføring av IKT-moderniseringen. I forbindelse med IKT-moderniseringen er det eksempelvis lagt til grunn at etaten må frigjøre betydelige ressurser knyttet til ytelsesforvaltningen (saksbehandlingen) og forsterke innsatsen for bedre oppfølging med sikte på arbeid og aktivitet.

Arbeids- og velferdsdirektøren har orientert meg om at han blant annet på denne bakgrunn er i ferd med å gjennomføre en omorganisering av Arbeids- og velferdsdirektoratet. Han har også sendt på høring i organisasjonen et forslag om blant annet å samle forvaltningsenhetene under én ledelse lagt til spesialenheten. Bakgrunnen for forslaget er et ønske om å legge bedre til rette for at det skal være mulig å ta ut effektiviseringsgevinster gjennom IKT-moderniseringen samtidig som kvaliteten i ytelsesforvaltningen øker. Arbeids- og velferdsdirektøren har orientert meg om at forslaget i hovedsak har fått tilslutning i den interne høringsrunden, selv om det er fremkommet noe ulike synspunkter knyttet til sider ved forslagene. Han har videre orientert meg om at det tas sikte på å gjennomføre forhandlinger med de tillitsvalgte i løpet av juni.

Jeg vil understreke at effektiviseringsgevinstene som følge av dette først og fremst vil bli realisert gjennom IKT-moderniseringen, og at omorganiseringen er ment å legge bedre til rette for å realisere disse gevinstene. Effektiviseringsgevinstene vil bli realisert gradvis over flere år.

SPØRSMÅL NR. 1459

Innlevert 25. mai 2012 av stortingsrepresentant Robert Eriksson

Besvart 5. juni 2012 av helse- og omsorgsminister Anne-Grete Strøm-Erichsen

Spørsmål:

«Undertegnede har blitt kontaktet av en mor som har en gutt på snart 10 år. Gutten har en livstruende muskelsykdom, og går i dag på livslengende behandling. I dag opplever familier og barn med alvorlig sykdommer at det er stor forskjell, fra kommune til kommune, på hvilket tilbud om hjelp de får. Denne familien har søkt om omsorgslønn men fått avslag.

Hvilke rettigheter har familier med alvorlig syke barn, og hvilke rettigheter har det alvorlig syke barnet til et verdig liv?»

BEGRUNNELSE:

Undertegnede har blitt kontaktet av en mor som har en gutt på snart 10 år, og hvor gutten har en livstruende muskelsykdom. I dag er gutten på livslengende behandling med hjemmerespirator. Mor har de siste 9 årene hatt gradert pleiepenger. Det vil si at hun har hatt 80 pst pleiepenger og 20 pst. ordinært arbeid. Mor ble fratatt pleiepengene av Nav for kort tid tilbake da Nav mener at tilstanden er varig, og har fått til svar at det er kommunens ansvar å ivareta gutten.

Familien har kontaktet kommunen og søkte om forhøyet omsorgslønn, men fikk avslag. Kommunens

avgjørelse ble anket til fylkesmannen hvor familien fikk medhold. Men selv med fylkesmannens medhold har kommunen trenert avgjørelsen om å gi omsorgslønn.

I dag vet vi det er stor forskjell fra kommune til kommune på hvilket tilbud som familier og barn med alvorlig sykdom får. Tar man f. eksempel utgangspunkt i kommuner som Bærum, Karmøy eller Porsanger får barnet et personlig team rundt seg og mor 100 pst omsorgslønn. I Kristiansand hvor denne familien bor har man ikke fått på plass et personlig team rundt gutten, ikke fått innvilget omsorgslønn, men kun tilbud om mer avlastning ved institusjon.

Undertegnede mener det er totalt urimelig at det skal være store forskjeller basert på hvilken kommune man bor i. Denne familien føler seg maktesløs og er usikker på hvilke rettigheter man egentlig har krav på, og ikke minst hvilke nivå på tjenestene man kan forvente når man har barn med en livsbegrensende sykdom.

Svar:

Innledningsvis viser jeg til at jeg 23.03. i år svarte Stortinget på en interpellasjon fra representanten Sylvi Graham med tilsvarende innhold som spørsmålet fra representanten Eriksson. I interpellasjonen ble jeg spurt om hvordan jeg vil sikre disse barna og deres familier trygghet og forutsigbarhet både når det gjelder familieøkonomien og kvaliteten og stabiliteten i omsorgen.

Spørsmål om regler knyttet til pleiepengeordningen hører til arbeidsministerens ansvarsområde og omfattes av utredningen som nevnes nedenfor. Jeg går derfor ikke nærmere inn på disse spørsmålene her.

Familier med barn med omfattende funksjonsnedsettelse og alvorlige sykdommer har sammensatte behov og behovene varierer fra familie til familie så vel som over utviklingsfaser. Derfor er regjeringens innsats for å bygge ut omsorgstjenestene med flere stillinger og mer kompetanse viktig også for denne gruppen. De som har behov, skal få tilbud om nødvendige og forsvarlige tjenester uavhengig av alder. Mange av disse barna har behov for langvarige og sammensatte tjenester. Derfor er også samhandlingsreformen et viktig virkemiddel. Reformen legger til rette for at tjenester skal bli gitt på en helhetlig, koordinert og individuelt tilrettelagt måte.

I NOU 2011:17 Når sant skal sies om pårørendeomsorg - Fra usynlig til verdsatt og inkludert peker på at forskning viser at mødre til funksjonshemmede

barn har en klart mer negativ egenvurdert helsetilstand sammenliknet med det som er gjennomsnittet for den øvrige befolkningen. Utvalget peker på at en forsvarlig totalsituasjon for den pårørende som yter omsorg og for resten av familien, forutsetter at pårørende sikres avlastning og støttetiltak. Dagens lovgiving medfører at de som har særlig tyngende omsorgsarbeid, kan kreve at kommunen treffer vedtak om at det skal settes i verk tiltak for å lette omsorgsbyrden og, i tilfelle, hva tiltakene skal bestå i. Aktuelle kommunale tjenester kan være hjemmesykepleie, personlig assistanse (praktisk bistand, støttekontakt), brukerstyrt personlig assistanse, avlastning og omsorgslønn. For noen foreldre kan det oppleves vanskelig å slippe andre til. Det er viktig at kommunen har en god dialog med de foreldrene slik at tiltakene som settes inn blir individuelt tilpasset og blir opplevd som reell avlastning.

Det er kommunen som avgjør om det skal ytes omsorgslønn eller andre tjenester. I sin beslutning vil kommunen veie de ulike hensyn mot hverandre. Brukeren skal høres før beslutning tas i den enkelte sak. Det skal legges stor vekt på hva pasienten og brukeren mener ved utforming av tjenestetilbud. Kommunen har etter helse- og omsorgstjenesteloven plikt til å sørge for at disse familiene tilbys nødvendige helse- og omsorgstjenester ut fra de enkeltes behov. Kommunene har også plikt til å sørge for at tjenestene som ytes, skal være forsvarlige, helhetlige og koordinerte. Loven pålegger også kommunene til å gi den enkelte et verdig tjenestetilbud. Kommunene skal følge forskriften om kvalitet i pleie- og omsorgstjenestene. I kvalitetsforskriften heter det blant annet at brukeren skal oppleve respekt, forutsigbarhet og trygghet i forhold til tjenestetilbudet.

NOU 2011:17 har gjennomgått uttaler for pårørendeomsorg som erstatter kommunale tjenester og foreslått endringer i dagens ordninger. Jeg er glad for at Kaasa-utvalget har levert en enstemmig utredning med et helhetlig perspektiv. Utvalget har viet familier med barn med nedsatt funksjonsevne en særlig oppmerksomhet. Utredningen gir et godt grunnlag for å arbeide videre med disse viktige spørsmålene.

I samarbeid med arbeidsministeren har jeg sendt utredningen på bred høring med frist 15. august i år. Høringen vil belyse konsekvensene av forslagene, blant annet hvilke økonomiske konsekvenser forslagene vil ha for foreldre med de mest krevende omsorgsoppgavene. Jeg vil senere komme tilbake til Stortinget med hvilke løsninger regjeringen velger.

SPØRSMÅL NR. 1460**Innlevert 25. mai 2012 av stortingsrepresentant Borghild Tenden****Besvart 4. juni 2012 av helse- og omsorgsminister Anne-Grete Strøm-Erichsen****Spørsmål:**

«Vil statsråden ta initiativ til et nordisk samarbeid for å få bygget et behandlingssenter for protonterapi slik at flere norske kreftpasienter kan få tilbud om protonbehandling?»

BEGRUNNELSE:

Protonterapi er en form for strålebehandling og et etablert behandlingstilbud i mange land, men ikke i Norge. I dag sendes det pasienter til behandling i utlandet for å få denne type strålebehandling. Protonbehandling er spesielt egnet for behandling av kreft i hode- og halsregionen og der tradisjonell behandling ikke gir tilfredsstillende kontroll med annen strålebehandling.

Protoner er ladede kjernepartikler som kan benyttes i strålebehandling, og som har samme effekt på celler som vanlig strålebehandling. Protoner gir imidlertid en mer avgrenset doseavsetning enn konvensjonell stråleterapi. Protonterapi gir dermed lavere stråledoser til omliggende friskt vev og mulighet for å redusere bivirkninger som følge av strålebehandling.

I en rapport fra Kunnskapscenteret, Nr 11–2006, har en utredningsgruppe med kompetanse innen strålebiologi, fysikk, onkologi og metodevurdering gjen-

nomgått dokumentasjonen for protonterapi ved behandling av kreft. I rapporten står det at protonterapi er en variant av strålebehandling som har veldokumentert effekt på kreftceller. Utredningen av kunnskapsgrunnlaget for protonterapi viser også at det er mangelfull dokumentasjon av effekter utover det man kan få av annen strålebehandling, men samtidig åpner protonbehandling for behandlingsmuligheter for enkelte pasienter der kreftsvulsten er vanskelig tilgjengelig eller andre forhold tilsier at konvensjonell strålebehandling ikke kan benyttes.

I Sverige bygger de opp et behandlingssenter som skal stå ferdig i 2015, og det er grunn til å tro at dette er på bakgrunn av at protonbehandling er et viktig tilbud som vil gjøre det totale kreftbehandlingstilbudet bedre.

Svar:

Jeg viser til omtale i Prop. 1 S (2011-2012), der det står følgende:

”Det foreslås et tilskudd på 1 mill. kroner til utredning av bruk av protonterapi i Norge.”

Jeg vil komme tilbake til Stortinget på egnet måte når dette er fulgt opp.

SPØRSMÅL NR. 1461**Innlevert 25. mai 2012 av stortingsrepresentant Trine Skei Grande****Besvart 11. juni 2012 av justis- og beredskapsminister Grete Faremo****Spørsmål:**

«Medfører det riktighet at den som skal lede arbeidet med en redegjørelse for Kriminalomsorgens sentrale forvaltning (KSF) om håndteringen av de varslede forhold er en som var ansatt i toppledelsen i region øst fra 2004 til 2009, altså i den perioden de kritikkverdige forholdene ble utført, og mener statsråden i så fall at dette ikke har betydning for om varsleren får en "fyllestgjørende tilbakemelding"?»

BEGRUNNELSE:

Som svar på mitt spørsmål om en konkret sak som gjaldt varsling i kriminalomsorgen (Dokument nr. 15:1256 (2011-2012)) skrev statsråden at Kriminalomsorgens sentrale forvaltning (KSF) nå innhenter en redegjørelse for hvordan den aktuelle regionen har håndtert de varslede forhold.

I etterkant har jeg fått høre at den som skal lede dette arbeidet er en person som selv var ansatt i toppledelsen i region øst fra 2004 til 2009, altså i den perioden de påståtte kritikkverdige forholdene ble utført.

Svar:

Det medfører ikke riktighet at vedkommende avdelingsdirektør som leder arbeidet med angjeldende varslersak, var del av toppledelsen i region øst fra 2004 til 2009.

Avdelingsdirektøren var tilsatt som rådgiver i både administrativ seksjon og i straffegjennomføringsseksjonen i Kriminalomsorgen region øst i nevnte periode.

SPØRSMÅL NR. 1462

Innlevert 25. mai 2012 av stortingsrepresentant Ketil Solvik-Olsen

Besvart 11. juni 2012 av samferdselsminister Magnhild Meltveit Kleppa

Spørsmål:

«I svar på spørsmål nr. 1387 viser statsråden til at det er behov for firefelts veg for E39 på strekningen Ålgård-Hove, og at det legges til grunn av regjeringen. Fylkesmannen i Rogaland har derimot protestert mot en slik dimensjonering av veien, fordi man frykter det vil svekke situasjonen for kollektivtransport.

Siden statsråden selv legger til grunn firefelts motorvei, vil statsråden sikre at fylkesmannen i sin behandling av saken representerer regjeringens syn?»

BEGRUNNELSE:

Fylkesmannen skal representere staten/regjeringen. Undertegnede mener fylkesmannen ofte har en for restriktiv innstilling til mange saker, men dette reflekterer som regel en ønsket politikk fra dagens regjering. Det kan undertegnede mislike, men må akseptere. I denne saken klager fylkesmannen både på

trasévalg og dimensjonering av veien. Ut fra statsrådets svar på spørsmål nr. 1387 har fylkesmannen ikke grunnlag for å klage på sistnevnte.

Svar:

I dette området pågår det planprosess etter plan- og bygningsloven for strekningen Ålgård – Hove og det er utarbeidet konseptvalgutredning (KVU) for strekningen Søgne – Ålgård, som grunnlag for ekstern kvalitetssikring (KS1). KS1 er nylig avsluttet. KVU, KS1 og høringen av KVU-en vil danne grunnlag for regjeringsbehandling.

Både planleggingen etter plan- og bygningsloven og selve KVU-/KS1-arbeidet er prosesser som må gå sin gang uten inngripen fra min side. Jeg minner også om at fylkesmannen har innsigelseskompetanse i planer etter plan- og bygningsloven, for bl.a. å ivareta miljø- og jordbrukshensyn.

SPØRSMÅL NR. 1463

Innlevert 25. mai 2012 av stortingsrepresentant Ketil Solvik-Olsen

Besvart 5. juni 2012 av miljøvernminister Bård Vegar Solhjell

Spørsmål:

«Jærbladet omtaler 23. mai en sak hvor staten nekter påbygg for frittstående møbelbutikk på Kåsen, i strid med lokale politiske ønsker. Møbelbutikken har ligget på samme sted siden 1958, men fylkesmannen i Rogaland stopper utvidelse pga nasjonalt regel-

verk for kjøpesenter. I realiteten tvinger staten over tid frem sentralisering av etablert handel.

Er statsråden enig i at staten skal overstyre lokalpolitikere som ønsker å la etablerte møbelbutikker utvikle seg, og ser statsråden at møbler er plasskrevende vare?»

Svar:

Denne saken ligger ikke i Miljøverndepartementet til behandling.

Spørsmålet fra representanten Solvik-Olsen tar utgangspunkt i en konkret sak om utvidelse av møbelbutikk på Kåsen i Klepp kommune. Møbelbutikken har vært på samme sted siden 1958 og skal nå utvide sine arealer slik at de totalt blir på over 3000m². Fylkesmannen i Rogaland har vært i mot utvidelsen og fått støtte av fylkesmannen i Vest-Agder.

Statens politikk for lokalisering av handel og kjøpesentre er forankret i forskrift om rikspolitisk bestemmelse for kjøpesentre som trådte i kraft 1.juli 2008. Forskriften tar utgangspunkt i et mål om å oppnå en mer bærekraftig og robust by- og tettstedsutvikling og begrense klimagassutslippene. Forskriften styrket den regionale dimensjonen i lokaliseringsvurderingene ved at godkjente fylkesplaner skal legges til grunn for behandling av søknader sammen med forskriftens bestemmelser. Rogaland fylke har en fylkesdelplan for langsiktig byutvikling på Jæren som ble vedtatt 10.oktober 2000 og godkjent ved kongelig resolusjon 4.mai 2001. Planen ble utarbeidet mens rikspolitisk bestemmelse om midlertidig etableringsstopp for kjøpesentre utenfor sentrale deler av byer og tettsteder (vedtatt 8.januar 1999) var gyldig. Denne bestemmelsen hadde samme formål som den gjeldende: styrke eksisterende by- og tettstedssentre. Den hadde en varighet på fem år og opphørte 2004.

Fylkesdelplanen for Rogaland definerer plasskrevende varer til å være biler og motorkjøretøy, landbruksmaskiner, trelast og byggevarer. Planen definerer også senterstrukturen i fylket, både avgrens-

ning og hvilke funksjoner som skal tillegges det enkelte senternivå.

Staten har gjennom forskriftene satt et mål for hvordan man ønsker lokaliseringen av handel skal skje. Disse målene er lagt til grunn av fylkeskommunene i de regionale planene. Fylkesmannen er gitt i oppgave å se til at kommunale og fylkeskommunale vedtak er i overensstemmelse med regional og nasjonal politikk.

Jeg mener at det er viktig at fylkesmennene følger opp de overordnede vedtak som er fattet i det enkelte fylke, slik det også er gjort i dette tilfellet. Vi opplever at denne oppfølgingen varierer noe fra fylke til fylke. Jeg vil arbeide for å få til en mer ensartet praktisering i hele landet.

Når det gjelder spørsmålet om møbler er plasskrevende varer, kan jeg nevne at i bestemmelsen av 1999 var plasskrevende varer definert i en uttømmende liste uten at møbler var tatt med, mens det i forskriften av 2008 ble overlatt til de regionale prosessene å gjøre en slik bransjemessig avgrensning, slik Rogaland har gjort. Bransjemessige avgrensninger har store svakheter siden det er en kontinuerlig utvikling av handelskonsepter og vareutvalg. Mange av de varer som i dag selges i det som kan omtales som plasskrevende bransjer, er ikke plasskrevende. Vi opplever nå også et økende omfang av plasskrevende omsetning av ikke plasskrevende varer. Disse bransjene forventer å bli definert som plasskrevende varer. Dette er en utvikling som kan ha store konsekvenser for bysentrene våre. Jeg vil arbeide for å redusere disse uheldige effektene.

Jeg vil ikke uttale meg om denne konkrete saken da den ikke ligger til behandling i MD.

SPØRSMÅL NR. 1464

Innlevert 25. mai 2012 av stortingsrepresentant Øyvind Håbrekke

Besvart 13. juni 2012 av justis- og beredskapsminister Grete Faremo

Spørsmål:

«Det vises til Dok. 15:1153 (2011-2012) og til Dok. 15:1249 (2011-2012).

Vil statsministeren sørge for at Stortinget får svar på de spørsmål som er stilt vedrørende regjeringens håndtering av tilsetting av politidirektør?»

BEGRUNNELSE:

I de to nevnte dokumentene stilles det spørsmål om Justisdepartementets og regjeringens håndtering

av tilsetting av politidirektør og informasjon til Stortinget, i lys av to tolkningsuttalelser Justisdepartementets lovavdeling har avgitt om straffeansvar for medvirkning etter lov om humanmedisinsk bruk av bioteknologi m.m.. I Dok. 15:1153 (2011-2012) skriver justisministeren at lovavdelingens uttalelser er "uten betydning for det det spørres om." I Dok. 15:1249 (2011-2012) får justisministeren spørsmål om hva som da var grunnlaget for departementets vurdering. Her skriver statsråden derimot at hun "er

ikke kjent med denne tilsettingssaken eller grunnlaget for uttalelser i tilknytning til denne." Det antas at statsministeren ikke er tilfreds med at det står ubesvarte spørsmål vedrørende regjeringens håndtering av lovverket og kvaliteten på informasjon gitt til Stortinget.

Svar:

Med «de spørsmål som er stilt» legger jeg til grunn at stortingsrepresentant Øyvind Håbrekke referer til sine egne spørsmål i Dok 15:1153 (2011-2012) og Dok 15:1249 (2011-2012). Disse spørsmålene ble besvart henholdsvis 10. april 2012 og 27. april 2012.

Representanten Håbrekkeer noe unyansert i sin gjengivelse av mitt svar 10. april 2012, der det het:

«Jeg anser uttalelsene knyttet til legers og ambassadepersonells eventuelle straffansvar for å være uten betydning for det det spørres om. Når det gjelder de øvrige rettslige betraktningene i disse brevene, finner jeg ikke grunn til å gå nærmere inn på disse da det ikke gjelder politidirektør Øystein Mæland eller tilsettingen av ham som politidirektør. For øvrig tilligger det ikke meg å uttale meg om eventuelle overtredelser av bioteknologiloven.»

Det holder jeg fast ved. Som jeg uttalte i mitt svar 27. april 2012, er jeg ikke kjent med «grunnlaget for uttalelser i tilknytning til» tilsettingen av politidirektør Øystein Mæland.

Som tidligere nevnt, ble de to tolkningsuttalelsene fra Lovavdelingen i 2000 og 2010 avgitt etter henvendelse fra henholdsvis Sosial- og helsedepartementet og Helse- og omsorgsdepartementet i annen sammenheng. I uttalelsen fra 2010 er det uttrykt adskillig tvil, jf. formuleringer som «muligens ikke opprettholdes», «synes rimelig å holde fast ved» og «kan imidlertid skape en viss tvil». Det er uheldig at det kan herske tvil om rekkevidden av ansvarsreglene i bioteknologiloven. I «Rapport fra arbeidsgruppe om håndtering av surrogatisaker»

28. juni 2010 anbefalte en interdepartemental arbeidsgruppe at medvirkningsansvaret i bioteknologiloven ble vurdert nærmere i forbindelse med evalueringen av bioteknologiloven. Fra Helse- og omsorgsdepartementet har jeg fått bekreftet at departementet vil behandle denne problemstillingen i den pågående evalueringen.

SPØRSMÅL NR. 1465

Innlevert 25. mai 2012 av stortingsrepresentant Øyvind Håbrekke

Besvart 11. juni 2012 av barne-, likestillings- og inkluderingsminister Inga Marte Thorkildsen

Spørsmål:

«Regjeringen har varslet at de vil legge frem sak for Stortinget om organisering av det fremtidige barnevernet. Barnevernet trenger god organisering og nok kapasitet for å sikre at alle barn og unge som trenger det, får nødvendig hjelp og omsorg til rett tid.

Vil statsråden i saken som legges frem for Stortinget foreslå en opptrappingsplan med mål om full dekning i barnevernet?»

BEGRUNNELSE:

Regjeringen har investert store ressurser og politisk prestisje i å nå målet om full barnehagedekning. Statsministeren har også varslet at regjeringen vil ha full sykehjemsdekning innen 2015. Det er grunn til å etterlyse tilsvarende oppmerksomhet og engasjement fra en samlet regjering når det gjelder barnevernens behov. Regjeringen har styrket det kommunale

barnevernet. Samtidig er det fortsatt stor underdekning og behovene øker. Det er kapasitetsmangel i nær sagt alle ledd i barnevernet. En av de mest kritiske flaskehalsene er mangel på fosterhjem. Det er grunn til å etterlyse en målsetting og tidsfrist fra regjeringen for når kapasitetsproblemer og køer skal være fjernet også for barnevernensbarna.

Svar:

Innledningsvis vil jeg vise til Stortingets behandling av Representantforslag 21 S (2009-2010) (dokument 8:21 (2009-2010)) fra stortingsrepresentantene Øyvind Håbrekke, Laila Dævøy og Hans Olav Syversen om en opptrappingsplan for å sikre full barnevernensdekning. Daværende statsråd Audun Lysbakken skrev i svar til Stortinget av 17. desember 2009 at han ville vurdere forslaget om en opptrappingsplan nøye. Jeg er nå glad for å kunne fastslå at regjeringen

er i full gang med det største barnevernløftet på 20 år. Styrkingen av barnevernet består av tre deler; flere ressurser, ny organisering og en gjennomgang av de overordnede prinsippene i barnevernet.

Jeg vil kort nevne hovedgrepene som er blitt gjort. I 2011 øremerket regjeringen 240 mill kroner til barnevernet. Dette har gitt 400 nye stillinger, en økning på 12 prosent fra 2010-2011 og kompetanseheving for de ansatte. Ressursløftet ble videreført i 2012. En ytterligere øremerking på 50 mill kroner har gitt 70 nye stillinger til barneverntjenester med størst behov. Det etableres nå også tilbud om videreutdanning i veiledet praksis for å kvalifisere erfarne ansatte til å gi veiledning til nye kollegaer.

De viktigste styringsparametrene som bekrefter behov for fortsatt økt kapasitet, er knyttet til oppfyllelse av lovkrav som skal sikre kvalitet og rettssikkerhet for barna, ressurs situasjonen med hensyn til saksmengde per stilling, samt andel henleggelse. Rapporteringer for 2011 viser for første gang på mange år en liten, men positiv utvikling i sentrale indikatorer. Andelen fristoversittelse i undersøkelsessaker har gått noe ned. Andelen barn og unge med tiltaksplan og omsorgsplan har økt og andelen barn i fosterhjem med tilsynsfører har økt. Dette er indikasjoner på at satsingen har den ønskede effekten og er i ferd med å snu en negativ utvikling.

Halvårsrapporteringer fra kommunene viser samtidig at viktige lovkrav fortsatt ikke oppfylles og at det fortsatt er store forskjeller kommuner imellom. Fylkesmennene som har administrert satsingen, har god kjennskap til situasjonen i den enkelte kommune. Også deres statusrapporter beskriver et fortsatt behov for nye stillinger. Det er fremdeles mange kommuner med for lav kapasitet til å håndtere veksten i saker.

Barn og familier som er omfattet av saker i fylkesnemndene, er i en svært sårbar situasjon. I dag må mange akutt plasserte barn vente mer enn fire måneder før omsorgssituasjonen blir avklart i fylkesnemndene. Det er derfor avgjørende at saksbehandlingstiden reduseres. Jeg vil i den forbindelse nevne at fyl-

kesnemndene ble styrket med 10 mill. kroner i 2011 og at regjeringen har foreslått å styrke nemndene med 10 mill. kroner i RNB i 2012, for å redusere restansene i fylkesnemndene.

I det statlige barnevernet har det foregått en vridning fra mindre bruk av institusjon til mer bruk av fosterhjem og hjelpetiltak i hjemmet. Det gjøres grundige vurderinger av hvilke barn som har best utbytte av tilbud i fosterhjem, og hvilke barn som har behov for tilbud i institusjon. Flere regioner har utviklet institusjonsplasser for barn under 13 år, samtidig som kapasiteten i beredskapshjemmene har økt. Antall oppholdsdager er redusert med 5 % i både statlige og private institusjoner fra 2010 til 2011, slik at vi nå har overkapasitet i institusjonstilbudet. Det ble i 2011 rekruttert over 600 fosterhjem, noe som er en økning fra 2010. Det er også inngått avtaler med ideelle organisasjoner om rekruttering av fosterhjem og om mer helhetlige tjenester. Direktoratet arbeider kontinuerlig med å rekruttere flere fosterhjem.

Når det gjelder fremtidig organisering av barnevernet, vil regjeringen i 2013 fremme en lovproposisjon der dette behandles. Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet har derfor innhentet en rekke rapporter fra eksterne forsknings- og analysemiljøer. Disse miljøene har hatt i oppdrag å evaluere forvaltningsreformen i barnevernet fra 2004. I tillegg har vi blant annet fått innspill fra et bredt sammensatt barnevernpanel og fra barn og unge med erfaring fra barnevernet. På bakgrunn av innspillene vil jeg nå vurdere om det er behov for endringer i barnevernets organisering. Barns rettigheter og barns rettssikkerhet vil også være sentrale tema i stortingsdokumentet, samt hvilke overordnede prinsipper som bør ligge til grunn for barnevernets arbeid.

Jeg ser frem til en bred diskusjon om barnevernet i Stortinget i forbindelse med behandlingen av lovproposisjonen. Økt kapasitet og kompetanse, hensiktsmessig organisering og styrkede rettigheter er viktige forutsetningene for å gi alle barn nødvendig hjelp til rett tid.

SPØRSMÅL NR. 1466**Innlevert 29. mai 2012 av stortingsrepresentant Laila Marie Reiertsen****Besvart 6. juni 2012 av arbeidsminister Hanne Inger Bjurstrøm****Spørsmål:**

«I Bergens Tidende fredag 25. mai kan en lese om fastleger som drukner i Nav - papirer. I dagens samfunn er det viktig med systemer som virker og snakker sammen. Dette for at brukere raskest kan komme i arbeid eller raskest kan få behandlet sin sak i Nav systemet. Da blir det feil at uenighet om kostnadsfordelingen mellom staten og legene er det som setter en stopper for god og effektiv behandling mellom systemene.

Hva mener statsråden om saken og vil statsråden ta initiativ til å få løst denne utfordringen snart?»

BEGRUNNELSE:

I Bergens Tidende fredag 25. mai kan en lese om fastleger som drukner i Nav papirer. Det er svært uheldig at kommunikasjon mellom leger og Nav er svært tungvint og lite effektiv. I denne saken opplever fastlegene at man bruker for lite eller nærmest ingen ressurser på å løse utfordringene ved samhandlingen mellom fastleger og Nav når det gjelder pasientsaker. Systemene er tungroddede. Man vet at det finnes løsninger, men disse blir ikke tatt i bruk. Og som dette oppslaget viser er grunnen en uenighet om kostnadsfordelingen. Dette blir feil hvis en virkelig ønsker et velfungerende og mer effektivt Nav system.

Svar:

Nye regler om oppfølging av sykmeldte arbeidstakere trådte i kraft 1. juli 2011. Regelendringene skal føre til tidligere og tettere oppfølging av sykmeldte arbeidstakere fra arbeidsgiver, lege/sykmelder og Arbeids- og velferdsetaten. Det er fra 1. juli 2011 lagt til rette for elektronisk innsending av rapporteringsskjema og oppfølgingsplanen til Arbeids- og velferdsetaten via Altinn. En del virksomheter har gitt uttrykk for at elektronisk innrapportering via Altinn er tungvint. Sykmeldere har ønsket at oppfølgingsplan kan sendes elektronisk til dem via Arbeids- og velferdsetaten.

I konklusjonsnotat om oppfølging av nye regler om oppfølging av sykmeldte arbeidstakere behandlet i Arbeidslivs- og pensjonspolitisk råd 5. mars 2012 er det orientert om hvilke tiltak som er satt i verk for å

øke omfang av elektronisk rapportering mellom arbeidsgiver, Arbeids- og velferdsetaten og sykmelder.

Det er laget rutiner for direkte kommunikasjon mellom legene og den enkelte saksbehandler i Arbeids- og velferdsetaten i forbindelse med avholdelse av dialogmøter. Dette er gjort ved at legene får opplyst telefonnummeret direkte til saksbehandler samt e-postadressen til vedkommende i innkallingsbrevet som sendes ut fra Arbeids- og velferdsetaten. Dette er ikke kryptert e-post, og personsensitive opplysninger kan derfor ikke oppgis gjennom denne kanalen.

Det er nå under utvikling en løsning som gjør at Arbeids- og velferdsetaten kan sende og motta personsensitive opplysninger gjennom Norsk Helsenett ved bruk av såkalte dialogmeldinger. Arbeids- og velferdsetaten planlegger å produsjonssette denne løsningen i løpet av 2012.

For at legene skal kunne ta i bruk tjenesten, må leverandørene av legenes EPJ-systemer utvikle en løsning på sin side. Arbeids- og velferdsetaten vil bistå leverandørene under implementeringen av det nye systemet, og bidra til at EPJ-leverandørene blir satt i stand til å løse faglige og tekniske utfordringer.

For øvrig utvikler Arbeids- og velferdsetaten parallelt med dette en løsning som åpner for at arbeidsgivere via sitt eget lønns- og personalsystem kan sende inn oppfølgingsplaner elektronisk til den sykmeldtes fastlege. Forsendelsen vil videresendes via Arbeids- og velferdsetaten (for å finne korrekt fastlege). Det kreves her utvikling i både Lønns- og personalsystemer og EPJ-systemer for å kunne ta i bruk løsningen. Flere leverandører av Lønns- og personalsystemer er allerede i gang med utviklingen.

Etablert praksis er at leverandørene dekker utviklingskostnadene innenfor sine egne systemer, da dette er systemer som er til fordel for alle parter.

Med disse to løsningene vil kommunikasjonen mellom Arbeids- og velferdsetaten og legene i stor grad kunne skje elektronisk gjennom sikre kanaler, i tillegg til at legene kan motta elektroniske oppfølgingsplaner fra arbeidsgivere. Samlet sett vil dette gi en betydelig reduksjon i papirmengden legene må forholde seg til, og kommunikasjonen mellom Arbeids- og velferdsetaten og legene vil effektiviseres og forenkles.

SPØRSMÅL NR. 1467**Innlevert 29. mai 2012 av stortingsrepresentant Kjell Ingolf Ropstad****Besvart 7. juni 2012 av helse- og omsorgsminister Anne-Grete Strøm-Erichsen****Spørsmål:**

«Det er svært viktig å sikre biologiske spor og få fremstilt DNA-profiler effektivt. VG viser 27.mai til en sak der et privat laboratorium fant DNA-profil i politibevis etter at Folkehelseinstituttet ikke klarte å fremstille en DNA-profil av gjerningsmannen. Politiet er kritisk til kvaliteten hos FHI, og flere saker tyder på at rettsikkerheten ikke blir godt nok ivaretatt.

Hva gjør statsråden for å sikre at kvaliteten og effektiviteten av DNA-analyser er god nok, og vil statsråden oppfordre til bruk av flere private aktører?»

Svar:

Folkehelseinstituttet (FHI) har ansvar for å undersøke effekter/spormateriale fra åsted eller fra impliserte personer i et anmeldt forhold. Undersøkelsene er akkreditert (ISO 17025), og virksomheten er regulert i en avtale med politi og påtalemyndighet ved Kripos. Instituttet har på dette området en landsdekkende funksjon og arbeider på oppdrag fra politidistriktene i hele landet. Avdeling for biologiske spor ved FHI har utført DNA-analyser i et betydelig antall straffesaker over lang tid. I 2011 undersøkte FHI om lag 7000 sporsaker, 30500 sporprøver og 8400 person- og referanseprøver.

Målet for arbeidet er å yte vitenskapelig funderte rettsmedisinske tjenester. Arbeidet er hele tiden av praktisk karakter, der fokus er å gi best mulig svar i enkeltsaker basert på vitenskapelig fundert kunnskap. Instituttet viser til at de driver forskning for å underbygge sin faglige virksomhet. Deltakelse i internasjonale ringtester benyttes med godt resultat for å kontrollere at instituttet holder høyt faglig nivå på linje med andre sammenliknbare laboratorier i Europa. Instituttet er medlem i de europeiske faggruppene EDNAP (European DNA Profiling Group) og ENFSI (European Network of Forensic Science Institutes). ENFSI er akseptert av EU som den organisasjon som skal legge føringer for medlemslandenes arbeid med

DNA i kriminalsaker. Avdeling for biologiske spor arbeider i henhold til ENFSIs retningslinjer.

I tillegg til rutineanalyser utfører FHI også enkelte spesialanalyser. Spesialanalyser utføres i et begrenset antall i alvorlige saker, der det vurderes å kunne være til nytte for etterforskningen. Analysene utføres, på samme måte som i andre land, kun etter avtale med oppdragsgiver, og det gjøres da oppmerksom på de utfordringer og begrensninger slike analyser innebærer.

FHI har gjort meg oppmerksom på at det er knyttet en rekke utfordringer til å benytte disse spesialanalysene og at feilkilder kan oppstå ved denne type testing. Alle disse feilkildene vanskeliggjør i betydelig grad resultatolkningen. FHI opplyser at det derfor er bred enighet i det europeiske fagmiljøet om at denne type analyser ikke er egnet for rutinebruk, men er å anse som spesialanalyser forbeholdt kun alvorlige forbrytelser og prøver som er egnet for formålet.

Regjeringen og et flertall i Stortinget er av den oppfatning at rettssikkerhet og kvalitet best sikres ved at den type analyser vi her snakker om, utføres i offentlig regi og uavhengig av forretningsinteresser. Både kriminaltekniske, rettsgenetiske og rettstoksikologiske analyser kan i prinsippet anskaffes ved kjøp i det private markedet. I stedet for et system med offentlige og private laboratorier som kappes om å bistå på kommersiell basis, har Norge valgt å samle ekspertisen i offentlige institusjoner, og da i FHI og Kripos underlagt offentlig styring og kontroll. Dette er også i samsvar med hva som er valgt i våre nordiske naboland, og dette har vært en levedyktig modell under skiftende regjeringer og politikk.

Bruk av biologiske sporundersøkelser - inklusive DNA-analyser i strafferettspleien - anses som en svært viktig forskningsbasert tjeneste fra FHI. Jeg opplever at instituttet har høy bevissthet om arbeidets viktighet for det enkelte individ og rettssamfunnet og gjør sitt ytterste for å oppnå høyeste kvalitet.

SPØRSMÅL NR. 1468**Innlevert 29. mai 2012 av stortingsrepresentant Line Henriette Hjemdal****Besvart 7. juni 2012 av helse- og omsorgsminister Anne-Grete Strøm-Erichsen****Spørsmål:**

«Fra 30. juni 2012 opphører avtalen Phoenix House Haga og Kirkens Bymisjon NyBøle har med Helse Sør-Øst RHF.

Hvor mange behandlingsplasser med rusproblematikk og omfattende psykisk lidelse betegnet som kategori 3 for de over 35 år, og hvor mange langtidsplasser, vil Helse Sør-Øst ha 1. juli 2012?»

BEGRUNNELSE:

NyBøle har pr. i dag tilbud for døgnbehandling av pasienter med rusproblematikk og omfattende psykiske lidelser. Det er bygget opp en betydelig faglig kompetanse på dette feltet. NyBøle er pr. i dag den eneste virksomheten i Helse Sør-Øst som leverer behandlingsplasser til denne gruppen. Pr. 29. mai 2012 står det 36 mennesker på venteliste, alle fra Helse Sør-Øst, for behandling på NyBøle. Ventetiden er nå to år.

Phoenix Haga tilbyr langtidsbehandling hvor ettervern og nettverksbygging er viktige ingredienser for et verdig og rusfritt liv. Den 1. desember hvert år de siste 20 årene har mellom 7 og 21 personer mottatt Phoenix- smykket, et bevis på at de har vært rusfrie i to år. De aller fleste av disse er fremdeles rusfrie flere år etter avsluttet behandling. For mange har det vist seg at langtidsbehandling er nettopp det som skal til for at de skal kunne komme seg ut av rusen.

10 personer står klare for inntak på Phoenix Haga, og svært mange står på venteliste for å motta hjelp for sitt rusmisbruk. Da blir det feil å legge ned et godt fungerende tilbud med ulike profiler, men som hjelper rusmisbrukere ut av rusens fangenskap.

Svar:

Som representanten Hjemdal er også jeg opptatt av at pasienter med rusproblemer og psykiske lidelser skal få så gode behandlings- og oppfølgingstilbud som mulig. Det er derfor behovene til pasientene som må være førende for utvikling av tjenestene, og tjenestetilbudet skal i størst mulig grad være tilpasset den enkelte pasients behov.

Jeg forstår at representanten ber om svar på tjenestetilbudet Helse Sør-Øst RHF kjøper av private, og avgrensar mitt svar til å omfatte dette. Jeg har i sakens anledning innhentet en orientering fra Helse Sør-Øst RHF.

Helse Sør-Øst RHF har etter en anskaffelsesprosess, besluttet å inngå avtaler med private institusjoner om behandling av pasienter med rusproblemer og

psykiske lidelser. Helse Sør-Øst RHF har understreket at de som grunnlag for anskaffelsen har lagt til grunn behovet til pasientene. Det definerte behovet bygger på tilrådingene fra en arbeidsgruppe hvor alle helseforetakene og de private sykehusene deltok.

Arbeidsgruppen la blant annet til grunn signaler fra opptrappingsplanen for rusfeltet, tidligere vedtak i Helse Sør-Øst RHF i hovedstadsprosessen, regional utviklingsplan for rusfeltet, innspill fra fagrådet og ventelistesituasjonen i regionen. Helse Sør-Øst RHF har informert meg om at kvalitetsheving av behandlingstilbudet har vært sentralt i hele anskaffelsesprosessen. Det er blant annet lagt inn kompetansefaglige krav og krav om at bemanningen ved virksomhetene er tverrfaglig sammensatt og faglig forsvarlig. Det innebærer at både lege og medarbeidere med psyko- logfaglig og sosialfaglig kompetanse skal bidra i behandlingen.

Helse Sør-Øst RHF har orientert meg om at de vil inngå avtaler om kjøp av 18 plasser til pasientgruppen med rusproblematikk og omfattende psykiske lidelser, seks av disse plassene er spesielt for ungdom mellom 16 til 25 år. I tillegg er det inngått avtale om 12 plasser for pasienter med såkalte dobbeltdiagnose innen psykisk helsevern.

Når det gjelder øvrige døgnplasser til denne pasientgruppen, så følger det av orienteringen at antall kortidsplasser er økt fra 191 til 218 plasser, og tilsvarende redusert fra 305 til 279 når det gjelder plasser innen langtidsbehandling. Økte aktivitetskrav i de nye avtalene innebærer en realøkning på om lag 20 plasser. Denne økningen fordeler seg på mange institusjoner og kan vanskelig knyttes opp mot skillet mellom kort- og langtidsbehandling da flere institusjoner har tilbud i begge kategorier.

Som kjent ble samhandlingsreformen innført fra januar 2012. Denne reformen vil i særlig grad være viktig for rusmiddelavhengige, som ofte har behov for tjenester fra flere tjenesteytere samtidig. Sammenhengende behandlingsforløp og samhandlende tjenester uten avbrudd er et avgjørende element for at rusmiddelavhengige skal kunne mestre eget liv.

I oppdragsdokumentet til de regionale helseforetakene fra Helse- og omsorgsdepartementet for 2012 står det at det samlede tilbudet innen tverrfaglig spesialisert behandling (TSB) skal styrkes.

I den anskaffelsesprosessen som Helse Sør-Øst RHF nå har gjennomført, er den økonomiske rammen for kjøp av tjenester til pasienter med rusproblemer økt med 100 mill. kroner fra i fjor, slik at den to-

tale rammen for denne anskaffelsen er på 720 mill. kroner. Videre har Helse Sør-Øst RHF gjennom bestiller- og oppdragsdokument til underliggende helseforetak gitt tydelige føringer for en styrking av behandlingstilbudet til denne pasientgruppen og om å ha oppmerksomhet på samhandling med kommunehelsetjenesten for å sikre helhetlige og gode pasientforløp.

Helse Sør-Øst RHF oppgir at dette er viktige tiltak i et målrettet arbeid for å sikre at alle rusmiddelavhengige med rett til eller behov for nødvendig helsehjelp og pasienter som i tillegg har omfattende psykiske lidelser, skal få helsehjelp innen forsvarlig tid.

SPØRSMÅL NR. 1469

Innlevert 29. mai 2012 av stortingsrepresentant Per Roar Bredvold

Besvart 8. juni 2012 av samferdselsminister Magnhild Meltveit Kleppa

Spørsmål:

«Enkelte hevder at RV-3 har blitt mer eller mindre en søppelplass, da svært mange reisende ikke har noen mulighet til å få levert sitt søppel grunnet manglende rasteplasser med mulighet for å kvitte seg med søppel. Dessverre ender dette da ofte langs veien, noe som selvfølgelig er et stort forurensningsproblem og til sjenanse for alle.

Hva vil statsråden gjøre for at reisende får et bedre tilbud for å kunne kvitte seg med søppel på en forsvarlig måte?»

Svar:

Ifølge driftskontraktene mellom Statens vegvesen og entreprenørene skal vegområdene være estetisk tiltalende i henhold til opprinnelig utforming samt fri for gjenstander som forsøpler, hindrer framkommelighet eller reduserer trafikksikkerheten. I til-

legg kreves det at entreprenøren skal utføre våren- og vinterrensingen i tettbygde strøk så snart som mulig etter vinteren og innen 17. mai der de klimatiske forholdene ligger til rette for dette. Ellers skal vegområdene holdes fri for avfall.

Statens vegvesen opplyser at søppelmengden på/langs rv 3 har økt mye de siste årene. Det er til sammen seks rasteplasser med tilrettelegging for mottak av søppel på rv 3 i Hedmark, og dette mener Statens vegvesen er tilstrekkelig. For å bedre forholdene er det imidlertid tatt i bruk større beholdere på tre av rasteplassene, og dette er det gode erfaringer med. I sommer er det derfor planer om å anskaffe større beholdere på enda en rasteplass. For øvrig forutsetter jeg at Statens vegvesen følger opp entreprenørene, slik at standarden blir i henhold til det som er lagt til grunn i driftskontraktene.

SPØRSMÅL NR. 1470

Innlevert 29. mai 2012 av stortingsrepresentant Per Roar Bredvold

Besvart 8. juni 2012 av samferdselsminister Magnhild Meltveit Kleppa

Spørsmål:

«I disse dager foregår det en søppelplukking langs våre veier, som for eksempel i mitt hjemfylke Hedmark. Hvor mye penger bruker vi på denne oppryddingen, både nasjonalt og for Hedmark fylke spesielt?»

Svar:

Renhold inngår i driftskontraktene mellom Statens vegvesen og entreprenørene. Når disse kontraktene lyses ut, priser entreprenøren en post som heter «Renhold». Denne omfatter langt mer enn selve søppelplukkingen om våren. I prisen for «Renhold» inn-

går blant annet renhold av alle arealer innenfor vegområdene, som vårrengjøring, fjerning av søppel, feiing og spyling, tømning, drift, reparasjon og utskifting av avfallsbeholdere, fjerning av materialer (gjenstander, stein, døde dyr osv.), behandling av olje-, diesel- og bensinsøl, fjerning av tagging og graffiti, renhold av tak og vegger i underganger, fjerning av ugress og uønsket vegetasjon i andre områder enn grøntarealer og skråninger samt fjerning av rotvelt, brukne trær og greiner.

Av forretningsmessige årsaker har ikke Statens vegvesen tilgang til entreprenørens kalkyler der arbeidet med søppelplukking om våren kan være skilt ut som egen post. Statens vegvesen har imidlertid utarbeidet egne kalkyler der det er forsøkt å anslå kostnadene for ulike typer av renholdsaktiviteter. På bakgrunn av disse kalkylene anslår etaten kostnadene ved søppelplukking langs riks- og fylkesveger til 2-3 mill. kr for Hedmark og om lag 75 mill. kr for hele landet.

SPØRSMÅL NR. 1471

Innlevert 29. mai 2012 av stortingsrepresentant Laila Marie Reiertsen

Besvart 5. juni 2012 av helse- og omsorgsminister Anne-Grete Strøm-Erichsen

Spørsmål:

«I Bergensavisen tirsdag 29. mai kan en lese om at på grunn av kapasitetsproblemer tvangsflytter man premature barn. Og da til nærliggende sykehus. Da viser dette at fritt sykehusvalg ikke gjelder, noe denne saken belyser. Nå ordnet dette seg til slutt. Men for å unngå slike situasjoner bør fritt sykehusvalg også være gjeldende for de aller minste og deres familier.

Hva mener statsråden om denne situasjonen, og vil hun gjøre noe konkret for at sykehusene bruker fritt sykehusvalg mer aktivt?»

BEGRUNNELSE:

I Bergensavisen i dag tirsdag 29. mai kan en lese om tvangsflytting av premature barn. Barneklubben er inne i og vil nok fortsette å være i tøffe situasjoner fremover med tanke på ombygging og nybygging av nytt barnesykehus. Det er da svært viktig at behov som tilsier flytting av de aller minste foregår på en slik måte at alle berørte parter føler seg ivaretatt og hørt. Ikke minst må dette gjelde valgfriheten til å velge eventuelt sykehus når situasjonen tilsier at Barneklubben må gjøre endringer. I dette tilfellet som en skriver om i Bergensavisen kan det virke som om denne prosessen ikke har vært god nok. Og når da en først og fremst vil overflytte barn til nærliggende sykehus uten at tilbud om fritt sykehusvalg ble orientert om blir det kanskje en enda mer belastning for familien. I dagens samfunn er man ofte ikke bosatt der en har flest pårørende som kan være støttende i slike situasjoner. Men at det da er mer aktuelt at man flytter til et sykehus hvor en har et bedre nettverk. Derfor er det viktig at det også i slike situasjoner som dette oppslaget omfatter utløser automatikk i å kunne velge sykehus selv.

Svar:

Helse Vest RHF har opplyst at det var en helt spesielt vanskelig driftssituasjon ved prematuravdelingen på Haukeland universitetssykehus som medførte at ledelsen så seg tvunget til å flytte små nyfødte pasienter til andre sykehus. Det var første gang på mange år at premature barn måtte flyttes på grunn av kapasitetsproblemer.

Det er en stor belastning for familien å få et nyfødt barn som er sykt eller født for tidlig.

Derfor arbeider personalet ekstra, det leies inn vikarer og det settes i verk andre tiltak for å unngå flytting til andre sykehus. Med et svært høyt belegg og mange nyfødte som krevde intensivbehandling, ble det i den aktuelle situasjonen for lite areal per barn. Dette medfører økt smitterisiko, noe som er spesielt alvorlig for premature med svakere immunforsvar enn fullbårne barn.

Jeg støtter representanten Reiertsen i hennes synspunkt om at familiens nettverk og ønske om behandlingssted må ligge til grunn for sykehusets arbeid med å finne alternativ prematuravdeling for videre oppfølging. Ved siden av dette må selvsagt den aktuelle nyfødtavdelingen ha tilfredsstillende medisinsk kompetanse til å kunne behandle syke premature. Derfor må denne vurderingen gjøres med bakgrunn i det enkelte barns medisinske behov.

Det er svært viktig at kommunikasjonen med foreldrene er god i slike situasjoner som representanten refererer i sitt spørsmål. Etter det jeg har fått opplyst fra Helse Vest RHF, fant sykehuset i samarbeid med foreldrene frem til en løsning som var tilfredsstillende faglig, og i tråd med familiens ønske.

SPØRSMÅL NR. 1472**Innlevert 29. mai 2012 av stortingsrepresentant Ine M. Eriksen Søreide****Besvart 5. juni 2012 av utenriksminister Jonas Gahr Støre****Spørsmål:**

«Barnekonvensjonens tilleggsprotokoll om individklageordning er nå vedtatt, og 28. februar ble tilleggsprotokollen underskrevet av flere land. Norge har fortsatt ikke signert. Utenriksministeren har tidligere argumentert med at protokollen vil begrense lovgivers handlingsrom, til tross for at Barnekonvensjonen er gitt forrang i norsk rett og at lovgivers handlingsrom dermed allerede er begrenset.

Når vil Stortinget få en sak om samtykke til ratifikasjon av tilleggsprotokollen til Barnekonvensjonen?»

Svar:

Som jeg pekte på i mitt svar til representanten Karin S. Woldseth (FrP) (spørsmål nr. 1098, besvart 27.03.12) om samme sak, er arbeidet for å styrke menneskerettighetene generelt, og barns rettigheter spesielt, prioritert av Regjeringen.

Den nye tilleggsprotokollen til Barnekonvensjonen ble formelt åpnet for undertegning 28. februar 2012, da 20 land undertegnet protokollen. Det er foreløpig ikke tatt nærmere stilling til spørsmålet om norsk ratifikasjon av tilleggsprotokollen. Vi vil foreta en nærmere gjennomgang av konsekvensene av ratifikasjon av protokollen innen vi tar en beslutning i dette spørsmålet og forelegger saken for Stortinget.

SPØRSMÅL NR. 1473**Innlevert 29. mai 2012 av stortingsrepresentant Gjermund Hagesæter****Besvart 5. juni 2012 av kulturminister Anniken Huitfeldt****Spørsmål:**

«Viser til svar fra kulturministeren datert 24/5-12 som jeg ikke finner spesielt opplysende. Undertegnede forstår godt at statsråden prøver å distansere seg fra Morten Traavik sine "festspill" i Nord-Korea men mener at Stortinget har rett til å få informasjon om beløpets størrelse og om denne bevilgningen fra Norsk kulturråd er i tråd med gjeldende retningslinjer.

Vil statsråden vurdere retningslinjene for Norsk kulturråd eller synes hun at "festspill" i Nord-Korea er noe som man fortsatt bør kunne støtte?»

Svar:

Informasjon om Norsk kulturråds tildelinger, inkludert størrelsen på tilskuddene, er offentlig tilgjengelig. Alle som er interessert, kan se oversikter over tildelingene på Kulturrådets nettsider. Tildelingsbrevene er også offentlige. I tildelingsbrev av 21.12.2009 fra Norsk kulturråd til Morten Traavik står følgende:

”Kr 2 500 000 gis som tilsagn, hvorav kr 500 000 gis som tilsagn for 2010 til gjennomføring av prosjek-

tet Pimp my aid worker, kr 1 000 000 gis som tilsagn for 2011 og kr 1 000 000 gis som tilsagn for 2012 til prosjektene Barneregjeringen og Discocracy North Korea.”

Kulturrådet opplyser at arrangementet representanten viser til i sitt spørsmål, er ett av mange elementer i prosjektet Discocracy North Korea. Tildelingen av midlene har skjedd etter ordinær behandling i tråd med Kulturrådets retningslinjer. Det innebærer at søknaden først er behandlet i Faglig utvalg for scenekunst, som avgir innstilling til Kulturrådet. Rådet har deretter behandlet saken og gjort vedtak om bevilgning på kunstfaglig grunnlag.

Prinsippet om armlengdes avstand mellom politiske myndigheter og kunstlivets aktører er helt sentralt for et fritt kunst- og kulturliv. Vi ønsker ikke politisk styring av innholdet i kunsten og må derfor respekttere at kunstfaglige beslutninger tas på et fritt og uavhengig grunnlag. Det er følgelig ikke aktuelt å legge om retningslinjene for Norsk kulturråd på en slik måte at rådets kunstfaglige vurderinger kan overprøves politisk. En slik endring ville være et brudd på prinsippet om armlengdes avstand.

SPØRSMÅL NR. 1474**Innlevert 29. mai 2012 av stortingsrepresentant Gjermund Hagesæter****Besvart 4. juni 2012 av utenriksminister Jonas Gahr Støre****Spørsmål:**

«I Bergens Tidende fredag 25. mai hevder kunstneren Morten Traavik at han har fått grønt lys til å fremføre "Sorte Gribber" under "festivalen" i Pyongyang i år og at tidligere bevilget og ubrukt støtte fra UD er blitt innvilget brukt til denne oppføringen. Morten Traavik blir også sitert på følgende: "Det Støre har skrevet til Stortinget er beviselig løgn".

Har utenriksministeren noen kommentarer til Morten Traavik sine påstander og mener han at Stortinget har fått god og riktig informasjon i denne saken?»

Svar:

Det er Danse og Teatersentrum, som på vegne av Utenriksdepartementet og gjennom et oppnevnt faglig utvalg, forvalter reisestøtte for scenekunstnere som skal opptre utenlands. (Jfr. mitt svar på spørsmål nr. 1416, besvart 22.5.12, om samme sak).

Danse og Teatersentrum tildelte i sin siste tildelingsrunde for året 2010 Morten Traavik støtte til oppførelsen av rockeoperaen "De sorte gribber" i Pyongyang våren 2011. Dette fagutvalget som tildelte støtten, er oppnevnt av Danse og Teatersentrum i kraft av sin kompetanse innen scenekunst. Dette er i tråd med tilsvarende ordninger for andre kulturuttrykk.

Traavik henvendte seg siden til Danse og Teatersentrum og forhørte seg om det var akseptabelt at oppsetningen ble utsatt i om lag ett år.

Utenriksdepartementet eller det nevnte fagutvalget ble ikke orientert om denne utsettelsen. Ut fra det Utenriksdepartementet kjenner til av kommunikasjonen mellom Traavik og Danse og Teatersentrum, synes det ikke å være holdepunkter for at det dreide seg

om noen endring i forestillingens innhold; det var et spørsmål om forskyvning i tid.

Ved å sammenligne beskrivelsen av rockeoperaen "De sorte gribber", slik den er fremstilt i Traaviks søknad om støtte og 17. mai – arrangementet slik dette er fremstilt i invitasjonen til arrangementet, ser det ut til å dreie seg om to forskjellige arrangementer. 17. mai – arrangementet beskrives som et todelt arrangement; en fotografiutstilling og en konsert med kavalgade over norsk musikk "fra Grieg til a-ha". Rockeoperaen "De sorte gribber" er ikke nevnt.

Jeg vil også tilføye at et arrangement slik dette er beskrevet, heller ikke ville ha kvalifisert til reisestøtte fra Danse og Teatersentrum. Og støtte til en fotografiutstilling og en konsert ville ha hørt inn under henholdsvis mandatene til Office of Contemporary Art og Stiftelsen Norsk Musikkinformasjon.

Jeg forutsetter at den aktør som mottar reisestøtte til et spesifikt beskrevet kunstnerisk prosjekt anvender midlene til dette og ikke anvender midlene til å gjennomføre et arrangement med et annet innhold. Denne ordningen er basert på tillit. Støttemottakere må selv i ettertid levere rapport om hvordan støtten er anvendt.

Hvis Traavik har brukt de midler han fikk på en måte som er i strid med den søknaden som har ligget til grunn for tildelingen, finner jeg det beklagelig. Traavik rapporterer til Danse og Teatersentrums fagutvalg om sin bruk av midlene og eventuelle reaksjoner og annen oppfølging er i første omgang opp til utvalget å ta stilling til og vurdere.

Som svar på representantens direkte spørsmål, kan jeg ikke se at jeg har gitt Stortinget informasjon som ikke er riktig, basert på den kunnskap om denne saken jeg selv har hatt tilgang til.

SPØRSMÅL NR. 1475**Innlevert 29. mai 2012 av stortingsrepresentant Sylvi Graham****Besvart 8. juni 2012 av arbeidsminister Hanne Inger Bjurstrøm****Spørsmål:**

«I Prop. 130 L (2010-2011) står det at regjeringen ”vil vurdere innretningen av barnetillegget [i uføretrygden] på nytt”.

Når regner statsråden med at en slik vurdering vil foreligge?»

Svar:

I Prop. 130 L (2010-2011) ble det foreslått å videreføre dagens behovsprøvd barnetillegg med visse tilpasninger i den nye uføreordningen. Det ble lagt avgjørende vekt på hensynet til at barn av foreldre med lave trygdeytelser skal sikres gode levekår. Samtidig signaliseres det at regjeringen vil vurdere innretninger av barnetillegget på nytt i lys av innstillingen fra Migrasjonsutvalget (Brochmann-utvalget, NOU 2011:7) og oppfølgingen av Fordelingsutvalget.

Uførepensjonister med forsørgingsansvar for barn kan i dag ha krav på et behovsprøvd barnetillegg. Uavkortet utgjør barnetillegget 0,4 G pr. barn pr. år.

Barnetillegget var opprinnelig 25 pst. av grunnbeløpet og ble gitt til alle med forsørgingsansvar for barn. Fra 1992 har tillegget vært behovsprøvd. Barnetillegget ble økt fra 25 til 30 prosent av grunnbeløpet i 1998, og til 40 prosent fra 2002.

Uførepensjonsutvalgets flertall (NOU 2007:4) foreslo å erstatte det behovsprøvd barnetillegget til uførepensjonister med et standardisert tillegg, tilsva-

rende det som gis til arbeidsavklaringspenger. Et stort mindretall ville beholde det behovsprøvd tillegget. Bakgrunnen for forslaget fra flertallet var at arbeidsinsentivene i uføreordningen er dårlige for lavinntektsgrupper med barn fordi kompensasjonsgraden i noen tilfeller kan bli svært høy. Et samlet utvalg mente at det burde vurderes å innføre et tak på samlet ytelse.

Brochmann-utvalget (NOU 2011:7) sluttet seg til vurderingen om dårlige arbeidsinsentiver, og viser til at forsørgingstilleggene til uførepensjon kan gi særlig uheldige utslag for personer som har utsikter til lav inntekt ved overgang til lønnsarbeid. Dette gjelder særlig for personer som forsørger ektefelle og mange barn. Behovsprøvd tillegg skaper også ekstra kontrollproblemer ved eksport av stønaden til utlandet. Brochmann-utvalget pekte samtidig på at kutt i ytelser til barnefamilier kan bidra til forverrede lavinntektsproblemer og sosial isolasjon av barn. Utvalget antyder at en måte å løse dette dilemmaet på kan være delvis å erstatte kontantytelser med tjenester ved for eksempel å dekke utgifter til barnehage, skolefritidsordning, fritidsaktiviteter og lignende for på den måten delvis å skjerme barn for konsekvensen av lave familieinntekter.

Jeg er innstilt på en grundig gjennomgang av ovennevnte problemstillinger, og vil legge resultatene av denne vurderingen fram for Stortinget på egnet måte. Jeg vil imidlertid ikke nå forplikte meg til når jeg kommer med denne vurderingen.

SPØRSMÅL NR. 1476**Innlevert 29. mai 2012 av stortingsrepresentant Morten Ørsal Johansen****Besvart 11. juni 2012 av justis- og beredskapsminister Grete Faremo****Spørsmål:**

«Det er kommet sterkt foruroligende meldinger om at internerte asylsøkere på Trandum vil bli løslatt på grunn av den pågående streiken.

Hva vil justisministeren gjøre for å hindre at dette skjer?»

BEGRUNNELSE:

Trygghet er viktig for folk flest og det er justisministeren som har det overordnede ansvaret for at folk skal være trygge. Hvis utlendingene som i dag er internert på Trandum slippes fri i stedet for å returneres til sine hjemland, så er det en ikke ubetydelig risiko for at kriminelle handlinger vil kunne skje. En grunn

til at asylsøkere uten bekreftet identitet skjuler sin identitet kan være at de ønsker å dekke over en kriminell fortid. Noen utlendinger bruker en asylsøknad for å få innpass i Norge for å kunne begå kriminelle handlinger. Dette er grupper som må holdes internert.

Svar:

Justis- og beredskapsdepartementet har fått daglige konsekvensvurderinger fra Politidirektoratet om virkningen av streiken, herunder virkninger ved Politiets utlendingsenhet (PU). Streiken ble avsluttet 07.06.12.

Med virkning fra 30.05.12 kl. 06.00 ble 43 ansatte ved PU omfattet av den verserende arbeidskonflikten mellom UNIO og staten. Mange av disse arbeider ved utlendingsinternatet på Trandum, og PU anmodet derfor umiddelbart UNIO om dispensasjon for

samtliges ansatte som var varslet tatt ut i streik. Dispensasjon ble imidlertid ikke gitt.

Nødvendige dimetteringer av innsatte ble foretatt med utgangspunkt i PUs prioriteringer der straffedømte og personer som skal returnere i henhold til Dublin II-regelverket er gitt høyest prioritert. Ni personer ble løslatt. Av disse er fem straffedømt for overtredelse av narkotikalovgivningen, mens fire er ilagt forelegg for mindre alvorlig kriminalitet. Alle som ble dimettert ble ilagt meldeplikt eller pålegg om fast oppholdssted ved Utlendingsdirektoratets asylmottak. Disse tiltakene sikret politiet en fortsatt kontroll over utlendingene og vil forenkle arbeidet med å uttransportere utlendingene på et senere tidspunkt. PU varslet også politidistriktene om relevante løslatelser, slik at lokalt politi kunne fange opp eventuelle utfordringer knyttet til dimetteringene.

SPØRSMÅL NR. 1477

Innlevert 29. mai 2012 av stortingsrepresentant Torgeir Trældal

Besvart 4. juni 2012 av landbruks- og matminister Lars Peder Brekk

Spørsmål:

«Når vil statsråden gå bort i fra dagens modell med referansebruk og heller innrette støtte- og tilskuddsordningene til landbruket slik at det er den enkelte næringsaktør i landbruket selv som får vurdere egen lønnsomhet uavhengig av antall dyr, størrelse på jordbruksareal og ikke minst bosted, ved å oppheve soneinndelingen?»

BEGRUNNELSE:

Som bakgrunnsmateriale for årets jordbruksoppgjør opereres det med referansebruk, eller representative gjennomsnittsbruk, hvor en fordeler gårdsbrukene i Norge i 28 grupper. Dette blir grunnlag for beregning av hva en anser for å ligge innenfor ett årsverk i landbruket med hensyn til antall dyr og areal.

Slik undertegnede ser det får dette også vesentlig betydning for fastsetting av produksjonstilskudd, herunder nivådifferensieringen i støtte ut i fra dyretall og størrelse på areal.

Imidlertid åpner ikke denne modellen for at den enkelte næringsaktør i landbruket til selv å vurdere egen lønnsomhet.

Svar:

Med forbehold om at jeg forstår spørsmålet riktig: Uavhengig av hvordan tilskuddsordningene er differensiert, er det den enkelte næringsaktør som selv vurderer egen lønnsomhet og evt. mulige endringer i driftsopplegget for å bedre lønnsomheten sin, med grunnlag i markedsmuligheter, kostnader, tilskuddsordninger, egen kompetanse og interesse osv.

Det er riktig at referansebrukene brukes til å vurdere hvordan fordelingen av en ramme i forhandlingssammenheng slår ut for ulike typer bruk, med ulik størrelse og i forskjellige geografiske områder. Men partene bruker også andre modeller og kalkyler ved behov, når virkemidler skal endres på for å nå de jordbrukspolitiske målene på en bedre måte innenfor ordningenes budsjettamme. Det skjedde senest ved gjennomgangen av fraktordningene for kjøtt og korn/kraftfôr.

Dersom representanten mener at tilskuddsordningene ikke bør differensieres etter dyretall, areal eller i soner, men være helt flate, ville det fremdeles være like relevant som i dag å belyse inntektssituasjonen for ulike typer bruk, blant annet med referansebrukene. Det er variasjon i produksjonsvilkår og kostnader mellom produksjoner, bruksstørrelser og geografisk beliggenhet som skaper behovet for diffe-

rensiering av tilskuddene, og ikke referansebrukene i seg selv. Gjennom differensieringen legges det til rette for noen lunde likeverdige inntektsmuligheter. Det bidrar i vesentlig grad til at vi fortsatt har aktivt landbruk over hele landet, variert bruksstruktur tilpasset den lokale ressursituasjonen osv. Differensieringen er med andre ord avgjørende for at vi når målene for politikken.

I begrunnelsen for spørsmålet sies det at referansebrukene gir "grunnlag for beregning av hva en anser å ligge innenfor ett årsverk i landbruket med hensyn til antall dyr og areal." Grunnlaget for beregning av størrelsen på et bruk, målt i årsverk, er oppgaver over totalt antall utførte timer i det enkelte foretak (brukerfamiliens timer og innleid arbeidskraft). For

jordbruket er ett årsverk satt til 1845 timer. Det er noe mer enn for andre grupper. Dette kan belyses med to eksempler fra referansebrukssystemet.

I referansebruk nr. 1, med 22 kyr, ble det i 2010 utført 3.513 timeverk. Dermed ble det utført 1,9 årsverk i dette foretaket. Foretaket hadde i 2010 et vederlag til arbeid og egenkapital på 439 600 kroner, som dividert på 1,9 årsverk gir 230 900 kroner per årsverk (ekskl. verdien av jordbruksfradraget).

I referansebruk nr. 2, som har 341 dekar korn, ble det utført 785 timer i 2010, dvs. 0,425 årsverk. Foretaket hadde et samlet vederlag til arbeid og egenkapital på 74 100 kroner, som dividert på 0,425 årsverk gir 174 200 kroner per årsverk.

SPØRSMÅL NR. 1478

Innlevert 29. mai 2012 av stortingsrepresentant Torgeir Trældal

Besvart 8. juni 2012 av justis- og beredskapsminister Grete Faremo

Spørsmål:

«Står statsråden fortsatt bak sin kronikk om at det ikke skal gjøres kutt i bemanningen i Midtre Hålogaland, og hvis ikke, vil statsråden beklage ovenfor innbyggerne i regionen at man har drevet med feilinformasjon?»

BEGRUNNELSE:

Samferdselsministeren svarte på spørsmål fra undertegnede i spørretimen 23. mai, på vegne av justisministeren som var på reise. I en kronikk til dagsavisen Fremover 9. mai skriver statsråden:

"Ingen kutt i Midtre Hålogaland."

I svaret i spørretimen ble det uttalt:

"Økning av midler til investering er ikke mulig uten en betydelig reduksjon i lønnskostnader. Nedbemmanningsprosjektet som er iversatt er konsekvensen av dette. Prosjektet skal utarbeide et forslag til nedbemanning med ca 20 årsverk i løpet av en tre års periode (2012-2015)"

Hvordan kan man hevde at man ikke kutter, når man har vedtatt en nedbemanningsplan.

Svar:

Til stortingsrepresentant Trældals spørsmål vil jeg innledningsvis bemerke at jeg i min kronikk uttaler meg om budsjettet. Jeg viser i denne forbindelse til spørretimespørsmålet fra Trældal som ble besvart av samferdselsminister Magnhild Meltveit Kleppa 9. mai 2012 på vegne av meg. Av besvarelsen fremgår det at Midtre Hålogaland politidistrikt i 2012 har et budsjett på 192 millioner kroner. Dette er en økning på nær fire millioner kroner fra 2011, og en økning på 42 millioner kroner siden 2005.

For øvrig vil jeg generelt bemerke at det er Regjeringen som gjennom Stortinget legger rammene som politiet må forholde seg til. Politidirektoratet fordeler budsjetttrammen til politidistriktene en gang i året på bakgrunn av statsbudsjettet.

Hvordan de tildelte rammene disponeres i det enkelte politidistrikt, er politimesterens ansvar. Politimesteren blir fulgt opp i forhold til oppnådde resultater.

SPØRSMÅL NR. 1479**Innlevert 30. mai 2012 av stortingsrepresentant Laila Dāvøy****Besvart 5. juni 2012 av helse- og omsorgsminister Anne-Grete Strøm-Erichsen****Spørsmål:**

«På nettsiden Fritt sykehusvalg fremkommer i dag at kun tre av 21 behandlingssteder bryter ventetidsgarantien for brystkreft. Men i følge Dagens Medisin er dette feil, de faktiske tallene er at hele 14 av de 21 behandlingsstedene bryter denne.

Hvordan mener statsråden at pasienter som går på nettsidene for å velge behandlingssted skal kunne forstå det som står der?»

BEGRUNNELSE:

I helsedirektoratets veileder for ventetider står det bl.a. at tidsangivelsen som oppgis skal være rime- lig presis, at det må være sannsynlig at det er ledig time/plass til de lavest prioriterte pasienter senest innen den tid som oppgis som forventet ventetid. Jeg ønsker en forklaring på hvordan jeg som potensiell pasient skal lese og forstå den aktuelle nettsiden hva gjelder reell ventetid for behandling av brystkreft på de enkelte behandlingsstedene.

Svar:

Fritt sykehusvalg er en informasjonstjeneste som skal bidra til å gjøre det lettere for pasienter å gjøre gode valg av behandlingssted i spesialisthelsetjenesten. På nettsiden presenteres informasjon om ventetider, antall pasienter behandlet, samt enkelte kvalitetsindikatorer som antas å være relevante for pasienter.

Ventetiden for de tre kreftformene brystkreft, lungekreft og tykktarmkreft presenteres som faktisk ventetid i antall dager, og ble utviklet som kvalitetsindikatorer og presentert første gang i 2011. De andre undersøkelsene og behandlingene på nettsiden for fritt sykehusvalg presenteres med forventet ventetid i antall uker for de lavest prioriterte pasientene. Ventetidsinformasjonen for kreft kan derfor ikke sammenliknes med øvrig ventetidsinformasjon på nettstedet.

Videre er det median historisk ventetid for kreft som vises på nettstedet for fritt sykehusvalg. Dette innebærer at halvparten av pasienten ventet kortere og halvparten lenger enn ventetiden som oppgis på nettstedet. Ventetiden på nettstedet sier altså noe om ventetiden for en "gjennomsnittlig" pasient ved et behandlingssted, men sier ikke noe om regjeringens målsetting om at 80 pst. av kreftpasientene skal behandles innen 20 virkedager.

Som sagt skal nettstedet for fritt sykehusvalg gjøre det lettere for pasienter å gjøre gode valg av behandlingssted. Jeg har full forståelse for at bruk av ulike typer ventetider og ulike statistiske måter å presentere ventetidene på skaper forvirring og gjør det vanskelig for pasienter å lese og forstå det som står der.

Jeg vil derfor følge opp denne saken overfor Helsedirektoratet, som har ansvaret for nettstedet Fritt sykehusvalg.

SPØRSMÅL NR. 1480**Innlevert 30. mai 2012 av stortingsrepresentant Hans Olav Syversen****Besvart 5. juni 2012 av utenriksminister Jonas Gahr Støre****Spørsmål:**

«I boken "Dobbeltspill" av Itamar Marcus og Nan Jacques Zilberdik gis det svært mange dokumenterte eksempler på hvordan palestinske myndighetskontrollerte medier indirekte og direkte gir sin støtte til terror og sprer hat-propaganda rettet mot Israel. Et av eksemplene har medført at UNESCO har trukket pengestøtte til et ungdomsmagasin som fremstilte Hitler som et forbilde.

Hva er utenriksministerens syn på dette, og hvordan vil man forsikre seg om at norsk støtte ikke bidrar til å finansiere slik virksomhet?»

Svar:

Jeg tar avstand fra alle former for hatpropaganda og oppfordringer til terror, uansett hvilken side i konflikten partene befinner seg på. Slike holdninger og handlinger er ikke forenlige med norske utenrikspo-

litiske interesser og budskap, og vi gjør vårt ytterste for å sikre at norskstøttede prosjekter ikke bidrar til spredning av slike holdninger. Det gjør vi blant annet gjennom kvalitetssikring og tett oppfølging av våre samarbeidspartnere og deres arbeid.

Spørsmål om hatpropaganda og oppfordringer til vold er tema som vi jevnlig tar opp i vår dialog med palestinske og internasjonale samarbeidspartnere. Vi oppfatter at dette er noe som tas seriøst også fra palestinske myndigheters side.

Når det gjelder den konkrete teksten som tas opp i spørsmålet, dreier dette seg om en artikkel som ble trykket for vel ett år siden i barnemagasinet "Zayza-founa". Magasinet publiseres av en frivillig organisasjon med samme navn, som mottar støtte fra det som nå går under navnet "den palestinske nasjonale komi-

teen for UNESCO". Dette er en statlig organisasjon som verken mottar generell støtte fra UNESCO eller fra andre internasjonale organisasjoner, men den har fått midler fra de palestinske myndighetene.

UNESCO i Ramallah støttet imidlertid organisasjonens utgivelse av tre magasiner der hovedtemaet var kulturarv i fjor høst. Utover dette finnes det, ifølge UNESCO Ramallah, ingen forbindelseslinjer mellom UNESCO i Ramallah og organisasjonen. UNESCO gikk i en pressemelding 23.12.11 kraftig ut og fordømte innholdet i artikkelen som representanten Syversen viser til. De tar der avstand fra all type hatpropaganda og de beklager på det sterkeste at UNESCOs navn assosieres med denne typen utsagn. Norge støtter denne tydelige markeringen fra UNESCOs side.

SPØRSMÅL NR. 1481

Innlevert 30. mai 2012 av stortingsrepresentant Arne Sortevik

Besvart 7. juni 2012 av fiskeri- og kystminister Lisbeth Berg-Hansen

Spørsmål:

«Det er vel kjent at det finnes ca. 64 tonn kvikksølv i ubåten U-864 som etter lokalisering i mars 2003 fortsatt ligger i havet like utenfor Fedje i Hordaland. Det er også kjent at U-234 som overga seg til USA i mai 1945 hadde 560 kg uran ombord og at U-864 er antatt å være den ene av tre tyske ubåter på vei til Japan i 1945 med uranoksid.

Hva har Miljøverndepartementet selv eller sammen med andre gjort for å avklare om det i vraket av U-864 ved Fedje er uran og hvordan påvirker dette den endelige løsningen for U-864?»

BEGRUNNELSE:

Den siste av de antatt tre ubåter på vei til Japan i 1945 med uran og flytegninger - U859 - ble lokalisert i 1969 og fjernet i skjermet bergningsoperasjon i Malakkastredet. Det kan se ut som om operasjonen ser ut til å være utført i samarbeide med den amerikanske etterretningsorganisasjonen CIA.

Det blir fra enkelte hold hevdet at uranet ombord i U-234 var anrikt uran.

I Stortingets spørretime 11.2.2004 svarte daværende samferdselsminister Torild Skogsholm på vegne av fiskeriministeren at det var mindre mengder uranoksid om bord da ubåten ble senket i 1945.

Av U-864 er midtseksjonen ikke funnet. Ubåt-

kyndige, bl.a. de som lokaliserte vraket av U-864, hevder at midtseksjonen ikke er ødelagt men fortsatt kan og bør finnes fordi denne delen av ubåten inneholder en betydelig del av kvikksølvlasten og annen last. Fiskeri- og kystdepartementet har hittil avvist alle problemstillinger knyttet til at midtseksjonen kan finnes. Miljømessig er imidlertid midtseksjon med kvikksølvlast og mulig uranlast av vesentlig betydning. Det er etter mitt syn derfor avgjørende viktig at det gjøres troverdig arbeid for å lokalisere manglende midtseksjon på U-864 og fjerne miljøfarlig last ombord i denne seksjonen.

Først med slik innsats kan den miljømessige behandlingen av U-864 fremstå som troverdig både nasjonalt og internasjonalt. I et slikt perspektiv bør Miljøverndepartementet engasjere seg tydeligere i saken.

Svar:

Stortingsrepresentant Sorteviks spørsmål er oversendt meg som ansvarlig statsråd for håndteringen av vraket av ubåten U-864.

I arbeidet med U-864 har Kystverket samarbeidet med en lang rekke etater og institusjoner. Når det gjelder avklaring av spørsmålet om U-864 kan ha hatt uranoksid i lasten, er det både gjort målinger av sedimenter ved vraket og gjort vurderinger på basis

av historiske materiale om U-864 og andre ubåter som gikk i samme type trafikk. Det foreligger i dag ikke informasjon som tilsier at U-864 hadde uranoksid om bord da den ble senket i februar 1945.

Kystverket har samarbeidet med Statens Strålevern om analyser av sedimenter fra vrakposisjonen til U-864. Allerede i 2003 ble det tatt prøver for å avklare mulig uranforurensning. Statens strålevern målte verdier fra ti prøver på sjøbunnen. Prøvene inneholdt ikke unormalt høye konsentrasjoner av uran.

Bakgrunnen for å undersøke om U-864 kan ha hatt uran om bord var bl.a. at norske myndigheter høsten 2003 mottok opplysninger fra ubåthistorisk miljø i Tyskland om at U-864 bl.a. hadde mindre mengder thallium og uranoksid om bord da den ble senket i 1945.

Daværende samferdselsminister Torild Skogsholm svarte på spørsmål i spørretimen på vegne av daværende fiskeri- og kystminister Svein Ludvigsen den 11. februar 2004 om dette sakskomplekset, og viste til at disse opplysningene ikke kunne bekreftes på bakgrunn av målinger som ble foretatt rundt vraket av U-864.

Når det gjelder vurderinger basert på historisk materiale av hvilken last U-864 hadde, framgår det i Prop. 81 S (2009-2010) Håndtering av ubåten U-864 at informasjonen om lasten er basert på radiomeldinger som ble fanget opp av britisk etterretningstjeneste under krigen. Som det framgår i proposisjonen er lastemanifestet eller andre dokumenter som kunne ha bekreftet lasten ikke funnet. I proposisjonen er det opplyst at U-864s last bestod av ulike tegninger, tekniske komponenter fra tysk våpenindustri og anslagsvis 67 tonn metallisk kvikksølv. Det er også gjort vurderinger av om U-864s last kan ha inneholdt uran. Dette på bakgrunnen bl.a. av at U-234, som overgav seg til USA i mai 1945, bl.a. hadde uranoksid i lasten og at det har vært hevdet at U-234 var en erstatningsubåt for U-864. I Det Norske Veritas' (DNV) rapport fra 2008 til Kystverket (rapport nr. 23916-7)

framholdes at det ikke er funnet noe bevis for at U-864 hadde uranoksid i lasten. DNV bygger sin konklusjon bl.a. på vurderinger fra den tyske historikeren, Dr. Alex Niestlé, som har forsket i omkring 30 år på tysk ubåthistorie. Kystverket påpeker i konseptvalgutredningen fra 2011 at det ikke finnes offisielle dokumenter som stadfester at U-234 var en erstatningsubåt for U-864.

Representanten Sortevik framholder i begrunnelsen for sitt spørsmål at midtseksjonen fra U-864 må lokaliseres og miljøfarlig last fjernes fra denne. Det er imidlertid ingenting i det faglige grunnlaget som tilsier at midtseksjonen befinner seg som en hel tredje vrakseksjon utenfor det forurensede området. Det er foretatt kartlegging av vrak og vrakdelene både i 2005, 2006 og i 2009. Det er registrert 183 vrakliggende gjenstander like ved og mellom de to hovedvrakdelene, baugseksjonen og akterseksjonen. Det er vurdert at 107 av vrakdelene stammer fra U-864 og at flere større deler stammer fra ubåtens midtre seksjon. Det er også lite trolig at det ligger vrakdelene i denne posisjonen som ikke stammet U-864.

I Prop. 111 S (2011-2012) Tilleggsbevilgninger og omprioriteringer i statsbudsjettet 2012 – orienterer Regjeringen om at den vil gå videre med forprosjektering av to alternativ for miljøtiltak ved vraket; ett for heving av last med tildekking av forurenset havbunn, og ett med tildekking av vraket. Som ledd i forprosjekteringen vil det bl.a. bli foretatt ny detaljkartlegging av havbunnen og vrakdelene. Som det framgår av proposisjonen, skal begge forprosjektene gjennomgå ekstern kvalitetssikring av styringsunderlag og kostnadsoverslag (kvalitetssikring 2 – KS 2) før Regjeringen tar endelig stilling til valg av miljøtiltak.

Som vist ovenfor er opplysningene om en mulig uranoksidlast i U-864 fulgt opp i Kystverkets arbeid og de undersøkelser og vurderinger som er gjort i denne sammenheng tilsier at det ikke er uranoksid i vraket. Dermed vil kvikksølvforurensningen være styrende for valg av miljøtiltak ved U-864.

SPØRSMÅL NR. 1482

Innlevert 30. mai 2012 av stortingsrepresentant Harald T. Nesvik

Besvart 7. juni 2012 av landbruks- og matminister Lars Peder Brekk

Spørsmål:

«I forbindelse med en demonstrasjon utenfor Stortinget denne uken uttalte lederen for Stortingets næringskomité i en appell at regjeringen vil følge opp

matkjedeutvalgets innstilling om en ny lov om god handelsskikk.

Kan statsråden bekrefte at regjeringen vil fremme en lovproposisjon til Stortinget om en lov om god handelsskikk, når tar man i så fall sikte på å fremme

denne, og kan statsråden også redegjør for om dette utelukkende vil gjelde dagligvarehandelen eller om alle former for kjeder blir omfattet?»

Svar:

I matkjedeutvalgets rapport NOU 2011:4 ” Mat, makt og avmakt – om styrkeforholdene i verdikjeden for mat” anbefalte utvalgets flertall en styrket lovregulering av forhold de karakteriserer som urimelig forretningspraksis i dagligvaresektoren. Utvalgets kartlegging og vurderinger inkluderer en juridisk betenkning (vedlegg 21 til NOU 2011:4) der det argumenteres for at verken konkurranseloven, avtaleloven eller markedsføringsloven dekker problemstillingene knyttet til vertikale avtaleforhold. Utvalget anbefaler på denne bakgrunn at det bør innføres egne lovregler som sikrer god handelsskikk i dagligvaresektoren, og som legger til rette for at forbrukernes interesser ivaretas i tilstrekkelig grad. Utvalget har identifisert flere forhold som bør vurderes regulert i en lov. Videre anbefaler utvalget at håndhevingen av regelverket bør legges til en egen instans.

Uavhengig av hverandre har Dagligvareleverandørenes forening (DLF) og Norges Colonialgrossisters Forbund (NCF) gjennomført juridiske betenkninger av behovet for en egen lov av hhv. dr. juris Kolstad og Advokatfirmaet Thommessen v/adv. Teigum. Konklusjonen til Kolstad er at konkurranseloven har klare begrensninger som virkemiddel for å ivareta et balansert forhandlingsystem. En lov for god handelsskikk vil ikke komme i konflikt med konkurranseloven, men vil være utfyllende til den. Tei-

gum konkluderer med at eksisterende lovgivning kombinert med avtalebaserte bransjeløsninger og en utbygging av tvisteløsninger som Næringslivets Konkurranseselect, er godt nok for å sikre en god forretningskikk i dagligvaresektoren.

Forhold som omhandler urimelig forretningspraksis i forhandlingssituasjoner m.v., men som ikke virker konkurransebegrensende, rammes ikke av konkurranseloven. Prinsippet om god forretningskikk er nedfelt i avtaleloven, pristiltaksloven og markedsføringsloven. Når Matkjedeutvalget likevel peker på at det innenfor dagligvaresektoren har utviklet seg forhold som kan karakteriseres som urimelig forretningspraksis, reiser det spørsmål om dagens regelverk og håndheving er tilstrekkelig og om balanseforholdet mellom avtalepartene er likeverdig. De juridiske betenkningene illustrerer at det er juridisk uenighet om hvordan prinsippet om god handelsskikk i dagligvaresektoren best kan ivaretas.

Foreløpig er det ikke fattet noen endelige konklusjoner på hvordan utvalgets anbefalinger konkret skal følges opp, heller ikke når det gjelder en eventuell lov om god handelsskikk.

De berørte departementene arbeider nå med å gjennomgå Matkjedeutvalgets anbefalinger, samt de innspill som har kommet i forbindelse med høringen eller på annen måte har blitt kommunisert til departementene. Jeg regner med å kunne komme tilbake til Stortinget på egnet måte med mer konkret informasjon om hvordan Regjeringen vil følge opp Matkjedeutvalgets utredning.

SPØRSMÅL NR. 1483

Innlevert 30. mai 2012 av stortingsrepresentant Harald T. Nesvik

Besvart 7. juni 2012 av nærings- og handelsminister Trond Giske

Spørsmål:

«Kan statsråden redegjøre for når statens eierandel i SAS AB ble verdifastsatt, og hva denne var på, samt om hva statsråden vil foreta seg for at bokført verdi av statens eierandel i selskapet skal bli i samsvarende med reell markedsverdi av aksjene?»

BEGRUNNELSE:

Ifølge Statsrekneskapen 2011, Meld. St. 3 (2011-2012) er statens eierandel i SAS AS på 14,3 pst. bokført med en verdi av 1,527 milliarder kroner. Imidler-

tid er samlet markedsverdi av statens aksjer i selskapet verdsatt til om lag 314 millioner kroner.

Ifølge undertegnede skulle dette tilsi et misforhold i verdifastsettelsen på statens eierandel på nærmere 1,2 milliarder kroner for høyt i forhold til reell markedsverdi.

Svar:

Prinsippet for oppføring i kapitalregnskapet er historisk kost. Prinsippene for føring av statsregnskapet fremkommer i kapittel 4.4 i Meld. St. 3 (2011-

2012). Ved kjøp av aksjer innebærer dette at det er kjøpsprisen på transaksjonstidspunktet som registreres som bokført verdi. Bokført verdi blir deretter stående og ikke omvurdert. Det foreligger ingen planer om å endre dette føringsprinsippet. Dersom staten senere foretar tilleggskjøp av aksjen, som i tilfellet med eierandelen i SAS AB i 2009 og 2010, vil beløpene legges til bokført verdi.

En detaljert aksjeoversikt fremgår av det årlige statsregnskapet, jf. tabell 3.6 i vedlegg 3 i Meld. St. 3 (2011-2012). Nederst i denne tabellen er det satt opp en supplerende oversikt over børsnoterte aksjer som staten eier. Denne viser i tillegg til bokført verdi av aksjene også statens eierandel av og markedsværdien av aksjene ved årets slutt.

SPØRSMÅL NR. 1484

Innlevert 30. mai 2012 av stortingsrepresentant Vigdis Giltun

Besvart 8. juni 2012 av arbeidsminister Hanne Inger Bjurstrøm

Spørsmål:

«Ved etterbetaling av uføretrygd blir ofte skattegrunnlaget endret. Det får dramatiske følger hvis NAV utbetaler bruttobeløp uten å trekke skatt, da trygdemottakeren vil få store problemer med å betale en høy baksmell på skatten.

Hvilket ansvar har NAV til å innhente opplysninger for å foreta korrekt skattetrekk i forhold til endringer i inntekten, og vil NAV eller trygdemottaker være økonomisk ansvarlig ovenfor ligningsmyndighetene hvis NAV ikke sørger for at det trekkes skatt av store etterbetalinger?»

BEGRUNNELSE:

Trygdekontorene skal i utgangspunktet ikke foreta noen utbetaling før det er innhentet opplysninger fra ligningskontoret om hvor mye skatt som skal trekkes. Ved etterbetaling av trygdeytelser har det skjedd en del feil når etterbetalingene har blitt innberettet til ligningsmyndighetene. Det har ført til at trygdemottakere får høy skattegjeld som de har problemer med å betale på inntekt de har mottatt i god tro.

Svar:

I utgangspunktet skal Arbeids- og velferdsetaten ikke foreta etterbetaling før det er innhentet opplys-

ninger fra skattekontoret om hvor mye som skal trekkes i skatt. Jeg har fått opplyst fra Arbeids- og velferdsetaten at skatteberegningene som forestas av skatteetaten, vil kunne ta noe tid. Dette medfører at brukeren ofte må vente lenge på etterbetalingen dersom en skal vente på den korrekte skatteberegningen for den enkelte.

Jeg har fått opplyst at Arbeids- og velferdsetaten derfor i samråd med skatteetaten har lagt til grunn at det skal trekkes en standardsats på 30 prosent skatt på etterbetalinger uten å innhente nærmere opplysninger. Arbeids- og velferdsetaten informerer skatteyter om trekk etter standardsats i brevet med vedtak om etterbetaling før utbetaling finner sted. Ved denne praksis vil brukeren raskt motta etterbetalingen, samtidig som skattetrekket i hovedsak er foretatt. Korrekt skattetrekk blir beregnet av skatteetaten i forbindelse med likningsoppgjøret, og vil basere seg på de innberetninger som er foretatt på bruker. Hvis det er trukket for mye i skatt, så får bruker til gode. Hvis det er trukket for lite, vil bruker få restskatt.

Når det gjelder representantens spørsmål om hvem som er ansvarlig overfor ligningsmyndighetene ved for lite skattetrekk av etterbetalinger, er hovedregelen at det er den skattepliktige selv. I visse tilfeller kan de trekkpliktige gjøres ansvarlig for beløpet, jf. skattebetalingslovens § 16-20.

SPØRSMÅL NR. 1485**Innlevert 30. mai 2012 av stortingsrepresentant Lillian Hansen****Besvart 5. juni 2012 av helse- og omsorgsminister Anne-Grete Strøm-Erichsen****Spørsmål:**

«Det har vært uklarhet om hvorvidt kvinner fra Lofoten selv kan velge fødested innenfor det som er medisinsk forsvarlig.

Kan statsråden bekrefte at fritt sykehusvalg også gjelder for fødende kvinner fra Lofoten?»

Svar:

Fritt sykehusvalg gjelder for fødende, og selv om det vanligvis ikke er aktuelt for fødende å reise ut av regionen de er bosatt, skal alle pasienter fra hele landet behandles likt.

Noen fødeavdelinger har høyspesialisert kompetanse til å ta seg av kompliserte fødsler og nyfødteheter for syke nyfødte. Men også disse avdelingene

har et flertall av alminnelige fødsler, etter svangerskap uten spesielle komplikasjoner. Kvinner med normale graviditeter kan derfor søke om fødeplass på disse sykehusene etter bestemmelsene om fritt sykehusvalg.

Fødendes rett til fritt sykehusvalg kan kun begrenses dersom sykehuset ikke har kapasitet til å yte helsehjelpen. Dette omtales i St.meld.nr. 12 (2008-2009), kapittel 3.1.

Et sykehus kan stanse tildeling av fødeplasser dersom de ser at kapasiteten ved sykehuset er full ved et bestemt tidspunkt.

Sykehus kan imidlertid ikke prioritere fødende bosatt i sykehusets opptaksområde foran andre pasienter som søker fødeplass på sykehuset.

SPØRSMÅL NR. 1486**Innlevert 31. mai 2012 av stortingsrepresentant Bent Høie****Besvart 6. juni 2012 av helse- og omsorgsminister Anne-Grete Strøm-Erichsen****Spørsmål:**

«Hvordan vurderer helse- og omsorgsministeren tilbudet til pasienter med lymfødeme i Norge, med tanke på at det er omlag 10 år siden det i Norge var en aktiv spesialist innen lymfologi?»

BEGRUNNELSE:

De fleste pasientene med lymfødeme får god hjelp av behandling fra fysioterapeuter som har videreutdannet seg innen lymfologi. Noen får også mer intensiv hjelp ved Montebello senter (kun for kreftpasienter), og noen rehabiliteringssenter og gjennom behandlingsreiser i regi av Norsk Lymfødeme forening. Felles for disse er imidlertid også at det ikke er behandling i regi av spesialist, men fysioterapeuter.

Dr. Petlund er spesialist i lymfologi, men han gikk av med pensjon for omlag 10 år siden. Siden dette har det ikke vært noen spesialist i lymfologi i Norge. Enkelte pasienter får innvilget behandling ved Földi Klinik i Tyskland, men der varierer praksisen mellom helseforetakene.

Noen pasienter har ikke tilstrekkelig nytte av den behandlingen som gis i Norge i dag og har behov for mer spesialisert og intensiv behandling.

Behovet innenfor dette området vil øke som følge av økningen innen kreftbehandling.

Svar:

Lymfødeme er en kronisk sykdom som kan utvikles etter skade på lymfesystemet etter kreftbehandling, eller av andre årsaker. Ifølge Helsedirektoratet skiller man mellom primære og sekundære lymfødeme. Primære lymfødeme skyldes mangelfull utvikling eller feilutvikling av lymfesystemet, og i ca 30 prosent av tilfellene primære lymfødeme skyldes det trolig medfødte defekter i lymfeårene. Sekundære lymfødeme opptrer som komplikasjoner til traumer eller sykdommer som skader lymfeårene eller lymfeknutene. 70 prosent av lymfødeme i den vestlige verden skyldes skader som følge av kreft og kreftbehandling.

De fleste pasientene trenger behandling for å redusere ødemer, lindre plager, bedre funksjon og fore-

bygge komplikasjoner. Ifølge Helsedirektoratet gir kirurgiske inngrep og medikamentell behandling liten bedring for pasientene som har denne diagnosen, og komplett fysikalsk lymfødembehandling har best effekt på funksjon og smerter og gjør det mulig å leve med de plager lymfødemet gir.

Lymfødembehandling gis av fysioterapeuter med spesialkompetanse på behandlingsformen. Opplæringen er bransjeintern og er ikke en offentlig godkjent spesialitet. Faggruppen for Onkologi og Lymfologi i Norsk Fysioterapiforbund (NFF) har status som faggruppe, og medlemmene i faggruppen driver virksomhet på institutter, i kommunale helsetjenester og på sykehus, hospice og rehabiliteringsinstitusjoner. Det er ca 300 fysioterapeuter som tilbyr lymfødembehandling på landsbasis, hvorav de fleste i kommunehelsetjenesten.

Helsedirektoratet opplyser at fysioterapeuter kan få kompetanse i Komplette Fysikalske Lymfødembehandling ved å ta et fire ukers kurs i regi av Skandinavisk Forum for Lymfologi. Skandinavisk Forum for Lymfologi har gjennomført kurs i lymfødembehandling for fysioterapeuter siden 1989.

Det er ikke riktig som representanten Høie skriver at behovet innenfor dette området vil øke som

følge av økningen i kreftbehandlingen. Ifølge Helsedirektoratet antyder store amerikanske studier at behovet vil gå ned da trenden er at det gjøres mindre armhulekirurgi (fjerning av lymfekjertler i armhuler) nå enn tidligere. Studiene vil være ferdig om ca 2 år.

Behandling av lymfødembestår i at pasienten gjør egne øvelser og eventuelt får bistand fra fysioterapeut. Det er ikke grunn til å tro at det i utlandet er en annen eller bedre behandling til denne pasientgruppen enn den de får i Norge. Det er opp til det enkelte regionale helseforetak å vurdere om det er spesielle grunner som tilsier at pasienten bør reise til utlandet for å få behandling, og om behandlingen skal dekkes av det regionale helseforetaket.

De regionale helseforetakene har utdanning av helsepersonell som en av sine lovpålagte oppgaver. Et kompetent helsepersonell i et tilstrekkelig omfang er en sentral forutsetning for faglighet og kvalitet i helse- og omsorgstjenesten. I oppdragsdokumentet for 2012 er det stilt krav om at de regionale helseforetakene skal utvikle planer for etter- og videreutdanning av helsepersonell i helseforetakene som bidrar til å løse sektorens utfordringer. Videre skal de analysere og legge fram planer for fremtidig kompetanse- og personellbehov i et 2020-perspektiv.

SPØRSMÅL NR. 1487

Innlevert 31. mai 2012 av stortingsrepresentant Bjørn Lødemel

Besvart 13. juni 2012 av olje- og energiminister Ola Borten Moe

Spørsmål:

«I Jordalen i Voss kommune har det lenge vore arbeidd med å få trygg veg til den vesle jordbruksbygda. Den einaste realistiske løysinga er å nytte ei planlagd kraftutbygging i kombinasjon med ein ny vegtunnel. Desse planane er no til handsaming hos NVE, men Fylkesmannen i Hordaland har kome med motsegn. Den 14. juni skal det haldast sluttbefaring med høyringspartane.

Kva råd vil statsråden gje for å finne ei løysing som gjer at Holmen kraft får gjennomføre sine planar om kraftutbygging og Jordalen får trygg veg?»

GRUNNGJEVING:

Saka om rassikring av vegen til Jordalen i Voss kommune har gått fram og tilbake mellom ulike offentlege instansar dei siste åra. Konesjonssøknaden ligg til handsaming hos NVE, og det har vore hø-

ringsfrist fram til 1. april. Den 14.juni skal det vere sluttbefaring og synfaring der høyringspartane skal delta, og det er i samband med denne synfaringa svært viktig å legge til rette for å løyse dei utfordringane som gjenstår.

Det har lenge sett mørkt ut for å få rassikra denne vegen innanfor ordinære løyvingar, men etter at planane om utbygging av Holmen kraft vart lagde fram kom det ny optimisme og framgong i saka. Kombinasjonen av ny tunnel som både gjev rassikker veg og tilgang til ny kraftproduksjon er eit Kinderegg i ordets rette forstand. Inntekter frå kraftproduksjon som kan finansiere rassikring, trygg veg, optimisme og framtidstru for innbyggjarane i Jordalen.

For å få til ei slik overordna målsetting er avgjerande at alle offentlege instansar tek ansvaret for å få til ei løysing som kan gjer at desse planane kan realisast.

På samlinga 14.juni skal ein blant anna drøfte

motsegna frå Fylkesmannen i Hordaland som går på endra utsleppspunkt frå vassstunnelen. Fylkesmannen kjem i tillegg med krav om auka minstevassføring frå 100 til 300 liter i sekundet om vinteren på tross av at fagrapportane konkluderer med at 100 liter i sekundet er tilstrekkeleg. Dette er også meir enn vanleg vassføring vinterstid. Begge desse momenta kan gjere at lønsemda i prosjektet blir for dårleg og at kraftverket ikkje blir bygd. Det vil igjen øydelegge for den overordna målsettinga om trygg veg til Jordalen.

I eit brev til Samferdsledepartementet datert 11.03.2009 viser Miljøverndepartementet til at Jordalselvi ikkje vart verna ved Supplering av verneplan for vassdrag som vart verna mot kraftutbygging i 2005. Grunngevinga var "Jordalselvi representerer en ressurs som kan ha vesentlig betydning for vider bosetning og utvikling av det lille jordbruksamfunnet i Jordalen". I ein høyringsuttale frå Verdsarvrådet Vestnorsk fjordlandskap datert 3. mai 2012 om konsesjonssøknaden frå Holmen kraft heiter det mellom anna "Verdsarvrådet ser det som særst viktig for noverande og framtidig busetnad/aktivitet at det vert etablert trygg og rassikker veg gjennom heile året til bygda Jordalen. Realistiske sett ser det ut til at ny vegføring i kombinasjon med bygging av vassstunnel er den løysinga som kan realiserast". "Ut frå ei samla vurdering med hovudfokus på at det skal kunne bu folk i Jordalen er etablering av sikkert vegsamband naudsynt."

Jordalen er ei viktig innfartsåre til Verdsarområdet i Nærøyfjorden, og det er ikkje tvil om at Verdsarvstatusen vil bli svekka dersom det ikkje let

seg gjere å oppretthalde busetnaden og landbruksdrifta i dette området.

Statsråden har eit stort ansvar for å sjå til at det er samsvar mellom overordna politiske målsettingar og krav frå dei einiskilde offentlege instansar når det gjeld miljøspørsmål. Statsråden er derfor den fremste til å kunne gje råd i ei slik sak. Ein set si lit til at statsråden ønskjer å bidra til at offentlege styresmakter, i samarbeid med innbyggjarane i Jordalen, finn ei løysing som gjer at Holme kraft kan realisere sine planar og at innbyggjarane få trygg og rassikker veg.

Svar:

Jeg har merket meg med interesse den vinn-vinn-situasjon som etableringen av et veianlegg i fjell i forbindelse med en eventuell utbygging av Jordalselva vil kunne bety for sikker veiløsning for befolkningen i Jordalen. Jeg gjør oppmerksom på at det er gitt dispensasjon fra verneforskriften som kan muliggjøre kraftutbyggingen i tilknytning til verdensarvområdet, med tilhørende veianlegg.

Søknaden behandles nå av NYE. Den tillyste befaringen denne uken vil tydeliggjøre og avklare spørsmål som er kommet opp i høringsprosessen. NYE vil etter befaringen utarbeide innstilling til Olje- og energidepartementet.

Nå må konsesjonssaken følge ordinær saksbehandling i forvaltningen. På denne måten vil vi ha det best mulige grunnlaget for å kunne fatte den endelige beslutningen.

SPØRSMÅL NR. 1488

Innlevert 31. mai 2012 av stortingsrepresentant Ivar Kristiansen

Besvart 15. juni 2012 av olje- og energiminister Ola Borten Moe

Spørsmål:

«OED ga Statkraft og ikke lokale krefter konsesjon til å bygge Kjensvatn kraftverk i Hemnes i 2007. I Statkrafts konsesjonssøknad er en rekke miljøtiltak omtalt. I konsesjonsvilkårene er så godt som ingen av miljøtiltakene omtalt.

Vil statsråden sørge for at miljøtiltakene blir medtatt i arealplanen enten ved å gjøre et eget vedtak om det eller ved å be Statkraft ivareta allmennheten interesser gjennom å inngå et samarbeide med Hemnes Kommune for å oppfylle intensjonene om miljøtiltak?»

BEGRUNNELSE:

I Statkrafts søknad om konsesjon var det beskrevet mange miljøtiltak som var utgangspunkt for anbefalinger fra flere høringsinstanser som forutsetning for at konsesjon kunne gis. I konsesjonsvilkårene var så godt som ingen av miljøtiltakene omtalt. I konsesjonen er det likevel tatt med en ikke underskrevet utbyggingsavtale mellom kommunen og Statkraft. I denne avtalen, samt i noen skjønnsforutsetninger fra Rana Tingrett, er miljøtiltakene tatt med. Denne delen av skjønnet er rettskraftig. Til tross for at skjønnsforutsetningene fra Tingretten fastslår at Statkraft

skal utarbeide konkrete miljømessige tiltak i samråd med kommunen legges arealplanene, som skal inneholde miljøtiltakene, frem for kommunen til forventet godkjenning uten kommunens involvering noen få uker før arbeidene med kraftverket skal ta til. Her er flere av tiltakene skjønnsretten påla Statkraft å gjennomføre fjernet. Disse konkrete miljøforbedrende tiltakene har vært et fundament gjennom hele konsesjonsprosessen. Hemnes kommune vegrer seg for å behandle arealplanene før tydeligere intensjoner om oppfølging av miljøtiltakene gis fra Statkraft. Det har ført til at Statkraft har bedt OED om å gi konsesjonen virkning som statlig arealplan, begrunnet med tidsnød for prosjektet. Det forventes derfor meget tydelig at ikke departementet enda en gang overkjører lokale myndigheter og allmennhetens interesser i Hemnes, og derfor sørger for å pålegge Statkraft at de gjennomfører miljøtiltakene og dialogen med lokale myndigheter.

Svar:

I medhold av kongelig resolusjon av 11. mai 2007 ble Statkraft Energi AS meddelt tillatelse etter

industrikonsesjonsloven og vannressursloven for erverv av fallrettigheter for og bygging av Kjensvatn kraftverk, og tillatelse etter vassdragsreguleringsloven for overføring av Durmålsvatnet og Gråfjellbekken. I departementets vedtak av 25. mai 2012 ble det endelige konsesjonsvedtaket gitt virkning som statlig arealplan, jf. plan- og bygningsloven § 6-4 tredje ledd.

I konsesjonsvilkårene post 7 er det bestemt at Statkraft Energi AS skal legge frem en detaljert plan for vassdragets utbygging. Denne planen skal godkjennes av NVE før anleggsarbeidene kan settes i gang, og det er her den nærmere bruken av arealene og detaljene i utbyggingen fastsettes. I forbindelse med godkjenning av detaljplanen skal Hemnes kommune ha anledning til å uttale seg før den godkjennes av NVE. Det er klageadgang til departementet på NVEs vedtak om godkjenning av detaljplanen. I vedtaket om statlig arealplan viser departementet til at det er mulighet for utsatt godkjennelse av deler av detaljplanen, slik at Statkraft og Hemnes kommune kan fortsette drøftelsene om konkrete spørsmål før behandling i NVE.

SPØRSMÅL NR. 1489

Innlevert 31. mai 2012 av stortingsrepresentant Sonja Irene Sjøli

Besvart 11. juni 2012 av helse- og omsorgsminister Anne-Grete Strøm-Erichsen

Spørsmål:

«Vil statsråden ta initiativ overfor RHFene så pasienter med invalidiserende kjeveleddsdysfunksjon får adekvat behandlingstilbud utenlands, i påvente av oppbygging av tilbud i Norge, slik bestilt av HOD fra Helsedirektoratet – eller mener statsråden, i kontrast til uttalelser fra både HOD og direktoratet, at det finnes og at pasienter møtes med tilstrekkelig kompetanse innen diagnostisering og behandling i Norge?»

BEGRUNNELSE:

Høyre har tidligere tatt opp med statsråden situasjonen rundt behandlingstilbud for pasienter med invalidiserende temporomandibulær dysfunksjon (TMD, eller kjeveleddsdysfunksjon).

I tildelingsbrevet for 2012 har Helse- og omsorgsdepartementet gitt Helsedirektoratet i oppdrag å ”sammen med regionale helseforetak iverksette nødvendige tiltak for å styrke tilbudet om utredning og behandling av personer med invalidiserende [TMD],

herunder utarbeide veileder for behandlingsforløp for personer med TMD.” Helse- og omsorgsdepartementet skriver i oppdraget at det er ”behov for å øke både kunnskap og kompetanse på alle nivåer i behandlingsskjeden”. TMD-foreningen har også opplyst om at Helsedirektoratet uttaler til dem at de ikke kjenner til at det er foretatt noen kartlegging av behandlingstilbudet, som HOD skal ha vist til.

Som HOD skriver i sitt brev til Helsedirektoratet av 1.3.2012, har HOD i ”oppdragsdokumentet til regionale helseforetak for 2012 satt som overordnet mål at det skal gis et tilstrekkelig tilbud av god kvalitet til pasienter med [TMD].”

Undertegnede mener, hvilket også HOD i nevnte brev berører, at rapportene fra Helsedirektoratet gir inntrykk av at de mener det ikke finnes tilstrekkelig kompetanse og behandlingstilbud for TMD i Norge. TMD-foreningen opplyser at det i møte mellom Helsedepartementet og TMD-foreningen ble vist til at brevet av 5.2.2011 fra Helsedirektoratet til HOD må

leses som at der er fravær av kompetanse i Norge for den aktuelle pasientgruppa.

Det er positivt at situasjonen for denne pasientgruppen nå blir grepet fatt i av regjeringen. Imidlertid er det mange pasienter som har behov for behandling samtidig som de venter på et behandlingstilbud i Norge. Søknader om behandling for invalidiserende TMD i utlandet blir avslått av de regionale helseforetakenes utenlandskontor samt klagenemnda, melder TMD-foreningen, med begrunnelse i at det finnes kompetanse i norsk spesialisthelsetjeneste. Bl.a. i et avslag undertegnede har fått referert heter det, med henvisning til brev og rapport fra Helsedirektoratet, at

"Verken brevet eller rapporten skisserer at det mangler adekvat og forsvarlig kompetanse i spesialisthelsetjenesten for denne pasientgruppen."

Ifølge TMD-foreningen har Helsedirektoratet opplyst dem om at de ikke kan bekrefte at behandlingen som foregår i Norge er i tråd med dokumenterte metoder.

HOD skriver i brev 1.3 til Helsedirektoratet at, med henvisning til brev av 5.2.2011: "Direktoratet vurderer at tilbudet til pasientgruppen i Norge ikke er godt nok og anbefaler tiltak for å bygge opp kompetansen på alle nivåer i helsetjenesten". Denne beskrivelsen oppfattes av TMD-foreningen som å stå i kon-

trast til de begrunnelser som gis for praksis i de regionale helseforetakene. Der opplever TMD-pasienter at søknader om diagnostisering og behandling i utlandet er avslått av RHFenes utenlandskontorer, med referanse til at der er kompetanse i Norge.

Svar:

J eg er opptatt av at den norske helsetjenesten skal tilby tjenester av høy kvalitet til pasientene og forventer at de oppdrag som er gitt til helseforetakene og Helsedirektoratet, bidrar til at pasientene med TMD-lidelser vil oppleve større tilfredshet med tjenestene.

Pasient- og brukerrettighetsloven § 2-1 b inneholder bl.a. bestemmelser om rett til nødvendig helsehjelp fra spesialisthelsetjenesten. En pasient med rett til nødvendig helsehjelp har rett til behandling i utlandet dersom det ikke finnes et adekvat medisinsk tilbud i Norge. Dette er nærmere regulert i prioriteringsforskriften, og det sentrale er om det foreligger manglende kompetanse i Norge. Videre er det en forutsetning at helsehjelpen kan utføres forsvarlig av tjenesteyter i utlandet etter akseptert metode.

Stortinget har bestemt at denne type spørsmål skal avgjøres av en uavhengig nemnd som ikke kan instrueres fra Helse- og omsorgsdepartementet.

SPØRSMÅL NR. 1490

Innlevert 31. mai 2012 av stortingsrepresentant Bent Høie

Besvart 7. juni 2012 av helse- og omsorgsminister Anne-Grete Strøm-Erichsen

Spørsmål:

«I Dagens Medisin nr. 10/2012 sås det tvil om ventetidstall for diagnostisering av brystkreft. Avisen har fått noen kommentarer fra HOD.

Hvordan vurderer statsråden det som fremkommer, mener hun at fritt sykehusvalg.no gir et godt bilde av forventet ventetid til pasientene, hva er gjennomsnittlig ventetid, og hvordan følger statsråden opp om grupper av pasienter må vente uholdbart lenge, uten at dette er helsefaglig begrunnet?»

BEGRUNNELSE:

På fritt sykehusvalg gis det inntrykk av at det opplyses om gjennomsnittlig ventetid, som ville blitt 17,2 dager fra henvisning til første behandling ved

brystkreft. Imidlertid bekrefter Helsedirektoratets Hanne Narbu vold til Dagens Medisin at det er median ventetid i virkedager, som er publisert på fritt sykehusvalg.no, ikke gjennomsnitt av alle dager. Undertegnede ber om at det redegjøres for hva den gjennomsnittlige ventetiden er.

I Dagens Medisin nr. 10/2012 hevder direktør Grethe Aasved ved Aleris at "Ventetiden for brystkreftpasienter er høyere enn helsemyndighetene oppgir." Pasientene som besøker deres brystdiagnostiske senter vitner om en annen opplevelse enn den som fremkommer av statistikken på fritt sykehusvalg.no. I følge Aasved har mange pasienter ventetid på mange uker, og det er eksempler på pasienter som venter i 12 til 17 uker.

Dette gjør at undertegnede ønsker en redegjørel-

se fra statsråden på hvorvidt hun mener statistikken på frittsykehusvalg.no gir et godt bilde til pasientene om hvilken ventetid de kan forvente i møtet med det offentlige helsevesenet, når de er rammet med mistanke om brystkreft.

Da regjeringens ”kreftgaranti” ble lansert het det at det skulle gå ”maksimalt 20 virkedager fra sykehuset mottar henvisningen til nødvendig utredning er fullført og første behandling starter.” Det ble senere slått fast at målet var at dette skulle gjelde for 80 pst. av pasientene, da det fantes medisinskfaglige grunner til at enkelte ikke burde hastes gjennom prosessen. Undertegnede ønsker statsrådets syn på om det er medisinskfaglig tilrådelig å vente så lenge som de må, for de kvinnene som ikke når målet om 20 dager.

Svar:

Fritt sykehusvalg er en informasjonstjeneste som skal bidra til å gjøre det lettere for pasienter å gjøre gode valg av behandlingssted i spesialisthelsetjenesten. På nettsiden presenteres informasjon om forventede ventetider, antall pasienter behandlet, samt enkelte kvalitetsindikatorer som antas å være relevante for pasienter. Ventetiden fra henvisning til behandling for kreft skiller seg fra de forventede ventetidene som presenteres på Fritt sykehusvalg. Ventetid til behandling for brystkreft viser hvor lenge en pasient i midten av fordelingen (median) har måttet vente siste året basert på tall for alle pasienter med brystkreftdiagnose siste år (historisk/faktisk ventetid).

Bent Høie refererer til Dagens Medisin nr. 10/12 vedrørende presentasjon av ventetider for brystkreft. Han spør om jeg mener at frittsykehusvalg.no gir et godt bilde av forventet ventetid til pasientene. Jeg besvarte et liknende skriftlig spørsmål fra stortingsrepresentant Laila Dævøy den 5. juni d.å. Som jeg gav uttrykk for i mitt svar til Laila Dævøy har jeg full forståelse for at bruk av ulike typer ventetider og ulike statistiske måter å presentere ventetidene på skaper forvirring og gjør det vanskelig for pasienter å lese og forstå det som står der. Som sagt er Fritt sykehusvalg en informasjonstjeneste som skal bidra til å gjøre det lettere for pasienter å gjøre gode valg av behandlingssted i spesialisthelsetjenesten. Jeg har vært i kontakt med Helsedirektoratet om denne saken.

Helsedirektoratet har gitt meg tilbakemelding om at de vurderer å samle inn forventede ventetider til kreftbehandling, på lik linje som for de øvrige be-

handlingstypene som presenteres på nettsiden. Helsedirektoratet melder også at de vil vurdere å publisere andel pasienter med brystkreftdiagnose som blir behandlet innen 20 virkedager på nettstedet. Pasientene vil da få informasjon om hvilke sykehus som når målsettingen om at 80 prosent av pasienter med brystkreft skal få behandling innen 20 virkedager. Uavhengig av denne saken arbeider Helsedirektoratet med å utvikle en ny og mer helhetlig presentasjon av kvalitetsinformasjon fra helsetjenesten.

Bent Høie etterlyser gjennomsnittlig ventetid fra henvisning til behandling for brystkreft. Helsedirektoratet publiserer ikke gjennomsnittlig ventetid, og begrunner dette med nedenstående forklaring:

”Alle pasientforløp er forskjellige og innen kreftbehandling vil det være noen pasienter som av forskjellige grunner får veldig lange forløp. Medianverdien vil ikke påvirkes i særlig grad av dette, mens gjennomsnittet kan påvirkes av at noen få pasienter er registrert med svært kort eller lang ventetid. Enkelte pasienter er registrert med svært lang ventetid i Norsk pasientregister. Det kan skyldes feilregistrering eller det kan ha medisinske årsaker. Ventetiden for brystkreft måles fra mottaksdato for første henvisning hvor minst en av behandlingsepisodene i henvisningsperioden er registrert med kreft. Tiden måles til dato for første behandlingsepisode hvor pasientene er registrert med en av de tre behandlingene for kreft, enten kirurgisk inngrep, cellegiftbehandling eller strålebehandling. For noen pasienter vil ikke kurativ behandling være aktuelt fordi sykdommen har gått for langt. For slike palliative pasienter, vil det ikke nødvendigvis registreres en behandlingsstart tidlig i forløpet. Slike tilfeller vil resultere i at det finnes svært lange ventetider i datamaterialet som ikke kan relateres til dårlig kapasitet i helsetjenesten”.

Bent Høie spør videre hvordan jeg følger opp om grupper av pasienter må vente uholdbart lenge, uten at dette er helsefaglig begrunnet. Målet om at 80 % av kreftpasientene skal få behandling innen 20 virkedager etter at henvisningen er mottatt er satt etter klare faglige råd. Selv om det for noen kreftpasienter er riktig å bruke mer enn 20 virkedager på å utrede og avklare hva som er riktig behandling, skal alle sykehus arbeide for bedre pasientforløp og korte ventetider. Jeg følger opp dette overfor de regionale helseforetakene gjennom krav i oppdragsdokumentet om at alle sykehus skal identifisere flaskehalser innen kreftutredning og behandling, og eventuelt sørge for å organisere tilbudet annerledes.

SPØRSMÅL NR. 1491**Innlevert 31. mai 2012 av stortingsrepresentant Dagfinn Høybråten****Besvart 6. juni 2012 av utenriksminister Jonas Gahr Støre****Spørsmål:**

«Situasjonen for befolkningen i Nuba-fjellene i Sudan er prekær. Samtidig som de utsettes for bombing og krigshandlinger, er tilgangen til humanitær hjelp praktisk talt blokkert.

Hva kan Norge gjøre for å sikre at matvarerhjelp, medisiner og utstyr når fram og stanse overgrep mot sivilbefolkningen?»

BEGRUNNELSE:

Medlemmer av Stortingets utenriks- og forsvarskomite hadde 31.5.12 et møte med biskop Macram Max Gassis om situasjonen i Nuba-fjellene. Vi ble orientert om de uløste politiske spørsmålene så vel som den akutte humanitære krisen i området. Kombinasjonen av krigshandlinger, bl.a. med bombing fra luften og blokkering av tilførselsveier for grunnleggende forsyninger, er i ferd med å skape en humanitær krise av dimensjoner for den allerede hardt rammede befolkningen. Den forestående regntiden kan gjøre situasjonen ytterligere forverret. For å få fram hjelp, må det åpnes korridorer fra andre land. Krigshandlinger mot sivile mål må opphøre. Sudan og Sør-Sudan er høyt prioritert av Stortinget når det gjelder bistand. Hva kan regjeringen gjøre i den situasjonen som Nubia-folkningen nå er i.

Svar:

Vi er dypt bekymret for befolkningen i Nuba-fjellene og andre deler av delstatene Sør-Kordofan og Blånilen, der det foregår regelmessige kamphandlinger mellom opprøbevegelsen SPLM- N og den sudanske hæren. Dette er en intern konflikt på sudansk territorium. Det er først og fremst partene til konflikten, Sudan og SPLM-N, som har hovedansvaret for å sikre humanitær tilgang.

FN og andre internasjonale aktører har derfor over lang tid forsøkt å fremforhandle humanitær tilgang fra sudansk territorium med sudanske myndigheter. Veikartet som Den afrikanske unionen (AU) utarbeidet for å løse konflikten i Sør-Kordofan/Blånilen, og mellom Sudan og Sør-Sudan, som FNs sikkerhetsråd i sin resolusjon 2046 gir sin tilslutning til, oppfordrer Sudan til å godta FN/AU/LAS forslag og gi adgang for humanitære aktører.

Norge har kommet med klar støtte til veikartet og har støttet aktivt opp under de pågående forhandlingene. Vi har også tatt opp situasjonen en rekke ganger med myndighetene i Khartoum, både bilateralt og sammen med andre land. Vi vil fortsette å legge press på myndighetene i Khartoum for å oppnå en snarlig løsning slik at lidelsene til den sivile befolkningen i området begrenses så mye som mulig.

Med hensyn til spørsmålet om grensekryssende nødhjelp, har de sentrale humanitære aktørene i Sudan foreløpig vurdert dette som lite hensiktsmessig. Grensekryssende nødhjelp mot sudanske myndigheters vilje, som ikke er basert i et Sikkerhetrådsvedtak, vil være i strid med internasjonal rett.

Videre kan humanitære aktørers eventuelle virksomhet i Sør-Kordofan uten godkjenning av sudanske myndigheter føre til ytterligere problemer for humanitær assistanse andre steder i Sudan, noe som igjen kan ramme flere millioner mennesker.

Det har i følge FN kommet 45 000 flyktninger fra Nuba-fjellene/Sør-Kordofan hittil. Norge gir humanitær bistand til disse via det humanitære flergiverfondet.

Dersom det gis humanitær tilgang til Nuba-fjellene, er Norge beredt til å bistå med humanitær hjelp til sivilbefolkningen der.

La meg legge til at det er Regjeringens vurdering at den humanitære krisen i Nuba-fjellene i stor grad er en konsekvens av den politiske krisen i Sør-Kordofan og Blånilen. Vi har derfor konsistent oppfordret alle parter i konflikten til å søke en politisk løsning. Vår linje er fullt i overensstemmelse med AU og FN, som også legger vekt at forhandlinger mellom regjeringen i Khartoum og SPLM-N må komme i gang snarest mulig.

Det er også vår vurdering at redusert spenning mellom Sudan og Sør-Sudan vil bidra til å bedre forholdene for sivilbefolkningen på begge sider av den internasjonale grensen. Vi har også tatt til orde for at "Joint Border Verification Monitoring Mission", som de to landene er enige om å opprette og som vil ha mandat fra FN, må bemannes og utplasseres umiddelbart.

SPØRSMÅL NR. 1492**Innlevert 31. mai 2012 av stortingsrepresentant Borghild Tenden****Besvart 7. juni 2012 av helse- og omsorgsminister Anne-Grete Strøm-Erichsen****Spørsmål:**

«Har statsråden fått informasjon om hva som var årsak til at det elektroniske pasientjournalssystemet DIPS i Vestre Viken HF var ute av funksjon i 6 timer mandag 1. mai 2012, og vil statsråden spesifisere krav til utforming og funksjon til pasientjournalssystemer?»

BEGRUNNELSE:

I Budstikka, Drammens tidene og VG har vi kunnet lese om driftsstans 1. mai som rammet journalopplysningene til ca. en halv million innbyggere tilknyttet Vestre Viken helseforetak. Det var ikke mulig å få opplysninger ut av eller inn i datasystemet i flere timer. Om en slik driftsstans hadde skjedd en hverdag med full aktivitet, er det grunn til å tro at konsekvensene vært svært store.

I moderne sykehus er alle opplysninger om pasienter og deres sykdomsforhold lagret elektronisk. Å kunne stole på at disse systemene fungerer er en forutsetning for å kunne gi riktig helsehjelp. Det aktuelle journalssystemet ble innført på sykehuset i Asker og Bærum i 2004, og innført i resten av Vestre Viken Helseforetak i 2010. Flere dager etter hendelsen viste ikke helseforetaket årsaken til driftsstansen. For å sikre at slike hendelser ikke skjer igjen er det viktig at det er åpenhet rundt årsakene til hendelsen og at den gjøres skikkelig rede for. På den måten kan man kan forsikre seg mot at lignende hendelser kan skje igjen.

Svar:

Helse- og omsorgsdepartementet var i kontakt med Helse Sør-Øst RHF om den aktuelle saken allerede 2. mai d.å., og mottok den 3. mai en kort skriftlig redegjørelse utarbeidet av Sykehuspartner. Redegjø-

relsen pekte på en mulig programfeil i Dips, noe som senere har blitt bekreftet og utdypet nærmere. Årsaken til hendelsen var visstnok en programmeringsfeil i en kombinasjon i Oracle-databasen og hvordan Dips-programvaren benytter databasen. Dette har blitt fulgt opp av de to aktuelle leverandørene i etterkant.

Ved slike hendelser er det viktig at en har etablert systemer for god oppfølging og læring. Dette er etter hva jeg har forstått ivaretatt i denne saken. Det ble raskt opprettet kriseledelse i Sykehuspartner etter normale prosedyrer, gjennomført nødvendige varslinger og Vestre Viken HF etablerte de nødvendige nødrutiner som rutinemessig skal etableres i slike situasjoner. Saken har i etterkant blitt fulgt opp i samarbeid med de aktuelle leverandørene, både for å finne årsakene til hendelsen og avklare eventuelle læringspunkter. Hendelsen som varte fra kl. 17.59 til 23.50, fikk ifølge ledelsen i Vestre Viken HF ikke negative konsekvenser for pasientbehandlingen. Sykehuspartner har en kontinuerlig måling av oppetid for alle sine systemer, og oppetiden for Dips i Vestre Viken HF har for årets 4 første måneder ligget over 99,9 %.

Denne hendelsen var alvorlig, og jeg forutsetter at alle involverte parter følger opp dette på en slik måte at en høyner kvaliteten på de elektroniske systemene i fremtiden. Dette er et teknisk arbeid som må følges opp kontinuerlig gjennom et samarbeid mellom brukere og aktuelle leverandører, og som jeg vanskelig kan se at jeg eller departementet kan løse gjennom krav til utforming og funksjon til pasientjournalssystemer. E-helse er et viktig tema for meg, og jeg planlegger som kjent også å legge frem en stortingsmelding om dette mot slutten av inneværende år.

SPØRSMÅL NR. 1493**Innlevert 31. mai 2012 av stortingsrepresentant Per Arne Olsen****Besvart 11. juni 2012 av miljøvernminister Bård Vegar Solhjell****Spørsmål:**

«Vil statsråden vurdere å utsette innføringen av direktivet inntil problemstillingene som nå reises i Nederland har fått sin endelige avklaring?»

BEGRUNNELSE:

En rekke land deriblant Norge er i disse dager i ferd med å innføre EUs Biociddirektiv. Direktivet møter motstand i flere land fordi det forbyr å bruke kobber i prosessen med å bekjempe legionella og bakterieutvikling i lukkede vannsystemer. I Nederland arbeider man med en prosess der man ut i fra en folkehelse- og miljørisiko ønsker å utsette innføringen av direktivet etter en administrativ prosess som gjennomføres allerede i år. I Nederland ønsker man å gjøre unntak fra bestemmelsen helt fram til 2016.

Svar:

Biociddirektivet omhandler regler for godkjenning av aktive stoffer (biocider) og biocidprodukter. Det ble innlemmet i EØS-avtalen i 2003 og gjennomført i norsk rett gjennom forskrift om godkjenning av biocider og biocidprodukter (biocidforskriften) som trådte i kraft 1. januar 2004. Dette regelverket er senere oppdatert og forbedret flere ganger.

Produkter med biocider brukes til å bekjempe uønskede organismer. Imidlertid har mange biocider (aktive stoffer) og biocidholdige produkter svært betenkelige egenskaper i forhold til helse og miljø. Hensikten med biocidregelverket er å bidra til bedre beskyttelse av menneskers helse og det ytre miljøet. Regelverket gir samtidig et harmonisert regelverk for godkjenning av biocider og biocidprodukter innenfor EU/EØS-markedet. Siden regelverket er en del av EØS-avtalen og gjennomført i Norge gis også norsk industri samme adgang til det europeiske markedet og tilsvarende rammevilkår som europeisk industri.

Biocidregelverket inkluderer lister over biocider (aktive stoffer) som industrien kan søke om å få godkjent til bruk i biocidprodukter. Biocidregelverket inneholder også liste over stoffer som ikke er godkjent til bruk i biocidprodukter. Det er industrien som skal søke om å kunne bruke stoffer i biocidprodukter.

For stoffer som ikke kan benyttes i biocidprodukter har det enten ikke kommet inn en stoffsøknad eller fullstendig dokumentasjon er ikke mottatt innen gitt tidsfrist, eller det er funnet uakseptabel risiko forbundet med bruk av stoffet.

Biocidregelverket utvikles og endres jevnlig, og Klima- og forurensningsdirektoratet har våren 2012 hatt et utkast til endringer i biocidforskriften på høring. Dette forskriftsutkastet inneholder flere nye direktiver og beslutninger, blant annet Kommisjonsbeslutning 2012/78/EU. Denne beslutningen omfatter flere stoffer, blant annet kobber, som ikke kan benyttes som aktive stoffer i enkelte typer biocidprodukter. I høye nok konsentrasjoner kan kobber føre til skader på følsomme arter og til skadelige langtidsvirkninger i vannmiljøet.

Forut for beslutninger om at visse stoffer ikke skal kunne benyttes i biocidprodukter er det en omfattende prosess på EU/EØS-nivå. For stoffer omfattet av beslutning 2012/78/EU har ikke aktuell industri levert nødvendig dokumentasjon eller søknader for å kunne benytte seg av disse stoffene.

Beslutningen er foreløpig ikke innlemmet i EØS-avtalen, men Norge har vurdert denne beslutningen til å være EØS-relevant og akseptabel, blant annet slik at Norge fortsatt vil få tilsvarende regelverk som resten av EU/EØS-området. Norge deltar aktivt i arbeidet knyttet til utvikling av biocidregelverket og vil vurdere kommende endringer i regelverket herunder eventuelle nye endringer i regelverket knyttet til kobber.

SPØRSMÅL NR. 1494**Innlevert 31. mai 2012 av stortingsrepresentant Per Arne Olsen****Besvart 7. juni 2012 av helse- og omsorgsminister Anne-Grete Strøm-Erichsen****Spørsmål:**

«Vil statsråden gjennomføre en evaluering av innretningen på apotekavansen slik opposisjonen har tatt til ordet for, og når vil det eventuelt kunne foreligge?»

BEGRUNNELSE:

I Innst. 11 S (2011–2012) etterlyste opposisjonen en vurdering av hvilke oppgaver apotekavansen skal dekke, og hvilke kriterier som skal ligge til grunn for justeringer av apotekavanse og generikapriser. Opposisjonen tok videre til orde for å vurdere å gjennomføre provenynøytrale endringer som gir en likere apotekavanse for ulike typer legemidler. Viktig i den forbindelse er å vurdere mulige konsekvenser for apotekenes faglige arbeid, tilgangen til apotek i distriktene og for muligheten til å drive frittstående apotek.

Svar:

Det har vært bred politisk enighet om at legemidler i Norge skal ha lavest mulig priser, jf. St. meld. nr. 18 (2004-2005) og Innst. S. nr. 197 (2004-2005). Målet om lavest mulig priser må sees i sammenheng med målet om at pasienter i Norge skal ha sikker tilgang til effektive og sikre legemidler. I den grad disse hensynene kan være i konflikt med hverandre, må det foretas en avveining som ikke går utover hensynet til sikker og effektiv pasientbehandling.

Prisene på reseptpliktige legemidler fastsettes ut fra legemiddelprisene i ni land i EØS-området (legemidlets maksimalpris). Utsalgspris fra apotek er bestemt av legemidlets maksimalpris og en fastsatt apotekavanse som består av et krone- og prosenttillegg. For byttbare legemidler reguleres prisene i tillegg av trinnprismodellen, som skal sørge for store prisreduksjoner når et legemiddel mister sin markedsbeskyttelse (patentutløp) og det oppstår generisk konkurranse.

kurranse.

Det er kjent at apotek og legemiddelgrossister har en høyere fortjeneste ved salg av byttbare legemidler som selges til trinnpris enn på salg av legemidler uten generisk konkurranse. Det er gode grunner til dette, blant annet for å kompensere apotekene for det merarbeid som bytte av legemidler i apotek innebærer. Det er likevel viktig løpende å vurdere om det er behov for endringer i pris- og avansereguleringene.

I Prop. 1 S (2011-2012) orienterte Helse- og omsorgsdepartementet Stortinget om at det er tatt initiativ til en ny prisundersøkelse som skal sammenlikne prisene på byttbare legemidler mellom Sverige, Danmark og Norge. Resultatene av denne undersøkelsen var opprinnelig ventet å foreligge ved årsskiftet 2011/2012. Det har imidlertid vist seg at sammenstillingen av dataene mellom de tre landene har vært mer krevende enn tidligere forventet. Datasettene inneholder store variasjoner med hensyn til koding av ulike farmasøytiske formuleringer, mengder, former og pakningsstørrelser. Legemiddelverket har bidratt til å koble sammen data-settene, og det har vært behov for flere tilleggsbestillinger fra både Sverige og Danmark. Det er nå ventet at prisundersøkelsen vil bli publisert i løpet av sommeren 2012.

Prisnivået og apotekenes avanse ved salg av legemidler må sees i lys av en samlet vurdering av pris og avanse for både byttbare og ikke-byttbare legemidler. En rekke ulike prisundersøkelser har vist at Norge har lave priser og avanser på reseptpliktige legemidler med markedsbeskyttelse. På bakgrunn av resultatene fra den nye prisundersøkelsen på byttbare legemidler vil jeg vurdere om det er behov for endringer i strukturen for pris- og avanseregulering for legemidler i Norge, og om dagens prisnivå på byttbare legemidler er riktig med hensyn til å oppfylle målet om lavest mulig priser. Jeg vil orientere Stortinget om dette på egnet måte.

SPØRSMÅL NR. 1495**Innlevert 31. mai 2012 av stortingsrepresentant Laila Dāvøy****Besvart 8. juni 2012 av helse- og omsorgsminister Anne-Grete Strøm-Erichsen****Spørsmål:**

«Hvem er det som har ansvar for å følge opp at master blir satt opp i henhold til forskriftskrav, og dermed redusere risikoen for at beboerne ikke blir utsatt for eventuelle helseskader grunnet stråling fra nødnettmaster?»

BEGRUNNELSE:

Jeg viser til helseministerens tidligere svar om stråling fra master. I sitt svar henviser statsråden til forskriftene som sier at eksponeringen (elektromagnetiske stråler) skal holdes så lav som praktisk mulig. Det gjentas at dette prinsippet blir holdt ved planlegging og gjennomføring av bygging av basestasjoner. Det forsikres at dette gir lavest mulig eksponeringsnivå i områder der folk har langvarig opphold – med det forbehold at det ikke medfører vesentlige ulemper og kostnader. I Strålevernets infoskriv nr 11 fra 2009, leser vi at basestasjoner plasseres høyt og fritt. Det er illustrert med en mast som sender 20-30 meter over hustakene. Strålingen er sterkest vertikalt ut fra senderen. Det er vist med en grå kjegle. På side 2 i samme skriv står det: "Ikke helserisiko. Slik antenner normalt er montert, vil det være svært lave nivåer på radiobølger der vanlig ferdsel forekommer".

Ut i fra dette tror man da at antenner blir plassert høyt og fritt og at det taes hensyn til folks helse og bokvalitet. Statsråden svarer også at hun "har ingen grunn til å tro" at Direktoratet for nødkommunikasjon ikke ivaretar forskriftskravene. Men beboerne i Vestskrenten opplever at antenner blir plassert direkte på tak, med boliger rett under, bare beskyttet av et lag betong. Antennene er også rundtstrålende og stråler rett ut på hele bebyggelsen som ligger i skrenten ved siden av. I følge OBOS- advokaten til Vestskrenten kan de dokumentere at Nødnettmastene hos Vestskrenten ikke er oppført i henhold til forskriftene.

Det er underlig at Strålevernet bagatelliserer strålingen fra basestasjoner som er plassert slik at de gir mer stråling i rom hvor personer oppholder seg over tid, enn de føre-var anbefalinger Strålevernet har på sine egne web-sider. Man leser på Strålevernets hjemmesider at det advares mot stråling fra trådløse nett. I flere hus hvor måling er utført hos Vestskrenten er det verdier som er mange ganger verdien av stråling fra trådløst nett. Det er foretatt målinger i 15 boliger, hvorav Post- og teletilsynet utførte målinger i 3. Post og teletilsynet har for øvrig godkjent alle målingene.

Andre miljøer vurderer helserisiko fra strålings-

eksponering fra basestasjoner annerledes enn det det norske strålevernet gjør. WHO vedtok i mai 2011 at slik stråling skulle klassifiseres som mulig kreftfremkallende, og Europarådet vedtok samtidig en resolusjon med en sterk føre-var anbefaling, inklusive en anmodning om å redusere grenseverdien til en titusendel av dagens grenseverdi, dvs. 0,1 promille av dagens grenseverdi i Norge.

Vi har her en David mot Goliat- situasjon. Beboere opplever plager som de tilskriver strålingen, eller som føler så stor uro for mulige skadevirkninger at det går ut over deres bo- og livskvalitet. Vestskrenten opplever at DNK pålegger dem å bevise at strålingen medfører skader. Det er de ikke i stand til. Ingen har kunnet fremskaffe bevis. Det er imidlertid mange som har gitt uttrykk for uro og usikkerhet, og det må være DNKs oppgave bevise at strålingen ikke påfører noen form for helseplager på kort og lang sikt. Hvis de ikke kan fremlegge slike bevis, bør antennene fjernes.

Svar:

Direktoratet for nødkommunikasjon skal selv påse at kravene i strålevernforskriften blir oppfylt. Statens strålevern opplyser at de ikke er inne i enkelt saker med mindre det er klare brudd på forskriften. Slike klare brudd må dokumenteres og dokumentasjonen må fremlegges for Strålevernet slik at den kan vurderes.

Statens strålevern viser til at de på sine nettsider opplyser om følgende: "Forskning så langt gir ingen holdepunkt for at de svake feltene fra trådløse nettverk har skadelige helseeffekter." Inntil man vet mer om mulige helseeffekter er det imidlertid viktig at all eksponering holdes så lavt som det er praktisk mulig. Strålevernet opplyser om at de på sine nettsider gir informasjon om hvordan man enkelt kan redusere eksponeringen ytterligere om man ønsker det. Statens strålevern har opplyst meg om at de ikke har advarsel mot eksponering fra trådløse nettverk på sine nettsider.

Angående Vestskrenten vises det til tidligere svar på spørsmål 1197 av 17. april 2012 hvor jeg viser til at Post- og teletilsynet har gjennomført målinger på tre punkter som ble utpekt i samråd med borettslaget. Jeg har fått opplyst at målepunktene er der personer forventes å oppleve høyest eksponering og hvor personer oppholder seg over lengre tid. Målingene viste at nivåene var i underkant av 1 promille av grenseverdien. Strålevernet opplyser at det ikke er fors-

kningsmessig grunnlag for at slike nivåer gir noen form for helseskadelige effekter. Post- og teletilsynet godkjenner ikke målinger, men de har ut fra sammenligninger vist at målingene utført av Vidar Skipenes sannsynligvis stemmer.

Strålevernet viser videre til at det er riktig at WHO sitt kreftforskningsinstitutt (IARC) har klassifisert radiofrekvente felt som mulig kreftfremkallende. Dette er den svakeste klassifiseringen, og utfallet er fortrinnsvis basert på at enkelte befolkningsstudier indikerer at eksponering fra mobiltelefoni kan gi en

økt risiko for hjernesvulst. Det er ingen støtte for en slik risiko ved eksponering for de langt svakere feltene fra basestasjoner. Eksponering fra basestasjoner er vesentlig lavere enn fra egen mobiltelefon, og risikoen er derved tilsvarende lavere.

Forvaltningen av elektromagnetiske felt i Norge er forskningsbasert. Strålevernet viser til at EU har nedsatt en ekspertgruppe av vitenskapsfolk som har gått gjennom faglitteratur på området. Strålevernet baserer sin forvaltning på gjennomganger som dette.

SPØRSMÅL NR. 1496

Innlevert 31. mai 2012 av stortingsrepresentant Oskar J. Grimstad

Besvart 13. juni 2012 av olje- og energiminister Ola Borten Moe

Spørsmål:

«Det beskrives en såkalt avvikskø ved behandling av El-sertifikat, kva vil statsråden gjere for å sikre at dette ikke får negative følger for norske sertifikatberettigta aktører?»

GRUNNGJEVING:

Ved fleire høve har det blitt uttrykt bekymring for kapasiteten til NVE i forbindelse med dei grønne El-sertifikata. No viser det seg at ein kan registrere det som blir karakterisert som en avvikskø.

Svar:

Norges vassdrags- og energidirektorat (NYE) er forvaltningsansvarlig for elsertifikatorordningen og er delegert myndighet til å godkjenne anlegg for rett til elsertifikater.

I følge NYE har de god nok saksbehandlingska-

pasitet til å ta unna alle søknader om elsertifikater som er ukompliserte. Et av vilkårene for å bli godkjent for rett til elsertifikater er at produksjonsanlegget må være bygd i samsvar med konsesjon, konsesjonsvilkår eller forutsetninger for fritak for konsesjonsplikt, jf. forskrift om elsertifikater § 9. Under søknadsbehandlingen kontrollerer NYE kraftanleggene opp mot gitte tillatelser.

Gjennom dette arbeidet er det ved flere kraftverk oppdaget avvik mellom opplysninger i søknad om elsertifikater og opplysninger som tidligere er oppgitt i søknad om konsesjon eller fritak for konsesjon. Det er altså ikke klart at disse anleggene er bygget i henhold til gitte tillatelser og krav. En konsekvens av dette er at behandlingen av søknader fra berørte anlegg har tatt lengre tid enn forutsatt. Kraftverk som er bygd i tråd med gjeldende tillatelser blir godkjent fortløpende.

SPØRSMÅL NR. 1497**Innlevert 31. mai 2012 av stortingsrepresentant Hans Frode Kielland Asmyhr****Besvart 8. juni 2012 av justis- og beredskapsminister Grete Faremo****Spørsmål:**

«Politiet i Larvik sendte inn DNA-spor til Folkehelseinstituttet og til Gena i Stavanger. Folkehelseinstituttet konkluderte med at det ikke var mulig å analysere seg frem til en DNA-profil av gjerningsmannen, mens Gena fant en fullstendig DNA-profil. Dette viser behovet for en såkalt "second opinion" i slike saker.

Vil statsråden bidra til i de saker hvor Folkehelseinstituttet ikke klarer å finne tilstrekkelig DNA-profil på gjerningspersoner, la Gena gjennomføre en ny analyse for å få en ny vurdering i usikre saker?»

Svar:

Jeg viser til den redegjørelsen helse- og omsorgsministeren har gitt Stortinget om samme tema i sitt svar på spørsmål nr. 1467. Det fremgår av svaret, at Folkehelseinstituttet i tillegg til rutineanalyser utfører enkelte spesialanalyser i et begrenset antall alvorlige saker etter avtale med oppdragsgiver. Her vurderes nytten for etterforskningen. Det fremgår også av svaret at det er knyttet en rekke utfordringer til å benytte disse spesialanalysene, og at feilkilder kan oppstå, som gjør at resultatet ikke med sikkerhet kan knyttes til den kriminelle handlingen. Folkehelseinstituttet opplyser at det derfor er bred enighet i det europeiske fagmiljøet om at denne type analyser ikke er egnet for rutinebruk, men er å anse som spesialanaly-

ser forbeholdt kun alvorlige forbrytelser og prøver som er egnet for formålet.

Norge har som våre naboland et offentlig DNA-laboratorium som leverer på oppdrag fra politi og påtalemyndighet. FHI viser til at arbeidet ved avdelingen, som omfatter sporundersøkelser, er akkreditert etter standarden ISO 17025. FHI benytter ved undersøkelsene de samme anerkjente og etablerte metoder som i andre tilsvarende laboratorier. Instituttet har gjennomført undersøkelser og foretatt analyser i et betydelig antall straffesaker over lang tid. FHI deltar også i internasjonale tester for å sikre høy kvalitet på arbeidet i samsvar med de krav som standarden stiller. På denne bakgrunn har jeg tillit til at FHI utfører undersøkelser og analyser av høy kvalitet, og velger analysemetoder relevant for formålet i tråd med internasjonale retningslinjer.

Jeg ber om forståelse for at jeg ikke vil gå inn i diskusjon om eventuelle kjøp av DNA-analyser fra et bestemt privat firma. Det vil kreve egne prosesser i tråd med eksisterende regelverk og ansvarsområder knyttet til offentlige anskaffelser. Folkehelseinstituttet (FHI) og politiet ved Kripas har etablert et avtaleverk, herunder en databehandleravtale om leveranser av tjenester knyttet til DNA-analyser i saks- og registersammenheng. I den grad FHI ønsker å benytte underleverandører, må disse i henhold til avtaleverket forhåndsgodkjennes av Kripas.

SPØRSMÅL NR. 1498**Innlevert 31. mai 2012 av stortingsrepresentant Hans Frode Kielland Asmyhr****Besvart 8. juni 2012 av justis- og beredskapsminister Grete Faremo****Spørsmål:**

«Justisdepartementet nedsatte høsten 2010 en arbeidsgruppe for å gjennomgå en rekke sider av gjenopptakelseskommisjonens virksomhet. Arbeidsgruppen skulle innlevere rapport til departementet innen 1. april 2012.

Kan statsråden redegjøre for hvilke konklusjoner arbeidsgruppen har kommet frem til?»

Svar:

Arbeidsgruppen fikk fristen utsatt til 15. mai 2012, blant annet fordi Høyesterett kort tid før fristens utløp skulle behandle en sak som var svært relevant for et av de spørsmålene arbeidsgruppen skulle se på; domstolenes kompetanse ved prøving av vedtak av Gjenopptakelseskommisjonen. Arbeidsgruppen har etter det blitt noe forsinket i sitt arbeid, og har fått utsatt fristen ytterligere. Det er forventet at rapporten vil være klar i løpet av juni. Den endelige rapporten, og dens konklusjoner, vil bli offentliggjort.

SPØRSMÅL NR. 1499**Innlevert 31. mai 2012 av stortingsrepresentant Robert Eriksson****Besvart 7. juni 2012 av arbeidsminister Hanne Inger Bjurstrøm****Spørsmål:**

«I etterkant av Brennpunktdokumentaren "Verdifulle menn" som ble vist på NRK 1, uttalte arbeidsministeren til NRK den 28.09.2011: "Jeg synes dette er veldig grovt, og det er nok ikke bare jeg som er rystet. Dette er grov utnyttelse av mennesker i en veldig vanskelig situasjon. Forholdene som er avdekket er klare eksempler på arbeidsmiljøkriminalitet som må møtes med de strengeste virkemidlene."

Står arbeidsministeren fortsatt for denne uttalelsen, og på hvilket faktagrunnlag baserer hun sin uttalelse?»

BEGRUNNELSE:

Den 27. september 2011 viste NRK 1 Brennpunktdokumentaren "Verdifulle menn", hvor det angivelig ble avdekket sosial dumping på Westcon i Ølen.

I programmet kom det frem at Arbeidstilsynet ved flere tilfeller hadde vært på Westcon-Verftet, men de hadde ikke avdekket de forhold av den typen Brennpunkt fremstilte. De mest alvorligste forholdene NRK programmet pekte på var at flere arbeidstakere fra Øst-Europa skulle ha lønninger på angivelig 50 kroner i timen, og at flere av arbeiderne ble innkvartert på trange brakker eller stuet sammen i soverom i privathus. Altså at de hadde uverdige boforhold.

Undertegnede har vært på besøk hos Westcon den 14. mai 2012, hvor det ble avholdt møter med både ledelse, tillitsvalgte og representanter for de innleide. Det ble i dette møtet foretatt en grundig gjennomgang av de forhold som Brennpunktprogrammet pekte på. Det var en unison tilbakemelding både fra ledelse, tillitsvalgte, og de innleide at man ikke kjente seg igjen i det bildet NRK hadde skapt av bedriften. I tillegg kunne bedriften dokumentere og tilbakevise på en god måte at de alvorlige forholdene som Brennpunktprogrammet, angivelig hadde avdekket, ikke var tilfellet.

Undertegnede mener de uttalelsene arbeidsministeren kom med til NRK den 28.09.2011, var av en slik karakter at det er av interesse og vite hvilke faktagrunnlag hun baserer sine uttalelser på, og om hun fortsatt står denne uttalelsen.

Undertegnede vil understreke at det er svært alvorlig om norske bedrifter bedriver arbeidsmiljøkri-

minalitet, og er enige i at dette er noe man må slå hardt ned på. Men det er også svært alvorlig om ledende politikere i statsrådposter kommer med uttalelser som kan oppfattes som beskyldinger om at deler av vårt næringsliv bedriver arbeidsmiljøkriminalitet, og spesielt i de tilfeller der fakta viser at så ikke er tilfellet.

Svar:

På bakgrunn av tips gjennomførte Arbeidstilsynet et tilsyn ved Westcon Yard AS i Ølensvåg 10. august 2011. Under tilsynsbesøket ble det blant annet avdekket flere alvorlige brudd på arbeidstidsbestemmelsene, samt brudd på reglene om innkvartering av arbeidstakere. I NRKs Brennpunktprogram 27. september 2011 om sosial dumping i verftsindustrien ble det opplyst om Arbeidstilsynets funn under nevnte tilsynsbesøk.

Etter at Arbeidstilsynet ga varsel om pålegg for de avdekkede bruddene på arbeidsmiljøloven, opplyste verftet at de hadde rettet opp flere av forholdene. Arbeidstilsynet har imidlertid vedtatt fem pålegg overfor selskapet, og flere av påleggene gjelder alvorlige brudd på arbeidstidsbestemmelsene. Verftet oppgir å være uenig i tilsynets lovtolkning på enkelte punkter og har påklaget flere av påleggene til Direktoratet for arbeidstilsynet. Selskapet har imidlertid opplyst at det allikevel vil rette opp forholdene som ligger til grunn for påleggene, og at de derfor har endret praksis på de områdene påleggene gjelder. De opprettholder imidlertid klagen på vedtakene, og Arbeidstilsynet Vestlandet vil oversende klagen til Direktoratet for arbeidstilsynet for klagebehandling på ordinær måte.

Jeg tar til etterretning at selskapet er uenig i Arbeidstilsynets oppfatning og lovtolkning på flere punkter. Det er uansett positivt at verftet retter opp forholdene som ble avdekket under Arbeidstilsynets tilsynsbesøk hos virksomheten.

Som representant Eriksson er klar over er arbeidet for et seriøst arbeidsliv og kampen mot sosial dumping sentralt for denne regjeringen. En aktiv holdning til arbeidslivsområdet i kombinasjon med solid tilsynsinnsats er av avgjørende betydning for at vi fortsatt skal ha et godt organisert arbeidsliv og et godt arbeidsmiljø.

SPØRSMÅL NR. 1500**Innlevert 1. juni 2012 av stortingsrepresentant Ingjerd Schou****Besvart 8. juni 2012 av helse- og omsorgsminister Anne-Grete Strøm-Erichsen****Spørsmål:**

«Helse Sør Øst RHF avvikler tilbudet til rusmisbrukere på Kirkens Bymisjon Nybøle, Spydeberg og Phoenix House Haga, Eidsberg.

Er det slik at døgnplasser avvikles for å gjenoppstå som dagplasser, og kan jeg be statsråden redegjøre for den differensierte behandlingsskapasitet, hva som er døgnplasser og dagplasser med spesifikt tilbud, og vise forskjellen fra nå og etter 1.7.2012?»

BEGRUNNELSE:

Resultatet av anbudsprosessen med overgang til løpende avtaler for ideelle private rusbehandlingssituasjoner innenfor TSB har gitt 20 nye døgnbehandlingssplasser skriver HSØ på sine nettsider.

Fagmiljø uttaler at det ble vanskelig å få klarhet i om dette egentlig er nye behandlingssplasser totalt sett eller kun en annen måte å telle behandlingssplasser på.

Oversikten som HSØ fremla viste totalt et nullspill i antall døgnbehandlingssplasser uti fra dagens avtaler og over til de nye avtalene.

HSØ ønsker i sine avtaler færre langtidsplasser i de løpende avtalene og flere korttidsplasser i forhold til dagens situasjon uten at dette totalt sett har gitt flere behandlingssplasser tilgjengelig.

Hvorfor det legges opp til en endring i antall langtidsplasser totalt er vanskelig å forstå med bakgrunn i de lange ventetidene til langtidsbehandling.

Konverteringen av langtidsplasser til korttidsplasser gir HSØ mulighet til å ta flere pasienter i behandling innenfor samme antall behandlingssdøgn pr. år.

I tillegg opplyser HSØ i tilknytning til de "20 nye behandlingssplassene" at de i de løpende avtalene fjerner de såkalte tilleggsdøgnene. Dette betyr i realiteten en nedbygging av kapasitet og plasser.

Det er de døgn om institusjonene til nå har kunnet bruke for å få pasientene i behandling igjen når pasientene enten dropper ut eller ikke møter til avtalt tid.

HSØ teller nå bare såkalte "varme senger" for å se om den enkelte institusjon oppfyller avtalene om belegg.

Disse tilleggsdøgnene er nå omgjort til vanlige behandlingssdøgn/varme senger uten at det ser ut til å endre totaltallet for antall behandlingssplasser fra tidligere avtaler til de nye løpende avtalene.

Det at pasienter ikke møter til avtalt tid eller avslutter behandlingen før avtalt tid vil fortsatt skje. Hvordan dette påvirker institusjonenes mulighet til å arbeide med disse pasientene bør dokumenteres.

Erfaringsmessig vil dette nå medføre at pasienter som ikke møter eller dropper ut av behandling umiddelbart må bakerst i køen på nytt.

En annen konsekvens av dette kan være at alle institusjoner nå må kjøre med overbelegg i perioder for å sikre at de klarer å oppfylle ytelsesavtalen så sant de da ikke klarer å hindre drop-out og at alle møter til avtalt tid. Er dette en tilsiktet intensjon?

Videre bør statsråden redegjøre for hvorvidt resultatene av rusbehandlingen innenfor de gitte tilbud vektlegges i anbudskriteriene, samt hvordan dette dokumenteres.

Svar:

Jeg har bedt Helse Sør-Øst RHF om en orientering om saken. I orienteringen fremgår det at Helse Sør-Øst RHF gjennom anskaffelsesprosessen har lagt vekt på å tildele avtaler også med tanke på geografisk spredning av tilbudene i hele helseregionen. Formålet er å kunne gi rusmiddelavhengige differensierte behandlingstilbud nærmere der den enkelte bor.

Dette vil også legge forholdene til rette for bedre samarbeid og samhandling mellom institusjonene og hjemkommunene til den enkelte pasient, i tråd med samhandlingsreformen.

Med hensyn til langtidsplasser fremgår det av nevnte orientering at lengden på et behandlingsopphold vil være avhengig av en individuell vurdering. Dersom en pasient har behov for lengre behandlingssopphold enn ett år, vil det bli lagt til rette for dette.

Videre uttaler Helse Sør-Øst RHF at formålet med etablering av flere dagplasser ikke er å redusere antall døgnplasser.

Gjennom de avtaler som skal inngås understreker Helse Sør-Øst RHF at forholdene er lagt til rette for at pasienter som selv avbryter behandling eller ikke møter opp, lettere kan tas inn igjen. Dette er også i tråd med overordnet mål i årets oppdragsdokument til de regionale helseforetakene. Her fremgår det at de skal ha "gode rutiner for samarbeid med kommunen under behandling, ved endt behandling og ved behandlingssavbrudd, samt rutiner for hurtig reinntak i TSB ved behandlingssavbrudd dersom pasienten ønsker dette."

I årets oppdragsdokument er det også lagt vekt på at tjenestene i TSB skal ha høy kompetanse og kvalitet. Dette ligger som et grunnleggende element også i den anskaffelsesprosess som Helse Sør-Øst RHF nå har vært gjennom på rusfeltet.

Slik det er omtalt i Prop. 1 S (2011-2012) arbei-

der Helsedirektoratet med å ferdigstille nasjonale retningslinjer for alle deler av TSB. Foreløpig er retningslinjene for LAR, gravide i LAR og pasienter med samtidig rus- og psykiske lidelser (ROP) ferdigstilt. De resterende retningslinjene vil etter planen bli ferdigstilt i løpet av 2014. Med dette vil alle deler av TSB være underlagt faglige nasjonale retningslinjer

for ”best practice”, der all tilgjengelig forskning på feltet ligger til grunn.

Jeg er kjent med at de aktuelle institusjonene har klaget på anskaffelsen, og at denne klagen vil bli behandlet i tråd med lov om offentlige anskaffelser.

